

16.4.2024

A9-0319/532

Ändringsförslag 532

Pascal Canfin

för utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet

Betänkande

Frédérique Ries

Förpackningar och förpackningsavfall

(COM(2022)0677 – C9-0400/2022 – 2022/0396(COD))

A9-0319/2023

Förslag till förordning

–

EUROPAPARLAMENTETS ÄNDRINGSFÖRSLAG*

till kommissionens förslag

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2024/...

av den ...

**om förpackningar och förpackningsavfall, om ändring av förordning (EU) 2019/1020 och
direktiv (EU) 2019/904 och om upphävande av direktiv 94/62/EG**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

* Ändringar: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med fetkursiv stil och strykningar med symbolen ■ .

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet², och

¹ EUT C 228, 29.6.2023, s. 114.

² Europaparlamentets ståndpunkt av den ... (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den

av följande skäl:

- (1) Produkter behöver **lämpliga** förpackningar **för** att skyddas och kunna flyttas lätt från den plats där de **ska** tillverkas till den plats där de används eller förbrukas. Att förebygga hinder **på** den inre marknaden för förpackningar är avgörande för att den inre marknaden för produkter ska fungera. Splittrade regler och vaga krav skapar **osäkerhet och** extra kostnader för de ekonomiska aktörerna.
- (2) Dessutom används stora mängder nya råvaror i förpackningar – 40 % av all plast och 50 % av allt papper som används i EU är avsett för förpackningar – och förpackningar står för 36 % av det kommunala fasta avfallet. Stora och ständigt växande förpackningsmängder samt låga återanvändnings- och **insamlingsnivåer och** dålig materialåtervinning utgör betydande hinder för att uppnå en koldioxidsnål cirkulär ekonomi. ■ Denna förordning bör **därför** fastställa regler **som täcker** förpackningarnas hela livscykel och som bidrar till att den inre marknaden fungerar effektivt genom att harmonisera nationella åtgärder, samtidigt som förpackningarnas och förpackningsavfallets negativa påverkan på miljön och människors hälsa förebyggs och minskas. Genom att **fastställa** åtgärder i linje med avfallshierarkin bör **denna förordning** bidra till omställningen till en cirkulär ekonomi.
- (3) I Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG³ fastställs krav för medlemsstaterna på förpackningar, såsom väsentliga krav, som rör förpackningars sammansättning och deras återanvändbarhet och återvinningsbarhet, samt mål för återvinning och materialåtervinning.

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 365, 31.12.1994, s. 10).

- (4) År 2014 rekommenderade kommissionen i sin kontroll av ändamålsenligheten avseende direktiv 94/62/EG anpassningar **till** de väsentliga kraven ■ , vilket sågs som ett viktigt verktyg för att uppnå bättre miljöprestanda för förpackningar, **för att göra dem mer konkreta och lätta att genomdriva och för att stärka dem.**
- (5) I linje med den europeiska gröna given, som fastställs i kommissionens meddelande av den 11 december 2019, åtar man sig i den nya handlingsplanen för den cirkulära ekonomin för ett renare och mer konkurrenskraftigt Europa, som fastställs i kommissionens meddelande av den 11 mars 2020, att förstärka de grundläggande kraven för förpackningar så att alla förpackningar kan återanvändas eller materialåtervinnas senast 2030, och dessutom överväga andra åtgärder för att minska (över)emballering och förpackningsavfall, driva på design för återanvändning och materialåtervinning av förpackningar, minska förpackningsmaterialens komplexitet och införa krav på innehåll av återvunnet material i plastförpackningar. Handlingsplanen **belyser också behovet av att minska livsmedelsavfallet.** Kommissionen **åtar sig** att bedöma möjligheterna att införa en EU-omfattande märkning som underlättar en korrekt sortering av förpackningsavfall vid källan.

- (6) Plastförpackningar är det mest koldioxidintensiva materialet och sett till användning av fossila bränslen är materialåtervinning av plastavfall ungefär fem gånger bättre än förbränning med energiåtervinning. Precis som anges i den europeiska strategin för plast i en cirkulär ekonomi, som fastställs i kommissionens meddelande av den 16 januari 2018, åtar man sig i handlingsplanen för den cirkulära ekonomin att öka användningen av materialåtervunnen plast och bidra till en mer hållbar användning av plast. Unionens budget och systemet för egna medel bidrar till att minska föroreningarna från plastförpackningsavfall. Den 1 januari 2021 infördes genom rådets beslut (EU, Euratom) 2020/2053⁴ ett nationellt bidrag som är i proportion till mängden plastförpackningsavfall i varje medlemsstat som inte materialåtervinns. Dessa egna medel **är** en del av incitamenten för att minska förbrukningen av plast för engångsbruk, främja materialåtervinning och stärka den cirkulära ekonomin.
- (7) Rådet underströk i sina slutsatser *En cirkulär och grön återhämtning* av den 11 december 2020 att översynen av direktiv 94/62/EG bör leda till uppdaterade bestämmelser som är konkretare, effektivare och enklare att genomföra och **som syftar till att främja** hållbara förpackningar på den inre marknaden och minimera förpackningarnas komplexitet för att främja ekonomiskt genomförbara lösningar och förbättra möjligheterna till återanvändning och materialåtervinning **av förpackningar** samt minimera potentiellt skadliga ämnen i förpackningsmaterial, särskilt när det gäller livsmedelsförpackningsmaterial, och att märka förpackningar på ett lättbegripligt sätt för att informera konsumenterna om möjligheten till materialåtervinning **av förpackningar** och om var **förpackningsavfallet** måste lämnas för att underlätta **materialåtervinning**.

⁴ Rådets beslut (EU, Euratom) 2020/2053 av den 14 december 2020 om systemet för Europeiska unionens egna medel och om upphävande av beslut 2014/335/EU, Euratom (EUT L 424, 15.12.2020, s. 1).

- (8) I Europaparlamentets resolution av den 10 februari 2021 om den nya handlingsplanen för den cirkulära ekonomin⁵ upprepades målet att göra alla förpackningar återanvändbara eller materialåtervinningsbara på ett ekonomiskt lönsamt sätt senast 2030, och kommissionen uppmanades att lägga fram ett lagstiftningsförslag som omfattar åtgärder och mål för avfallsminskning och de ambitiösa väsentliga kraven i direktivet om förpackningar och förpackningsavfall för att minska onödiga förpackningar, inbegripet inom e-handeln, förbättra materialåtervinningsarbeten och minimera förpackningarnas komplexitet, öka innehållet av återvunnet material, fasa ut farliga och skadliga ämnen och främja återanvändning.
- (9) Denna förordning kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/...⁶⁺, där förpackningar inte behandlas som en särskild produktkategori. Det bör dock erinras om att **det finns en möjlighet att i** delegerade akter som antagits på grundval av förordning (EU) 2024/...⁺⁺ fastställa ytterligare eller mer detaljerade krav för **förpackningar för specifika produkter**, särskilt när det gäller förpackningsminimering, **där** design och redesign av produkter kan leda till förpackningar med mindre miljöpåverkan.

⁵ EUT C 465, 17.11.2021, s. 11.

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/... om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för hållbara produkter och om ändring av direktiv (EU) 2020/1828 och förordning (EU) 2023/1542 och om upphävande av direktiv 2009/125/EG (EUT L, ..., ELI: ...).

⁺ EUT: För in numret på förordningen i dokument PE-CONS 106/23 (2022/0095(COD)) i texten och för in nummer, datum och EUT-hänvisning för den förordningen i fotnoten.

⁺⁺ EUT: För in numret på förordningen i dokument PE-CONS 106/23 (2022/0095(COD)) i texten.

- (10) Denna förordning bör tillämpas på alla förpackningar som släpps ut på marknaden i unionen och på allt förpackningsavfall, oavsett förpackningstyp eller använt material. För att skapa klarhet angående rättsläget bör definitionen av förpackning enligt direktiv 94/62/EG omstruktureras utan att innehållet ändras. Försäljningsförpackningar, gruppförpackningar och transportförpackningar bör definieras separat för att undvika dubblering av terminologin. Försäljningsförpackningar motsvarar följaktligen primära förpackningar, gruppförpackningar motsvarar sekundära förpackningar och transportförpackningar motsvarar tertiära förpackningar.
- (11) *Muggar, livsmedelsbehållare, smörgåspåsar eller andra föremål som kan fylla en förpackningsfunktion bör inte betraktas som förpackningar om de är utformade och avsedda att säljas tomma av den slutliga distributören. Sådana artiklar bör endast anses vara förpackningar om de är utformade och avsedda att fyllas på försäljningsstället, i vilket fall de betraktas som "serviceförpackningar", eller bjuds ut till försäljning av den slutliga distributören med ett innehåll av mat och dryck, förutsatt att de fyller en förpackningsfunktion.*
- (12) *Definitionen av primärproduktionsförpackningar bör inte innebära en utvidgning till att omfatta produkter som betraktas som förpackningar i den mening som avses i denna förordning. Införandet av definitionen och dess användning i definitionen av "producent" garanterar att den juridiska eller fysiska person som tillhandahåller denna typ av förpackningar för första gången betraktas som producent i den mening som avses i denna förordning och inte de företag inom primärsektorn (t.ex. jordbrukare) som använder denna typ av förpackningar.*

- (13) En artikel som är en integrerad del av en produkt och behövs för att innesluta, stödja eller bevara produkten under hela dess livslängd och där alla delar **av den artikeln** är avsedda att användas, förbrukas eller bortskaffas tillsammans bör inte räknas som förpackning, eftersom dess funktion är direkt kopplad till att den är en del av produkten. Med tanke på konsumenternas bortskaffningsbeteende när det gäller te- och kaffepåsar samt enportionsbehållare för te eller kaffe, som i praktiken bortskaffas tillsammans med restprodukten, vilket leder till kontaminering av komposterbara flöden och återvinningsflöden, bör dessa specifika produkter behandlas som förpackningar. Detta är i linje med målet att öka den separata insamlingen av bioavfall, i enlighet med artikel 22 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG⁷, **och säkerställer** samstämmighet när det gäller finansiella och operativa skyldigheter vid slutbehandlingen. **Färger, tryckfärger, fernissor, lacker och lim direkt på en produkt bör inte omfattas av definitionen av förpackning. Märkning som hängs direkt på eller fästs vid en produkt, inklusive självhäftande etiketter som fästs på frukt och grönsaker, omfattas emellertid av definitionen av förpackning, eftersom bindemedlet är ett lim och inte en etikett. Om ett visst material som utgör en förpackningsenhet endast utgör en obetydlig del av förpackningsenheten, och under inga omständigheter mer än 5 % av dess totala massa, bör en sådan förpackningsenhet inte betraktas som en kompositförpackning. Definitionen av kompositförpackningar i denna förordning bör inte undanta engångsförpackningar som delvis är tillverkade av plast, oavsett tröskelvärdesnivå, från kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/904⁸ om minskning av vissa plastprodukters inverkan på miljön.**

⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/904 av den 5 juni 2019 om minskning av vissa plastprodukters inverkan på miljön (EUT L 155, 12.6.2019, s. 1).

- (14) *Förpackningar bör släppas ut på marknaden endast om de uppfyller hållbarhetskraven och märkningskraven i denna förordning. Utsläppande på marknaden bör anses äga rum när förpackningen för första gången tillhandahålls på unionsmarknaden, levereras av tillverkaren eller importören för distribution, förbrukning eller användning inom ramen för kommersiell verksamhet, mot betalning eller kostnadsfritt. Förpackningar som redan släppts ut på unionsmarknaden före den dag då de relevanta kraven börjar tillämpas och som finns i distributörernas lager, inbegripet detaljister och grossister, bör därför inte behöva uppfylla dessa krav.*
- (15) I linje med avfallshierarkin i ■ direktiv 2008/98/EG och ■ med livscykel­ tänkandet för att uppnå bästa resultat för miljön som helhet, **bör** åtgärderna i denna förordning **syfta till att minska** mängden förpackningar som släpps ut på marknaden i fråga om volym och vikt och **förebygga** uppkomsten av förpackningsavfall, särskilt genom att minimera förpackningarna, undvika förpackningar där de inte behövs och öka återanvändningen av förpackningar. Vidare syftar åtgärderna till **att öka** användningen av innehåll av återvunnet material i förpackningar, **framför allt** i plastförpackningar där användningen av innehåll av återvunnet material är mycket låg, **genom att stärka systemen för materialåtervinning av hög kvalitet och därigenom öka** materialåtervinningsgraden för alla förpackningar och **förbättra** kvaliteten på uppkomna sekundära råvaror, samtidigt som andra former av återvinning och slutligt bortskaffande minskas.

- (16) *I enlighet med avfallshierarkin, som innebär att bortskaffande av avfall genom deponering utgör det minst lämpliga alternativet, bör de åtgärder som föreskrivs i denna förordning syfta till att minska mängden förpackningsavfall som deponeras.*
- (17) Förpackningar bör utformas, tillverkas och saluföras på ett sätt som möjliggör återanvändning *så många gånger som möjligt* eller materialåtervinning av hög kvalitet och så att deras miljöpåverkan minimeras under hela deras livscykel samt under livscykeln för de produkter som förpackningarna utformades för. *Befogenheten att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) bör delegeras till kommissionen för att komplettera denna förordning genom att fastställa ett minsta antal rotationer för återanvändbara förpackningar i särskilda förpackningskategorier.*
- (18) I linje med målen för handlingsplanen för den cirkulära ekonomin **■** och kommissionens meddelande *Kemikaliestrategi för hållbarhet – På väg mot en giftfri miljö (kemikaliestrategin för hållbarhet)* av den 14 oktober 2020 och för att säkerställa en korrekt hantering av kemikalier under hela deras livscykel och omställningen till en giftfri och cirkulär ekonomi, och med tanke på förpackningarnas betydelse i vår vardag, är det nödvändigt att denna förordning *tar upp förpackningars inverkan* på människors hälsa, miljön och på hållbarheten i stort, inklusive cirkularitet, till följd av *närvaron* av ämnen som inger betänkligheter *under* förpackningarnas *hela* livscykel, från tillverkning till användning och slutbehandling, inbegripet **■** avfallshantering.

- (19) Med hänsyn till ■ den vetenskapliga och tekniska utvecklingen bör förpackningar utformas och tillverkas på ett sätt som begränsar förekomsten av vissa tungmetaller och andra ämnen som inger betänkligheter i deras sammansättning. Såsom anges i kemikaliestrategin för hållbarhet ska ämnen som inger betänkligheter så långt det är möjligt minimeras och ersättas, och de skadligaste ämnena ska fasas ut från användning som inte är nödvändig för samhället, särskilt i konsumentprodukter. Följaktligen bör ämnen som inger betänkligheter som beståndsdelar i förpackningsmaterial eller förpackningsmaterialets komponenter minimeras i syfte att säkerställa att förpackningar och material som återvinns från förpackningar inte inverkar negativt på människors hälsa eller miljön under hela sin livscykel.
- (20) *Per- och polyfluorerade alkylsubstanser (PFAS) är en grupp på tusentals syntetiska kemikalier som används i stor utsträckning i unionen och i resten av världen inom många olika tillämpningar. När det gäller mängden av PFAS är material och förpackningar avsedda att komma i kontakt med livsmedel en av de mest relevanta sektorerna. Alla PFAS som omfattas av denna förordning är antingen mycket långlivade i sig eller bryts ned till mycket långlivade PFAS i miljön. När man specifikt tittar på de effektmått för människors hälsa som anses vara mest oroväckande efter långvarig exponering av människor, dvs. cancerogenitet, mutagenitet, reproduktionstoxicitet, inklusive effekter på eller via laktation, och specifik organtoxicitet, har ett stort antal PFAS en klassificering för minst ett av dessa fem effektmått. På grundval av PFAS fysikaliska egenskaper, särskilt persistens, tillsammans med de identifierade hälsoeffekterna för vissa PFAS, utgör PFAS en fara för miljön och för människors hälsa.*

- (21) *PFAS i material avsedda att komma i kontakt med livsmedel kommer oundvikligen att leda till exponering av människor. Eftersom det inte finns något tröskelvärde för de faror som är förknippade med PFAS är exponering för PFAS från material avsedda att komma i kontakt med livsmedel en oacceptabel risk för människors hälsa. PFAS bör därför begränsas i förpackningar avsedda att komma i kontakt med livsmedel. För att undvika överlappningar med de begränsningar för användningen av PFAS som fastställs i andra unionsrättsakter bör kommissionen göra en utvärdering i syfte att bedöma behovet av att ändra eller upphäva denna begränsning.*
- (22) *Bisfenol A (BPA) är en kemisk förening som används vid tillverkning av material som kommer i kontakt med livsmedel, såsom återanvändbara köksartiklar i plast eller lack inuti konservburkar, främst som skyddsskikt. Exponering för BPA, som kan uppstå genom att BPA överförs till mat och drycker och därefter förtärs av konsumenter, kan utgöra en risk för konsumenter vid låga halter, enligt en bedömning som Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) offentliggjorde 2023.*
- (23) *Med tanke på det pågående förfarandet för BPA, i linje med de befogenheter som kommissionen tilldelats i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1935/2004⁹ om material avsedda att komma i kontakt med livsmedel, kommer en begränsning av användningen av BPA att tillämpas för bland annat alla livsmedelsförpackningar. Denna föreslagna begränsning förväntas antas före utgången av 2024, med en allmän övergångsperiod på 18 månader.*

⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1935/2004 av den 27 oktober 2004 om material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel och om upphävande av direktiven 80/590/EEG och 89/109/EEG (EUT L 338, 13.11.2004, s. 4).

- (24) I linje med EU:s handlingsplan *Med sikte på nollförorening av luft, vatten och mark*, som fastställs i kommissionens meddelande av den 12 maj 2021, bör unionens politik baseras på principen att förebyggande åtgärder bör vidtas vid källan. Kommissionen understryker i kemikaliestrategin för hållbarhet att Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1907/2006¹⁰ och (EG) nr 1272/2008¹¹ bör stärkas som EU:s hörnstenar i regleringen av kemikalier och kompletteras med konsekventa strategier för bedömning och hantering av kemikalier i befintlig sektorsspecifik lagstiftning. Ämnen i förpackningar och förpackningskomponenter begränsas därför vid källan och behandlas främst i förordning (EG) nr 1907/2006 i enlighet med de regler och förfaranden som fastställs i avdelning VIII i den förordningen, i syfte att skydda människors hälsa och miljön under alla stadier av ämnets livscykel, inbegripet avfallsledet. Det bör därför erinras om att **■** den förordningen ***gäller antagande eller ändring av*** begränsningar av ämnen som tillverkas för användning eller används vid tillverkning av förpackningar eller förpackningskomponenter samt utsläppande på marknaden av ämnen som ingår i förpackningar eller förpackningskomponenter.

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1).

¹¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 (EUT L 353, 31.12.2008, s. 1).

När det gäller förpackningar som omfattas av förordning (EG) nr 1935/2004 bör det erinras om att den förordningen tillämpas för att säkerställa ett högt skydd för konsumenter när det gäller förpackade livsmedel. ***Det är möjligt att ämnen i förpackningar, förpackningskomponenter och förpackningsavfall också omfattas av begränsningar i andra unionsrättsakter, till exempel begränsningar och förbud avseende långlivade organiska föroreningar enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1021¹².***

- (25) Utöver begränsningarna i bilaga XVII till förordning (EG) nr 1907/2006, och ■ de begränsningar som är tillämpliga på ***material och artiklar*** avsedda att komma i kontakt med livsmedel, ***samt*** förordning (EG) nr 1935/2004 är det av konsekvensskäl lämpligt att behålla de befintliga begränsningarna för bly, kadmium, kvicksilver och sexvärt krom i förpackningar eller förpackningskomponenter.

¹² ***Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1021 av den 20 juni 2019 om långlivade organiska föroreningar (EUT L 169, 25.6.2019, s. 45).***

- (26) Undantag från koncentrationsnivåerna av bly, kadmium, kvicksilver och sexvärt krom i förpackningar eller förpackningskomponenter fastställs i kommissionens beslut 2001/171/EG¹³ och 2009/292/EG¹⁴, som antagits enligt direktiv 94/62/EG, och bör behållas även enligt denna förordning. I syfte att ändra eller upphäva *dessa* undantag **■** eller för att *sänka* gränsvärdet för koncentrationen av *dessa* metaller i denna förordning i syfte att anpassa *dem* till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen, bör befogenheten att anta *delegerade* akter i enlighet med artikel 290 i *EUF-fördraget* delegeras till kommissionen. *På grundval av kemikaliestrategin för hållbarhet ska samma gränsvärde för farliga ämnen i princip gälla för nya och återvunna material. Det kan dock finnas exceptionella omständigheter när det kan bli nödvändigt att göra undantag från den principen. I sådana fall bör ett annat gränsvärde för återvunnet material jämfört med nya material motiveras på grundval en analys från fall till fall. När kommissionen ändrar de befintliga undantagen från koncentrationsnivåerna av bly, kadmium, kvicksilver och sexvärt krom bör den beakta dessa principer.*

¹³ Kommissionens beslut 2001/171/EG av den 19 februari 2001 om villkor för att bevilja undantag för glasförpackningar avseende de halter av tungmetaller som fastställs i direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 62, 2.3.2001, s. 20).

¹⁴ Kommissionens beslut 2009/292/EG av den 24 mars 2009 om villkoren för ett undantag för lådor, backar och pallar av plast avseende de koncentrationer av tungmetaller som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall (EUT L 79, 25.3.2009, s. 44).

(27) **Utan att det påverkar begränsningen för PFAS** bör denna förordning inte göra det möjligt att begränsa **användningen av** ämnen på grundval av kemikalie- eller livsmedelssäkerhetskäl, **om det inte föreligger en oacceptabel risk för människors hälsa eller för miljön, inbegripet, men inte begränsat till**, begränsningarna av bly, kadmium, kvicksilver och sexvärt krom som redan fastställts på grundval av direktiv 94/62/EG och **som** bör fortsätta att behandlas i denna förordning, eftersom sådana begränsningar behandlas i **andra unionsrättsakter**. Det bör **likväl**, främst av andra skäl än kemikalie- eller livsmedelssäkerhet, **även** vara möjligt att begränsa ■ ämnen som ingår i förpackningar och förpackningskomponenter eller som används i tillverkningen av dessa och som har en negativ inverkan på förpackningarnas hållbarhet, i synnerhet när det gäller cirkularitet, särskilt återanvändnings- eller materialåtervinnings**processer**.

(28) Att designa förpackningar i syfte att materialåtervinna dem, när de väl blivit förpackningsavfall, är en **av** de effektivaste åtgärderna för att förbättra **■** cirkulariteten för förpackningar, öka materialåtervinningsgraden och användningen av innehåll av återvunnet material i förpackningar. Kriterier för förpackningars design för materialåtervinning har fastställts för ett antal förpackningsformat inom ramen för frivilliga branschsystem eller av vissa medlemsstater, **som fastställt dem** i syfte att anpassa avgifterna för utökat producentansvar. För att undvika hinder **på** den inre marknaden och **för att** skapa lika villkor för industrin, och med målet att främja förpackningars hållbarhet, är det viktigt att fastställa obligatoriska krav för förpackningars materialåtervinningsbarhet genom att harmonisera kriterierna och metoden för bedömning av förpackningars materialåtervinningsbarhet på grundval av en metod för design för materialåtervinning på **■** unionsnivå. För att uppnå det mål som fastställs i handlingsplanen för den cirkulära ekonomin att alla förpackningar ska kunna materialåtervinnas **■** på ett ekonomiskt lönsamt sätt senast 2030 **bör materialåtervinningsbara förpackningar utformas för materialåtervinning, och** klasser för materialåtervinningsbarhet bör fastställas på grundval av kriterier för design för materialåtervinning för förpackningskategorier enligt förteckningen i bilaga II **och uttryckas i klasserna A, B eller C, så att förpackningarna bör anses materialåtervinningsbara och följaktligen får släppas ut på marknaden. Om en förpackning har en lägre klass än klass C bör den anses vara tekniskt icke-återvinningsbar, och utsläppandet på marknaden bör begränsas.** Förpackningarna behöver dock inte uppfylla **dessa kriterier förrän från och med** den 1 januari 2030, så att de ekonomiska aktörerna får tillräckligt med tid för att anpassa sig. **Från och med den 1 januari 2038 bör förpackningar uppfylla kraven i klass B för att få släppas ut på marknaden.**

- (29) *Materialåtervinning såsom den definieras i denna förordning bör komplettera definitionerna av materialåtervinning och resursåtervinning i direktiv 2008/98/EG. Materialåtervinningen håller resurserna i omlopp inom materialekonomin och bör därför inte omfatta biologisk behandling av avfall. Definitionen av materialåtervinning bör inte påverka beräkningen av de materialåtervinningsmål som fastställts för medlemsstaterna enligt denna förordning. Dessa mål och beräkningen av dem baseras på definitionen av materialåtervinning i direktiv 2008/98/EG.*
- (30) *Materialåtervinning av hög kvalitet innebär att de återvunna materialen, på grundval av deras bevarade tekniska egenskaper, är av likvärdig eller högre kvalitet än det ursprungliga materialet och kan användas som ersättning för primära råvaror för förpackningar eller liknande tillämpningar. Det återvunna materialet kan återvinnas flera gånger. För att möjliggöra produktion av högkvalitativa materialåtervunna råvaror är insamling av korrekt sorterat förpackningsavfall avgörande. Skillnaden mellan materialåtervinning och materialåtervinning av hög kvalitet är att materialåtervinningen återvinner förpackningsmaterialet till material, medan materialåtervinning av hög kvalitet återvinner förpackningarna till material av sådan kvalitet att de kan användas som samma kvalitetsklass för förpackningar eller andra tillämpningar där kvaliteten på det återvunna materialet bibehålls.*

- (31) Eftersom bedömningen av design för materialåtervinning **█** inte *i sig* säkerställer att förpackningar materialåtervinns i praktiken är det nödvändigt att fastställa en enhetlig metod och *en spårbarhetsmekanism som säkerställer att förpackningsavfallet effektivt materialåtervinns i större skala* på basis av *etablerade moderna* processer för separat insamling och *etablerade* sorterings- och materialåtervinningsprocesser, *som är beprövade i en operativ miljö. Från och med 2035 bör därför en ny bedömning göras på grundval av mängden (vikten) av det material som faktiskt materialåtervinns från var och en av förpackningskategorierna i enlighet med den metod och de tröskelvärden som grundar sig på artikel 6. Tröskelvärdena för materialåtervinning i större skala bör fastställas med beaktande av det årliga mål för mängden återvunnet material som fastställs i denna förordning. Prognosen är att medlemsstaterna redan 2030 kommer att ha rapporterat de första data till kommissionen om de mängder förpackningsavfall som materialåtervunnits per förpackningskategori i enlighet med de skyldigheter som anges i artikel 56.2 c och 56.4 för att övervaka dem. Producenterna, om skyldigheterna avseende utökat producentansvar fullgörs individuellt, de anförtrodda producentansvarsorganisationerna, eller aktörer inom hantering av förpackningsavfall när offentliga myndigheter har ansvaret för att organisera hanteringen av förpackningsavfall, bör säkerställa att förpackningsavfallet samlas in separat, sorteras och materialåtervinns i installerad infrastruktur med hjälp av etablerade processer som är beprövade i en operativ miljö, och bör förse tillverkaren med all teknisk dokumentation som säkerställer att förpackningar materialåtervinns i större skala.*

- (32) I syfte att fastställa harmoniserade regler för förpackningsdesign för att säkerställa förpackningars materialåtervinningsbarhet bör befogenheten att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att fastställa detaljerade kriterier för design för materialåtervinning per förpacknings*kategori*. **Kommissionen bör också ges befogenhet att anta genomförandeakter** för bedömning av **om** förpackningar **materialåtervinns** i större skala, även för förpackningskategorier som inte anges i denna förordning. ■
- (33) För att stimulera innovation inom förpackningar är det lämpligt att tillåta att förpackningar ■ som uppvisar innovativa egenskaper som leder till betydande förbättringar av förpackningens huvudfunktion och som har påvisbara miljöfördelar, får en ■ ytterligare tidsfrist på fem år för att uppfylla kraven på materialåtervinningsbarhet. De innovativa egenskaperna bör **bevisas, framför allt när det gäller användningen av nya material, och det planerade införandet av en återvinningsväg bör** förklaras i den tekniska dokumentation som medföljer förpackningen. **Denna information bör bland annat användas för att vid behov ändra genomförandeakterna om kriterier för design för materialåtervinning. Den ekonomiska aktören bör också underrätta kommissionen och den behöriga myndigheten innan innovativa förpackningar släpps ut på marknaden.**

- (34) För att skydda människors och djurs hälsa och säkerhet bör kraven på materialåtervinningsbarhet, på grund av de förpackade produkternas art och tillhörande krav, inte gälla **obligatoriskt** för läkemedelsbehållare enligt definitionen i [] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/6¹⁵ [] och i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG¹⁶ som är i direkt kontakt med läkemedlet, samt **yttre förpackningar enligt definitionen i ovannämnda akter om dessa förpackningar behövs för att uppfylla särskilda krav för att bevara läkemedlets kvalitet.**

¹⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/6 av den 11 december 2018 om veterinärmedicinska läkemedel och om upphävande av direktiv 2001/82/EG (EUT L 4, 7.1.2019, s. 43).

¹⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, 28.11.2001, s. 67).

Dessutom bör kraven på materialåtervinningsbarhet inte tillämpas obligatoriskt på kontaktkänsliga plastförpackningar för medicintekniska produkter som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/745¹⁷, medicintekniska produkter för in vitro-diagnostik som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/746¹⁸, kontaktkänsliga plastförpackningar för livsmedel avsedda för spädbarn och småbarn och livsmedel för speciella medicinska ändamål som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 609/2013¹⁹ och förpackningar som används för transport av farligt gods enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/68/EG²⁰. Försäljningsförpackningar av lätt trä, kork, textil, gummi, keramiskt material eller porslin bör också undantas, utom från punkt 6aa, eftersom de släpps ut på marknaden i mycket små mängder, dvs. varje kategori utgör mindre än 1 % av vikten på de förpackningar som släpps ut på unionsmarknaden.

¹⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/745 av den 5 april 2017 om medicintekniska produkter, om ändring av direktiv 2001/83/EG, förordning (EG) nr 178/2002 och förordning (EG) nr 1223/2009 och om upphävande av rådets direktiv 90/385/EEG och 93/42/EEG (EUT L 117, 5.5.2017, s. 1).

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/746 av den 5 april 2017 om medicintekniska produkter för in vitro-diagnostik och om upphävande av direktiv 98/79/EG och kommissionens beslut 2010/227/EU (EUT L 117, 5.5.2017, s. 176).

¹⁹ ***Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 609/2013 av den 12 juni 2013 om livsmedel avsedda för spädbarn och småbarn, livsmedel för speciella medicinska ändamål och komplett kostersättning för viktkontroll och om upphävande av rådets direktiv 92/52/EEG, kommissionens direktiv 96/8/EG, 1999/21/EG, 2006/125/EG och 2006/141/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/39/EG och kommissionens förordningar (EG) nr 41/2009 och (EG) nr 953/2009 (EUT L 181 29.6.2013, s. 35).***

²⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/68/EG av den 24 september 2008 om transport av farligt gods på väg, järnväg och inre vattenvägar (EUT L 260, 30.9.2008, s. 13).

- (35) Vissa medlemsstater vidtar åtgärder för att främja förpackningars materialåtervinningsbarhet genom att anpassa avgifterna för utökat producentansvar. Sådana initiativ som tas på nationell nivå kan skapa rättslig osäkerhet för de ekonomiska aktörerna, särskilt om de levererar förpackningar i flera medlemsstater. Samtidigt är anpassning av avgifter för utökat producentansvar ett effektivt ekonomiskt instrument för att uppmuntra till mer hållbar förpackningsdesign, vilket leder till bättre materialåtervinningsbara förpackningar samtidigt som den inre marknadens funktion förbättras. Det är därför nödvändigt att harmonisera kriterierna för anpassning av avgifter för utökat producentansvar på grundval av den klass för materialåtervinningsbarhet som fastställts genom bedömning av materialåtervinningsbarheten, utan att fastställa de faktiska beloppen för sådana avgifter. Eftersom kriterierna bör vara kopplade till kriterierna för förpackningars materialåtervinningsbarhet är det lämpligt att ge kommissionen befogenhet att anta sådana harmoniserade kriterier och samtidigt fastställa detaljerade kriterier för design för materialåtervinning per förpackningskategori.

- (36) För att säkerställa cirkularitet för förpackningar bör förpackningarna designas och tillverkas på ett sådant sätt att nya material i större utsträckning kan ersättas med återvunnet material. Den ökade användningen av återvunnet material stöder utvecklingen av den cirkulära ekonomin med välfungerande marknader för återvunnet material, minskar kostnader, beroenden och negativ miljöpåverkan i samband med användningen av primära råvaror och möjliggör en mer resurseffektiv användning av material. När det gäller de olika förpackningsmaterialen har plastförpackningar minst innehåll av återvunnet material. För att lösa dessa problem på lämpligaste sätt är det nödvändigt att öka användningen av materialåtervunnen plast genom att fastställa obligatoriska mål för innehåll av återvunnet material i plastförpackningar på olika nivåer beroende på kontaktkänsligheten²¹ hos olika plastförpackningar, och säkerställa att målen blir bindande senast 2030. För att ■ säkerställa cirkularitet för förpackningar *på ett stegvis växande sätt* bör ökade mål gälla från och med 2040.

²¹ Med kontaktkänsliga förpackningar avses plastförpackningar för produkter som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 av den 22 september 2003 om födertillsatser (EUT L 268, 18.10.2003, s. 29), Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1935/2004 av den 27 oktober 2004 om material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel (EUT L 338, 13.11.2004, s. 4), Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2009 av den 13 juli 2009 om utsläppande på marknaden och användning av foder, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 och om upphävande av rådets direktiv 79/373/EEG, kommissionens direktiv 80/511/EEG, rådets direktiv 82/471/EEG, 83/228/EEG, 93/74/EEG, 93/113/EG och 96/25/EG och kommissionens beslut 2004/217/EG (EUT L 229, 1.9.2009, s. 1), Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 av den 30 november 2009 om kosmetiska produkter (omarbetning) (EUT L 342, 22.12.2009, s. 59), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/745 av den 5 april 2017 om medicintekniska produkter, om ändring av direktiv 2001/83/EG, förordning (EG) nr 178/2002 och förordning (EG) nr 1223/2009 och om upphävande av rådets direktiv 90/385/EEG och 93/42/EEG (EUT L 117, 5.5.2017, s. 1), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/746 av den 5 april 2017 om medicintekniska produkter för in vitro-diagnostik och om upphävande av direktiv 98/79/EG och kommissionens beslut 2010/227/EU (EUT L 117, 5.5.2017, s. 176), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/4 av den 11 december 2018 om tillverkning, utsläppande på marknaden och användning av foder som innehåller läkemedel och om upphävande av rådets direktiv 90/167/EEG (EUT L 4, 7.1.2019, s. 1), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/6 av den 11 december 2018 om veterinärmedicinska läkemedel och om upphävande av direktiv 2001/82/EG (EUT L 4, 7.1.2019, s. 43), Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, 28.11.2001, s. 67) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/68/EG av den 24 september 2008 om transport av farligt gods på väg, järnväg och inre vattenvägar (EUT L 260, 30.9.2008, s. 13).

- (37) Det bör klargöras ■ att pappersmaterial som härrör från pappersmasseprocessen *inte bör anses ingå i* definitionen av plast *enligt denna förordning*.
- (38) För att säkerställa en hög nivå på skyddet av människors och djurs hälsa i enlighet med kraven i unions*rätten* och för att undvika alla risker för försörjningstryggheten och säkerheten för läkemedel och *säkerheten för* medicintekniska produkter ■ är det lämpligt att från kravet på minsta innehåll av återvunnet material i plastförpackningar ■ *undanta* läkemedelsbehållare enligt definitionen i ■ förordning (EU) 2019/6 och i direktiv 2001/83/EG ■ samt ■ kontaktkänsliga förpackningar för medicintekniska produkter som omfattas av förordning (EU) 2017/745, ■ kontaktkänsliga förpackningar för medicintekniska produkter för in vitro-diagnostik som omfattas av förordning (EU) 2017/746 *och kontaktkänsliga förpackningar för livsmedel endast avsedda för spädbarn och småbarn och livsmedel för speciella medicinska ändamål som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 609/2013. Detta* undantag bör också gälla humanläkemedels och veterinärmedicinska läkemedels yttre förpackning enligt definitionen ■ ■ i förordning (EU) 2019/6 och i direktiv 2001/83/EG om förpackningen måste uppfylla särskilda krav för att läkemedlets kvalitet ska bevaras.
- (39) *För att uppnå de mål för integrering av återvunnet material som anges i denna förordning bör kommissionen, senast tre år efter ikraftträdandet, offentliggöra en översyn av den tekniska utvecklingen och miljöprestandan hos biobaserade plastförpackningar och vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag med hållbarhetskrav och hållbarhetsmål.*

- (40) För att undvika hinder *på* den inre marknaden och säkerställa ett effektivt genomförande av skyldigheterna *enligt denna förordning* bör de ekonomiska aktörerna säkerställa att plastdelen *i* förpackningen innehåller en viss minimiandel innehåll av återvunnet material från plastavfall efter konsumentledet, *per förpackningstyp och förpackningsformat enligt förteckningen i tabell 1 i bilaga II, tillverkningsanläggning och år.*
- (41) *Användning av tillverkningsanläggningen som beräkningsgrund innebär att en förpackningstillverkare kommer att ha viss flexibilitet när det gäller att uppnå minimiandelen innehåll av återvunnet material. Med tillverkningsanläggning avses endast en industriianläggning där förpackningar tillverkas.*
- (42) Det bör finnas ett incitament för ekonomiska aktörer att öka innehållet av återvunnet material i förpackningens plastdel. *Ett sätt* att uppnå detta är att säkerställa att avgifterna för utökat producentansvar anpassas på grundval av andelen av innehåll av återvunnet material i förpackningar. Avgiftsanpassningen bör *i sådana fall* baseras på gemensamma regler för beräkning och kontroll av innehållet av återvunnet material i sådana förpackningar. *I detta sammanhang bör medlemsstaterna tillåtas att behålla befintliga system som ger rättvis tillgång i förväg till återvunnet material för att uppfylla minimimålen för återvunnet innehåll, förutsatt att de uppfyller kraven i denna förordning. Dessutom bör prioriterad tillgång beviljas till marknadspriser för de återvunna materialen, och den mängd återvunnet material till vilken prioriterad tillgång ges bör motsvara den mängd förpackningar som den ekonomiska aktören släpper ut på marknaden i respektive medlemsstat inom en angiven tidsram.*

- (43) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av reglerna om beräkning och kontroll, ***från plastavfall efter konsumentledet, per förpackningstyp och förpackningsformat enligt förteckningen i tabell 1 i bilaga II, tillverkningsanläggning och år***, av andelen innehåll av återvunnet material ***som erhålls från materialåtervinning av plastavfall efter konsumentledet, med beaktande av materialåtervinningsprocessens miljöpåverkan***, och om fastställande av formatet för teknisk dokumentation bör kommissionen ges befogenhet att anta genomförandebestämmelser i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011²².
- (44) ***För att skapa en inre marknad för materialåtervinning av hög kvalitet av plast och användning av sekundära råvaror bör plastdelen i förpackningar som släpps ut på marknaden innehålla en viss minimiandel innehåll av återvunnet material från plastavfall efter konsumentledet per förpackningstyp och förpackningsformat enligt förteckningen i tabell 1 i bilaga II, beräknat per tillverkningsanläggning och år. Förpackningstypen bör förstås som en hänvisning till den dominerande polymer som förpackningen är tillverkad av, medan förpackningsformat bör förstås som en hänvisning till en viss förpackningsenhets storlek och form.***

²² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

(45) *En hög skyddsnivå för miljön och för människors hälsa, särskilt när det gäller nivåerna för utsläpp till luft, vatten och mark, är nödvändig av flera skäl. För det första är klimatförändringarna ett globalt fenomen som inte har några gränser och deras effekter har inte någon direkt koppling till källan till växthusgasutsläppen: länder med låga växthusgasutsläpp kan uppleva effekter av klimatförändringarna som inte står i proportion till deras enskilda bidrag till de globala växthusgasutsläppen. För det andra är vattensystemen sammankopplade, inbegripet via havsströmmar, och tidigare erfarenheter visar att föroreningar, även med koppling till plastavfall, som sker i en del av världen kan få stor spridning till andra hav och kontinenter. För det tredje kan utsläpp till mark inte bara få lokala utan även gränsöverskridande effekter, särskilt när dessa utsläpp kommer in i vattnets kretslopp i naturen. Främjandet av användningen av innehåll av återvunnet material i plastförpackningar bygger på antagandet att detta innehåll i sig har producerats på ett miljömässigt hållbart sätt, så att koldioxidavtrycket minskar och den cirkulära ekonomin gynnas. I detta syfte behöver vissa skyddsåtgärder införas för att säkerställa att det sätt på vilket innehållet av återvunnet material erhålls inte omintetgör miljöfördelarna med att använda sådant innehåll i efterföljande plastförpackningar. Det är därför nödvändigt att ta itu med de dithörande miljöproblemen på ett icke-diskriminerande sätt med avseende på både inhemska tillverkade och importerade plastförpackningar. För detta ändamål bör import till unionen omfattas av likvärdiga villkor när det gäller utsläpp samt kriterier för separat insamling och hållbarhet för materialåtervinningsteknik.*

(46) *Separat insamling av plastavfall är avgörande för en direkt positiv inverkan på insamlingsgraden, kvaliteten på det insamlade materialet och kvaliteten på det återvunna materialet. Det möjliggör materialåtervinning av hög kvalitet och främjar användningen av sekundära råvaror av hög kvalitet. Genom att närma sig ett "återvinningsamhälle" bidrar man till att avfallsgenerering undviks och till att avfall används som en resurs, varvid man undviker att resurser låses fast på avfallshierarkins lägre nivåer, vilket skulle innebära skadliga effekter på miljön och åsidosättande av miljöriktig avfallshantering. Genom separat insamling undviker man också att farligt och icke-farligt avfall blandas, varigenom avfallets och avfallstransporternas säkerhet säkerställs och föroreningar undviks, i enlighet med internationella regler såsom Baselkonventionen av den 22 mars 1989 om kontroll av gränsöverskridande transporter och slutligt omhändertagande av farligt avfall²³, Förenta nationernas havsrättskonvention av den 10 december 1982²⁴, konventionen om förhindrandet av havsföroreningar till följd av dumpning av avfall och annat material av den 29 december 1972 (Londonkonventionen) och dess protokoll från 1996 (Londonprotokollet) och bilaga V till 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg (Marpol), ändrad genom 1978 års protokoll.*

²³ EGT L 39, 16.2.1993, s. 3.

²⁴ EGT L 179, 23.6.1998, s. 3.

(47) *Dessutom har diskussionerna på internationell nivå vid de olika mötena i mellanstatliga förhandlingskommittén om plastföroreningar för att utarbeta ett internationellt rättsligt bindande instrument om plastföroreningar, även i den marina miljön inom ramen för FN:s miljöprogram, visat att man på internationell nivå behöver intensifiera åtgärderna rörande separat insamling av plast för att begränsa dess miljöpåverkan och stärka den cirkulära ekonomin, i syfte att förhindra avfallsgenerering och minska exploateringen av naturresurser, och att eventuella avtalsslutande parter är villiga att vidta åtgärder i denna riktning. Enligt konventionen om långväga gränsöverskridande luftföroreningar²⁵ är parterna skyldiga att skydda miljön mot luftföroreningar och bemöda sig om att begränsa och så långt som möjligt gradvis minska och förebygga luftföroreningar, innefattande långväga gränsöverskridande luftföroreningar. Enligt konventionen om skydd och användning av gränsöverskridande vattendrag och internationella sjöar²⁶ är parterna skyldiga att vidta åtgärder för att förhindra, kontrollera och minska vattenföroreningars gränsöverskridande påverkan. I linje med Riodeklarationen från Förenta nationernas konferens om miljö och utveckling från 1992 bör förorenaren i princip bära kostnaderna för föroreningarna. Därför bör industriell verksamhet, såsom återvinning av plast, gå hand i hand med åtgärder för att förebygga och minska föroreningar.*

²⁵ EGT L 171, 27.6.1981, s. 13.

²⁶ EGT L 186, 5.8.1995, s. 44.

(48) *För att man ska kunna uppnå miljömålet om att främja innehåll som återvinns från plastavfall efter konsumentledet måste plaståtervinningen ske på ett sätt som minimerar de resulterande föroreningarna. Annars skulle de industriella föroreningar som släpps ut under återvinningen minska eller eliminera det miljömässiga mervärdet av att främja användningen av återvunnen plast. Hållbarhetskriterier bör utvecklas när det gäller materialåtervinningsteknik för plastavfall efter konsumentledet. De bör säkerställa en hög skyddsnivå för miljön och för människors hälsa, särskilt när det gäller nivåerna för utsläpp till luft, vatten och mark, och resurseffektivitet. Materialåtervinningen bör därför utföras på ett miljövänligt sätt, som leder till en hög kvalitet på materialåtervinningsprocesserna och de återvunna produkterna och säkerställer höga standarder för materialåtervinningssektorerna. Genom att säkerställa en lämplig hållbarhetsnivå för materialåtervinningstekniken och, därmed, det återvunna materialet blir främjandet av användning av innehåll av återvunnet material i plastförpackningar en miljömässigt ansvarsfull åtgärd. I diskussionerna under mötena i mellanstatliga förhandlingskommittén om plastföroreningar betonas också vikten av att säkerställa att återvinningstekniken fungerar på ett miljöriktigt sätt.*

- (49) *Metoden för bedömning, kontroll och certifiering, inbegripet genom extern granskning, av likvärdigheten för de regler som tillämpas när innehåll av återvunnet material från plastavfall efter konsumentledet materialåtervinns och samlas in utanför unionen bör säkerställa en hög skyddsnivå för miljön och för människors hälsa, särskilt när det gäller nivåerna för utsläpp till luft, vatten och mark, med beaktande av behovet av att säkerställa att återvinningen utförs på ett miljöriktigt sätt, möjligheten att säkerställa materialåtervinning av hög kvalitet, nivån på kvalitetsstandarderna för materialåtervinningssektorerna och resurseffektivitetsnivån. Sådana överväganden är avgörande för att uppnå resursernas cirkularitet och därmed sätta mindre press på uttömliga naturresurser.*
- (50) *Det bör erinras om att material avsedda att komma i kontakt med livsmedel som innehåller återvunnen plast bör uppfylla kraven i kommissionens förordning (EU) 2022/1616²⁷, som innehåller krav på materialåtervinningsteknik. När det gäller plastförpackningar är det, utom när de är tillverkade av polyetentereftalat (PET), lämpligt att göra en ny bedömning av tillgången till lämplig teknik för materialåtervinning av sådana plastförpackningar, även med avseende på statusen för godkännande enligt relevanta unionsregler och den praktiska installationen av sådan teknik, i tillräckligt god tid före den dag då de tillämpliga kraven på innehåll av återvunnet material börjar tillämpas. På grundval av denna bedömning kan det bli nödvändigt att föreskriva undantag från kraven på innehåll av återvunnet material för vissa kontaktkänsliga plastförpackningar eller att se över undantagen. Befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget bör därför delegeras till kommissionen.*

²⁷ Kommissionens förordning (EU) 2022/1616 av den 15 september 2022 om återvunna plastmaterial och plastprodukter avsedda att komma i kontakt med livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 282/2008 (EUT L 243, 20.9.2022, s. 3).

- (51) För att ta hänsyn till riskerna i samband med en eventuell brist på specifikt plastavfall för materialåtervinning, vilket kan leda till alltför höga priser eller negativa effekter på hälsa, säkerhet och miljö, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i *EUF*-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på tillfälliga ändringar av målen för obligatoriskt innehåll av återvunnet material i plastförpackningar. När kommissionen utvärderar motiveringen till en sådan delegerad akt bör den bedöma välmotiverade begäranden från fysiska och juridiska personer.
- (52) För andra material än plast, såsom glas eller aluminium, är trenden att ersätta den primära råvaran med återvunnet material tydlig och den förväntas fortsätta på grund av utvecklingen i den rättsliga och ekonomiska miljön och konsumenternas förväntningar. Kommissionen bör dock noga övervaka användningen av innehåll av återvunnet material i andra förpackningsmaterial än plast och bedöma om det är lämpligt att föreslå ytterligare åtgärder, inklusive att fastställa mål, som syftar till att öka användningen av återvunnet material i andra förpackningar än plastförpackningar.

- (53) Det biologiska avfallsflödet är ofta förorenat med konventionell plast, och materialåtervinningsflödena är ofta förorenade med komposterbar plast. Denna korskontaminering leder till resursslöseri och sekundära råvaror av lägre kvalitet och bör förhindras vid källan. ***I detta avseende bör medlemsstaterna, för komposterbara förpackningar, ange lämplig avfallshantering på sitt territorium.*** Eftersom den korrekta metoden för bortskaffande av komposterbara plastförpackningar blir alltmer förvirrande för konsumenterna är det motiverat och nödvändigt att fastställa tydliga och gemensamma regler för användningen av komposterbara plastförpackningar, som endast bör krävas när användningen medför tydliga fördelar för miljön eller människors hälsa. Detta gäller särskilt när användningen av komposterbara förpackningar bidrar till insamlingen eller bortskaffandet av bioavfall, ***till exempel för produkter där separation av innehåll och förpackning är särskilt komplex, såsom tepåsar.***

- (54) För begränsade typer av förpackningar gjorda av biologiskt nedbrytbara plastpolymerer finns det en påvisbar miljöfördel med att använda komposterbara förpackningar som förs in i komposteringsanläggningar, inklusive anläggningar för anaerob nedbrytning under kontrollerade förhållanden. Om **medlemsstaterna tillämpar bestämmelsen i artikel 22.1 andra stycket i direktiv 2008/98/EG och** lämpliga system för insamling av avfall och infrastruktur för avfallshantering finns tillgängliga i **dessa medlemsstater**, bör det dessutom finnas en **flexibilitet** när det gäller att besluta om huruvida man **på sitt territorium ska tillåta** användning av komposterbara **förpackningar för kaffe, te eller andra enportionsbehållare för drycker som består av annat än metallförpackningsmaterial, mycket tunna plastbärkassar och tunna plastbärkassar och andra förpackningar som medlemsstaterna har krävt ska vara komposterbara före denna förordning**. För att undvika förvirring bland konsumenterna om korrekt **förfarande vid** bortskaffande och med tanke på miljöfördelarna med koldioxidcirkularitet bör alla andra **förpackningar materialåtervinnas**, och sådana förpackningars design bör säkerställa att detta inte påverkar andra avfallsflödens materialåtervinningsbarhet.
- (55) **Dessutom bör det biologiskt nedbrytbara avfallet inte leda till förekomst av föroreningar i komposten. Kraven i standarden EN 13432 ”Förpackningar – Krav gällande förpackningar återvinningsbara genom kompostering och biologisk nedbrytning – Provningsschema och utvärderingskriterier för slutgiltigt godkännande av förpackningar” bör ses över med avseende på komposteringstider, tillåtna föroreningsnivåer och begränsningar gällande utsläpp av mikroplast för att dessa material ska kunna bearbetas i anläggningar för behandling av bioavfall på ett lämpligt sätt. Dessutom bör en liknande standard för hemkompostering fastställas i unionen.**

- (56) *Såsom beskrivs i EU:s politiska ram för biobaserad, biologiskt nedbrytbar och komposterbar plast, som fastställs i kommissionens meddelande av den 30 november 2022, innebär efterlevnad av standarderna för industriell kompostering inte att nedbrytning sker vid hemkompostering. Vid industriell kompostering krävs höga temperaturer och hög luftfuktighet. Vid hemkompostering, som utförs av privatpersoner, även i lokalsamhällen, beror de faktiska förhållandena i hög grad på lokala klimatförhållanden och konsumentpraxis. Därför riskerar biologisk nedbrytning i hemkompostering att gå långsammare än vid industriell kompostering eller att inte slutföras. I synnerhet bör hemkompostering för plastförpackningar endast övervägas för särskilda tillämpningar, och i samband med särskilda lokala förhållanden under de berörda myndigheternas tillsyn.*
- (57) När det är motiverat och lämpligt på grund av den tekniska och rättsliga utveckling som påverkar bortskaffandet av komposterbar plast och under de särskilda villkor som säkerställer att användningen av sådana material gynnar miljön och människors hälsa, **bör kommissionen vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag** med avseende på att ändra förteckningen över komposterbara förpackningar.

- (58) För att underlätta bedömningen av överensstämmelse med kraven på komposterbara förpackningar är det nödvändigt att införa bestämmelser om presumtion om överensstämmelse för komposterbara förpackningar som **är i linje** med de harmoniserade standarder som har antagits i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012²⁸. **Härvid bör** detaljerade tekniska specifikationer för dessa krav **beaktas**, i linje med den senaste vetenskapliga och tekniska utvecklingen. Parametrarna, inklusive komposteringstider och tillåtna kontamineringsnivåer, **bör** återspegla de faktiska förhållandena i anläggningar för behandling av bioavfall, inbegripet processer för anaerob nedbrytning. **Den nuvarande standarden för industriell kompostering kommer inte längre att ge presumtion om överensstämmelse eftersom den måste ses över och ersättas med en uppdaterad version. Innan det finns en ny eller uppdaterad harmoniserad standard kan dock den nuvarande standarden användas som vägledning. När det gäller hemkomposterbara förpackningar bör kommissionen begära att en EN-standardisering utarbetas i enlighet med vad som är lämpligt.**
- (59) Det bör erinras om att alla **förpackningar avsedda att komma i kontakt med livsmedel eller förpackningar som redan är i kontakt med livsmedel, inbegripet komposterbara förpackningar, måste** uppfylla de krav som fastställs i **■** förordning (EG) nr 1935/2004. **När så är lämpligt kan den dokumentation och information som krävs enligt unionens lagstiftningsakter om material avsedda att komma i kontakt med livsmedel också användas som en del av den information och dokumentation som krävs enligt denna förordning.**

²⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1025/2012 av den 25 oktober 2012 om europeisk standardisering och om ändring av rådets direktiv 89/686/EEG och 93/15/EEG samt av Europaparlamentets och rådets direktiv 94/9/EG, 94/25/EG, 95/16/EG, 97/23/EG, 98/34/EG, 2004/22/EG, 2007/23/EG, 2009/23/EG och 2009/105/EG samt om upphävande av rådets beslut 87/95/EEG och Europaparlamentets och rådets beslut nr 1673/2006/EG (EUT L 316, 14.11.2012, s. 12).

- (60) Förpackningar bör designas för att minimera volym och vikt, samtidigt som de fyller förpackningsfunktionerna, **och möjliggöra materialåtervinning**. Förpackningstillverkaren bör bedöma förpackningen mot de prestandakriterier som anges i bilaga IV till denna förordning. Med tanke på syftet med denna förordning att minska mängden förpackningar och förpackningsavfall och att förbättra cirkulariteten för förpackningar på hela den inre marknaden är det lämpligt att ytterligare specificera de befintliga kriterierna och göra dem strängare. Förteckningen över förpackningars prestandakriterier i den befintliga harmoniserade standarden EN 13428:2004 **Förpackningar – Krav på tillverkning och sammansättning för att förebygga förpackningsavfall** bör därför ändras. **Innan det finns en ny eller uppdaterad harmoniserad standard kan dock den befintliga standarden EN 13428:2004 användas.** Även om saluföringen och konsumenternas acceptans fortfarande är relevanta för förpackningsdesign bör de inte ingå i prestandakriterierna och i sig motivera extra förpackningsvikt och förpackningsvolym. Detta bör dock inte påverka produktspecifikationerna för hantverks- och industriprodukter samt livsmedel och jordbruksprodukter **med förpackningar som är** registrerade och skyddade enligt EU:s system för skydd av geografiska beteckningar, som en del av unionens mål att skydda kulturarvet och traditionella kunskaper, **inbegripet Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013²⁹ för vin och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/787³⁰ för spritdrycker, eller som omfattas av de kvalitetsordningar som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012³¹.**

²⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 671).

³⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/787 av den 17 april 2019 om definition, beskrivning, presentation och märkning av spritdrycker, användning av namn på spritdrycker i presentationen och märkningen av andra livsmedel, skydd av geografiska beteckningar för spritdrycker, användning av jordbruksalkohol och destillat av jordbruksprodukter i alkoholhaltiga drycker samt om upphävande av förordning (EG) nr 110/2008 (EUT L 130, 17.5.2019, s. 1).

³¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 343, 14.12.2012, s. 1).

Det bör inte heller negativt påverka förpackningsdesign som skyddas enligt EU:s eller medlemsstaternas varumärkeslagar eller lagar om mönsterskydd eller internationella avtal som har verkan i en av medlemsstaterna. Detta undantag är endast motiverat om nya regler om förpackningsminimering kommer att påverka förpackningens form på ett sådant sätt att varumärket inte längre kan särskilja den märkta varan från ett annat företags varor, och formgivningen kan inte längre behålla sin nyhet och särprägel. För att undvika risken för missbruk bör undantaget endast gälla varumärkes- och mönsterrättigheter som är föremål för skydd före den ... [dagen för denna förordnings ikraftträdande]. Å andra sidan kan materialåtervinningsbarhet, användning av innehåll av återvunnet material och återanvändning motivera ytterligare förpackningsvikt eller förpackningsvolym, och detta bör läggas till i prestandakriterierna. Förpackningar med dubbla väggar, falska bottenar och andra egenskaper som endast syftar till att öka den upplevda produktvolymen bör inte släppas ut på marknaden, eftersom de inte uppfyller kravet på förpackningsminimering. Samma regel bör gälla för överflödiga förpackningar som inte behövs för att säkerställa förpackningens funktion.

- (61) För att uppfylla kraven på förpackningsminimering bör särskild uppmärksamhet ägnas åt att begränsa tomrummet *i* gruppförpackningar och transportförpackningar, inklusive e-handelsförpackningar.
- (62) För att underlätta bedömningen av överensstämmelse med kraven på förpackningsminimering är det nödvändigt att fastställa bestämmelser om presumtion om överensstämmelse för förpackningar som överensstämmer med harmoniserade standarder som antagits i enlighet med förordning (EU) nr 1025/2012 i syfte att ange detaljerade tekniska specifikationer för dessa krav och specificera mätbara designkriterier, inklusive, i tillämpliga fall, gränsvärden för högsta vikt eller tomrum för specifika förpackningsformat samt standardiserade förpackningsutformningar som uppfyller kraven på förpackningsminimering.

- (63) För att främja cirkularitet och hållbar användning av förpackningar bör återanvändbara förpackningar och system för återanvändning uppmuntras. För detta ändamål är det nödvändigt att klargöra begreppet återanvändbara förpackningar och säkerställa att det inte bara är kopplat till förpackningsdesignen, som bör möjliggöra **högsta möjliga** antal rotationer och upprätthålla säkerhets-, kvalitets- och hygienkraven vid tömning, lossning, påfyllning eller lastning på nytt, utan även till inrättandet av system för återanvändning som uppfyller minimikraven i denna förordning. För att underlätta bedömningen av överensstämmelse med kraven på återanvändbara förpackningar är det nödvändigt att införa bestämmelser om presumtion om överensstämmelse för förpackningar som överensstämmer med harmoniserade standarder som antagits i enlighet med förordning (EU) nr 1025/2012 i syfte att ange detaljerade tekniska specifikationer för dessa krav och fastställa kriterier och format för återanvändbara förpackningar, inklusive minsta antal resor och rotationer, standardiserad design samt krav för system för återanvändning, inbegripet hygienkrav.
- (64) Konsumenterna måste informeras och ges möjlighet att på lämpligt sätt göra sig av med **allt** förpackningsavfall . Det lämpligaste sättet att göra detta är att inrätta ett harmoniserat märkningssystem baserat på förpackningars materialsammansättning för sortering av avfall och att kombinera det med motsvarande märkning på avfallsbehållare. **Att ett sådant harmoniserat märkningssystem behöver kännas igen av alla medborgare, oavsett omständigheter, såsom ålder och språkkunskaper, bör vara en vägledande faktor i utformningen. Detta kan uppnås genom användning av piktogram med minimalt språkbruk. Detta skulle också bidra till att minimera de kostnader för översättning av språk som annars skulle krävas.**

- (65) ***Sortering är ett viktigt steg för att säkerställa större cirkularitet för förpackningar. Förbättrad sorteringskapacitet, särskilt genom tekniska innovationer, bör uppmuntras för att möjliggöra en bättre kvalitet på sorteringen och därmed en bättre kvalitet på de råvaror som går till materialåtervinning.***
- (66) För att underlätta för konsumenterna att sortera och bortskaffa förpackningsavfall bör det införas ett system med harmoniserade symboler som måste placeras både på förpackningar och på avfallsbehållare, så att konsumenterna kan matcha symbolerna vid bortskaffande. Symbolerna bör möjliggöra lämplig avfallshantering eftersom de bör ge konsumenterna information om förpackningarnas komposteringssegenskaper, särskilt för att undvika att konsumenterna tror att komposterbara förpackningar inte är lämpliga för hemkompostering ***eller för att undvika att komposterbara förpackningar slängs i naturen, utan endast är komposterbara under industriellt kontrollerade förhållanden.*** Denna strategi bör förbättra den separata insamlingen av förpackningsavfall, vilket leder till materialåtervinning av högre kvalitet av förpackningsavfall, och införa en harmoniseringsnivå för systemen för insamling av förpackningsavfall på den inre marknaden. Det är också nödvändigt att harmonisera symbolerna för de obligatoriska retursystem ***som inrättats efter denna förordnings ikraftträdande. Medlemsstaterna får kräva användning av en sådan harmoniserad märkning på förpackningar under förutsättning att retursystemen inrättats i enlighet med nationell lagstiftning innan denna förordning träder i kraft.*** Eftersom transportförpackningar inte samlas in genom kommunala avfallsinsamlingssystem bör användningen av dessa symboler inte vara obligatorisk för transportförpackningar, med undantag för e-handelsförpackningar.

- (67) Märkning av innehållet av återvunnet material i förpackningar bör inte vara obligatorisk, eftersom denna information inte är avgörande för att säkerställa en korrekt slutbehandling av förpackningar. Tillverkarna kommer dock att vara skyldiga att uppfylla målen för innehåll av återvunnet material enligt denna förordning och kan vilja visa denna information på sina förpackningar för att informera konsumenterna om detta. För att säkerställa att denna information förmedlas på ett harmoniserat sätt i hela unionen bör en märkning som anger innehållet av återvunnet material harmoniseras.
- (68) *Märkning av biobaserad plast i förpackningar bör inte heller vara obligatorisk, eftersom det finns ett antal villkor som biobaserad plast måste uppfylla för att säkerställa hållbarhet, och mer vetenskapliga belegg krävs för att säkerställa att användningen av biobaserad plast under hela dess livscykel överensstämmer med principerna för en cirkulär ekonomi i enlighet med kommissionens meddelande EU:s politiska ram för biobaserad, biologiskt nedbrytbar och komposterbar plast av den 30 november 2022. Tillverkarna kan dock vilja visa denna information på sina förpackningar för att informera konsumenterna om innehållet av biobaserad plast i förpackningen. För att säkerställa att denna information förmedlas på ett harmoniserat sätt i hela unionen bör en märkning som anger innehållet av biobaserad plast harmoniseras.*
- (69) För att informera *slutanvändarna* om återanvändning, tillgång till system för återanvändning och var insamlingskanaler finns när det gäller återanvändbara förpackningar bör sådana förpackningar vara försedda med en QR-kod eller annan databärare som tillhandahåller sådan information. QR-koden *eller någon annan typ av standardiserad, öppen, digital databärare* bör *innehålla information som underlättar spårning och beräkning av antalet resor och rotationer, eller en genomsnittlig uppskattning om denna beräkning inte är möjlig. Denna märkning bör vara frivillig för öppna system som inte har någon systemansvarig.* Dessutom bör återanvändbara försäljningsförpackningar tydligt identifieras på försäljningsstället.

- (70) Det bör inte finnas för många märkningar på en förpackning. Om andra unionsrättsakter kräver att information om den förpackade produkten ska finnas tillgänglig digitalt via en databärare bör den information som krävs för förpackningen enligt denna förordning och den information som krävs för den förpackade produkten därför vara tillgänglig via samma databärare. Denna databärare bör uppfylla kraven i denna förordning eller andra tillämpliga unionsrättsakter. Särskilt när den förpackade produkten omfattas av förordning (EU) 2024/...⁺ eller andra unionsrättsakter som kräver ett digitalt produktpass bör det digitala produktpasset också användas för att tillhandahålla relevant information enligt denna förordning. ***Om förpackningar innehåller ämnen som inger betänkligheter bör de märkas med hjälp av en standardiserad digital märkningsteknik i enlighet med genomförandeakter som antagits av kommissionen. Denna information bör göra det möjligt att främja cirkularitet och säkerställa att avfallsaktörer har tillgång till relevant information om kemisk sammansättning för att fastställa det lämpligaste avfallshanteringsalternativet, i enlighet med avfallshierarkin, och därigenom främja cirkularitet för förpackningar.***
- (71) För att stödja genomförandet av målen i denna förordning bör konsumenterna skyddas från vilseledande och förvirrande information om förpackningsegenskaper och lämplig slutbehandling, för vilket harmoniserad märkning har fastställts enligt denna förordning. Det ***kan*** vara möjligt att identifiera förpackningar som ingår i systemet för utökat producentansvar med hjälp av ***en motsvarande*** symbol inom hela det ***systemets*** territorium ***endast med hjälp av en QR-kod eller annan standardiserad digital märkningsteknik för att visa att producenten uppfyller sina skyldigheter avseende utökat producentansvar. Denna symbol bör vara tydlig och entydig för konsumenterna eller användarna när det gäller förpackningarnas materialåtervinningsbarhet.***

⁺ EUT: För in numret på förordningen i dokument PE-CONS 106/23 (2022/0095(COD)) i texten.

- (72) *Förpackningar som omfattas av de obligatoriska retursystemen bör vara försedda med en märkning som informerar konsumenterna om att sådana förpackningar omfattas av systemet och därför bör samlas in genom särskilda insamlingskanaler som har godkänts för detta ändamål av de nationella myndigheterna. Denna märkning bör vara en harmoniserad EU-märkning som fastställs av kommissionen. Medlemsstaterna får kräva användning av en sådan harmoniserad märkning på förpackningar under förutsättning att retursystemen inrättats i enlighet med nationell lagstiftning innan denna förordning träder i kraft.*
- (73) *Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG³² fungerar som ett ”skyddsnät” som säkerställer en hög konsumentskyddsnivå inom alla sektorer och kompletterar mer detaljerade krav i sektorsspecifik eller produktspecifik unionsrätt, utom i händelse av konflikt mellan det direktivet och andra unionsregler som rör specifika aspekter av otillbörliga affärsmetoder, när de senare bör ha företräde och tillämpas på dessa specifika aspekter. I Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/825³³ föreskrivs att uppvisande av en frivillig hållbarhetsmärkning som inte uppfyller vissa krav utgör en otillbörlig affärsmetod.*

³² Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) (EUT L 149, 11.6.2005, s. 22).

³³ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2024/825 av den 28 februari 2024 om ändring av direktiven 2005/29/EG och 2011/83/EU vad gäller mer konsumentmakt i den gröna omställningen genom bättre skydd mot otillbörliga affärsmetoder och bättre information (EUT L 2024/825, 6.3.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/825/oj>).

- (74) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av märkningskraven ■ bör kommissionen *tilldelas genomförandebefogenheter* med avseende på att ytterligare förbättra avfallssorteringen, fastställa villkoren för identifiering av förpackningars materialsammansättning med hjälp av *standardiserad, öppen digital* teknik och fastställa detaljerade *harmoniserade* specifikationer för de märkningskrav för förpackningar och avfallsbehållare som fastställs i denna förordning. Vid utarbetandet av dessa specifikationer bör kommissionen *begränsa de språkliga inslagen till ett minimum och* beakta vetenskapliga eller andra tillgängliga tekniska uppgifter, inbegripet relevanta internationella standarder. *Den harmoniserade märkningen av förpackningar som omfattas av ett retursystem bör utformas med hänsyn till de variationer i pantavgiften som kan förekomma mellan medlemsstaterna.* Mot bakgrund av det nya systemet bör kommissionens beslut 97/129/EG³⁴ upphöra att gälla från och med den ... [42 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] och dess innehåll införlivas i denna genomförandeakt.
- (75) De ekonomiska aktörerna bör säkerställa att förpackningarna uppfyller kraven i denna förordning. De bör vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa sådan efterlevnad i förhållande till deras respektive roller i leveranskedjan för att säkerställa fri rörlighet för förpackningar på den inre marknaden och förbättra förpackningars hållbarhet.

³⁴ Kommissionens beslut av den 28 januari 1997 om fastställandet av ett identifieringssystem för förpackningsmaterial i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 50, 20.2.1997, s. 28).

- (76) Tillverkaren, som besitter detaljkunskap om design- och tillverkningsprocessen, är den som bäst kan genomföra det förfarande för bedömning av överensstämmelse som föreskrivs i denna förordning. Därför bör även i fortsättningen endast tillverkaren vara skyldig att göra en bedömning av överensstämmelse.
- (77) Det bör säkerställas att leverantörer av förpackningar eller förpackningsmaterial förser tillverkaren med all information och dokumentation som tillverkaren behöver för att visa att förpackningen och förpackningsmaterialet överensstämmer med kraven. Denna information och dokumentation ska lämnas i pappersform eller i elektronisk form.
- (78) För att säkerställa att den inre marknaden fungerar som den ska är det nödvändigt att säkerställa att förpackningar från tredjeländer som förs in på unionsmarknaden **uppfyller** kraven i denna förordning, oavsett om de importeras som **fristående** förpackningar eller **tillsammans med** en förpackad produkt. Det är särskilt nödvändigt att säkerställa att tillverkarna har genomfört lämpliga förfaranden för bedömning av överensstämmelse avseende den förpackningen. Importörerna bör därför säkerställa att de förpackningar som de släpper ut på marknaden **uppfyller** dessa krav och att den dokumentation som upprättas av tillverkarna finns tillgänglig för att kontrolleras av de behöriga nationella myndigheterna.
- (79) När en förpackning släpps ut på marknaden bör varje importör ange sitt namn, registrerade firmanamn eller registrerade **varumärke**, sin postadress samt elektroniska kommunikationsmedel genom vilka de kan kontaktas, om sådana finns tillgängliga. Undantag bör göras i de fall det inte är möjligt att ange sådana uppgifter på förpackningen.

- (80) Eftersom distributörerna tillhandahåller förpackningar på marknaden efter att de har släppts ut där av tillverkaren eller importören bör dessa iaktta vederbörlig omsorg när det gäller de tillämpliga kraven i denna förordning. Distributören bör också säkerställa att hanteringen av förpackningen inte inverkar negativt på förpackningens överensstämmelse med dessa krav.
- (81) Eftersom distributörer och importörer verkar nära marknadsplatsen och spelar en viktig roll när det gäller att säkerställa förpackningarnas överensstämmelse bör de vara involverade i de behöriga nationella myndigheternas marknads kontroll, och de bör vara beredda att delta aktivt genom att förse dessa myndigheter med all nödvändig information om den berörda **förpackningen**.
- (82) Varje importör eller distributör som släpper ut en förpackning under sitt eget namn eller varumärke på marknaden, eller som ändrar en sådan **förpackning** på ett sådant sätt att efterlevnaden av denna förordning kan påverkas, bör anses vara tillverkare och bör ta på sig ansvaret för tillverkarens skyldigheter.
- (83) Genom att säkerställa en förpacknings spårbarhet längs med hela leveranskedjan underlättas marknads kontrollmyndigheternas uppgift att spåra ekonomiska aktörer som släppt ut eller tillhandahållit förpackningar på marknaden som inte uppfyller kraven. De ekonomiska aktörerna bör därför vara skyldiga att bevara information om sina transaktioner under en viss tidsperiod.

- (84) Problemet med en överdriven produktion av förpackningsavfall kan inte lösas fullt ut genom att fastställa skyldigheter avseende förpackningsdesign. För vissa förpackningstyper bör en skyldighet att minska tomrumskvoten åläggas ekonomiska aktörer *som fyller eller på annat sätt använder* sådana förpackningar. När det gäller gruppförpackningar, transportförpackningar och e-handelsförpackningar som används för leverans av produkter till slutliga distributörer eller *slutanvändare* bör tomrumskvoten vara högst **50 %**. I linje med avfallshierarkin *och för att främja förpackningsinnovation i syfte att minska förpackningsavfallet* bör det vara möjligt för ekonomiska aktörer som använder försäljningsförpackningar som e-handelsförpackningar att undantas från denna skyldighet. *Denna skyldighet bör inte gälla för återanvändbara förpackningar.*
- (85) För att säkerställa en hög miljöskyddsnivå på den inre marknaden och en hög livsmedelssäkerhet och *livsmedelshygien* , och för att underlätta uppnåendet av målen för förebyggande av förpackningsavfall, bör onödiga förpackningar eller förpackningar som kan undvikas inte få släppas ut på marknaden. Förteckningen över sådana förpackningsformat finns i bilaga V till den här förordningen. I syfte att anpassa förteckningen till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i *EUF-fördraget* delegeras till kommissionen. *Kommissionen bör offentliggöra riktlinjer som mer i detalj förklarar bilaga V, inklusive exempel på förpackningar och vägledning om undantag från begränsningarna.*

- (86) För att främja cirkularitet och hållbar användning av förpackningar är det nödvändigt att begränsa risken för att förpackningar som saluförs som återanvändbara inte återanvänds i praktiken och säkerställa att konsumenterna returnerar återanvändbara förpackningar. Det lämpligaste sättet att uppnå detta är att ålägga ekonomiska aktörer som använder återanvändbara förpackningar att säkerställa att ett system för återanvändning införs så att sådana förpackningar kan cirkulera, rotera och användas flera gånger. För att säkerställa största möjliga nytta av sådana system bör minimikrav fastställas för slutna och öppna system. Bekräftelse av att återanvändbara förpackningar överensstämmer med *ett* system för återanvändning bör också ingå i den tekniska dokumentationen för sådana förpackningar. ***Återanvändningssystem kan variera i storlek och geografisk täckning och gå från mindre lokala system till större system som kan sträcka sig över en eller flera medlemsstaters territorier.***
- (87) Återanvändbara förpackningar måste vara säkra för användarna. Ekonomiska aktörer som erbjuder sina produkter i återanvändbara förpackningar måste därför säkerställa att förpackningen genomgår en rekonditioneringsprocess, för vilken det bör fastställas krav, innan den används igen.
- (88) Återanvändbara förpackningar blir avfall, i den mening som avses i artikel 3.1 i direktiv 2008/98/EG, när innehavaren gör sig av med dem, avser att göra sig av med dem eller är skyldig att göra sig av med dem. Återanvändbara förpackningar i en rekonditioneringsprocess betraktas normalt inte som avfall.

- (89) För att uppmuntra till förebyggande av avfall bör det nya begreppet ”påfyllning” införas. Påfyllning bör betraktas som en särskild avfallsförebyggande åtgärd som bidrar till och är nödvändig för uppnåendet av *de förebyggande* mål *som fastställs* i denna förordning.
- (90) Om ekonomiska aktörer erbjuder möjligheten att köpa produkter genom påfyllning bör de säkerställa att deras påfyllningsstationer uppfyller vissa krav för att trygga konsumenternas hälsa och säkerhet. Om konsumenterna använder sina egna behållare bör de ekonomiska aktörerna därför informera om villkoren för säker påfyllning och användning av dessa behållare. För att uppmuntra till påfyllning bör de ekonomiska aktörerna inte tillhandahålla gratis förpackningar eller förpackningar som inte är en del av retursystemet vid påfyllningsstationerna. ***Ekonomiska aktörer bör vara befriade från ansvar vid livsmedelssäkerhetsproblem som kan uppstå på grund av användning av behållare som tillhandahålls av konsumenter.***

- (91) För att minska den ökande andelen engångsförpackningar och den ökande mängden genererat förpackningsavfall är det nödvändigt att fastställa kvantitativa mål för återanvändning ■ för förpackningar i sektorer som har bedömts ha störst potential att minska mängden förpackningsavfall, nämligen mat och dryck för avhämtning, vitvaror och transportförpackningar. Detta bedömdes på grundval av faktorer som befintliga system för återanvändning, nödvändigheten av att använda förpackningar och möjligheten att uppfylla funktionskraven i fråga om inneslutning, renlighet, hälsa, hygien och säkerhet. Skillnaderna mellan produkterna och deras produktions- och distributionssystem ■ beaktades också. ***Vid genomförandet av sådana mål bör hänsyn tas till de miljöfördelar som uppnåtts under en produkts hela livscykel.*** Fastställandet av målen förväntas stödja innovation och öka andelen återanvändnings- och påfyllningslösningar.
- Engångsförpackningar för mat och dryck som fylls och förbrukas på hotell och restaurang bör inte tillåtas. ***Konsumenterna bör alltid ha möjlighet att köpa livsmedel och drycker för avhämtning i återanvändbara behållare eller egna behållare på villkor som inte är mindre gynnsamma än villkoren för de livsmedel och drycker som erbjuds i engångsförpackningar. Ekonomiska aktörer som säljer livsmedel eller drycker för avhämtning bör erbjuda konsumenterna möjligheten att köpa livsmedel eller drycker i sina egna behållare och möjligheten att köpa livsmedel och drycker i återanvändbara förpackningar.***

- (92) *På vissa villkor bör medlemsstaterna kunna undanta ekonomiska aktörer från återanvändningsskyldigheter under en förnybar period på fem år. Dessa villkor bör vara kopplade till höga grader av materialåtervinning och gällande procentsatser för avfallsförebyggande i den medlemsstat som beviljar undantag, inbegripet en första mellanliggande grad av avfallsförebyggande på 3 % senast 2028, och till de ekonomiska aktörernas antagande av en företagsplan för avfallsförebyggande och materialåtervinning.*
- (93) *Utsläppande på marknaden av förpackningar som omfattas av artikel 25.1 och punkterna 3 och 4 i bilaga V till denna förordning för transportmedel som används över gränserna, där cateringtjänster finns tillgängliga ombord, såsom luftfartyg, flygplan, tåg, kryssningsfartyg, färjor, yachter och båtar, bör tolkas som resande med denna förpackning till eller inom unionen. Resande inom unionen bör förstås som en situation där transportmedlet avgår från och anländer till en destination i unionen.*
- (94) För att få verkningsfulla mål för återanvändning ■ och säkerställa likabehandling av ekonomiska aktörer bör ansvaret för målen ligga på de ekonomiska aktörerna. När *det gäller* mål för drycker bör *dessa* ■ åläggas ■ de *slutliga distributörerna*. *Vissa särskilda drycker som anses vara lättfördärliga, som är känsliga för mikrobiologisk nedbrytning orsakad av bakterier eller jäst, behöver särskild aseptisk teknik för att skydda dem från att förstöras samtidigt som de behåller en lång hållbarhetstid. Mjölk och andra lättfördärliga drycker bör därför undantas från skyldigheten att uppfylla målen för återanvändning av dryckesförpackningar.* Målen bör beräknas som en procentandel av försäljningen, *såld volym eller vikt* av återanvändbara förpackningar inom ett system för återanvändning eller ■ , när *det* gäller transportförpackningar, som en procentandel av *antalet användningar*. Målen bör vara materialneutrala. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av målen för återanvändning *bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på* metoden för beräkning av dem ■ .

- (95) ***I vissa fall är användning*** av transportförpackningar för engångsbruk inte nödvändig, eftersom det finns ett stort antal välfungerande återanvändbara alternativ. För att säkerställa att sådana alternativ faktiskt används är det lämpligt att kräva att ekonomiska aktörer, när de transporterar produkter mellan olika anläggningar som tillhör samma ekonomiska aktör eller mellan den ekonomiska aktören och de anknutna företagen eller partnerföretagen, ***endast*** använder ■ återanvändbara transportförpackningar när det gäller förpackningsformat såsom lastpallar, vikbara plastlådor, plastbackar, IBC-behållare, både hårda och mjuka, eller tunnor. Samma skyldighet bör av samma skäl gälla för ekonomiska aktörer som transporterar produkter inom en medlemsstat. ***För vissa specifika transportförpackningar, vilket är fallet för pappkartonger, kan återanvändbara alternativ inte vara ett alternativ för kontaktkänsliga produkter, som kräver särskild tvätt mellan användning, och för andra tillämpningar är antalet rotationer mycket lågt. Pappkartonger bör därför undantas från skyldigheten att uppfylla målen för återanvändning av transportförpackningar.***
- (96) Det kan vara svårt för mindre ekonomiska aktörer att uppnå målen för återanvändning och påfyllning. Vissa ekonomiska aktörer bör därför undantas från skyldigheten att uppfylla målen för återanvändning av förpackningar om de släpper ut mindre än en viss mängd förpackningar på marknaden, ***och*** uppfyller definitionen av ***mikroföretag*** enligt kommissionens rekommendation ***2003/361/EG***³⁵ eller har ***ett*** försäljningsområde ■ som understiger en viss areal. Befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i ***EUF-fördraget*** bör delegeras till kommissionen ■ med avseende på fastställandet av ytterligare undantag för andra ekonomiska aktörer eller undantagandet av särskilda förpackningsformat som omfattas av målen för återanvändning eller påfyllning i händelse av allvarliga problem som rör hygien, livsmedelssäkerhet eller miljön och som hindrar uppnåendet av dessa mål.

³⁵ Kommissionens ***rekommendation 2003/361/EG*** av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (delgivet med nr K(2003) 1422) (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

- (97) För att kunna kontrollera efterlevnaden av målen för återanvändning ■ är det nödvändigt att de ekonomiska aktörerna rapporterar till de behöriga myndigheterna. De ekonomiska aktörerna bör rapportera relevanta uppgifter för varje kalenderår, med början den 1 januari 2030. Medlemsstaterna bör offentliggöra dessa uppgifter.
- (98) *Eftersom ekonomiska aktörer kan ha flera olika förpackningsformat bör uppnåendet av återanvändningsmålen beräknas på grundval av det totala antalet försäljningsenheter eller livsmedelsvikt, eller det totala antalet försäljningsenheter eller volymen av drycker som tillhandahålls på marknaden.*
- (99) Med tanke på den fortsatt höga förbrukningen av plastbärkassar, ineffektiv resursanvändning och plastbärkassars nedskräpningspotential är det lämpligt att behålla bestämmelser som syftar till att uppnå en varaktig minskning av förbrukningen av plastbärkassar, vilket redan har fastställts genom direktiv 94/62/EG, ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/720³⁶. Med tanke på de nuvarande olika tillvägagångssätten och de begränsade rapporteringskraven rörande plastbärkassar är det svårt att bedöma om de åtgärder för att minska förbrukningen som medlemsstaterna vidtagit har uppnått målet att ”varaktigt” minska förbrukningen av sådana kassar och även om de inte har ökat förbrukningen av andra typer av plastbärkassar. Det är därför nödvändigt att harmonisera definitionen av en varaktig minskning av förbrukningen och fastställa ett gemensamt mål samt införa nya rapporteringskrav.

³⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/720 av den 29 april 2015 om ändring av direktiv 94/62/EG när det gäller att minska förbrukningen av tunna plastbärkassar (EUT L 115, 6.5.2015, s. 11).

- (100) Mot bakgrund av resultaten av utvärderingen av plastbärkassar behöver ytterligare åtgärder vidtas för att minska förbrukningen av tunna plastbärkassar och bedöma eventuella substitutionseffekter med mycket tunna plastbärkassar och tjockare plastbärkassar över 50 mikrometer.
- (101) *Eftersom mycket tunna plastbärkassar, under 15 mikrometer, med stor sannolikhet blir avfall och bidrar till havsföroreningar, bör åtgärder vidtas för att begränsa utsläppandet av dessa på marknaden, med undantag för strikt nödvändiga användningsområden. Dessa plastkassar bör inte släppas ut på marknaden som förpackningar för livsmedel i bulk, utom av hygieniska skäl eller för förpackning av våta livsmedel i bulk såsom rått kött, fisk och mejeriprodukter.*
- (102) ■ För att uppnå en varaktig minskning av förbrukningen av tunna plastbärkassar på deras territorium **bör medlemsstaterna kunna anta åtgärder som inbegriper förbud av dessa typer av plastbärkassar, genomförande av nationella minskningsmål, bibehållande eller införande av ekonomiska styrmedel samt andra saluföringsbegränsningar, förutsatt att dessa åtgärder är proportionella och icke-diskriminerande.** Sådana åtgärder kan variera på grundval av de tunna plastbärkassarnas miljöpåverkan när de återvinns eller bortskaffas, deras komposteringsegenskaper, livslängd eller specifika avsedda användningsområde. **Under förutsättning att målen för plastbärkassar uppnås får medlemsstaterna genomföra bestämmelserna om dessa kassar genom avtal mellan de behöriga myndigheterna och de berörda ekonomiska sektorerna.**

- (103) ***En minskad användning av plastbärkassar bör inte leda till att de ersätts med andra förpackningsmaterial. Kommissionen bör övervaka användningen av andra material och föreslå ett mål och vid behov åtgärder för att minska förbrukningen av sådana material.***
- (104) För att säkerställa en effektiv och harmoniserad tillämpning av de hållbarhetskrav som fastställs i denna förordning bör efterlevnaden av dessa krav mätas med tillförlitliga, exakta och reproducerbara metoder som tar hänsyn till de allmänt vedertagna senaste metoderna.
- (105) För att säkerställa att det inte finns några handelshinder på den inre marknaden bör kraven på hållbarhet för förpackningar, inbegripet avseende ämnen som inger betänkligheter i förpackningar, komposterbara förpackningar, förpackningsminimering, återanvändbara förpackningar och system för återanvändning, harmoniseras på unionsnivå. För att underlätta bedömningen av överensstämmelse med sådana krav, inbegripet metoder för provning, mätning eller beräkning, är det nödvändigt att införa bestämmelser om presumtion om överensstämmelse för förpackningar och förpackade produkter som överensstämmer med harmoniserade standarder som antagits i enlighet med förordning (EU) nr 1025/2012 i syfte att ange detaljerade tekniska specifikationer för dessa krav, i synnerhet för livscykeln för förpackningar och förpackade produkter, återspegla det genomsnittliga konsumentbeteendet och säkerställa stabiliteten för att avskräcka från avsiktligt och oavsiktligt kringgående.

- (106) I avsaknad av harmoniserade standarder bör gemensamma tekniska specifikationer användas som en *reservlösning* för att underlätta för tillverkarna när det gäller deras skyldighet att uppfylla hållbarhetskraven, till exempel när fastställandet av en harmoniserad standard försenas i onödan. Dessutom bör det vara möjligt att använda denna lösning om kommissionen har begränsat eller dragit tillbaka hänvisningarna till relevanta harmoniserade standarder i enlighet med artikel 11.5 i förordning (EU) nr 1025/2012. Överensstämmelsen med gemensamma tekniska specifikationer som antagits av kommissionen genom genomförandeakter bör också leda till presumtion om överensstämmelse.
- (107) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av gemensamma tekniska specifikationer bör kommissionen **tilldelas** genomförandebefogenheter med avseende på att fastställa, ändra eller upphäva gemensamma tekniska specifikationer för kraven på hållbarhet, märkning och system för återanvändning samt att anta metoder för provning, mätning eller beräkning. *Kommissionen bör ta hänsyn till synpunkter från relevanta organ eller expertgruppen och bör vederbörligen samråda med alla berörda parter vid utarbetandet av utkastet till genomförandeakter.*
- (108) För att säkerställa överensstämmelse med annan unionsrätt bör förfarandet för bedömning av överensstämmelse vara den modul för intern tillverkningskontroll som ingår i denna förordning och som baseras på de moduler som ingår i Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG³⁷.

³⁷ Europaparlamentets och rådets beslut nr 768/2008/EG av den 9 juli 2008 om en gemensam ram för saluföring av produkter och upphävande av rådets beslut 93/465/EEG (EUT L 218, 13.8.2008, s. 82).

- (109) CE-märkning på förpackningar bör inte ange att förpackningen uppfyller kraven i denna förordning, utan endast i förekommande fall ange att den förpackade produkten överensstämmer med unionens tillämpliga produktlagstiftning. Unionens produktlagstiftning kräver vanligtvis att CE-märkningen för produkten anbringas antingen på själva produkten eller på dess förpackning. Att kräva CE-märkning på förpackningen för att visa att kraven i denna förordning är uppfyllda kan leda till förvirring och missförstånd i fråga om huruvida märkningen avser själva förpackningen eller den förpackade produkten och i slutändan till osäkerhet om de berörda förpackade produkternas faktiska säkerhet och överensstämmelse med kraven.
- (110) Själva förpackningens överensstämmelse med kraven i denna förordning bör i stället visas med EU-försäkran om överensstämmelse.
- (111) Tillverkarna bör upprätta en EU-försäkran om överensstämmelse som innehåller information om förpackningens överensstämmelse med denna förordning. Tillverkarna får också enligt andra unionsrättsakter åläggas att upprätta en EU-försäkran om överensstämmelse. För att säkerställa effektiv tillgång till information för marknadskontrolländamål bör en enda EU-försäkran om överensstämmelse upprättas i fråga om alla unionsakter. För att minska den administrativa bördan för ekonomiska aktörer bör denna enda EU-försäkran om överensstämmelse kunna utgöras av dokumentation bestående av enskilda relevanta försäkringar om överensstämmelse.

- (112) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008³⁸ utgör en ram för marknadskontroll av produkter och för kontroll av produkter från tredjeländer. Den förordningen bör vara tillämplig på de förpackningar som omfattas av den här förordningen för att säkerställa att förpackningar som omfattas av den fria rörligheten för varor inom unionen uppfyller krav som ger en hög skyddsnivå för allmänintressen, såsom människors hälsa, säkerhet och miljö.
- (113) Avfallshanteringen i unionen bör förbättras, i syfte att skydda, bevara och förbättra miljön, skydda människors hälsa, säkerställa att naturresurser utnyttjas varsamt, effektivt och rationellt, främja principen om den cirkulära ekonomin, förbättra användningen av förnybar energi, öka energieffektiviteten, minska unionens beroende av importerade resurser, åstadkomma nya ekonomiska möjligheter och bidra till konkurrenskraft på lång sikt. En effektivare resursanvändning skulle också innebära betydande nettobesparingar för företag, myndigheter och konsumenter i unionen och samtidigt minska de sammanlagda årliga *växthusgas*utsläppen.
- (114) Trots de krav och mål för förpackningsminimering som fastställs i direktiv 94/62/EG har mängden förpackningsavfall ökat i absoluta termer och per capita, och trenderna tyder på en ytterligare kraftig minskning av återanvändning och påfyllning av förpackningar som förstärks av ökad on-the-go-konsumtion och e-handel. Allteftersom produkter, material och förbrukningsmönster har utvecklats har användningen av engångsförpackningar ökat betydligt, särskilt plastprodukter för engångsbruk. Detta är kopplat till detaljhandelsmiljön, med större distributionsnät samt tillverkning och förpackning av produkter på snabba packningslinjer, som utövar ett kombinerat nedåtriktat tryck på marknaden för återanvändning och påfyllning.

³⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 (EUT L 218, 13.8.2008, s. 30).

- (115) För att övervaka och kontrollera att producenter och producentansvarsorganisationer fullgör sina skyldigheter enligt utökat producentansvar när det gäller insamling och behandling av avfall från deras produkter måste medlemsstaterna utse en eller flera behöriga myndigheter.
- (116) För att säkerställa att medlemsstaterna fullgör sina skyldigheter på ett bättre, punktligare och enhetligare sätt och för att föregripa brister i genomförandet bör ett system med rapporter för tidig varning upprätthållas så att brister kan upptäckas och åtgärdas innan tidsfristerna för att uppfylla målen går ut. Utvidgningen av detta system, som enligt direktiv 94/62/EG omfattade uppnåendet av materialåtervinningsmålen, bör även omfatta mål för minskning av förpackningsavfall som medlemsstaterna måste uppnå senast 2030 och 2035.
- (117) Eftersom hanteringen av förpackningar och förpackningsavfall är en viktig del av avfallshanteringen i allmänhet bör medlemsstaterna ägna ett särskilt kapitel åt denna fråga i de avfallsplaner som utarbetas för fullgörandet av den skyldighet som fastställs i direktiv 2008/98/EG. ***När det gäller*** åtgärderna för avfallsförebyggande och återanvändning ***bör de ingå i de avfallsförebyggande program som krävs enligt direktiv 2008/98/EG. Dessa kapitel bör ingå i avfallshanteringsplanen och de avfallsförebyggande programmen som en del av deras nästa regelbundna utvärdering i enlighet med direktiv 2008/98/EG, eller tidigare.***

- (118) Denna förordning bygger på de regler för avfallshantering och allmänna principer som fastställs i direktiv 2008/98/EG.
- (119) Förebyggande av avfall är det effektivaste sättet att förbättra resurseffektiviteten och minska miljöpåverkan från avfall. Det är därför viktigt att de ekonomiska aktörerna vidtar lämpliga åtgärder för att minska avfallsgenereringen genom att eliminera onödiga förpackningar och **användningen** av vissa förpackningsformat, förlänga förpackningarnas livslängd, ge ny utformning åt produkter så att inga förpackningar eller mindre förpackningsmaterial kan användas, inklusive bulkförsäljning, samt övergå från engångsförpackningar till återanvändbara förpackningar.
- (120) För att uppnå en ambitiös och varaktig minskning av den totala produktionen av förpackningsavfall bör mål fastställas för att minska mängden förpackningsavfall per capita senast 2030. Att uppnå ett mål om en minskning med 5 % år 2030 jämfört med 2018 bör innebära en övergripande absolut minskning med omkring 19 % i genomsnitt i hela unionen 2030 jämfört med referensscenariot för 2030. Medlemsstaterna bör minska produktionen av förpackningsavfall med 10 % jämfört med 2018 senast 2035. Detta beräknas minska mängden förpackningsavfall med 29 % jämfört med referensscenariot för 2030. För att säkerställa att minskningsåtgärderna fortsätter efter 2030 bör det för 2035 fastställas ett minskningsmål på 10 % från 2018, vilket skulle innebära en minskning med 29 % jämfört med referensscenariot, och ett minskningsmål på 15 % för 2040 från 2018, vilket innebär en minskning med 37 % jämfört med referensscenariot. **Medlemsstater som har inrättat ett annat system för hantering av förpackningsavfall från hushåll, å ena sidan, och av förpackningsavfall från industri- och affärssektorer, å andra sidan, bör ha möjlighet att behålla detta särdrag.**

- (121) *Eftersom uppkomsten av förpackningsavfall från handel och industri inte är kopplad till hushållens konsumtion kan målen för förebyggande per capita i sig inte tillämpas på förpackningsavfall från handel och industri.*
- (122) Medlemsstaterna får uppnå dessa mål genom ekonomiska styrmedel och andra åtgärder för att ge incitament till tillämpning av avfallshierarkin, inbegripet åtgärder som genomförs genom system för utökat producentansvar, och genom att främja inrättandet och den effektiva driften av system för återanvändning och uppmuntra ekonomiska aktörer att erbjuda slutanvändarna ytterligare påfyllningsmöjligheter. Sådana åtgärder bör antas parallellt och utöver andra åtgärder enligt denna förordning som syftar till att minska mängden förpackningar och förpackningsavfall, såsom krav på förpackningsminimering, återanvändnings*mål* och påfyllningsskyldigheter, volymgränser och åtgärder för att uppnå en varaktig minskning av förbrukningen av tunna plastbärkassar. En medlemsstat får, med iakttagande av de allmänna reglerna i EUF-fördraget och i överensstämmelse med bestämmelserna i denna förordning, anta bestämmelser som går utöver de minimimål för *förebyggande av avfall* som fastställs i denna förordning. *När medlemsstaterna genomför sådana åtgärder bör de vara medvetna om risken för en övergång från tyngre till lättare förpackningsmaterial och prioritera åtgärder som minimerar denna risk.*

- (123) För att genomföra principen om att förorenaren betalar är det lämpligt att lägga skyldigheterna för hanteringen av förpackningsavfall på producenterna. *I detta syfte bygger denna förordning på de krav på utökat producentansvar som fastställs i direktiv 2008/98/EG för att säkerställa att systemet med utökat producentansvar inrättas för att täcka hela kostnaderna för avfallshantering av förpackningar och för att underlätta de behöriga myndigheternas adekvata kontroller. Syftet med denna förordning är att tydligt definiera en producent per förpackningsenhet, oavsett om det gäller tomma förpackningar eller förpackningar som innehåller produkter. Som en allmän regel bör producenten vara den ekonomiska aktör som är etablerad i en medlemsstat och som för första gången gör förpackade produkter tillgängliga från den medlemsstatens territorium på marknaden i medlemsstaten som tillverkare, importör eller distributör som är etablerad i medlemsstaten. Detta inbegriper alla erbjudanden om distribution, förbrukning eller användning som skulle kunna leda till faktiska leveranser. Om således ett företag köper en förpackad produkt från en annan medlemsstat än den där företaget är beläget eller från ett tredjeland, och levererar denna förpackade produkt i den medlemsstat där det är beläget, bör detta företag anses vara producenten, eftersom det är det första företag som tillhandahåller den förpackade produkten från den medlemsstatens territorium. När det gäller onlineplattformar bör det inledande erbjudandet av en produkt anses vara tillgängliggörande i den mening som avses i definitionen av producent. För att minimera onödiga administrativa bördor för småföretag som fyller transportförpackningar, återanvändbara förpackningar, primärproduktionsförpackningar eller serviceförpackningar på försäljningsstället bör producenten dock vara den tillverkare, distributör eller importör av sådana förpackningar som gör förpackningen tillgänglig för första gången från medlemsstatens territorium, eftersom den ekonomiska aktören är bäst lämpad att uppfylla skyldigheterna avseende utökat producentansvar.*

(124) *Å andra sidan, när förpackningen eller den förpackade produkten görs tillgänglig genom distansavtal direkt till slutanvändaren, kan producenten också vara etablerad i en annan medlemsstat eller i ett tredjeland. I sådana fall bör producenten, om denne är etablerad i en annan medlemsstat, utse ett behörigt ombud för utökat producentansvar i den medlemsstat där slutanvändaren är belägen. Om producenten är etablerad i ett tredjeland får medlemsstaterna föreskriva att det också är obligatoriskt att utse ett behörigt ombud för utökat producentansvar för att undvika risken för att skyldigheterna avseende utökat producentansvar kringgås. För att säkerställa respekten för principen om att förorenaren betalar och när det gäller efterlevnaden av utökat producentansvar är det nödvändigt att säkerställa visshet om vilken typ av producent som är ansvarig för förpackningsavfall, särskilt när det gäller "logistikföretag". Logistikföretag är företag som tar emot varor från tredjeländer och som hanterar de importerade varorna (t.ex. uppäckning och ompackning i mindre format/mängder för att tillmötesgå kundernas önskemål) innan de skickar varorna, helt eller delvis utan de ursprungliga transportförpackningarna, till kunderna, som kan finnas i andra medlemsstater. I detta fall bör således en producent identifieras för de (ursprungliga) transportförpackningar från tredjeländer som blir kvar hos logistikföretaget och som blir avfall i unionen. Logistikföretaget äger vanligtvis inte varorna, men bör betraktas som producent av förpackningar som kommer från tredjeländer och som företaget hanterar i sin verksamhet.*

- (125) *Utöver de kostnader som åläggs producenter i enlighet med artikel 40.1a i denna förordning och vid införlivandet av direktiv 2008/98/EG behåller medlemsstaterna möjligheten att täcka de nödvändiga kostnaderna för uppstädning, inbegripet transport och efterföljande behandling av förpackningsavfall i skräp som en del av de totala kostnaderna för avfallshantering av förpackningar som bör omfattas av det utökade producentansvaret. Dessa kostnader bör inte överstiga de kostnader som krävs för att tillhandahålla dessa tjänster på ett kostnadseffektivt sätt och bör fastställas på ett öppet och icke-diskriminerande sätt mellan de berörda aktörerna.*
- (126) För att kunna övervaka att producenterna fullgör sina ekonomiska och organisatoriska skyldigheter att säkerställa hanteringen av avfall från de förpackningar som de för första gången tillhandahåller på marknaden i en medlemsstat måste ett register upprättas och förvaltas av den behöriga myndigheten i varje medlemsstat och producenterna vara skyldiga att registrera sig.
- (127) Registreringskraven bör i största möjliga utsträckning harmoniseras i hela unionen för att underlätta registreringen, särskilt om producenterna tillhandahåller förpackningar i olika medlemsstater. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av registreringskraven bör kommissionen tilldelas **■** genomförandebefogenheter med avseende på fastställandet av ett gemensamt format för registrering i och rapportering till registret, med närmare uppgifter om vad som ska rapporteras.

(128) I enlighet med principen om att förorenaren betalar, som anges i artikel 191.2 i ***EUF-fördraget***, är det viktigt att de producenter, ***inbegripet e-handelsaktörer***, som släpper ut förpackningar och förpackade produkter på unionsmarknaden tar ansvar för slutbehandlingen av dem. Det bör erinras om att system för utökat producentansvar enligt direktiv 94/62/EG måste inrättas senast den 31 december 2024, eftersom de är det lämpligaste sättet att uppnå detta och kan ha en positiv miljöpåverkan genom att minska uppkomsten av förpackningsavfall och öka insamlingen och materialåtervinningen av det. Det finns stora skillnader i hur de är inrättade, hur effektiva de är och hur långt producenternas ansvar sträcker sig. De regler om utökat producentansvar som fastställs i direktiv 2008/98/EG bör därför i allmänhet tillämpas på system för utökat producentansvar för förpackningsproducenter och kompletteras med ytterligare särskilda bestämmelser när detta är nödvändigt och lämpligt. ***För att underlätta separat insamling av förpackningsavfall bör producenterna till exempel finansiera märkningen av avfallsbehållare. En sådan skyldighet skulle vara förenlig med principen om att förorenaren betalar och de allmänna minimikraven för system för utökat producentansvar som fastställs i direktiv 2008/98/EG.***

- (129) *När det gäller skyldigheterna avseende utökat producentansvar är denna förordning en lex specialis i förhållande till direktiv 2008/98/EG. Det innebär att bestämmelserna om utökat producentansvar i denna förordning bör ha företräde framför eventuella motstridiga bestämmelser i det direktivet. Denna princip gäller till exempel krav på producentregistrering, anpassning av avgifter för utökat producentansvar och rapportering.*
- (130) *Utöver det harmoniserade krav på materialåtervinningsbarhet för anpassning av producenternas ekonomiska bidrag som ska fastställas i delegerade akter som antas i enlighet med denna förordning, bör medlemsstaterna tillåtas att använda andra kriterier, såsom innehåll av återvunnet material, återanvändbarhet, förekomst av farliga ämnen eller andra kriterier i enlighet med direktiv 2008/98/EG.*

- (131) Producenterna bör kunna fullgöra dessa skyldigheter kollektivt genom att producentansvarsorganisationerna tar på sig ansvaret för deras räkning. Det bör krävas ett godkännande av producenter och producentansvarsorganisationer från medlemsstaterna och de bör bland annat dokumentera att de har de ekonomiska medel som krävs för att täcka de kostnader som det utökade producentansvaret medför. När medlemsstaterna fastställer administrativa regler och förfaranderegler för godkännande av producenter för enskild efterlevnad och producentansvarsorganisationer för kollektiv efterlevnad skulle de kunna differentiera processerna för enskilda producenter och producentansvarsorganisationer för att begränsa den administrativa bördan för enskilda producenter. Det bör erinras om att medlemsstaterna får tillåta flera producentansvarsorganisationer, eftersom konkurrens dem emellan kan leda till större fördelar för konsumenterna. ***Den behöriga myndigheten bör kunna ta ut kostnadsbaserade och proportionella avgifter från producenterna eller anförtrodda producentansvarsorganisationer för godkännandeförfarandet vad gäller skyldigheterna avseende utökat producentansvar.***
- (132) ***När den avgift för utökat producentansvar som tas ut av en producentansvarsorganisation kategoriseras som offentliga intäkter, som i fallet med en statligt driven producentansvarsorganisation, och för att följa de budgetregler som kräver att de offentliga intäkterna ska baseras på korrekta uppgifter, kan medlemsstaten kräva att den information som anges i delarna B och C i bilaga IX rapporteras av producenten till den behöriga myndighet som ansvarar för registret oftare än en gång om året. I händelse av statligt drivna producentansvarsorganisationer, eftersom det saknas fullmakt för en företrädare producent, bör de krav som föreskrivs i denna förordning avseende sådan fullmakt inte tillämpas.***

(133) ***I denna förordning bör det anges hur spårbarheten för näringsidkares skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065³⁹, inbegripet artikel 30.2 och 30.3 i den förordningen, ska tillämpas på leverantörer av onlineplattformar som gör det möjligt för konsumenterna att ingå distansavtal med producenter som erbjuder förpackningar till konsumenterna i unionen med avseende på de register över producenter som upprättas i enlighet med denna förordning. Vid tillämpningen av denna förordning bör alla producenter som erbjuder förpackningar genom distansavtal direkt till konsumenterna i en medlemsstat, oavsett om de är etablerade i en medlemsstat eller ett tredjeland, anses omfattas av definitionen av näringsidkare enligt förordning (EU) 2022/2065.*** För att förhindra att leverantörer av onlineplattformar befrias från skyldigheterna avseende utökat producentansvar bör det anges hur dessa leverantörer bör uppfylla dessa skyldigheter med avseende på de register över förpackningsproducenter som upprättas i enlighet med denna förordning. I detta sammanhang bör leverantörer av onlineplattformar, enligt avsnitt 4 i kapitel III i förordning (EU) 2022/2065, som gör det möjligt för konsumenterna att ingå distansavtal med producenter ***innan de tillåter dem att använda tjänsterna*** få information, ***i linje med förordning (EU) 2022/2065***, från dessa producenter om deras efterlevnad av de regler för utökat producentansvar som fastställs i denna förordning. Reglerna om spårbarhet för näringsidkare som säljer förpackningar online omfattas av reglerna för verkställighet i ***förordning (EU) 2022/2065***.

³⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 av den 19 oktober 2022 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG (förordningen om digitala tjänster) (EUT L 277 27.10.2022, s. 1).

- (134) *Liknande oönskade situationer med fripassagerare skulle kunna uppstå i förhållande till leverantörer av distributionstjänster. Denna förordning innehåller vissa bestämmelser för att förhindra dessa med hjälp av en liknande strategi som den i förordning (EU) 2022/2065 vad gäller leverantörer av onlineplattformar.*
- (135) *Det producentregister som upprättats i enlighet med denna förordning ska betraktas som ett offentligt register i enlighet med förordning (EU) 2022/2065. Leverantörer av onlineplattformar som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med producenter bör därför göra sitt bästa för att bedöma om den information som tillhandahålls av de berörda producenterna är tillförlitlig och fullständig, särskilt genom att använda eller kontrollera fritt tillgängliga officiella onlinedatabaser och onlinegränssnitt eller begära att de berörda näringsidkarna tillhandahåller tillförlitliga styrkande handlingar, i enlighet med förordning (EU) 2022/2065. När det gäller allmänt tillgängliga data i enlighet med denna förordning kan "göra sitt bästa" i den mening som avses i artikel 30.2 första stycket i förordning (EU) 2022/2065 normalt kräva en kontroll av den information som producenten lämnat med offentligt tillgängliga data i enlighet med denna förordning. Detta gäller särskilt om en medlemsstat har inrättat ett onlinegränssnitt för automatisk dataavstämning i enlighet med denna förordning. Ekonomiska bidrag som åläggs producenter i enlighet med artikel 45.2 i denna förordning bör inte påverka eventuella frivilliga avtal mellan e-marknadsplatser och producenter om e-marknadsplatsen genom en skriftlig fullmakt samtycker till att godta alla eller delar av dessa kostnader för producenternas räkning.*

- (136) *Ekonomiska bidrag som åläggs producenter i enlighet med artikel 45.2 i denna förordning bör inte påverka eventuella frivilliga avtal mellan e-marknadsplatser och producenter om e-marknadsplatsen för producentens räkning genom en skriftlig fullmakt samtycker till att godta alla eller delar av dessa kostnader.*
- (137) Medlemsstaterna bör föreskriva åtgärder för *genomförande* av utökat producentansvar, *bestämmelser om separat insamling av förpackningsavfall och märkning av avfallsbehållare* om denna förordning *inte föreskriver en fullständig harmonisering av sådana åtgärder*. Dessutom bör det vara möjligt för medlemsstaterna att föreskriva *ytterligare krav för genomförandet av utökat producentansvar, i enlighet med* direktiv 2008/98/EG och *denna förordning, förutsatt att sådana åtgärder inte skapar hinder på den inre marknaden*. Denna förordning *reglerar inte vilken aktör som är ansvarig för insamling av förpackningsavfall och andra nationella avtalsarrangemang för insamling av förpackningsavfall*.
- (138) Medlemsstaterna bör inrätta retur- och insamlingssystem för förpackningsavfall, så att det återförs till det lämpligaste alternativet för avfallshantering enligt avfallshierarkin. Systemen bör vara öppna för alla berörda parter, särskilt för ekonomiska aktörer och offentliga myndigheter, och bör inrättas med beaktande av miljön och konsumenternas hälsa, säkerhet och hygien. Retur- och insamlingssystem bör också vara tillämpliga på förpackningar för importerade produkter enligt icke-diskriminerande bestämmelser.

- (139) *Medlemsstaterna kan redan ha inrättat separata system för avfallsinsamling och återvinning, som ligger till grund för relevanta nationella tillstånd och avtalsarrangemang, vid införlivandet av artikel 7 i direktiv 94/62/EG i nationell lagstiftning. Medlemsstaterna kan fortsätta att använda dessa system förutsatt att de på ett korrekt sätt genomför skyldigheterna enligt denna förordning.*
- (140) Medlemsstaterna bör också vidta åtgärder för att främja materialåtervinning som uppfyller kvalitetsnormerna för användning av återvunnet material inom relevanta sektorer. Denna skyldighet är särskilt relevant med tanke på *den* minimiandel som fastställts för innehållet av återvunnet material i plastförpackningar.
- (141) *Insamlingen av förpackningar är ett avgörande steg för att säkerställa cirkularitet och säkerställa en stark marknad för sekundära råvaror. Inrättandet av en obligatorisk insamlingsgrad är ett incitament för att utveckla effektiva och riktade insamlingsystem på nationell nivå och därmed öka mängden avfall som sorteras och potentiellt materialåtervinns.*
- (142) Det har visat sig att välfungerande retursystem säkerställer en mycket hög insamlingsgrad *och materialåtervinning av hög kvalitet*, särskilt för dryckesflaskor och dryckesburkar. För att stödja arbetet mot det mål för separat insamling av plastdryckesflaskor för engångsbruk som fastställs i direktiv (EU) 2019/904 och för att ytterligare främja höga insamlingsgrader *och materialåtervinning av hög kvalitet* för dryckesbehållare av metall är det lämpligt att medlemsstaterna inrättar retursystem. Dessa system kommer att bidra till att öka tillgången på sekundära råvaror av hög kvalitet som lämpar sig för slutna återvinning och minska nedskräpningen i form av dryckesbehållare.

- (143) Retursystem bör vara obligatoriska för plastdryckesflaskor för engångsbruk och dryckesbehållare av metall. Medlemsstaterna kan också besluta att inkludera andra förpackningar **för andra produkter eller tillverkade av andra material** i dessa system, särskilt glasflaskor för engångsbruk, och bör säkerställa att retursystemen för engångsförpackningar, särskilt för glasdryckesflaskor för engångsbruk, är tillgängliga även för återanvändbara förpackningar när detta är tekniskt och ekonomiskt genomförbart. De bör överväga att inrätta retursystem även för återanvändbara förpackningar. ■
- Medlemsstaterna bör, med iakttagande av de allmänna reglerna i EUF-fördraget och i överensstämmelse med bestämmelserna i denna förordning, få anta bestämmelser som går utöver de minimikrav som fastställs i denna förordning, *t.ex. avgiften för pant vid försäljningsstället vid konsumtion i hotell- och restauranglokaler, eller skyldigheten för alla slutliga distributörer att godta pantförpackningar oavsett förpackningsmaterial och förpackningsformat som de distribuerar eller deras försäljningsyta.*
- (144) *Denna förordning bör ta hänsyn till de många olika retursystem som finns i unionen och säkerställa att den tekniska utvecklingen i dessa system inte hindras när de uppfyller villkoren och kriterierna för att öka insamlingsgraden och säkerställa materialåtervinning av bättre kvalitet.*

- (145) Med tanke på produkternas karaktär och skillnaderna i produktions- och distributionssystem bör det dock inte vara obligatoriskt med retursystem för förpackningar för vin, aromatiserade vinprodukter **och vinliknande produkter**, spritdrycker eller mjölk och mjölkprodukter som förtecknas i del XVI i bilaga I till **■** förordning (EU) nr 1308/2013. Medlemsstaterna får **dock** inrätta retursystem som omfattar **sådana dryckesförpackningar och** även andra **dryckes- och icke-dryckesförpackningar**.
- (146) **Senast den 1 januari 2029** bör alla retursystem **för plastdryckesflaskor för engångsbruk och dryckesbehållare av metall för engångsbruk** uppfylla de **allmänna minimikrav** som fastställs i denna förordning, **med undantag för retursystem som inrättats innan denna förordning träder i kraft, vilka uppnår målet på 90 % separat insamling senast den 1 januari 2029**. Dessa krav kommer att bidra till ökad konsekvens och en högre grad av retur i medlemsstaterna. De har fastställts på grundval av berörda parter synpunkter, expertanalyser och bästa praxis från de befintliga retursystemen. Kraven är utformade för att möjliggöra innovation och samtidigt erbjuda en viss flexibilitet för anpassning till lokala förhållanden.
- (147) Medlemsstater **med regioner med hög gränsöverskridande verksamhet** bör säkerställa att retursystemen **gör det möjligt att samla in förpackningar från andra medlemsstaters retursystem vid särskilda insamlingsplatser och bör sträva efter att möjliggöra återlämning av panten**.

- (148) Medlemsstater som uppnår en insamlingsgrad på **80 %** för de berörda förpackningstyperna utan ett retursystem **under 2026** får begära att inte inrätta ett retursystem.
- (149) ***Medlemsstaterna får välja att genomföra retursystemet på subnationell nivå, med beaktande av relevanta nationella administrativa indelningar och de utomeuropeiska territoriernas särskilda situation, förutsatt att de visar ett sådant systems miljöprestanda och ekonomiska resultat och dess fullständiga överensstämmelse med den insamlingsnivå på 90 % för dryckesflaskor av plast för engångsbruk och dryckesbehållare av metall för engångsbruk som fastställs i denna förordning.***
- (150) Som en särskild åtgärd för att förhindra avfallsgenerering bör medlemsstaterna aktivt uppmuntra lösningar för återanvändning och påfyllning. De bör stödja inrättandet av system för återanvändning och påfyllning och övervaka hur de fungerar och uppfyller hygienstandarderna. Medlemsstaterna uppmuntras att även vidta andra åtgärder, såsom att inrätta retursystem som omfattar återanvändbara förpackningsformat, använda ekonomiska incitament eller fastställa krav för slutliga distributörer att göra en viss andel av andra produkter än de som omfattas av återanvändnings**mål** och påfyllnings**skyldigheter** tillgängliga i återanvändbara förpackningar eller genom påfyllning, förutsatt att dessa krav inte leder till att den inre marknaden fragmenteras och handelshinder skapas.
- (151) ***Kraven på insamling, sortering, omfördelning till påfyllningsanläggning och rengöring skiljer sig helt åt för retursystem för engångsbruk och för pantbaserade återanvändningssystem. Därför bör minimikraven för retursystem inte tillämpas på pantbaserade återanvändningssystem. I stället bör särskilda krav för återanvändningssystem tillämpas.***

- (152) Direktiv 94/62/EG ändrades genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/852⁴⁰ om fastställande av materialåtervinningsmål som medlemsstaterna ska uppnå senast 2025 och 2030. Dessa mål och reglerna för beräkningen av dem bör behållas. **Med tanke på att varje medlemsstat har olika utgångspunkter när det gäller materialåtervinningsmål, och även om åtgärder som underlättar uppnåendet av dessa mål föreslås i denna förordning**, bör det **fortfarande** vara möjligt att **på vissa villkor** senarelägga tidsfristerna för att uppnå materialåtervinningsmålen för 2030. **Kommissionen bör dock ges befogenhet att avvisa den reviderade genomförandeplan som lämnats in av en medlemsstat.**
- (153) Enligt direktiv 94/62/EG ska kommissionen se över materialåtervinningsmålen för förpackningar för 2030 i syfte att bibehålla eller, om så är lämpligt, höja dem. Det är dock ännu inte lämpligt att ändra de mål som fastställts för 2030 eftersom uppgifter visar att vissa medlemsstater fortfarande har svårt att uppnå de befintliga målen. Därför bör åtgärder vidtas för att uppmuntra tillverkarna att släppa ut mer materialåtervinningsbara förpackningar på marknaden och på så sätt hjälpa medlemsstaterna att uppnå materialåtervinningsmålen. I framtiden bör mer **detaljerade** data om **återvinningsflödena av förpackningar och förpackningsavfall** rapporteras till kommissionen. Detta kommer att göra det möjligt för kommissionen att se över målen med möjlighet att bibehålla eller höja dem. För att ta hänsyn till effekterna av de åtgärder som syftar till att förbättra förpackningars materialåtervinningsbarhet bör översynen inte äga rum tidigare än den planerade allmänna utvärderingen av denna förordning, dvs. **sju** år efter dess ikraftträdande. I samband med den översynen bör man också överväga möjligheten att införa nya mål på en mer detaljerad grund än de nuvarande målen.

⁴⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/852 av den 30 maj 2018 om ändring av direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall (EUT L 150, 14.6.2018, s. 141).

- (154) Beräkningen av materialåtervinningsmålen bör baseras på vikten av det förpackningsavfall som genomgår materialåtervinning. Medlemsstaterna bör säkerställa att de uppgifter som samlas in om materialåtervunnet förpackningsavfall är tillförlitliga och korrekta. Som allmän regel bör vikten av det förpackningsavfall som räknas som materialåtervunnet fastställas vid den punkt där förpackningsavfallet går in i materialåtervinningsförfarandet. För att begränsa administrativa bördor bör dock medlemsstaterna, på strikta villkor, och genom undantag från den allmänna regeln, tillåtas att fastställa vikten av det materialåtervunna förpackningsavfallet genom att mäta den utgående mängden från ett sorteringsförfarande, som korrigeras med de genomsnittliga förlusttalen innan avfallet går in i materialåtervinningsförfarandet. Förluster av material som sker innan avfallet går in i materialåtervinningsförfarandet, exempelvis på grund av sortering eller annat förberedande förfarande, bör inte räknas in i de avfallsvolymer som anges som materialåtervunna. Dessa förluster kan fastställas på grundval av elektroniska register, tekniska specifikationer, detaljerade regler om beräkningen av genomsnittliga förlusttal för olika avfallsflöden eller andra motsvarande åtgärder. Medlemsstaterna bör rapportera sådana åtgärder i de kvalitetskontrollrapporter som åtföljer de uppgifter som de rapporterar till kommissionen om materialåtervinning av avfall. De genomsnittliga förlusttalen bör helst fastställas vid de enskilda sorteringsanläggningarna och bör kopplas till de olika huvudsakliga avfallskategorierna, olika källor (såsom hushåll eller handel), olika insamlingssystem och olika typer av sorteringsförfaranden. Genomsnittliga förlusttal bör endast användas om det inte finns några andra tillförlitliga uppgifter, i synnerhet i samband med transport och export av avfall. Viktförluster av material eller ämnen på grund av fysiska eller kemiska omvandlingsprocesser som ingår i det materialåtervinningsförfarande genom vilket förpackningsavfallet faktiskt bearbetas till produkter, material eller ämnen bör inte dras av från vikten av det avfall som rapporteras som materialåtervunnet.

- (155) Om beräkningen av materialåtervinningsgraden tillämpas på aerob eller anaerob behandling av biologiskt nedbrytbart förpackningsavfall kan de avfallsmängder som går in i en aerob eller anaerob behandling räknas som materialåtervunna om behandlingen ger ett resultat som kommer att användas som en materialåtervunnen produkt, ett materialåtervunnet material eller ett materialåtervunnet ämne. Resultatet av sådan behandling är oftast kompost eller rötrest, men andra resultat skulle också kunna beaktas om det innehåller jämförbara mängder innehåll av återvunnet material i förhållande till mängden behandlat biologiskt nedbrytbart förpackningsavfall. I andra fall, och i linje med definitionen av materialåtervinning, bör bearbetning av biologiskt nedbrytbart förpackningsavfall till material som kommer att användas som bränsle eller annan energikälla, som bortskaffas, eller som kommer att användas i ett förfarande som har samma ändamål som återvinning av avfall men som inte är materialåtervinning, inte medräknas när det gäller uppnåendet av materialåtervinningsmålen.
- (156) Förpackningsavfall som upphör att vara avfall till följd av ett förberedande förfarande innan det faktiskt bearbetas bör räknas som materialåtervunnet om det är avsett att senare bearbetas till produkter, material eller ämnen, antingen för det ursprungliga ändamålet eller för andra ändamål. Material som upphört att vara avfall och som kommer att användas som bränsle eller annan energikälla, som används som återfyllnad eller bortskaffas, eller som kommer att användas i ett förfarande som har samma ändamål som återvinning av avfall men som inte är materialåtervinning, bör inte medräknas när det gäller uppnåendet av materialåtervinningsmålen.

- (157) *När kommissionen fastställer metoden för beräkning och kontroll av andelen återvunnet material bör den, mot bakgrund av tillgänglig materialåtervinningsteknik, bedöma dess ekonomiska resultat och miljöprestanda, inbegripet produktionskvaliteten, tillgången till avfall, den energi som behövs och utsläppen av växthusgaser samt annan relevant miljöpåverkan. Kommissionen bör också beakta den potential som sådan teknik har för att användas för vilseledande miljöpåståenden.*
- (158) *Påståenden om förpackningsegenskaper för vilka rättsliga krav fastställs i denna förordning, såsom materialåtervinningsbarhet, innehåll av återvunnet material och återanvändbarhet, bör endast göras i förhållande till förpackningsegenskaper som överskrider de tillämpliga minimikraven i denna förordning och i enlighet med de metoder och regler som fastställs i denna förordning. De ska också ange om de avser förpackningsenheten, en del av förpackningsenheten eller alla förpackningar som släpps ut på marknaden av producenten.*
- (159) Medlemsstaterna bör ges möjlighet att räkna in den materialåtervinning av metaller som sorterats ut efter förbränning av avfall, i förhållande till andelen förpackningsavfall som förbränts, under förutsättning att de materialåtervunna metallerna uppfyller vissa kvalitetskriterier som fastställs i kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/1004⁴¹ om fastställande av regler för beräkning, verifiering och rapportering av uppgifter om avfall i enlighet med direktiv 2008/98/EG.

⁴¹ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2019/1004 av den 7 juni 2019 om fastställande av regler för beräkning, verifiering och rapportering av uppgifter om avfall i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG och om upphävande av kommissionens genomförandebeslut C(2012) 2384 (EUT L 163, 20.6.2019, s. 66).

- (160) Vid export av förpackningsavfall från unionen för materialåtervinning är Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006⁴² tillämplig.
- (161) Eftersom återanvändning innebär att inga nya förpackningar släpps ut på marknaden bör återanvändbara försäljningsförpackningar som släpps ut på marknaden för första gången och träförpackningar som repareras för återanvändning medräknas när det gäller uppnåendet av de olika materialåtervinningsmålen för förpackningar. Medlemsstaterna bör kunna använda denna möjlighet för att beräkna den justerade nivån på materialåtervinningsmålen genom att medräkna högst 5 procentenheter av den genomsnittliga andelen, under de föregående tre åren, av återanvändbara försäljningsförpackningar som släppts ut på marknaden för första gången och återanvänts som en del av ett system för återanvändning.
- (162) Producenter och producentansvarsorganisationer bör delta aktivt i tillhandahållandet av information till slutanvändare, särskilt konsumenter, om förebyggande och hantering av förpackningsavfall. Denna information bör omfatta tillgång till arrangemang för återanvändning av förpackningar, innebörden av märkning på förpackningar och andra instruktioner om kassering av förpackningsavfall. ***Producenter och producentansvarsorganisationer bör också informera konsumenterna om att förpackningar märkta som komposterbara innebär att förpackningen är komposterbar under industriellt kontrollerade förhållanden i anläggningar för behandling av bioavfall och inte lämpar sig för hemkompostering. Inga förpackningar får bli skräp.*** Producenterna bör också informera om att slutanvändarna har en viktig roll när det gäller att säkerställa en miljömässigt optimal hantering av förpackningsavfall. Modern informationsteknik bör användas för att sprida information till slutanvändare och för att rapportera om förpackningar. Informationen bör spridas antingen med klassiska metoder, med hjälp av affischer både inomhus och utomhus och kampanjer i sociala medier, eller genom mer innovativa metoder, såsom elektronisk tillgång till webbplatser via QR-koder som fästs på förpackningen.

⁴² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall (EUT L 190, 12.7.2006, s. 1).

- (163) *Separat insamling utanför hemmet är ett viktigt inslag när det gäller att öka graden av förpackningsinsamling och förbättra cirkulariteten. Medlemsstaterna och de ekonomiska aktörerna bör kunna vidta särskilda åtgärder för separat insamling utanför hemmet, som är anpassad till var konsumenterna befinner sig och till deras vanor.*
- (164) För varje kalenderår bör medlemsstaterna förse kommissionen med information om uppnåendet av materialåtervinningsmålen. För att utvärdera effektiviteten hos de åtgärder som syftar till att minska förbrukningen av tunna plastbärkassar bör uppgifter om förbrukningen av mycket tunna plastbärkassar och tjocka plastbärkassar också rapporteras för att möjliggöra en bedömning av huruvida förbrukningen av dessa kassar har ökat till följd av minskningsåtgärderna inriktade på tunna plastbärkassar. Det bör vara frivilligt för medlemsstaterna att **tillhandahålla** uppgifter om den årliga förbrukningen av mycket tjocka bärkassar. För att det ska vara möjligt att bedöma om de obligatoriska retursystem som medlemsstaterna inrättat är effektiva, eller om medlemsstaternas undantag från skyldigheten att inrätta dessa system är motiverade, är det viktigt att få information om insamlingsgraden för sådana förpackningar genom medlemsstaternas rapportering.
- (165) För att fastställa metoden för bedömning av materialåtervinningsbarheten i större skala bör medlemsstaterna också rapportera uppgifter om **mängden materialåtervunnet** förpackningsavfall per förpackningskategori och mängden **■** förpackningar **som för första gången tillhandahålls på medlemsstatens marknad per förpackningskategori. Rapporteringen bör göras årligen. Kommissionen bör lägga till dessa uppgifter och offentliggöra dem för att övervaka den årliga utvecklingen av det i större skala materialåtervunna förpackningsavfallet.**

- (166) Medlemsstaterna bör rapportera uppgifterna till kommissionen på elektronisk väg och tillhandahålla en kvalitetskontrollrapport. Dessutom bör uppgifterna om materialåtervinningsmålen åtföljas av en rapport som beskriver de åtgärder som vidtagits för att inrätta ett effektivt system för kvalitetskontroll och spårbarhet av förpackningsavfall.
- (167) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av rapporteringsskyldigheterna bör **kommissionen tilldelas befogenheter så att den kan** fastställa regler för beräkning och kontroll av uppgifter om uppnåendet av materialåtervinningsmålen, graden av separat insamling för förpackningar som omfattas av retursystemet samt uppgifter som är nödvändiga för att fastställa metoden för bedömning av materialåtervinningsbarhet i större skala. Denna genomförandeakt bör också innehålla regler för fastställande av mängden förpackningsavfall som genererats samt fastställa formatet för rapportering av uppgifter. Den bör också fastställa metoden för beräkning av den årliga förbrukningen av tunna plastbärkassar per person och formatet för rapportering av dessa uppgifter, eftersom detta krävs för att stödja övervakningen och det fullständiga genomförandet av de materiella kraven för plastbärkassar, särskilt för att säkerställa uppdelad och obligatorisk rapportering om olika kategorier av plastbärkassar. Denna genomförandeakt bör ersätta kommissionens beslut (EU) 2018/896⁴³ och 2005/270/EG⁴⁴.
- (168) För att bidra till att göra det möjligt för medlemsstaterna och kommissionen att övervaka genomförandet av de mål som fastställs i denna förordning bör medlemsstaterna upprätta förpackningsdatabaser och säkerställa att **dessa databaser fungerar väl.**

⁴³ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2018/896 av den 19 juni 2018 om fastställande av metoden för beräkning av den årliga förbrukningen av tunna plastbärkassar och om ändring av beslut 2005/270/EG (EUT L 160, 25.6.2018, s. 6).

⁴⁴ Kommissionens beslut 2005/270/EG av den 22 mars 2005 om fastställande av tabellformat för databassystemet enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall (EUT L 86, 5.4.2005, s. 6).

- (169) En effektiv tillämpning av hållbarhetskraven är avgörande för att säkerställa lika konkurrens och för att säkerställa att denna förordnings förväntade fördelar och bidrag till unionens klimat-, energi- och cirkularitetsmål uppnås. Därför bör **behöriga myndigheter sträva efter att kontrollera korrektheten i åtminstone delar av försäkringarna om överensstämmelse varje år, och** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020⁴⁵ om fastställande av en övergripande ram för marknadskontroll och kontroll av produkter som förs in på unionsmarknaden bör tillämpas på förpackningar för vilka hållbarhetskrav fastställs i enlighet med denna förordning. **De mekanismer för marknadskontroll som fastställs i förordning (EU) 2019/1020 fastställer kraven för marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och föreskriver skyddsmekanismer för att kontrollera efterlevnaden av denna förordning när det gäller utsläppande på marknaden av förpackningar.**
- (170) Förpackningar bör endast släppas ut på marknaden om de inte utgör en känd risk för miljön och människors hälsa. För en bättre anpassning till den särskilda karaktären hos hållbarhetskraven, och för att säkerställa att marknadskontrollinsatserna inriktas på bristande överensstämmelse med dessa krav, bör en förpackning som utgör en risk, vid tillämpningen av denna förordning, definieras som en förpackning som, genom att inte uppfylla ett hållbarhetskrav eller på grund av att en ansvarig ekonomisk aktör inte uppfyller ett hållbarhetskrav, negativt kan påverka miljön eller de andra allmänna intressen som skyddas genom de relevanta kraven.

⁴⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 (EUT L 169, 25.6.2019, s. 1). ■

- (171) Det bör inrättas ett förfarande enligt vilket berörda parter informeras om åtgärder som planeras för förpackningar som utgör en risk. Förfarandet bör även ge marknadskontrollmyndigheterna möjlighet att, i samarbete med de berörda ekonomiska aktörerna, ingripa i ett tidigt skede mot sådana förpackningar. I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör ■ kommissionen *tilldelas* genomförande*befogenheter* med avseende på fastställandet av huruvida de nationella åtgärder som vidtas avseende produkter som inte uppfyller kraven är motiverade eller inte.
- (172) Marknadskontrollmyndigheterna bör ha rätt att kräva att ekonomiska aktörer vidtar korrigerande åtgärder när det konstateras att en förpackning inte uppfyller hållbarhets- och märkningskraven eller att den ekonomiska aktören har brutit mot andra bestämmelser om utsläppande eller tillhandahållande på marknaden av förpackningar. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av kravet på att ekonomiska aktörer ska vidta korrigerande åtgärder bör ■ kommissionen *tilldelas* genomförande*befogenheter* med avseende på beslut om huruvida en nationell åtgärd är berättigad eller inte.
- (173) Vid oro för människors hälsa *bör* marknadskontroll*myndigheten* inte bedöma en risk för människors eller djurs hälsa som härrör från förpackningsmaterialet om det överförs till förpackningens innehåll, utan underrätta de myndigheter som är behöriga att kontrollera riskerna och som utsetts enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625⁴⁶ ■ , förordningarna (EU) 2017/745, (EU) 2017/746, (EU) 2019/6 eller direktiv 2001/83/EG.

⁴⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 av den 15 mars 2017 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 999/2001, (EG) nr 396/2005, (EG) nr 1069/2009, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 1151/2012, (EU) nr 652/2014, (EU) 2016/429 och (EU) 2016/2031, rådets förordningar (EG) nr 1/2005 och (EG) nr 1099/2009 och rådets direktiv 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG och 2008/120/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, rådets direktiv 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG, 96/93/EG och 97/78/EG samt rådets beslut 92/438/EEG (förordningen om offentlig kontroll) (EUT L 95, 7.4.2017, s. 1).

(174) Offentlig upphandling står för 14 % av unionens BNP. **För att** bidra till målet att uppnå klimatneutralitet, förbättra energi- och resurseffektiviteten och övergå till en cirkulär ekonomi som skyddar folkhälsan och den biologiska mångfalden, bör kommissionen tilldelas befogenheten att anta **genomförandeakter**, ■ med avseende på krav, i förekommande fall, på att upphandlande myndigheter och enheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU⁴⁷ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU⁴⁸, anpassar sin upphandling till särskilda **obligatoriska minimikrav** för grön offentlig upphandling, **som ska fastställas i de genomförandeakter som antas i enlighet med denna förordning**. Jämfört med en frivillig strategi bör obligatoriska **krav** säkerställa att de offentliga utgifternas hävstångseffekt för att öka efterfrågan på förpackningar med bättre prestanda maximeras. **Kraven** bör vara öppna, objektiva och icke-diskriminerande. **Kraven får avse tekniska specifikationer, urvalskriterier eller villkor för fullgörande av kontrakt och måste inte nödvändigtvis vara kumulativa**. **Upphandlande myndigheter och enheter bör, med iakttagande av de allmänna reglerna i EUF-fördraget och i överensstämmelse med bestämmelserna i denna förordning, kunna anta bestämmelser som går utöver de minimikrav för grön offentlig upphandling som fastställs i denna förordning.**

⁴⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65).

⁴⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 243).

- (175) De genomförandebefogenheter som kommissionen tilldelas genom denna förordning och som inte avser fastställandet av huruvida åtgärder som vidtagits av medlemsstaterna avseende förpackningar som inte uppfyller kraven är motiverade eller inte bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011.
- (176) ***För att säkerställa att den inre marknaden fungerar som den ska och för att skapa likvärdiga förutsättningar är det nödvändigt att säkerställa att förpackningar från tredjeländer som förs in på unionsmarknaden uppfyller kraven i denna förordning, oavsett om de importeras som fristående förpackningar eller tillsammans med en förpackad produkt. Det är särskilt nödvändigt att säkerställa att tillverkarna har genomfört lämpliga förfaranden för bedömning av överensstämmelse avseende den förpackningen.*** Samarbete på marknaden mellan marknadskontrollmyndigheter och ekonomiska aktörer bör prioriteras. Åtgärder som vidtas av myndigheter utsedda i enlighet med artikel 25.1 i förordning (EU) 2019/1020, och som kan beröra alla förpackningar som förs in på unionsmarknaden, bör därför främst inriktas på förpackningar som omfattas av förbudsåtgärder vidtagna av marknadskontrollmyndigheter. Om marknadskontrollmyndigheterna vidtar sådana förbudsåtgärder, och dessa inte är begränsade till det nationella territoriet, bör de meddela de myndigheter som utsetts för kontroll av förpackningar som förs in på unionsmarknaden de uppgifter som är nödvändiga för att identifiera sådana förpackningar som inte uppfyller kraven vid gränserna, inbegripet information om de förpackade produkterna och de ekonomiska aktörerna, för att möjliggöra en riskbaserad strategi för produkter som förs in på unionsmarknaden. I sådana fall kommer tullen att försöka identifiera och stoppa dessa förpackningar vid gränserna.

- (177) För att optimera och avlasta kontrollen vid unionens yttre gränser är det nödvändigt att möjliggöra automatisk uppgiftsöverföring mellan informations- och kommunikationssystemet för marknads kontroll (ICSMS) och tullsystemen. Man bör skilja mellan två olika uppgiftsöverföringar med hänsyn till deras respektive syften. För det första bör uppgifter om förbudsåtgärder som beslutats av marknads kontrollmyndigheterna till följd av att förpackningar som inte uppfyller kraven identifierats överföras från ICSMS till tullen; dessa bör användas av myndigheter som utsetts för kontroll vid de yttre gränserna för att identifiera förpackningar som kan omfattas av en sådan förbudsåtgärd. För dessa första uppgiftsöverföringar bör det elektroniska **■** systemet för riskhantering och tullkontroller **■** enligt artikel 36 i kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 2015/2447⁴⁹ **■** användas, utan att det påverkar framtida utveckling av tullens riskhanteringsmiljö. För det andra, om tullmyndigheterna identifierar förpackningar som inte uppfyller kraven, är det nödvändigt att använda ett ärendehanteringssystem för att bland annat överföra underrättelsen om avbrytandet, marknads kontrollmyndigheternas slutsatser och resultaten av tullmyndigheternas åtgärder. EU:s gemensamma kontaktpunkt för tullfrågor stöder dessa andra uppgiftsöverföringar mellan ICSMS och nationella tullsystem.
- (178) För att säkerställa enhetliga villkor för införandet av förbindelsen för kommunikation mellan marknads kontrollmyndigheterna och tullmyndigheterna bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på specificering av förfaranderegler och de närmare bestämmelserna för genomförandet, inbegripet funktioner, dataelement och databehandling, samt reglerna för behandling av personuppgifter, konfidentialitet och ansvar för denna förbindelse.

⁴⁹ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 av den 24 november 2015 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 343, 29.12.2015, s. 558).

- (179) När kommissionen antar delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget är det särskilt viktigt att den genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det *interinstitutionella* avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁵⁰. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter. Vid utarbetandet av dessa delegerade akter bör kommissionen beakta vetenskapliga eller andra tillgängliga tekniska uppgifter, inbegripet relevanta internationella standarder.
- (180) För att säkerställa att produktkraven i direktiv (EU) 2019/904 kan övervakas och verkställas och att de omfattas av ■ lämplig marknadskontroll bör förordning (EU) 2019/1020 ändras så att direktiv (EU) 2019/904 införlivas i dess tillämpningsområde. Kraven ■ avseende andelen innehåll av *återvunnen plast* i plastdryckesflaskor från och med den 1 januari 2030 bör utgå i direktiv (EU) 2019/904, eftersom denna fråga enbart regleras genom denna förordning. Motsvarande rapporteringsskyldigheter bör också utgå.

⁵⁰ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

(181) I denna förordning fastställs allmänna regler för alla förpackningar. Vissa plastprodukter för engångsbruk som omfattas av direktiv (EU) 2019/904, såsom plastbärkassar, muggar och livsmedels- och dryckesbehållare, inklusive flaskor, anses dock vara förpackningar. Direktiv (EU) 2019/904 är en lex specialis i förhållande till denna förordning. I händelse av en konflikt mellan direktiv (EU) 2019/904 och denna förordning bör direktiv (EU) 2019/904 ha företräde inom dess tillämpningsområde. Enligt direktiv (EU) 2019/904 ska medlemsstaterna vidta åtgärder för att minska förbrukningen av vissa plastartiklar för engångsbruk, inbegripet marknadsbegränsningar. Sådana marknadsbegränsningar bör gälla och ha företräde framför eventuella motstridiga bestämmelser i denna förordning. I denna förordning föreskrivs en begränsning av utsläppandet på marknaden av de plastprodukter som förtecknas i punkt 3 i bilaga V till denna förordning, medan direktiv (EU) 2019/904 gör det möjligt för medlemsstaterna att vidta nödvändiga åtgärder för att minska förbrukningen av dessa plastartiklar för engångsbruk. Eftersom nationella genomförandeåtgärder enligt direktiv (EU) 2019/904 kan vara mindre restriktiva än ett förbud mot utsläppande på marknaden bör denna förordning ha företräde framför direktiv (EU) 2019/904 när det gäller sådana produkter som omfattas av definitionen av förpackningar, i syfte att främja minskningen av plastförpackningar för engångsbruk och minska mängden plastförpackningar för engångsbruk i miljön. Därför bör det inte vara möjligt för medlemsstaterna att anta ett undantag från förbudet i direktiv (EU) 2019/904 mot utsläppande på marknaden av förpackningar av expanderad polystyren. För att återspegla detta bör direktiv (EU) 2019/904 ändras i enlighet med detta.

- (182) *Eftersom denna förordning inte reglerar innehållet av återvunnet material i plastdelen i förpackningar före den 1 januari 2030 bör bestämmelser om krav på återvunnet material för plastflaskor i direktiv (EU) 2019/904 fortsätta att gälla fram till det datumet.*
- (183) För att öka allmänhetens förtroende för förpackningar som släpps ut på marknaden, särskilt när det gäller överensstämmelse med hållbarhetskraven, bör ekonomiska aktörer som släpper ut förpackningar som inte uppfyller kraven på marknaden eller som inte fullgör sina skyldigheter bli föremål för sanktioner. Det är därför nödvändigt att medlemsstaterna fastställer effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner i nationell rätt för överträdelse av denna förordning.
- (184) *Enligt artikel 19.1 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) ska medlemsstaterna tillhandahålla rättsmedel som är tillräckliga för att säkerställa ett effektivt rättsligt skydd på de områden som omfattas av unionsrätten, inbegripet medlemsstaternas domstolar. I detta avseende bör medlemsstaterna säkerställa att den berörda allmänheten, inbegripet fysiska eller juridiska personer som har klagat över eller rapporterat att förpackningar eller förpackade produkter inte uppfyller kraven i denna förordning, har tillgång till rättslig prövning i enlighet med de skyldigheter som medlemsstaterna har enats om såsom parter i konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor från FN:s ekonomiska kommission för Europa (Unece) av den 25 juni 1998 (Århuskonventionen).*

- (185) Kommissionen bör utföra en utvärdering av denna förordning. I enlighet med punkt 22 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning bör denna utvärdering baseras på de fem kriterierna effektivitet, ändamålsenlighet, relevans, konsekvens och EU-mervärde, vilka också bör ligga till grund för konsekvensbedömningar av eventuella ytterligare åtgärder. Kommissionen bör till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén överlämna en rapport om genomförandet av denna förordning och dess inverkan på förpackningarnas miljöhållbarhet och den inre marknadens funktion.
- (186) Det är nödvändigt att ge ekonomiska aktörer tillräckligt med tid för att fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning, och medlemsstaterna måste få tillräckligt med tid för att upprätta den administrativa infrastruktur som behövs för att tillämpa förordningen. Tillämpningen av denna förordning bör därför skjutas fram till ett datum när dessa förberedelser rimligen kan vara avslutade. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt att underlätta för små och medelstora företag att uppfylla sina skyldigheter och kraven enligt denna förordning, bland annat genom vägledning från kommissionen för att underlätta ekonomiska aktörers efterlevnad, med fokus på små och medelstora företag.
- (187) För att uppfylla dessa åtaganden och upprätta en ambitiös men ändå harmoniserad ram för förpackningar är det nödvändigt att anta en förordning som fastställer krav på förpackningar under hela deras livscykel. Direktiv 94/62/EG bör därför upphävas.

- (188) För att medlemsstaterna ska kunna vidta nödvändiga administrativa åtgärder när det gäller de behöriga myndigheternas organisation av godkännandeförfarandena, samtidigt som kontinuiteten för de ekonomiska aktörerna upprätthålls, bör tillämpningen av denna **förordning** skjutas upp.
- (189) Direktiv 94/62/EG bör upphöra att gälla med verkan från och med den dag då denna förordning ska börja tillämpas. För att säkerställa en smidig övergång och kontinuitet fram till de nya reglerna antas av kommissionen enligt denna förordning, och för att skapa kontinuitet i tillämpningen av systemet för unionens egna medel när det gäller egna medel **baserade** på icke-materialåtervunnet plastförpackningsavfall, bör vissa skyldigheter enligt det direktivet avseende märkning, materialåtervinningsmål och överföring av uppgifter till kommissionen förbli i kraft under en viss period.
- (190) Eftersom målen med denna förordning, nämligen att förbättra förpackningarnas miljöhållbarhet och säkerställa förpackningarnas fria rörlighet på den inre marknaden, inte kan uppnås i tillräcklig utsträckning av medlemsstaterna själva utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås **bättre** på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Innehåll

1. I denna förordning fastställs krav för förpackningars hela livscykel när det gäller miljömässig hållbarhet och märkning för att tillåta utsläppande på marknaden av förpackningar. ***I förordningen fastställs också krav för utökat producentansvar, förebyggande av förpackningsavfall, såsom minskning av onödiga förpackningar och återanvändning eller påfyllning av förpackningar samt insamling och behandling, inbegripet materialåtervinning, av förpackningsavfall.***
2. Förordningen bidrar till en effektivt fungerande inre marknad genom att harmonisera nationella åtgärder för förpackningar och förpackningsavfall för att undvika handelshinder och snedvridning och begränsning av konkurrensen inom unionen, samtidigt som den förebygger eller minskar den negativa påverkan av förpackningar och förpackningsavfall på miljön och människors hälsa, på grundval av en hög miljöskyddsnivå.
3. Denna förordning bidrar till omställningen till en cirkulär ekonomi ***och till att uppnå klimatneutralitet senast 2050, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119⁵¹***, genom att fastställa åtgärder i linje med avfallshierarkin i enlighet med artikel 4 i direktiv 2008/98/EG.

⁵¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (europeisk klimatlag) (EUT L 243, 9.7.2021, p. 1).

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på alla förpackningar, oavsett vilket material som används, och på allt förpackningsavfall, oavsett om det används i eller härrör från industrin, annan tillverkning, detaljhandel eller distribution, kontor, tjänster eller hushåll.
2. Denna förordning ska inte påverka tillämpningen **av bestämmelserna i direktiv 2008/98/EG när det gäller hantering av farligt avfall eller** tillämpningen av kraven för förpackningar i unionens regelverk, såsom kraven på säkerhet, kvalitet, hälsoskydd och hygien i samband med de förpackade produkterna, eller kraven för transporter. **Om denna förordning strider mot direktiv 2008/68/EG ska dock direktiv 2008/68/EG ha företräde.**

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *förpackning*: **en** artikel, oberoende av de material **av vilka den är tillverkad**, som är avsedd att användas **av en ekonomisk aktör** för att innehålla, skydda, hantera, leverera eller presentera produkter **i relation till en annan ekonomisk aktör eller till en slutanvändare** och som kan delas in i förpackningsformat på grundval av **dess** funktion, material och design, inbegripet
 - a) **en artikel som** behövs för att innesluta, stödja eller bevara produkten under hela dess livslängd utan att utgöra en integrerad del av produkten och som är avsedd att användas, förbrukas eller bortskaffas tillsammans med produkten,

- b) **en komponent** i, och ett underordnat **element** till, en artikel som avses i led a som **är** integrerad i artikeln,
- c) **ett** underordnat **element** till en artikel som avses i led a, som **är** hängt direkt på eller fäst vid produkten, som **fyller** en förpackningsfunktion utan att vara en integrerad del av produkten **och** som är avsett att användas, förbrukas eller bortskaffas tillsammans med produkten,
- d) **en artikel** som är utformad för och avsedd att fyllas vid försäljningsstället **för utlämning av produkten, även kallad "serviceförpackning"**,
- e) **en engångsartikel** som säljs, fylls eller är utformad för och avsedd att fyllas vid försäljningsstället, **och som fyller** en förpackningsfunktion,
- f) **genomsläppliga te-, kaffe- och andra dryckespåsar och mjuka enportionsenheter för efteranvändning som innesluter te, kaffe eller annan dryck och som är** avsedda att användas och bortskaffas tillsammans med produkten,
- g) **icke genomsläppliga** enportionsenheter för **te, kaffe eller annan dryck** som **är avsedda att användas i en maskin och som** används och bortskaffas tillsammans med produkten.

2. *förpackning för avhämtning: serviceförpackning som fylls vid försäljningsställena, med drycker eller färdiglagad mat, som är förpackad för transport och omedelbar konsumtion på en annan plats utan att det behövs någon ytterligare beredning, och som vanligtvis konsumeras från förpackningen.*
3. *primärproduktionsförpackningar: artiklar som är utformade och avsedda att användas som förpackningar för obearbetade produkter från primärproduktion enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002⁵².*
4. *försäljningsförpackning: en förpackning som är utformad på ett sådant sätt att den på försäljningsstället utgör en säljenhet bestående av produkter och förpackning till slutanvändaren.*
5. *gruppförpackning: en förpackning som är utformad på ett sådant sätt att den på försäljningsstället utgör en grupp av ett visst antal säljenheter, oavsett om denna grupp av säljenheter säljs som sådan till slutanvändaren eller om den används för att underlätta påfyllning av hyllorna på försäljningsstället eller för att skapa en lagerställeenhet eller distributionsenhet, och som kan tas bort från produkten utan att detta påverkar produktens egenskaper.*

⁵² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (EGT L 31, 1.2.2002, s. 1).

6. *transportförpackning*: en förpackning som är utformad på ett sådant sätt att den underlättar hantering och transport av **en eller flera** säljenheter eller **en grupp av säljenheter, för att förhindra skador på produkten vid** hantering och transport, **med undantag av väg-, järnvägs-, fartygs- och flygfraktcontainrar.**
7. *e-handelsförpackning*: en transportförpackning som används för att leverera produkter i samband med försäljning online eller genom andra metoder för distansförsäljning till slutanvändaren.
8. *innovativ förpackning*: en form av förpackning som tillverkas med hjälp av nya material, vilket leder till en betydande förbättring av en eller flera förpackningsfunktioner, såsom förmågan att innehålla, skydda, hantera **eller leverera** produkter, och till påvisbara miljöfördelar **sammantaget**, men som utesluter förpackningar som är ett resultat av ändringar av befintliga förpackningar vars **huvudsakliga** syfte är att förbättra presentationen av produkter och saluföringen.

9. *engångsförpackning*: en förpackning som inte är återanvändbar.
10. *kontaktkänslig förpackning*: förpackning som är avsedd att **användas för produkter** som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003⁵³, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1935/2004, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2009⁵⁴, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009⁵⁵, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/745, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/746, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/4⁵⁶ eller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/6 eller Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG **eller Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/68/EG eller för produkter enligt definitionerna i artiklarna 1 och 2 i kommissionens beslut (EU) 2023/1809⁵⁷, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/46/EG⁵⁸ eller direktiv 2008/68/EG.**

⁵³ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 av den 22 september 2003 om fodertillsatser (EUT L 268, 18.10.2003, s. 29).

⁵⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2009 av den 13 juli 2009 om utsläppande på marknaden och användning av foder, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 och om upphävande av rådets direktiv 79/373/EEG, kommissionens direktiv 80/511/EEG, rådets direktiv 82/471/EEG, 83/228/EEG, 93/74/EEG, 93/113/EG och 96/25/EG samt kommissionens beslut 2004/217/EG (EUT L 229, 1.9.2009, s. 1).

⁵⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 av den 30 november 2009 om kosmetiska produkter (EUT L 342, 22.12.2009, s. 59).

⁵⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/4 av den 11 december 2018 om tillverkning, utsläppande på marknaden, användning av foder som innehåller läkemedel, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 183/2005 och om upphävande av rådets direktiv 90/167/EEG (EUT L 4, 7.1.2019, s. 1).

⁵⁷ Kommissionens beslut (EU) 2023/1809 av den 14 september 2023 om fastställande av kriterier för EU-miljömärket för absorberande hygienprodukter och för återanvändbara menckoppar (EUT L 234, 22.9.2023, s. 142).

⁵⁸ **Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/46/EG av den 10 juni 2002 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kosttillskott (EGT L 183, 12.7.2002, s. 51).**

11. *tillhandahållande på marknaden*: leverans av förpackning för distribution, förbrukning eller användning på unionsmarknaden i samband med kommersiell verksamhet, mot betalning eller gratis.
12. *utsläppande på marknaden*: tillhandahållande av en förpackning på unionsmarknaden för första gången.
13. *ekonomisk aktör*: tillverkare, leverantörer av förpackningar, importörer, distributörer, **behöriga ombud**, slutliga distributörer ■ och leverantörer av distributionstjänster.

14. *tillverkare*: varje fysisk eller juridisk person som tillverkar förpackningar **eller en förpackad produkt, utom när en fysisk eller juridisk person låter utforma eller tillverka förpackningar eller en förpackad produkt** i eget namn eller under eget varumärke, **oavsett om andra varumärken är synliga på förpackningen eller på den förpackade produkten, i vilket fall "tillverkare" avser den fysiska eller juridiska personen, utom när det gäller transportförpackningar, återanvändbara förpackningar, primärproduktionsförpackningar, gruppförpackningar, försäljningsförpackningar eller serviceförpackningar, om den fysiska eller juridiska person som låter utforma eller tillverka förpackningen** i eget namn eller under eget varumärke **omfattas av definitionen av mikroföretag i enlighet med kommissionens rekommendation 2003/361/EG, som är allmänt tillgänglig den ... [dagen för denna förordnings ikraftträdande], och tillhandahållaren av förpackningen finns i samma medlemsstat, då "tillverkare" ska avse tillhandahållaren av förpackningen.**

15. *producent*: varje tillverkare, importör eller distributör som, oavsett försäljningsmetod, inbegripet genom distansavtal enligt definitionen i artikel 2.7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU⁵⁹, **antingen**
- a) **är etablerad i en medlemsstat och tillhandahåller för första gången från den medlemsstatens territorium och på samma territorium transportförpackningar, serviceförpackningar, inbegripet återanvändbara serviceförpackningar, eller primärproduktionsförpackningar, eller**
 - b) **är etablerad i en medlemsstat och tillhandahåller för första gången från den medlemsstatens territorium och på samma territorium produkter som förpackats i andra förpackningar än dem som förtecknas i led a, eller**
 - c) **är etablerad i en medlemsstat eller i ett tredjeland och gör transportförpackningar, serviceförpackningar, inbegripet återanvändbara serviceförpackningar, eller primärproduktionsförpackningar eller produkter som förpackats i andra förpackningar än dem som nämns ovan tillgängliga för första gången inom en annan medlemsstats territorium, direkt till slutanvändare, eller**

⁵⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG (EUT L 304, 22.11.2011, s. 64).

d) är etablerad i en medlemsstat och packar upp förpackade produkter utan att vara slutanvändare, såvida inte en annan person är producent enligt leden a-c.

16. *leverantör*: varje fysisk eller juridisk person som levererar förpackningar eller förpackningsmaterial till en tillverkare ■ .
17. *importör*: varje fysisk eller juridisk person som är etablerad i unionen och som släpper ut en förpackning eller en förpackad produkt från ett tredjeland på unionsmarknaden.
18. *distributör*: varje fysisk eller juridisk person i leveranskedjan, utom tillverkaren eller importören, som tillhandahåller en förpackning eller en förpackad produkt på marknaden.
19. *behörigt ombud*: varje fysisk eller juridisk person som är etablerad i unionen och som enligt skriftlig fullmakt från tillverkaren har rätt att i tillverkarens ställe utföra särskilda uppgifter, med beaktande av tillverkarens skyldigheter enligt denna förordning.

20. **behörigt ombud för utökat producentansvar**: en **fysisk eller juridisk** person som är etablerad i en medlemsstat där producenten för första gången tillhandahåller förpackningar **eller förpackade produkter** på marknaden **i medlemsstaten**, som inte är den medlemsstat **eller det tredjeland** där producenten är etablerad ■ , och som utsetts av producenten i enlighet med artikel 8a.5 tredje stycket i direktiv 2008/98/EG för att uppfylla den producentens skyldigheter enligt kapitel VIII i denna förordning.
21. **slutlig distributör**: den **fysiska eller juridiska person i leveranskedjan** som levererar förpackade produkter, **inbegripet genom återanvändning**, eller produkter som slutanvändaren kan köpa genom påfyllning.
22. **konsument**: **en** fysisk **person som** handlar för ändamål som faller utanför den egna närings- eller yrkesverksamheten.
23. **slutanvändare**: en fysisk eller juridisk person som är bosatt eller etablerad i unionen och till vilken en produkt har tillhandahållits antingen i personens egenskap av konsument eller professionell slutanvändare i dess industriella eller yrkesmässiga verksamhet och som inte längre tillhandahåller **den** produkten vidare på marknaden i den form som levererats till den.

24. *kompositförpackning*: en förpackningsenhet av två eller flera olika material, **som utgör en del av det huvudsakliga förpackningsmaterialets vikt och** som inte kan separeras för hand och därför utgör en integrerad enhet, **såvida inte ett visst material utgör en obetydlig del av förpackningsenheten och under inga omständigheter mer än 5 % av förpackningsenhetens totala massa och med undantag för märkning, lack, färger, tryckfärg, lim och förslutningar, utan att det påverkar tillämpningen av direktiv (EU) 2019/904.**
25. *förpackningsavfall*: alla förpackningar och allt förpackningsmaterial som omfattas av definitionen av avfall i artikel 3 i direktiv 2008/98/EG, utom restprodukter från produktion.

26. *förebyggande av förpackningsavfall*: åtgärder som vidtas innan förpackningar eller förpackningsmaterial har blivit förpackningsavfall och som minskar mängden förpackningsavfall, så att färre eller inga förpackningar krävs för att innesluta, skydda, hantera, leverera eller presentera produkter, ***inbegripet åtgärder avseende återanvändning av förpackningar och åtgärder för att förlänga förpackningars livslängd innan de blir avfall.***
27. *återanvändning*: varje förfarande varigenom återanvändbara förpackningar återanvänds ***flera gånger*** i det syfte som de är utformade för.

28. *rotation*: cykel som genomgås av en återanvändbar förpackning från den tidpunkt då den släpps ut på marknaden tillsammans med den **produkt** den är avsedd att innehålla, skydda, hantera, leverera eller presentera, till den tidpunkt då den är klar att återanvändas i ett system för återanvändning i syfte att på nytt tillhandahållas till slutanvändarna tillsammans med **en annan produkt**.
29. *resa*: överföring av förpackningar, från fyllning eller lastning till tömning eller lossning, som en del av en rotation eller för sig.
30. *system för återanvändning*: organisatoriska, tekniska eller finansiella arrangemang, **tillsammans med incitament, som möjliggör** återanvändning antingen i slutna eller öppna system och **som innefattar** retursystem som säkerställer att förpackningar samlas in för återanvändning .
31. *rekonditionering*: **en åtgärd som förtecknas i del B i bilaga VI** och som behövs för att återställa en återanvändbar förpackning till ett funktionsdugligt tillstånd för återanvändning.
32. *påfyllning*: en process genom vilken **en behållare som ägs av slutanvändaren**, och som har en förpackningsfunktion, **eller en behållare som slutanvändaren köper vid** den slutliga distributörens **försäljningsställe, fylls på av slutanvändaren eller av den slutliga distributören med en eller flera produkter som slutanvändaren köper av den slutliga distributören**.

33. *påfyllningsstation*: en plats där en slutlig distributör erbjuder **slutanvändare** produkter som kan köpas genom påfyllning.
34. *hotell- och restaurangbranschen*: hotell- och restaurangverksamhet enligt den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2.
35. ***försäljningsyta***: den yta som är avsedd för visning av varor som bjuds ut till försäljning och för betalning av dessa samt där kunderna vistas och rör sig; detta omfattar inte ytor som inte är öppna för allmänheten, såsom lagringsytor, eller andra ytor där produkter inte visas, såsom parkeringsplatser; när det gäller e-handelsförpackningar ska lagrings- och avsändningsytan betraktas som försäljningsyta.
36. *design för materialåtervinning*: design av förpackningar, inbegripet enskilda förpackningskomponenter, som säkerställer förpackningarnas **materialåtervinningsbarhet genom etablerade** processer för insamling, sortering och materialåtervinning som är beprövade i en operativ miljö.
37. **materialåtervinningsbarhet**: förpackningars förenlighet med hanteringen och bearbetningen av avfall genom deras design, baserat på separat insamling, sortering i separata flöden, materialåtervinning i större skala och användning av återvunnet material för att ersätta primära råvaror.

38. ***förpackningsavfall som materialåtervinns i större skala: förpackningsavfall som samlas in separat, sorteras och materialåtervinns i installerad infrastruktur, med hjälp av etablerade processer som är beprövade i en operativ miljö vilket på EU-nivå säkerställer en årlig mängd återvunnet material inom varje förpackningskategori som förtecknas i tabell 2 i bilaga II som är lika med eller större än 30 % för trä och 55 % för alla andra material; det inbegriper förpackningsavfall som exporteras från unionen för avfallshantering och som kan anses uppfylla kraven i artikel 53.11.***
39. ***materialåtervinning: varje form av återvinningsförfarande genom vilket avfallsmaterial upparbetas till material eller ämnen, antingen för det ursprungliga ändamålet eller för andra ändamål, med undantag för biologisk rening av avfall, upparbetning av organiskt material, energiåtervinning och upparbetning till material som ska användas som bränsle eller för återfyllnadsförfaranden.***
40. ***materialåtervinning av hög kvalitet: varje materialåtervinningsförfarande genom vilket återvunnet material framställs som har en kvalitet som är likvärdig med originalmaterialet, på grundval av bevarade tekniska egenskaper, och används som ersättning för primära råvaror för förpackningar eller andra tillämpningar där kvaliteten på det återvunna materialet bibehålls.***

41. *förpackningskategori*: en kombination av material och särskild förpackningsdesign som bestämmer **materialåtervinningsbarhet med hänvisning till** de mest avancerade **etablerade** processerna för insamling, sortering och materialåtervinning **som är beprövade i en operativ miljö**, och som är relevant för definitionen av kriterierna för design för materialåtervinning.
42. *integrerad komponent*: en förpackningskomponent som kan särskiljas från förpackningsenhetens huvuddel och vara av ett annat material, men **som** är en integrerad del av förpackningsenheten och dess funktion, som inte behöver tas bort från huvuddelen **för att dess funktionalitet ska säkerställas** och som normalt kasseras samtidigt med förpackningsenheten, men inte nödvändigtvis på samma plats.
43. *separat komponent*: en förpackningskomponent som särskiljs från förpackningsenhetens huvuddel, som **är** av ett annat material, som måste tas bort fullständigt och permanent från huvuddelen **■**, som vanligtvis kasseras före och separat från förpackningsenheten **och som omfattar förpackningskomponenter som kan separeras från varandra redan genom mekanisk stress under transport eller sortering**.

44. *förpackningsenhet*: en hel enhet, inklusive alla integrerade eller separata komponenter, som tillsammans fyller en förpackningsfunktion såsom att innehålla, skydda, hantera, leverera, lagra, transportera och presentera produkter, och som inkluderar oberoende enheter av grupp- eller transportförpackningar som kasseras före försäljningsstället.
45. *sekundära råvaror*: råvaror **som har genomgått all nödvändig kontroll och sortering och** erhållits genom materialåtervinningsprocesser och **som** kan ersätta primära råvaror.

46. *plastavfall efter konsumentledet: ■ avfall enligt definitionen i artikel 3.1 i direktiv 2008/98/EG som består av **plast och som** härrör från plastprodukter som har **tillhandahållits för distribution, konsumtion eller användning och** släppts ut på marknaden **i en medlemsstat eller ett tredjeland.***

47. *komposterbar förpackning*: förpackning **som bryts ned biologiskt endast under industriellt kontrollerade förhållanden eller som** kan genomgå biologisk nedbrytning **under sådana förhållanden, inbegripet, när så krävs genom fysisk behandling, anaerob nedbrytning, som slutligen leder till förpackningens omvandling** till koldioxid **eller, i avsaknad av syre, metan** och mineralsalter, biomassa och vatten ■ och inte hindrar **eller äventyrar** separat insamling eller **processen för kompostering och anaerob nedbrytning**.
48. *hemkomposterbar förpackning*: förpackning **som kan brytas ned biologiskt under icke kontrollerade förhållanden, som inte är komposteringsanläggningar i industriell skala och där komposteringsprocessen utförs av privatpersoner i syfte att framställa kompost för eget bruk**.
49. *biobaserad plast*: plast **som är tillverkad av biologiska resurser såsom råvaror för biomassa, organiskt avfall eller biprodukter; oavsett om det är biologiskt nedbrytbart eller icke biologiskt nedbrytbart**.
50. *plastdryckesflaskor för engångsbruk*: dryckesflaskor som förtecknas i del F i bilagan till direktiv (EU) 2019/904.
51. *plast*: **ett material som består av en polymer** i den mening som avses i artikel 3.5 i förordning (EG) nr 1907/2006, inbegripet en sådan polymer med eventuella tillsatser eller andra ämnen, som kan användas som huvudsaklig strukturkomponent i förpackningar, med undantag för naturliga polymerer som inte har modifierats på kemisk väg.

52. *plastbärkassar*: bärkassar, med eller utan handtag, av plast, som tillhandahålls konsumenter på försäljningsställen för produkter.
53. *tunna plastbärkassar*: plastbärkassar med en vägg tjocklek under 50 mikrometer.
54. *mycket tunna plastbärkassar*: plastbärkassar med en vägg tjocklek under 15 mikrometer.
55. *tjocka plastbärkassar*: plastbärkassar med en vägg tjocklek mellan 50 och 99 mikrometer.
56. *mycket tjocka plastbärkassar*: plastbärkassar med en vägg tjocklek över 99 mikrometer.
57. *avfallsbehållare*: **behållare** som används för att lagra och samla in avfall, **till exempel behållare, kärl och påsar**.
58. *pant*: ett **definierat** belopp, som inte är en del av priset på en förpackad eller fylld produkt, som slutanvändaren betalar vid köp av en sådan förpackad eller fylld produkt, som omfattas av ett retursystem i en viss medlemsstat och som går att lösa in när slutanvändaren **eller någon annan person** återlämnar pantförpackningen till en insamlingsplats som inrättats för detta ändamål.

59. *retursystem*: ett system där en pant debiteras slutanvändaren, när denne köper en förpackad eller fylld produkt som omfattas av **detta** system, och som kan lösas in när pantförpackningen returneras **genom någon av de insamlingskanaler som är godkända** för detta ändamål **av de nationella myndigheterna**.
60. *teknisk specifikation*: ett dokument där det fastställs vilka tekniska krav som ska uppfyllas av en produkt, process eller tjänst.
61. *harmoniserad standard*: en standard enligt definitionen i artikel 2.1 c i förordning (EU) nr 1025/2012.
62. *bedömning av överensstämmelse*: en process där det visas huruvida hållbarhets-, säkerhets-, märknings- och informationskraven för förpackningar enligt denna förordning har uppfyllts.
63. *producentansvarsorganisation*: en juridisk person som finansiellt, eller finansiellt och operativt, organiserar fullgörandet av skyldigheter avseende utökat producentansvar för flera producenters räkning.
64. *livscykel*: de på varandra följande och sammanlänkade stadierna **i förpackningars livstid, bestående av** anskaffning av råmaterial eller utvinning ur naturresurser, **förbearbetning, tillverkning, lagring, distribution, användning, reparation, återanvändning och slutbehandling**.

65. *förpackning som utgör en risk*: förpackning som genom att inte uppfylla ett krav som fastställs i eller enligt denna förordning, utöver de krav som anges i artikel 62.1, negativt **kan** påverka miljön, **hälsan** eller andra allmänna intressen som skyddas av detta krav.
66. *förpackning som utgör en allvarlig risk*: ■ förpackning som utgör en risk för vilken, på grundval av en bedömning, graden av den relevanta bristande överensstämmelsen eller den därmed förknippade skadan anses kräva ett snabbt ingripande av marknadskontrollmyndigheterna, även i fall där konsekvenserna av den bristande överensstämmelsen inte är omedelbara.
67. *onlineplattform*: onlineplattform enligt definitionen i artikel 3 i) i förordning (EU) 2022/2065.
68. *avfall*: avfall enligt definitionen i artikel 3.1 i direktiv 2008/98/EG; **återanvändbara förpackningar som skickas till rekonditionering anses inte vara avfall**.
69. *offentligt kontrakt*: **offentligt kontrakt enligt definitionen i artikel 2.5 i direktiv 2014/24/EU eller som avses i direktiv 2014/25/EU**.

Definitionerna av ■ avfallshantering, insamling, separat insamling, **behandling**, förberedelse för återanvändning, materialåtervinning och system för utökat producentansvar ■ i artikel ■ 3.9, 3.10, 3.11, 3.14, 3.16, 3.17 och 3.21 i direktiv 2008/98/EG ■ ska vara tillämpliga.

Definitionerna av ■ marknads kontroll, marknads kontrollmyndighet, leverantör av distributionstjänster, korrigerande åtgärd, risk, återkallelse och tillbakadragande i artikel ■ 3.3, 3.4, 3.11, 3.16, 3.18, 3.22 och 3.23 i förordning (EU) 2019/1020 ska vara tillämpliga.

Definitionerna av **ämnen** som inger betänkligheter och databärare i artikel 2.27 och 2.29 i förordning (EU) 2024/...⁺ ska vara tillämpliga.

En vägledande förteckning över artiklar som omfattas av definitionen av förpackningar i **punkt 1.1** återfinns i bilaga I.

⁺ EUT: För in numret på förordningen i dokument PE-CONS 106/23 (2022/0095(COD)) i texten.

Artikel 4
Fri rörlighet

1. Förpackningar får endast släppas ut på marknaden om de uppfyller kraven i denna förordning.
2. Medlemsstaterna får inte förbjuda, begränsa eller hindra utsläppande på marknaden av förpackningar som uppfyller hållbarhets-, **märknings- och informationskraven** i artiklarna 5–12.

■

3. Om medlemsstaterna väljer att behålla eller införa nationella hållbarhetskrav eller informationskrav utöver dem som fastställs i denna förordning får dessa krav inte strida mot kraven i denna förordning, och medlemsstaterna får inte förbjuda, begränsa eller hindra utsläppande på marknaden av förpackningar som uppfyller kraven i denna förordning på grund av bristande överensstämmelse med dessa nationella krav.

■

4. Medlemsstaterna får inte förhindra att förpackningar som inte överensstämmer med kraven i denna förordning visas vid handelsmässor, utställningar eller liknande evenemang, under förutsättning att det tydligt och klart anges att förpackningarna inte överensstämmer med kraven i denna förordning och inte är till salu förrän de gör det.

Kapitel II

Hållbarhetskrav

Artikel 5

Krav för ämnen i förpackningar

1. Förpackningar ***som släpps ut på marknaden*** ska tillverkas på ett sådant sätt att förekomsten och koncentrationen av ämnen som inger betänkligheter som beståndsdelar i förpackningsmaterialet eller någon av förpackningskomponenterna minimeras, inbegripet med avseende på deras förekomst i utsläpp och eventuella resultat av avfallshantering, såsom sekundära råvaror, aska eller annat material för slutligt bortskaffande, ***samt de negativa effekterna på miljön som orsakas av mikroplast***
2. ***Kommissionen ska övervaka förekomsten av ämnen som inger betänkligheter i förpackningar och förpackningskomponenter och ska vid behov vidta relevanta uppföljningsåtgärder.***

Senast den 31 december 2026 ska kommissionen, biträdd av Europeiska kemikaliemyndigheten, utarbeta en rapport om förekomsten av ämnen som inger betänkligheter i förpackningar och förpackningskomponenter, för att fastställa i vilken utsträckning de inverkar negativt på återanvändning och materialåtervinning av material eller påverkar kemikaliesäkerheten. Rapporten kan innehålla en förteckning över ämnen som inger betänkligheter i förpackningar och förpackningskomponenter och ange i vilken utsträckning de kan utgöra en oacceptabel risk för människors hälsa och miljön.

Kommissionen ska överlämna rapporten med närmare information om sina iakttagelser till Europaparlamentet, rådet och den kommitté som avses i artikel 65 i denna förordning och ska överväga lämpliga uppföljningsåtgärder, inbegripet

- a) användning av de förfaranden som avses i artikel 68.1 och 68.2 i förordning (EG) nr 1907/2006 för att anta nya begränsningar, vad gäller ämnen som inger betänkligheter i förpackningsmaterial och som främst påverkar människors hälsa eller miljön,*
- b) fastställande av begränsningar som en del av kriterierna för design för materialåtervinning i enlighet med artikel 6.4 i denna förordning, vad gäller ämnen som inger betänkligheter och som inverkar negativt på återanvändningen och materialåtervinningen av material i den förpackning där de förekommer.*

Om en medlemsstat anser att ett ämne inverkar negativt på återanvändningen och materialåtervinningen av material i den förpackning där de förekommer ska den senast den 31 december 2025 lämna sådan information till kommissionen och Europeiska kemikaliemyndigheten och, om sådana finns tillgängliga, hänvisa till relevanta riskbedömningar eller andra relevanta uppgifter.

- 3. Medlemsstaterna får begära att kommissionen överväger att begränsa användningen av ämnen som inger betänkligheter och som potentiellt inverkar negativt på återanvändningen och materialåtervinningen av material i förpackningar där de förekommer, av andra skäl än de som främst rör deras kemikaliesäkerhet, i enlighet med artikel 6.4 a. Medlemsstaterna ska låta en sådan begäran åtföljas av en rapport som dokumenterar ämnets identitet och användning samt en beskrivning av hur användningen av ämnena i förpackningar hindrar materialåtervinning, av andra skäl än de som främst rör kemikaliesäkerheten. Kommissionen ska utvärdera begäran och lägga fram resultaten av denna utvärdering för den kommitté som avses i artikel 65.*

4. Utan att det påverkar begränsningarna av kemikalier i bilaga XVII till förordning (EG) nr 1907/2006 eller, i tillämpliga fall, begränsningarna av och de särskilda åtgärderna för **material och produkter** avsedda att komma i kontakt med livsmedel i förordning (EG) nr 1935/2004 får summan av koncentrationerna av bly, kadmium, kvicksilver och sexvärt krom från ämnen i förpackningar eller förpackningskomponenter inte överstiga 100 mg/kg.
5. **Från och med ... [18 månader efter den dag då denna förordning träder i kraft] får förpackningar avsedda att komma i kontakt med livsmedel inte släppas ut på marknaden om de innehåller per- och polyfluorerade alkylsubstanser (PFAS) i en koncentration på eller över följande gränsvärden, i den mån utsläppande på marknaden av förpackningen som innehåller denna koncentration av PFAS inte är förbjudet enligt någon annan unionsrättsakt:**
- a) **25 ppb för alla PFAS uppmätta med riktad PFAS-analys (polymera PFAS undantas från kvantifieringen).**
 - b) **250 ppb för summan av PFAS mätt som summan av den riktade PFAS-analysen, eventuellt med föregående nedbrytning av prekursorer (polymeriska PFAS exkluderade från kvantifieringen).**

- c) **50 ppm för PFAS (inklusive polymera PFAS); om den totala mängden fluor överstiger 50 mg/kg ska tillverkaren, importören eller nedströmsanvändaren på begäran förse tillsynsmyndigheterna med bevis för det fluor som uppmätts som halt av antingen PFAS eller icke-PFAS.**

I denna förordning avses med PFAS alla ämnen som innehåller minst en fullständigt fluorerad metylkolatombindning (CF_3-) eller metylenkolatombindning ($-CF_2-$) (utan någon väte-, klor-, brom- eller jodatombindning fäst vid den), utom ämnen som endast innehåller följande strukturella element: CF_3-X eller $X-CF_2-X'$, där $X = -OR$ eller $-NRR'$ och $X' =$ en metylgrupp ($-CH_3$), en metylengrupp ($-CH_2-$), en aromatisk grupp, en karbonylgrupp ($-C(O)-$), $-OR''$, $-SR''$ eller $-NR''R'''$, och där $R/R'/R''/R'''$ är en väte ($-H$), metyl ($-CH_3$) eller metylengrupp ($-CH_2-$), en aromatisk grupp eller en karbonylgrupp ($-C(O)-$).

Senast den... [fyra år efter den dag då denna förordning träder i kraft] ska kommissionen genomföra en utvärdering för att bedöma behovet av att ändra eller upphäva denna punkt för att undvika överlappningar med begränsningar eller förbud mot användning av PFAS som fastställs i enlighet med förordning (EG) nr 1907/2006, förordning (EU) 2019/1021 eller förordning (EG) nr 1935/2004.

6. Överensstämmelse med kraven i **punkterna 4 och 5** ska visas i den tekniska dokumentation som upprättas i enlighet med bilaga VII.

7. För att ta hänsyn till **■** den vetenskapliga och tekniska utvecklingen får kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 64 för att ändra denna förordning i syfte att ***minska gränsvärdet för den summa av koncentrationerna av bly, kadmium, kvicksilver och sexvärt krom från ämnen i förpackningar eller förpackningskomponenter som avses i punkt 4.***

■

8. ***För att ta hänsyn till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen får kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 64 för att komplettera denna förordning i syfte att fastställa under vilka förhållanden de gränsvärden som avses i punkt 4 inte ska gälla för återvunnet material eller för produktcykler inom en sluten och kontrollerad kedja samt vilka förpackningstyper eller förpackningsformat, på grundval av de förpackningskategorier som förtecknas i tabell 1 i bilaga II, som ska undantas från de krav som avses i den punkten. Sådana delegerade akter ska vara motiverade på grundval en analys från fall till fall, vara tidsbegränsade och innehålla lämpliga krav på märkning och information samt på regelbunden rapportering för att säkerställa att undantaget ses över regelbundet. Delegerade akter som antas i enlighet med denna punkt ska endast antas för att ändra de undantag som fastställs i kommissionens beslut 2001/171/EG och 2009/292/EG.***

9. ***Senast den... [sju år från och med den dag då denna förordning träder i kraft] ska kommissionen göra en utvärdering för att bedöma om denna artikel och de kriterier för design för materialåtervinning som fastställs i enlighet med artikel 6.4 i tillräcklig grad har bidragit till att minimera förekomsten och koncentrationen av ämnen som inger betänkligheter som beståndsdelar i förpackningsmaterialet.***

Artikel 6

Materialåtervinningsbara förpackningar

1. Alla förpackningar **som släpps ut på marknaden** ska vara materialåtervinningsbara.
2. En förpackning ska anses vara materialåtervinningsbar **om den uppfyller** följande **villkor**:
 - a) Den har designats för **materialåtervinning vilket möjliggör användning av uppkomna sekundära råvaror som är av en tillräckligt hög kvalitet jämfört med det ursprungliga materialet för att kunna användas för att ersätta primära råvaror, i enlighet med punkt 4.**

■
■
■
 - b) **När den blir avfall kan den samlas in separat i enlighet med artikel 48.1 och 48.3, sorteras i särskilda avfallsflöden utan att det påverkar återvinningsbarheten i andra avfallsflöden och materialåtervinnas i större skala, på grundval av den metod som fastställs i enlighet med punkt 5.**

Förpackningar som överensstämmer med de delegerade akter som antagits i enlighet med punkt 4 ska anses uppfylla villkoret i led a i denna punkt.

Förpackningar som överensstämmer med de delegerade akter som antagits i enlighet med punkt 4 och genomförandeakter som antagits i enlighet med punkt 5 ska anses uppfylla båda villkoren i denna punkt.

Punkt 2 a ska tillämpas från och med den 1 januari 2030 eller två år efter den dag då den delegerade akt som avses i punkt 4 träder i kraft, beroende på vilket som infaller senast.

Punkt 2 b ska tillämpas från och med den 1 januari 2035 eller fem år efter den dag då de genomförandeakter som avses i punkt 5 träder i kraft, beroende på vilket som infaller senast.

3. ***Tillverkaren ska, i enlighet med artikel 15, bedöma förpackningars materialåtervinningsbarhet på grundval av de delegerade akter ■ som avses i punkt 4 och de genomförandeakter som avses i punkt 5. Förpackningars materialåtervinningsbarhet ska uttryckas i de klasser för materialåtervinningsbarhet A, B eller C som beskrivs i tabell 3 i bilaga II.***

Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 10 får, från och med den 1 januari 2030 eller 24 månader efter ikraftträdandet av de delegerade akter som antagits i enlighet med punkt 4, beroende på vilket som infaller sist, förpackningar inte släppas ut på marknaden om de inte är materialåtervinningsbara i klasserna A, B eller C.

Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 10 får, från och med den 1 januari 2038, förpackningar inte släppas ut på marknaden om de inte är materialåtervinningsbara i klasserna A eller B.

4. ***Kommissionen ska senast den 1 januari 2028, efter att ha beaktat de standarder som utarbetats av de europeiska standardiseringsorganisationerna, anta delegerade akter för att fastställa***
- a) ***kriterier för design för materialåtervinning och klasser för materialåtervinningsbarhet, på grundval av tabell 3 i bilaga II och de parametrar som förtecknas i tabell 4 i bilaga II för de förpackningskategorier som förtecknas i tabell 1 i den bilagan;***

kriterier för design för materialåtervinning och klasser för materialåtervinningsbarhet kommer att utarbetas på grundval av det dominerande materialet och ska

- i) beakta i vilken utsträckning förpackningsavfall kan separeras i olika materialflöden för materialåtervinning, sorteras och materialåtervinnas, så att de uppkomna sekundära råvarorna är av tillräckligt hög kvalitet jämfört med det ursprungliga materialet och kan användas för att ersätta primära råvaror för förpackningar eller andra tillämpningar där kvaliteten på det återvunna materialet bibehålls när så är möjligt,*
- ii) ta hänsyn till etablerade processer för insamling och sortering som bevisats i en operativ miljö och omfatta alla förpackningskomponenter,*
- iii) ta hänsyn till tillgänglig materialåtervinningsteknik, dess ekonomiska resultat och miljöprestanda, inbegripet produktionskvaliteten, tillgången till avfall, den energi som behövs och utsläppen av växthusgaser,*
- iv) när så är lämpligt, identifiera ämnen som inger betänkligheter och som negativt påverkar återanvändning och återvinning av material i de förpackningar där de förekommer,*
- v) när så är lämpligt, fastställa begränsningar för förekomsten av sådana ämnen eller grupper av sådana ämnen i förpackningar eller förpackningskomponenter av skäl som inte främst rör kemikaliesäkerheten; sådana begränsningar kan också bidra till att minska oacceptabla risker för människors hälsa eller miljön, utan att det påverkar de begränsningar för kemikalier som anges i bilaga XVII till förordning (EG) nr 1907/2006 eller, i tillämpliga fall, begränsningarna och de särskilda åtgärderna för material och produkter som är avsedda att komma i kontakt med livsmedel i förordning (EG) nr 1935/2004,*

- b) hur bedömningen av materialåtervinningsbarhet ska utföras, och uttrycka dess resultat i klasser för materialåtervinningsbarhet per förpackningsenhet, med hänsyn till viktning, inbegripet materialspecifika kriterier och sorteringseffektivitet för att avgöra om förpackningar är materialåtervinningsbara enligt punkt 2,*
- c) en beskrivning, för varje förpackningskategori som förtecknas i tabell 1 i bilaga II, av villkoren för att uppfylla respektive klass för materialåtervinningsbarhet,*
- d) en ram för anpassningen av de ekonomiska bidrag som producenterna ska betala för att fullgöra sina skyldigheter avseende utökat producentansvar enligt artikel 45.1, på grundval av förpackningens klass för materialåtervinningsbarhet.*

När kommissionen antar de delegerade akter som avses i första stycket ska den beakta resultaten av den eventuella bedömning som gjorts i enlighet med artikel 5.2. Dessa delegerade akter ska antas i enlighet med artikel 64.

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 64 i syfte att ändra tabell 1 i bilaga **II** för att anpassa den till **den** vetenskapliga och tekniska **utvecklingen** inom material- och produktdesign **och** infrastruktur för insamling, sortering och materialåtervinning. **Kommissionen ges befogenhet att anta kriterier för design för materialåtervinning för ytterligare förpackningskategorier eller att skapa underkategorier inom de kategorier som förtecknas i tabell 1 i bilaga II.**

De ekonomiska aktörerna ska uppfylla de nya eller uppdaterade kriterierna för materialåtervinning senast tre år efter det att den relevanta delegerade akten har trätt i kraft.

5. Kommissionen ska *senast den 1 januari 2030 anta genomförandeakter om följande:*
- a) *Fastställande av metoden för bedömning av materialåtervinningsbarheten i större skala per förpackningskategori som förtecknas i tabell 2 i bilaga II, komplettering av tabell 3 i bilaga II med tröskelvärden för bedömning av materialåtervinningsbarheten i större skala och, vid behov, uppdatering av de övergripande klasser för materialåtervinningsbarhet som beskrivs i tabell 3 i bilaga II. Metoden ska baseras på åtminstone följande:*
- i) *Mängden förpackningar per förpackningskategori som förtecknas i tabell 2 i bilaga II som släppts ut på marknaden i unionen som helhet och i varje medlemsstat.*
- ii) *Mängden materialåtervunnet förpackningsavfall vid beräkningspunkten i enlighet med de genomförandeakter som antagits i enlighet med artikel 56.7 a, per förpackningskategori som förtecknas i tabell 2 i bilaga II, i unionen som helhet och i varje medlemsstat.*

■

- b) *Den spårbarhetsmekanism som säkerställer att förpackningar materialåtervinns i större skala. Denna spårbarhetsmekanism ska baseras på åtminstone följande:*
- i) *Teknisk dokumentation som hänvisar till mängden insamlat förpackningsavfall som skickas till sorterings- och materialåtervinningsanläggningar.*
- ii) *En kontrollprocess som gör det möjligt för tillverkare att erhålla nödvändiga uppgifter från aktörer i senare led för att säkerställa att förpackningar materialåtervinns i större skala.*

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 65.3.

De uppgifter som avses i leden a och b ska göras tillgängliga och lättåtkomliga för allmänheten.

■

6. *Kommissionen ska bedöma detaljnivån för de uppgifter som ska rapporteras för metoden för materialåtervinning i större skala. När så är lämpligt ska kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 64 i syfte att ändra tabell 2 i bilaga II och tabell 3 i bilaga XII för att anpassa dem till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.*
7. *Senast 2035 får kommissionen, på grundval av utvecklingen av tekniken för sortering och materialåtervinning, se över det lägsta tröskelvärdet för att förpackningar ska betraktas som materialåtervunna i större skala och vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag för att revidera det.*
8. *I syfte att öka förpackningars materialåtervinningsbarhet ska, 18 månader från dagen för ikraftträdandet av de delegerade akter som antagits i enlighet med punkt 4 och de genomförandeakter som antagits i enlighet med punkt 5, de ekonomiska bidrag som producenterna ska betala för att fullgöra sina skyldigheter avseende utökat producentansvar enligt artikel 45 anpassas efter klasserna för materialåtervinningsbarhet, i enlighet med vad som närmare anges i de delegerade akter som antagits i punkt 4 och de genomförandeakter som antagits i enlighet med punkt 5.*

När medlemsstaterna tillämpar sådana kriterier ska de ta hänsyn till den tekniska genomförbarheten och den ekonomiska bärkraften för materialåtervinning av de förpackningsmaterial som avses i punkt 11 g.

■

9. Överensstämmelse med kraven i punkterna 2 och 3 ska visas i den tekniska dokumentationen för förpackningen enligt bilaga VII.

Om en förpackningsenhet innehåller integrerade komponenter ska bedömningen av överensstämmelsen med kriterierna för design för materialåtervinning och kraven på materialåtervinningsbarhet i större skala omfatta alla integrerade komponenter. ***En separat bedömning ska utföras för integrerade komponenter som kan bli skilda från varandra genom mekanisk stress under transport eller sortering.***

Om en förpackningsenhet innehåller separata komponenter ska bedömningen av överensstämmelsen med kriterierna för design för materialåtervinning och kraven på materialåtervinningsbarhet i större skala ***utföras*** separat för varje separat komponent.

Alla komponenter i en förpackningsenhet ska vara kompatibla med ***etablerade*** processer för insamling, sortering och materialåtervinning ***som är beprövade i en operativ miljö*** och får inte hindra materialåtervinningsbarheten för förpackningsenhetens huvuddel.

10. ***Genom undantag från punkterna 2 och 3 får, från och med den 1 januari 2030, innovativa förpackningar som inte uppfyller kraven i punkt 2 släppas ut på marknaden i högst fem år efter utgången av det kalenderår då de först släpptes ut på marknaden.***

Om detta undantag utnyttjas ska *den ekonomiska aktören underrätta den behöriga myndigheten innan den innovativa förpackningen släpps ut på marknaden och bifoga alla tekniska uppgifter som visar att förpackningen är en innovativ förpackning. Underrättelsen ska inbegripa en tidsplan för att nå kraven för materialåtervinningsbarhet i större skala i fråga om insamling och materialåtervinning av den innovativa förpackningen. Informationen ska göras tillgänglig för kommissionen och de nationella myndigheter som utför marknadskontroll.*

Om den behöriga myndigheten anser att förpackningen inte är en innovativ förpackning ska den ekonomiska aktören uppfylla de befintliga kriterierna för design för materialåtervinning.

Om den behöriga myndigheten anser att förpackningen är en innovativ förpackning ska den underrätta kommissionen om detta.

Kommissionen ska bedöma begäranden från behöriga myndigheter med avseende på förpackningars innovativa karaktär och uppdatera eller anta nya delegerade akter enligt punkt 4 i denna artikel, beroende på vad som är lämpligt.

Efter den period som avses i första stycket ska sådana förpackningar åtföljas av den tekniska dokumentation som avses i punkt 9 *och därmed uppfylla kraven i denna artikel.*

Kommissionen ska övervaka hur det undantag som avses i första stycket påverkar mängden förpackningar som släpps ut på marknaden. Kommissionen ska, när så är lämpligt, anta ett lagstiftningsförslag i syfte att ändra första stycket.

Medlemsstaterna ska kontinuerligt sträva efter att förbättra insamlings- och sorteringsinfrastrukturen för innovativa förpackningar med förväntade miljöfördelar.

11. ■ Denna artikel ska inte tillämpas på
- a) läkemedelsbehållare enligt definitionen i artikel 1.23 i direktiv 2001/83/EG och artikel 4.25 i förordning (EU) 2019/6,
 - b) kontaktkänsliga ■ förpackningar för medicintekniska produkter som omfattas av förordning (EU) 2017/745,
 - c) kontaktkänsliga ■ förpackningar för medicintekniska produkter för in vitro-diagnostik som omfattas av förordning (EU) 2017/746,
 - d) *yttre förpackningar enligt definitionen i artikel 1.24 i direktiv 2001/83/EG och i artikel 4.26 i förordning (EU) 2019/6, om dessa förpackningar behövs för att uppfylla särskilda krav för att bevara läkemedlets kvalitet,*
 - e) *kontaktkänsliga förpackningar för modersmjölksersättning och tillskottsnäring, beredda spannmålsbaserade livsmedel och barnmat samt livsmedel för speciella medicinska ändamål enligt definitionerna i artikel 1 a, b och c i förordning (EU) nr 609/2013,*

- f) *förpackningar som används för transport av farligt gods enligt direktiv 2008/68/EG,*
- g) *försäljningsförpackningar av lätt trä, kork, textil, gummi, keramiskt material, porslin eller vax; punkt 8 ska dock tillämpas på dessa förpackningar.*
12. *Senast den 1 januari 2035 ska kommissionen se över undantagen i punkt 11 med beaktande av åtminstone utvecklingen av sorterings- och materialåtervinningstekniken och de ekonomiska aktörernas och medlemsstaternas praktiska erfarenheter. På grundval av detta ska kommissionen bedöma lämpligheten i deras kontinuitet och vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag.*

Artikel 7

Lägsta innehåll av återvunnet material i plastförpackningar

1. *Senast den 1 januari 2030 eller tre år efter den dag då den genomförandeakt som avses i punkt 8 träder i kraft, beroende på vilket som infaller senast, ska alla plastdelar av förpackningar som släpps ut på marknaden innehålla följande minimiandel innehåll av återvunnet material från plastavfall efter konsumentledet per **förpackningstyp och förpackningsformat, såsom avses i tabell 1 i bilaga II, beräknat som ett medelvärde per tillverkningsanläggning och år:***
- a) *30 % för kontaktkänsliga förpackningar, utom dryckesflaskor för engångsbruk, tillverkade av polyetentereftalat (PET) som huvudsaklig komponent.*

- b) 10 % för kontaktkänsliga förpackningar tillverkade av andra plastmaterial än PET, utom plastdryckesflaskor för engångsbruk.
- c) 30 % för plastdryckesflaskor för engångsbruk.
- d) 35 % för andra **plast**förpackningar än de som avses i leden a, b och c.

2. **Senast den** 1 januari 2040 ska **alla** plastdelar **av** förpackningar **som släpps ut på marknaden** innehålla följande minimiandel innehåll av återvunnet material från plastavfall efter konsumentledet per **förpackningstyp och förpackningsformat, såsom avses i tabell 1 i bilaga II, beräknat som ett medelvärde per tillverkningsanläggning och år:**

- a) 50 % för kontaktkänsliga **■** förpackningar, utom dryckesflaskor för engångsbruk **■** **tillverkade av polyetentereftalat (PET) som huvudsaklig komponent.**
- b) **25 % för kontaktkänsliga förpackningar tillverkade av andra plastmaterial än PET.**
- c) 65 % för plastdryckesflaskor för engångsbruk.
- d) 65 % för andra plastförpackningar än de som avses i leden a, b och c.

3. *Vid tillämpning av denna artikel ska materialåtervunnet innehåll återvinnas från plastavfall efter konsumentledet som*
- a) *har samlats in inom unionen i enlighet med denna förordning och de nationella regler som införlivar direktiv (EU) 2019/904 och direktiv 2008/98/EG, beroende på vad som är relevant, eller har samlats in i ett tredjeland i enlighet med standarder för separat insamling för att främja materialåtervinning av hög kvalitet som motsvarar dem som avses i denna förordning, direktiv (EU) 2019/904 och direktiv 2008/98/EG, beroende på vad som är relevant, och*
 - b) *i tillämpliga fall, har materialåtervunnits i en anläggning inom unionen som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU⁶⁰, eller har återvunnits i en anläggning i ett tredjeland som omfattas av bestämmelser om förebyggande och minskning av utsläpp till luft, vatten och mark i samband med materialåtervinningsförfarandena; dessa regler ska vara likvärdiga med dem som rör utsläppsgränser och miljöprestandanivåer som fastställts i enlighet med direktiv 2010/75/EU och som är tillämpliga på en anläggning som är etablerad i unionen och som bedriver samma verksamhet; detta villkor ska endast gälla om dessa gränser och nivåer skulle vara tillämpliga på en anläggning i unionen som bedriver samma verksamhet som en motsvarande anläggning i tredjelandet.*

⁶⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar), EUT L 334, 17.12.2010, s. 17.

4. Punkterna 1 och 2 ska inte tillämpas på
- a) läkemedelsbehållare enligt definitionen i artikel 1.23 i direktiv 2001/83/EG och artikel 4.25 i förordning (EU) 2019/6,
 - b) kontaktkänsliga plastförpackningar för medicintekniska produkter, **produkter endast avsedda för forskningsändamål och prövningsprodukter** som omfattas av förordning (EU) 2017/745,
 - c) kontaktkänsliga plastförpackningar för medicintekniska produkter för in vitro-diagnostik som omfattas av förordning (EU) 2017/746,
 - d) yttre förpackningar enligt definitionen i artikel 1.24 i direktiv 2001/83/EG och i artikel 4.26 i förordning (EU) 2019/6, om dessa förpackningar behövs för att uppfylla särskilda krav för att bevara läkemedlets kvalitet,
 - e) **komposterbara plastförpackningar,**
 - f) **förpackningar som används för transport av farligt gods enligt direktiv 2008/68/EG.**
 - g) **kontaktkänsliga plastförpackningar för livsmedel som endast är avsedda för spädbarn och småbarn, livsmedel för speciella medicinska ändamål och förpackningar för drycker och livsmedel som vanligen används för småbarn enligt definitionerna i artikel 1 a, b och c i förordning (EU) nr 609/2013,**

h) förpackningar för produkter, komponenter och komponenter till läkemedelsbehållare för tillverkning av läkemedel enligt direktiv 2001/83/EG och veterinärmedicinska läkemedel enligt förordning (EU) 2019/6 där sådana förpackningar måste uppfylla kvalitetsstandarderna för läkemedel.

5. Punkterna 1 och 2 ska inte tillämpas på

a) plastförpackningar som är avsedda att komma i kontakt med livsmedel om mängden innehåll från återvunnet material utgör ett hot mot människors hälsa och leder till att förpackade produkter inte uppfyller kraven i förordning (EG) nr 1935/2004,

b) plastdelar som utgör mindre än 5 % av hela förpackningsenhetens totala vikt.

6. Överensstämmelse med kraven i punkterna 1 och 2 ska visas *av ekonomiska aktörer* i den tekniska dokumentationen om förpackningen enligt bilaga VII.

7. ■ De ekonomiska bidrag som producenter betalar för att fullgöra sina skyldigheter avseende utökat producentansvar enligt artikel 45 *får* anpassas på grundval av den andel återvunnet material som används i förpackningen. *Alla sådana anpassningar ska göras med beaktande av materialåtervinningsteknikens hållbarhetskriterier och miljökostnaderna för återvunnet material.*

8. Senast den 31 december 2026 **ska** kommissionen anta genomförandeakter om fastställande av metoden för beräkning och kontroll av den andel innehåll av återvunnet material från plastavfall efter konsumentledet **som återvunnits och samlats in inom unionen i enlighet med de villkor som anges i punkt 3, och** formatet för den tekniska dokumentation som avses i bilaga VII. **I detta syfte ska kommissionen ta hänsyn till användningen av resulterande sekundära råvaror som är av tillräcklig kvalitet jämfört med det ursprungliga materialet för att kunna användas för att ersätta primära råvaror. Kontrollmetoden kan omfatta skyldigheten att utföra en oberoende extern granskning av tillverkare av innehåll av återvunnet material i unionen och av plastförpackningar som släpps ut på marknaden som en försäljningsenhet skild från andra produkter för att säkerställa att villkoren i punkt 3 och i den delegerade akten enligt punkt 9 är uppfyllda. När kommissionen antar genomförandeakterna ska den, mot bakgrund av tillgänglig materialåtervinningsteknik, bedöma de ekonomiska resultaten och miljöprestandan, inbegripet produktionskvaliteten, tillgången till avfall, den energi som behövs och utsläppen av växthusgaser samt annan relevant miljöpåverkan.**

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 65.3.

9. *Senast den 31 december 2026 ska kommissionen, på grundval av den bedömning som avses i punkt 8 sista meningen, anta delegerade akter som kompletterar denna förordning med hållbarhetskriterier för plaståtervinningsteknik. Vid tillämpning av denna artikel ska materialåtervunnet innehåll återvinnas från plastavfall efter konsumentledet som har återvunnits i*
- a) *anläggningar inom unionen som använder materialåtervinningsteknik som uppfyller sådana hållbarhetskriterier som fastställts i enlighet med denna punkt, eller*
 - b) *anläggningar i ett tredjeland som använder materialåtervinningsteknik i enlighet med standarder som motsvarar de hållbarhetskriterier som utarbetats enligt de delegerade akterna.*
10. *Senast den 31 december 2026 ska kommissionen anta en genomförandeakt om fastställande av metoden för bedömning, kontroll och certifiering, inbegripet genom extern granskning, av likvärdigheten för de regler som tillämpas när innehåll av återvunnet material från plastavfall efter konsumentledet materialåtervinns eller samlas in utanför unionen. Bedömningen ska beakta standarderna för skydd av miljön och människors hälsa, inbegripet standarderna för säkerställande av att materialåtervinning utförs på ett miljöriktigt sätt, standarderna för materialåtervinning av hög kvalitet, såsom för resurseffektivitet, och kvalitetsstandarderna för materialåtervinningssektorerna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 65.3.*

11. **Senast** den 1 januari 2029 **eller två år efter den dag då den genomförandeakt som avses i punkt 8 träder i kraft, beroende på vilket som infaller senast**, ska beräkningen och kontrollen av andelen av innehåll av återvunnet material i förpackningar enligt punkt 1 följa reglerna i den genomförandeakt som avses i punkt 8.
12. Senast den 1 januari 2028 ska kommissionen bedöma behovet av undantag från den minimiandel som fastställs i punkt 1 **b och d**, för specifika plastförpackningar, eller av en översyn av det undantag som fastställs i punkt 4 för specifika plastförpackningar.
- På grundval av **den** bedömningen, **och om lämplig teknik för att materialåtervinna plastförpackningar inte finns tillgänglig på grund av att den inte är godkänd enligt relevanta unionsregler eller inte har installerats i tillräcklig utsträckning i praktiken, med beaktande av eventuella säkerhetskrav, särskilt när det gäller kontaktkänsliga plastförpackningar, inbegripet livsmedelsförpackningar**, ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 64 för att ändra denna förordning i syfte att
- a) föreskriva undantag från tillämpningsområdet för, tidpunkten för eller nivån på den minimiandel som fastställs i punkt 1 **b och d** för specifika plastförpackningar, **och**
 - b) **när så är lämpligt, ändra** den förteckning över undantag som fastställs i punkt 4.

■

13. Om det är motiverat på grund av bristande tillgång till eller alltför höga priser på specifik materialåtervunnen plast och detta **kan** ha negativa effekter på människors eller djurs hälsa, en tryggad livsmedelsförsörjning eller miljön och gör det alltför svårt att uppnå de minimiandelar av innehåll av återvunnet material som fastställs i punkterna 1 och 2, ska kommissionen ges befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 64 för att ändra punkterna 1 och 2 genom att anpassa minimiandelarna. När kommissionen bedömer motiveringen till en sådan anpassning ska den bedöma förfrågningar från fysiska eller juridiska personer, som ska åtföljas av relevanta upplysningar och uppgifter om marknadssituationen för detta plastavfall efter konsumentledet och bästa tillgängliga bevis avseende de relaterade riskerna för människors eller djurs hälsa, en tryggad livsmedelsförsörjning eller miljön. **Kommissionen ska anta en sådan delegerad akt endast i undantagsfall, om det skulle uppstå allvarliga negativa effekter för människors eller djurs hälsa, en tryggad livsmedelsförsörjning eller miljön.**
14. **Senast den ... [sju år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen, med beaktande av den senaste tekniska utvecklingen och de ekonomiska aktörernas och medlemsstaternas praktiska erfarenheter, lägga fram en rapport med en översyn av genomförandet av den minimiandel av innehåll av återvunnet material för 2030 som fastställs i denna artikel och med en utvärdering av i vilken utsträckning dessa andelar leder till lösningar som främjar hållbara förpackningar och som är effektiva och lätta att genomföra, genomförbarheten av att uppnå de andelar som fastställts för 2040 på grundval av erfarenheterna när det gäller att uppnå andelarna för 2030 och de föränderliga omständigheterna, relevansen av att bibehålla de undantag som anges i denna artikel samt nödvändigheten eller relevansen av att fastställa nya minimiandelar av innehåll av återvunnet material. Denna rapport ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag om ändring av denna artikel, särskilt minimiandelen av innehåll av återvunnet material för 2040.**

15. Senast den ... [*sju år från dagen för denna förordnings ikraftträdande*], ska kommissionen se över situationen när det gäller användningen av återvunna förpackningsmaterial i andra förpackningar än plastförpackningar och på grundval av detta bedöma om det är lämpligt att fastställa åtgärder eller mål för att öka användningen av innehåll av återvunnet material i sådana andra förpackningar, och vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag.

Artikel 8

Biobaserade råvaror i plastförpackningar

1. *Senast den ... [3 år från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen se över läget när det gäller den tekniska utvecklingen och miljöprestandan för biobaserade plastförpackningar med beaktande av hållbarhetskriterierna i artikel 29 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001⁶¹.*
2. *På grundval av den rapport som avses i punkt 1 ska kommissionen vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag för att*
 - a) *fastställa hållbarhetskrav för biobaserade råvaror i plastförpackningar,*
 - b) *fastställa mål för att öka användningen av biobaserade råvaror i plastförpackningar,*

⁶¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).

- c) *införa en möjlighet att uppnå de mål som anges i artikel 7.1 och 7.2 i denna förordning genom användning av biobaserade plastråvaror i stället för innehåll av återvunnet material från plastavfall efter konsumentledet, om lämplig materialåtervinningsteknik för förpackningar avsedda att komma i kontakt med livsmedel som uppfyller kraven i förordning (EU) 2022/1616 inte finns tillgänglig,*
- d) *vid behov ändra definitionen av biobaserad plast i artikel 3.49.*

Artikel 9

Komposterbara förpackningar

1. Genom *undantag från artikel 6.1, senast den ... [36 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande], ska förpackningar som släpps ut på marknaden* och som avses i artikel 3.1 *f samt självhäftande etiketter på frukt och grönsaker vara förenliga med standarden för kompostering* under industriellt kontrollerade förhållanden i anläggningar för behandling av bioavfall *och, när så krävs av medlemsstaterna, med de standarder för hemkompostering som avses i punkt 6.*

2. **Genom undantag från artikel 6.1** gäller att om **medlemsstaterna i enlighet med artikel 22.1 i direktiv 2008/98/EG tillåter att avfall som har liknande egenskaper i fråga om biologisk nedbrytbarhet och komposterbarhet samlas in tillsammans med bioavfall och** lämpliga avfallsinsamlingssystem och avfallshanteringsinfrastrukturer finns tillgängliga för att säkerställa att **komposterbara förpackningar** går in i det organiska avfallshanteringsflödet, **får** medlemsstaterna kräva att **följande förpackningar** får tillhandahållas på deras marknad för första gången endast om **förpackningarna är komposterbara:**
- a) **förpackningar enligt artikel 3.1 g som består av annat material än metall samt mycket tunna plastbärkassar och tunna plastbärkassar,**
 - b) **andra förpackningar än de som anges i led a, avseende vilka medlemsstaten redan före den dag då denna förordning börjar tillämpas ställde krav på att de skulle vara komposterbara.**
3. Senast den ... **[36 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande]** ska andra förpackningar än de som avses i punkterna 1 och 2, inklusive förpackningar tillverkade av biologiskt nedbrytbara plastpolymerer **och andra biologiskt nedbrytbara material**, kunna materialåtervinnas, **i enlighet med artikel 6 och** utan att det påverkar materialåtervinningsbarheten för andra avfallsflöden.
4. Överensstämmelse med kraven i punkterna 1–3 ska visas i den tekniska dokumentationen om förpackningen enligt bilaga VII.

5. Kommissionen *får analysera om andra förpackningar bör omfattas av artikel 9.1 eller 9.2 a om* det är motiverat och lämpligt på grund av teknisk och rättslig utveckling som *påverkar bortskaffandet* av komposterbara förpackningar och *på* de villkor som *anges* i bilaga III, *och vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag.*
6. *Senast den ... [tolv månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen begära att de europeiska standardiseringsorganisationerna utarbetar eller uppdaterar harmoniserade standarder med detaljerade tekniska specifikationer för kraven på komposterbara förpackningar. När kommissionen gör detta ska den, i linje med den senaste vetenskapliga och tekniska utvecklingen, begära att parametrar som retentionstider, temperaturer och omrörning, som återspeglar de faktiska förhållandena i hemkomposter och anläggningar för behandling av bioavfall, inbegripet processer för anaerob nedbrytning, beaktas. Kommissionen ska begära att dessa standarder omfattar kontroll av att den komposterbara förpackningen genomgår en biologisk nedbrytning, enligt de specificerade parametrarna, vars slutprodukter är koldioxid eller, i syrefri miljö, metan, samt mineralsalter, biomassa och vatten.*

Senast den ... [tolv månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen också begära att de europeiska standardiseringsorganisationerna utarbetar harmoniserade standarder med detaljerade tekniska specifikationer för kraven på hemkomposterbara förpackningar.

Artikel 10

Förpackningsminimering

1. ***Senast den 1 januari 2030 ska tillverkaren eller importören säkerställa att förpackningar som släpps ut på marknaden designas så att deras vikt och volym minskas till vad som är absolut nödvändigt för att säkerställa deras funktionalitet, med beaktande av **den form och** det material som förpackningarna är tillverkade av.***

2. *Tillverkaren eller importören ska säkerställa att förpackningar som inte uppfyller de prestandakriterier som anges i bilaga IV och förpackningar med egenskaper som endast syftar till att öka produktens upplevda volym, inklusive dubbla väggar, falska bottnar och onödiga lager, **inte släpps ut** på marknaden, såvida inte förpackningsdesignen **skyddas av en gemenskapsformgivning enligt rådets förordning (EG) nr 6/2002⁶² eller av mönsterrätter som omfattas av tillämpningsområdet för Europaparlamentets och rådets direktiv 98/71/EG⁶³, inbegripet internationella avtal med rättsverkan i någon av medlemsstaterna, eller dess form är ett varumärke som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001⁶⁴ eller Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2436⁶⁵, inbegripet varumärken som registrerats enligt internationella avtal med rättsverkan i någon av medlemsstaterna, eller den förpackade produkten eller drycken tillhör geografiska ursprungsbeteckningar som skyddas av unionslagstiftningen, inbegripet förordning (EU) nr 1308/2013 vad gäller vin och förordning (EU) 2019/787 vad gäller spritdrycker, eller omfattas av en kvalitetsordning enligt förordning (EU) nr 1151/2012.***

⁶² Rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning (EGT L 3, 5.1.2002, s. 1).

⁶³ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/71/EG av den 13 oktober 1998 om mönsterskydd (EGT L 289, 28.10.1998, s. 28).

⁶⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 av den 14 juni 2017 om EU-varumärken (EUT L 154, 16.6.2017, s. 1).

⁶⁵ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2436 av den 16 december 2015 för tillnärmning av medlemsstaternas varumärkeslagstiftning (EUT L 336, 23.12.2015, s. 1).

Undantaget enligt stycket ovan ska endast tillämpas på mönsterrätter och varumärken som är föremål för skydd senast den ... [dagen för denna förordnings ikraftträdande], och endast om tillämpningen av kraven i denna artikel påverkar i) förpackningsdesignen på ett sätt som ändrar dess nyhet eller dess särprägel eller ii) varumärket på ett sådant sätt att varumärket inte längre kan särskilja den märkta varan från andra företags varor.

3. *Senast den ... [24 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen begära att de europeiska standardiseringsorganisationerna utarbetar eller uppdaterar, beroende på vad som är lämpligt, harmoniserade standarder som fastställer metoden för att beräkna och mäta överensstämmelse med kraven på att minimera förpackningar enligt denna förordning. För de vanligaste förpackningstyperna och förpackningsformaten ska dessa standarder ange lämpliga gränsvärden för högsta vikt och volym samt, i förekommande fall, väggtjocklek och största tillåtna tomrum.*

4. Överensstämmelse med kraven i punkterna 1 och 2 ska visas i den tekniska dokumentation som avses i bilaga VII, som ska innehålla följande:
 - a) En förklaring av de tekniska specifikationer, standarder och villkor som används för att bedöma förpackningen i förhållande till de prestandakriterier och metoder som anges i bilaga IV.

- b) Identifiering av de designkrav som förhindrar ytterligare minskning av förpackningens vikt eller volym för vart och ett av dessa prestandakriterier.
- c) Eventuella testresultat, studier eller andra relevanta källor, **såsom modelleringar och simuleringar**, som använts för att bedöma förpackningens minsta nödvändiga volym eller vikt.

För återanvändbara förpackningar ska bedömningen av överensstämmelse med kraven i punkt 1 ta hänsyn till funktionen hos de återanvändbara förpackningar som avses i artikel 11, **och i första hand de krav som anges däri**.

Artikel 11

Återanvändbara förpackningar

1. En förpackning **som släpps ut på marknaden från och med den ... [dagen för denna förordnings ikraftträdande]** ska **anses vara** återanvändbar om **den** uppfyller följande villkor:
 - a) Den har utformats, designats och släppts ut på marknaden i syfte att återanvändas **flera gånger**.
 - b) Den har utformats och designats för att klara så många **■** rotationer som möjligt under normalt förutsebara användningsförhållanden.
 - c) **Den uppfyller kraven gällande konsumenthälsa, säkerhet och hygien**.
 - d) Den kan tömmas eller lossas utan **att det orsakar** skada på förpackningen så att dess **vidare funktion och återanvändning** förhindras.

- e) Den kan tömmas, lossas, återfyllas eller lastas på nytt samtidigt som det säkerställs att tillämpliga säkerhets- och hygienkrav, **inbegripet krav på livsmedelssäkerhet**, uppfylls.
- f) Den kan rekonditioneras i enlighet med del B i bilaga VI och samtidigt bibehålla sin förmåga att uppfylla den avsedda funktionen.
- g) Den kan tömmas, lossas, återfyllas eller lastas på nytt samtidigt som den förpackade produktens kvalitet och säkerhet bibehålls, märkningen kan anbringas och information tillhandahållas om produktens egenskaper och om själva förpackningen, inklusive relevanta instruktioner och information för att säkerställa produktens säkerhet, lämpliga användning, spårbarhet och hållbarhetstid.
- h) Den kan tömmas, lossas, återfyllas eller lastas på nytt utan hälso- och säkerhetsrisker för de som är ansvariga för detta.
- i) Den uppfyller de specifika krav för materialåtervinningsbara förpackningar ■ som anges i artikel 6, **när den blir avfall**.

2. ***Senast den ... [24 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen anta en delegerad akt för att fastställa ett minimiantal för de rotationer som avses i punkt 1 b för återanvändbara förpackningar för de förpackningsformat som oftast används vid återanvändning, med beaktande av hygienkrav och andra krav, såsom logistik.***
3. Överensstämmelse med kraven i punkt 1 ska visas i den tekniska dokumentationen om förpackningen enligt bilaga VII.

Kapitel III

Krav på etikettering, märkning och information

Artikel 12

Märkning av förpackningar

1. Från och med den ... [*42 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande*] eller *24 månader från den dag då den genomförandeakt som avses i punkterna 6 och 7 träder i kraft, beroende på vilket som infaller senast*, ska förpackningar som *släpps ut på marknaden* ha en märkning med information om materialets sammansättning, *för att underlätta konsumenternas sortering. Märkningen ska bestå av piktogram och vara lätt att förstå, även för personer med funktionsnedsättning. För de förpackningar som avses i artikel 9.1 och, i tillämpliga fall, artikel 9.2 ska märkningen ange att materialet är komposterbart och att det inte är lämpligt för hemkompostering samt att komposterbara förpackningar inte får kastas i naturen. Med undantag för e-handelsförpackningar gäller denna skyldighet inte transportförpackningar eller förpackningar som ingår i ett retursystem.*

Utöver den harmoniserade märkning som avses i denna punkt får ekonomiska aktörer placera en QR-kod eller annan typ av digital databärare på förpackningen med information om destinationen för varje enskild förpackningskomponent för att underlätta konsumenternas sortering.

Förpackningar som omfattas av de retursystem som avses i artikel 50.1 ska **vara märkta på ett tydligt och otvetydigt sätt. Utöver den nationella märkningen får förpackningen** ha en harmoniserad **färgmärkning** som fastställs i den relevanta genomförandeakt som antas enligt punkt 6. **Medlemsstaterna får kräva att förpackningar som omfattas av retursystem har denna harmoniserade färgmärkning, förutsatt att det inte leder till snedvridningar på den inre marknaden eller handelshinder för produkter från andra medlemsstater.**

2. **Återanvändbara förpackningar som släpps ut på marknaden från och med den ...**
[48 månader **från** dagen för denna förordnings ikraftträdande] **eller 30 månader från den dag då den genomförandeakt som avses i punkt 6 träder i kraft, beroende på vilket som infaller senast,** ska ha en märkning **som informerar användarna om att förpackningen är återanvändbar. Ytterligare information om återanvändbarhet, inklusive tillgången till ett lokalt, nationellt eller EU-omfattande system för återanvändning och information om insamlingsplatser, ska göras tillgänglig genom** en QR-kod eller annan typ av **standardiserad, öppen, digital databärare** som underlättar spårning av förpackningen och beräkningen av antalet resor och rotationer eller, **om en sådan beräkning inte kan göras, en genomsnittlig uppskattning.** Dessutom ska återanvändbara försäljningsförpackningar tydligt identifieras och särskiljas från engångsförpackningar på försäljningsstället.
3. **Genom undantag från punkt 2 ska kravet att ha en märkning och en QR-kod eller annan typ av standardiserad, öppen, digital databärare inte tillämpas på öppna system som inte har någon systemansvarig i enlighet med bilaga VI.**

4. Om **■** en förpackning som omfattas av artikel 7 *släpps ut på marknaden från och med den ... [42 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] eller 24 månader från den dag då den genomförandeakt som avses i punkt 6 träder i kraft, beroende på vilket som infaller senast, och har* en märkning med information om andelen innehåll av återvunnet material, ska märkningen *och, i tillämpliga fall, QR-koden eller annan typ av digital databärare* överensstämma med specifikationerna i den relevanta genomförandeakt som antagits i enlighet med artikel 12.6 och baseras på metoden enligt artikel 7.8. Om en **■** förpackning har en märkning som innehåller information om andelen *biobaserad* plast ska märkningen överensstämma med specifikationerna i den relevanta genomförandeakt som antagits i enlighet med artikel 12.6.
5. De märkningar som avses i punkterna 1–4 och den QR-kod eller den andra typ av standardiserad, öppen, digital databärare som avses i punkt 2 ska placeras, tryckas eller graveras synligt, tydligt läsbart och *fast* på förpackningen, *så att de inte lätt kan avlägsnas. Informationen ska också vara tillgänglig för slutanvändare före köp av produkten genom onlineförsäljning.* Om detta inte är möjligt eller motiverat på grund av förpackningens art och storlek ska de anbringas på gruppförpackningen. *Om detta inte är möjligt eller motiverat på grund av förpackningens art och storlek, eller om det är relevant att föreskriva icke-diskriminerande tillgång till information för sårbara grupper, särskilt personer med synnedsättning, ska de märkningar som avses i punkterna 1–4 tillhandahållas via en gemensam elektroniskt läsbar kod eller annan typ av databärare.*

Informationen i de märkningar som avses i punkterna 1–4 och QR-koden eller den andra typen av digital databärare ska göras tillgänglig på ett eller flera språk som lätt kan förstås av slutanvändarna enligt vad som fastställs av den medlemsstat där förpackningen ska tillhandahållas på marknaden.

Om informationen tillhandahålls på elektronisk väg i enlighet med punkterna 2–4 ska följande krav gälla:

- a) Adekvata, relevanta personuppgifter ska samlas in endast för det begränsade syftet att ge användaren tillgång till sådan relevant information om överensstämmelse som avses i punkterna 2–4 i denna artikel med hänsyn till artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679⁶⁶.*
- b) Informationen får inte visas tillsammans med annan information i försäljnings- eller marknadsföringssyfte.*

Om en unionsrättsakt kräver att information om den förpackade produkten ska tillhandahållas via en databärare ska en enda databärare användas för att tillhandahålla den information som krävs för ■ den förpackade produkten och **för** förpackningen, **och båda ska vara lätta att särskilja**.

⁶⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

6. Senast den ... [18 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen anta genomförandeakter för att fastställa harmoniserade märkningar och specifikationer för märkningskraven och märkningsformaten, **också när märkningarna tillhandahålls på digital väg**, för märkningar av förpackningar enligt punkterna 1–4. **När kommissionen utarbetar genomförandeakterna ska den beakta kompositförpackningars särdrag. Vid utarbetandet av den harmoniserade märkningen för förpackningar som omfattas av de retursystem som avses i artikel 50.2 ska kommissionen beakta eventuella variationer i den pant som medlemsstaterna tar ut.** Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 65.3.
7. Senast den ... [18 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen anta genomförandeakter för att fastställa metoden för att identifiera förpackningars materialsammansättning enligt punkt 1 med hjälp av **standardiserad, öppen teknik för digital märkning, inbegripet för kompositförpackningar och integrerade eller separata förpackningskomponenter.** Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 65.3.

Senast den 1 januari 2030 ska identifieringen av ämnen som inger betänkligheter med hjälp av standardiserad, öppen, digital teknik också ingå och ska inbegripa åtminstone namnet på och koncentrationen av de ämnen som inger betänkligheter i varje material i en förpackningsenhet. Förpackningar som släpps ut på marknaden och som innehåller ämnen som inger betänkligheter ska märkas med hjälp av den teknik som avses i första stycket.

8. Utan att det påverkar kraven på andra harmoniserade EU-märkningar får ekonomiska aktörer inte tillhandahålla eller visa etiketter, märkningar, symboler eller påskrifter som sannolikt kan vilseleda eller förvirra konsumenter eller andra slutanvändare med avseende på hållbarhetskraven för förpackningar, andra förpackningsegenskaper eller alternativ för hantering av förpackningsavfall för vilka harmoniserad märkning har fastställts i denna förordning. ***Kommissionen ska vid behov anta riktlinjer för att klargöra aspekter som sannolikt kan vilseleda eller förvirra konsumenter eller andra slutanvändare.***
9. ***Senast den ... [två år från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska förpackningar som ingår i ett system för utökat producentansvar identifieras inom hela territoriet för de medlemsstater där systemet är tillämpligt endast med hjälp av en motsvarande symbol i en QR-kod eller annan standardiserad digital märkningsteknik för att visa att producenten uppfyller sina skyldigheter avseende utökat producentansvar. Denna symbol ska vara klar och entydig och får inte vilseleda konsumenterna eller användarna när det gäller förpackningens materialåtervinningsbarhet eller återanvändbarhet.***
10. ***Förpackningar som omfattas av ett annat retursystem än det som avses i artikel 50.1 får, på grundval av nationell rätt, identifieras med hjälp av en motsvarande symbol inom hela det territorium där systemet är tillämpligt. Denna symbol ska vara klar och entydig och får inte vilseleda konsumenterna eller användarna när det gäller förpackningens materialåtervinningsbarhet eller återanvändbarhet i den medlemsstat där den ska returneras. Medlemsstaterna får inte förbjuda anbringande av märkningar som avser retursystem i en annan medlemsstat.***

11. *Denna artikel ska inte tillämpas på läkemedelsbehållare och yttre förpackningar enligt definitionerna i förordningarna (EU) 2017/745, (EU) 2017/746 och (EU) 2019/6 och direktiv 2001/83/EG, om det inte finns utrymme på förpackningen på grund av andra märkningskrav enligt de lagstiftningsakterna eller om märkningen av förpackningen skulle kunna äventyra en säker användning av humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel.*
12. *De förpackningar som avses i punkterna 1, 2 och 4 och som tillverkats eller importerats före de tidsfrister som anges i dessa punkter, får saluföras fram till 36 månader efter den dag då de märkningskrav som fastställs i punkterna 1, 2 och 4 träder i kraft.*

Artikel 13

Märkning av avfallsbehållare för insamling av förpackningsavfall

1. *Senast den ... [42 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] eller 30 månader efter antagandet av de genomförandeakter som avses i punkt 2, beroende på vilket som infaller senast, ska medlemsstaterna säkerställa att harmoniserad märkning som möjliggör separat insamling av varje materialspecifik fraktion av förpackningsavfall som är avsedd att kasseras i separata behållare anbringas, trycks eller graveras på alla avfallsbehållare för insamling av förpackningsavfall på ett synligt, läsbart och outplånligt sätt. **En behållare för förpackningsavfall får förses med fler än en märkning. Denna skyldighet gäller inte behållare som omfattas av ett retursystem.***

2. *Senast den ... [18 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen anta genomförandeakter för att fastställa harmoniserade märkningar och specifikationer för märkningskraven och märkningsformaten för de behållare som avses i punkt 1. Vid utarbetandet av genomförandeakterna ska kommissionen beakta särdragen hos de insamlingsystem som inrättats i medlemsstaterna och kompositförpackningars särdrag. Märkningen av behållare ska motsvara den märkning av förpackningar som avses i artikel 12.6, med undantag för märkning av förpackningar som omfattas av retursystem. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 65.3.*

Artikel 14

Påståenden

Miljöpåståenden enligt definitionen i artikel 2 o i direktiv 2005/29/EG som rör förpackningsegenskaper för vilka rättsliga krav fastställs i denna förordning får göras i samband med förpackningar som släpps ut på marknaden om de uppfyller följande krav:

- a) *Påståendena avser endast förpackningsegenskaper som överskrider de tillämpliga minimikraven i denna förordning, i enlighet med de kriterier, metoder och beräkningsregler som anges där.*
- b) *Påståendena anger om de avser förpackningsenheten, en del av förpackningsenheten eller alla förpackningar som släpps ut på marknaden av producenten.*

Överensstämmelse med kraven i denna punkt ska visas i den tekniska dokumentationen för förpackningen enligt bilaga VII.

Kapitel IV

Andra skyldigheter för ekonomiska aktörer än skyldigheterna i kapitlen VI och VIII

Artikel 15

Tillverkarnas skyldigheter

1. ***Tillverkare får endast släppa ut förpackningar som överensstämmer med kraven i artiklarna 5–12*** på marknaden.

2. Innan tillverkarna släpper ut förpackningar på marknaden ska de genomföra det relevanta förfarande för bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 38 eller låta utföra det på sina vägnar och utarbeta den tekniska dokumentation som avses i bilaga VII.

Om det förfarande för bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 38 har visat att en förpackning uppfyller de tillämpliga kraven ska tillverkarna upprätta en EU-försäkran om överensstämmelse i enlighet med artikel 39.

3. Tillverkarna ska behålla den tekniska dokumentation som avses i bilaga VII och EU-försäkran om överensstämmelse i ***fem år efter det att en engångsförpackning har släppts ut på marknaden och*** i tio år efter det att en ***återanvändbar*** förpackning har släppts ut på marknaden.

4. Tillverkarna ska säkerställa att det finns förfaranden som säkerställer att serietillverkningen av förpackningar fortsätter att överensstämma med kraven i denna förordning.
Tillverkarna ska på lämpligt sätt beakta ändringar i förpackningens design eller egenskaper samt ändringar av harmoniserade standarder, gemensamma tekniska specifikationer eller andra tekniska specifikationer som det hänvisas till vid försäkran om överensstämmelse eller genom vilka överensstämmelsen kontrolleras **■** . Om tillverkarna konstaterar att förpackningens överensstämmelse kan påverkas ska de utföra en ny bedömning i enlighet med det förfarande för bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 38 och bilaga VII eller låta utföra den på sina vägnar.
5. Tillverkarna ska säkerställa att förpackningen är försedd med typnummer, partinummer, serienummer eller annan identifierande märkning eller, om detta inte är möjligt på grund av förpackningens storlek eller art, säkerställa att den information som krävs tillhandahålls i ett dokument som åtföljer den förpackade produkten.
6. Tillverkarna ska på förpackningen eller i en QR-kod eller annan databärare ange sitt namn, registrerade firmanamn eller registrerade ***varumärke*** samt postadress och, i förekommande fall, elektroniska kommunikationsmedel genom vilka de kan kontaktas. Om detta inte är möjligt ska den information som krävs tillhandahållas som en del av informationen via den QR-kod ***eller annan typ av digital databärare*** som avses i artikel 12.2 eller den databärare som avses i artikel 12.5 eller i ett dokument som åtföljer den förpackade produkten. Den angivna postadressen ska ange en enda kontaktpunkt där tillverkaren kan kontaktas. Informationen ska vara tydlig, begriplig och läsbar.

7. Tillverkarna ska säkerställa att den information som lämnas i enlighet med punkterna 5 och 6 är tydlig, begriplig och läsbar och inte ersätter, skymmer eller kan förväxlas med information som krävs enligt annan unions**rätt** om märkning av den förpackade produkten.
8. Tillverkare som anser eller har skäl att tro att en förpackning som de har släppt ut på marknaden *från dagen för denna förordnings ikraftträdande* inte överensstämmer med ett eller flera av de tillämpliga kraven i artiklarna 5–12 ska omedelbart vidta de korrigerande åtgärder som krävs för att få förpackningen att överensstämma med kraven eller för att, vid behov, dra tillbaka eller återkalla förpackningen. Tillverkarna ska omedelbart underrätta marknadskontrollmyndigheterna i den medlemsstat där de har tillhandahållit förpackningen om den misstänkta bristande överensstämmelsen och om eventuella korrigerande åtgärder som har vidtagits.
9. ***Genom undantag från punkt 8 ska skyldigheten att få förpackningarna att överensstämma med kraven eller dra tillbaka eller återkalla förpackningar som inte tros överensstämma med de tillämpliga kraven i artiklarna 5–12 inte gälla för återanvändbara förpackningar som släppts ut på marknaden före denna förordnings ikraftträdande.***
10. Tillverkarna ska på motiverad begäran av en nationell myndighet förse den myndigheten med all den information och dokumentation som behövs för att visa att förpackningen överensstämmer med kraven, inbegripet teknisk dokumentation, på ett eller flera språk som lätt kan förstås av den myndigheten. Denna information och dokumentation ska lämnas i ***elektronisk form och, på begäran, i pappersform***. De relevanta handlingarna ska ställas till förfogande senast tio dagar efter mottagandet av den nationella myndighetens begäran. Tillverkarna ska samarbeta med den nationella myndigheten om alla åtgärder som vidtas för att avhjälpa fall av bristande överensstämmelse med kraven i artiklarna 5–11.

11. *Punkterna 2 och 3 ska inte gälla för kundanpassade transportförpackningar för konfigurerbara medicintekniska produkter och medicinska system som är avsedda för användning i industri- och vårdmiljöer.*
12. *När det gäller transportförpackningar, återanvändbara förpackningar, primärproduktionsförpackningar, gruppförpackningar, försäljningsförpackningar eller serviceförpackningar, om den fysiska eller juridiska person som låter utforma eller tillverka förpackningen i eget namn eller under eget varumärke omfattas av definitionen av mikroföretag i enlighet med kommissionens rekommendation 2003/361/EG som är allmänt tillgänglig den ... [dagen för denna förordnings ikraftträdande] och tillhandahållaren av förpackningen är belägen i Europeiska unionen, ska tillhandahållaren av förpackningen anses vara tillverkare vid tillämpning av denna artikel.*

Artikel 16

Informationsskyldigheter för leverantörer av förpackningar eller förpackningsmaterial

1. Varje leverantör av förpackningar eller förpackningsmaterial ska förse tillverkaren med all information och dokumentation som krävs för att tillverkaren ska kunna visa att förpackningen och förpackningsmaterialen överensstämmer med kraven i denna förordning, inbegripet den tekniska dokumentation som avses i bilaga VII och som krävs enligt artiklarna 5–11, på ett eller flera språk som lätt kan förstås av tillverkaren. Denna information och dokumentation ska lämnas i pappersform eller i elektronisk form.
2. I förekommande fall ska den dokumentation och information som föreskrivs i unionsrättsakter som är tillämpliga på kontaktkänsliga förpackningar ingå i den information och dokumentation som ska lämnas till tillverkaren enligt punkt 1.

Artikel 17

Det behöriga ombudets skyldigheter

1. En tillverkare får genom skriftlig fullmakt utse ett behörigt ombud.

Skyldigheterna enligt artikel 15.1 och skyldigheten att upprätta den tekniska dokumentation **som** avses i bilaga VII och **som** krävs enligt artiklarna 5–11 får inte delegeras till det behöriga ombudet.
2. Det behöriga ombudet ska utföra de uppgifter som anges i fullmakten från tillverkaren. Fullmakten ska ge det behöriga ombudet rätt att åtminstone göra följande:
 - a) Inneha EU-försäkran om överensstämmelse och den tekniska dokumentationen för att kunna uppvisa dem för de nationella marknadskontrollmyndigheterna i **fem år efter det att en engångsförpackning har släppts ut på marknaden och** i tio år efter det att en **återanvändbar** förpackning har släppts ut på marknaden.
 - b) På begäran samarbeta med de nationella myndigheterna om de åtgärder som vidtas för att åtgärda den bristande överensstämmelsen hos en förpackning som omfattas av det behöriga ombudets fullmakt.
 - c) På motiverad begäran av en nationell myndighet förse den myndigheten all information och dokumentation som behövs för att visa att förpackningen överensstämmer med kraven, på ett eller flera språk som lätt kan förstås av den myndigheten.

- d) På begäran av en behörig nationell myndighet göra relevanta handlingar tillgängliga inom tio dagar från mottagandet av en sådan begäran.
- e) Säga upp fullmakten om tillverkaren agerar i strid med sina skyldigheter enligt denna förordning.

Artikel 18

Importörernas skyldigheter

1. Importörerna får endast släppa ut sådana förpackningar som **överensstämmer** med kraven i artiklarna 5–12 på marknaden.
2. Innan importörerna släpper ut en förpackning på marknaden ska de säkerställa att
 - a) det lämpliga förfarande för bedömning av överensstämmelse som avses i artikel 38 har utförts och den tekniska dokumentation som avses i bilaga VII och som krävs enligt artiklarna 5–11 har utarbetats av tillverkaren,
 - b) förpackningen har märkts i enlighet med artikel 12,
 - c) förpackningen åtföljs av de dokument som krävs,
 - d) tillverkaren har uppfyllt kraven i artikel 15.5 och 15.6.

Om en importör anser eller har skäl att tro att förpackningen inte överensstämmer med de tillämpliga kraven i artiklarna 5–12 får importören inte släppa ut förpackningen på marknaden förrän den överensstämmer med de tillämpliga kraven.

3. Importörerna ska på förpackningen ange sitt namn, registrerade firmanamn eller registrerade varumärke samt postadress och, i förekommande fall, elektroniska kommunikationsmedel genom vilka de kan kontaktas. Om detta inte är möjligt ska den information som krävs tillhandahållas via databäraren eller i ett dokument som åtföljer den förpackade produkten. Kontaktuppgifterna ska vara tydliga, begripliga och läsbara.
4. Importörerna ska säkerställa att den information som lämnas i enlighet med punkt 3 är tydlig, begriplig och läsbar och inte ersätter, skymmer eller kan förväxlas med information som krävs enligt en annan unionsrättsakt om märkning av den förpackade produkten.
5. Importörerna ska, så länge de har ansvar för förpackningen, säkerställa att lagrings- eller transportförhållandena inte äventyrar överensstämmelsen med de tillämpliga kraven i artiklarna 5–12.
6. Importörer som anser eller har skäl att tro att en förpackning som de har släppt ut på marknaden inte överensstämmer med de tillämpliga kraven i artikel 5–12 ska omedelbart vidta de korrigerande åtgärder som krävs för att få förpackningen att överensstämma med kraven eller för att, vid behov, dra tillbaka eller återkalla förpackningen.
7. Importörerna ska omedelbart underrätta marknadskontrollmyndigheterna i de medlemsstater där de har tillhandahållit förpackningen om den misstänkta bristande överensstämmelsen och om eventuella korrigerande åtgärder som har vidtagits.

8. Under en period på **fem år efter det att en engångsförpackning har släppts ut på marknaden och** tio år efter det att en **återanvändbar** förpackning har släppts ut på marknaden ska importörerna hålla en kopia av EU-försäkran om överensstämmelse tillgänglig för marknadskontrollmyndigheterna och säkerställa att dessa myndigheter på begäran kan få tillgång till den tekniska dokumentation som avses i bilaga VII och som krävs enligt artiklarna 5–11.
9. Importörerna ska på motiverad begäran från en nationell myndighet förse den myndigheten med all information och dokumentation som behövs för att visa att förpackningen överensstämmer med de tillämpliga kraven i artiklarna 5–12, inbegripet teknisk dokumentation, på ett eller flera språk som lätt kan förstås av den myndigheten. Denna information och dokumentation ska lämnas **i elektronisk form och, på begäran, i pappersform**. De relevanta handlingarna ska ställas till förfogande senast tio dagar efter mottagandet av den nationella myndighetens begäran.
10. Importörerna ska samarbeta med den behöriga nationella myndigheten om alla åtgärder som vidtas för att avhjälpa fall av bristande överensstämmelse med kraven i artiklarna 5–12.

Artikel 19

Distributörernas skyldigheter

1. När distributörerna tillhandahåller förpackningar på marknaden ska de iaktta vederbörlig omsorg för att se till att kraven i denna förordning uppfylls.
2. Innan distributörerna tillhandahåller en förpackning på marknaden ska de kontrollera att
 - a) producenten, som omfattas av skyldigheterna avseende utökat producentansvar för förpackningen, är registrerad i det producentregister som avses i artikel 44,

- b) förpackningen har märkts i enlighet med artikel 12,
 - c) tillverkaren och importören har uppfyllt de krav som anges i artikel 15.5 och 15.6 respektive artikel 18.3.
3. Om en distributör, innan den tillhandahåller en förpackning på marknaden, anser eller har skäl att tro att förpackningen inte överensstämmer med kraven i artiklarna 5–12 eller att tillverkaren *eller importören* inte uppfyller dessa tillämpliga krav får distributören inte tillhandahålla förpackningen på marknaden förrän förpackningen överensstämmer med kraven eller tillverkaren uppfyller kraven.
- Distributörerna ska, så länge de har ansvar för förpackningen, säkerställa att lagrings- eller transportförhållandena inte äventyrar överensstämmelsen med kraven i artiklarna 5–12.
4. ***Information som lämnas av producenten får inte användas av distributören för något annat syfte än för att kontrollera överensstämmelsen med de tillämpliga kraven. Det ska vara förbjudet för distributörerna att missbruka sådan information för kommersiella ändamål.***
5. Distributörer som anser eller har skäl att tro att en förpackning som de har tillhandahållit på marknaden tillsammans med en förpackad produkt inte överensstämmer med de tillämpliga kraven i artikel 5–12 ska säkerställa att de korrigerande åtgärder som krävs för att få förpackningen att överensstämma med kraven eller för att, vid behov, dra tillbaka eller återkalla förpackningen vidtas.

Distributörerna ska omedelbart underrätta marknadskontrollmyndigheterna i de medlemsstater där de har tillhandahållit förpackningen om den misstänkta bristande överensstämelsen och om eventuella korrigerande åtgärder som har vidtagits.

6. Distributörerna ska på motiverad begäran från en nationell myndighet förse den myndigheten med all information och dokumentation som de har tillgång till och som är relevant för att visa att förpackningen överensstämmer med de tillämpliga kraven i artiklarna 5–12, på ett eller flera språk som lätt kan förstås av den myndigheten. Denna information och dokumentation ska lämnas i elektronisk form ***och, på begäran, i pappersform.***

Distributörerna ska samarbeta med den nationella myndigheten om alla åtgärder som vidtas för att avhjälpa fall av bristande överensstämmelse med kraven i artiklarna 5–12.

Artikel 20

Skyldigheter för leverantörer av distributionstjänster

1. ***Producenter som erbjuder förpackningar till konsumenter i unionen ska förse leverantörer av distributionstjänster med den information som avses i artikel 45.5 a och b vid tidpunkten för ingåendet av ett avtal mellan leverantören och producenten om någon av de tjänster som anges i artikel 3.11 i förordning (EU) 2019/1020.***

2. *Vid mottagandet av den information som avses i punkt 1 och vid tidpunkten för ingåendet av avtalet mellan leverantören och producenten om någon av de tjänster som anges i artikel 3.11 i förordning (EU) 2019/1020, ska leverantören av distributionstjänster göra sitt bästa för att bedöma om den information som avses i punkt 1 är tillförlitlig och fullständig, genom att använda fritt tillgängliga officiella onlinedatabaser eller onlinegränssnitt som tillhandahålls av en medlemsstat eller unionen eller den allmänt tillgängliga registreringsförteckningen enligt artikel 44.13 eller genom att begära att producenten tillhandahåller styrkande handlingar från tillförlitliga källor. Vid tillämpning av denna förordning ska producenterna vara ansvariga för att den information som lämnas är korrekt.*

Om leverantören av distributionstjänster får tillräckliga indikationer på eller har skäl att tro att någon del av den information som avses i punkt 1 och som erhållits från den berörda producenten är inkorrekt, ofullständig eller inaktuell, ska leverantören begära att producenten åtgärdar denna situation utan dröjsmål eller inom den period som fastställs i unionsrätten och nationell rätt.

Om producenten underlåter att korrigera eller komplettera informationen ska leverantören av distributionstjänster skyndsamt avbryta tillhandahållandet av sin tjänst till den producenten med avseende på erbjudande av förpackningar eller förpackade produkter till konsumenter i unionen till dess att begäran har följts fullt ut. Leverantören av distributionstjänster ska underrätta producenten om skälen till avbrytandet.

3. ***Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1150⁶⁷ ska den berörda producenten, om en leverantör av distributionstjänster avbryter tillhandahållandet av sin tjänst i enlighet med punkt 2 i denna artikel, ha rätt att överklaga leverantörens beslut vid domstol i de medlemsstater där leverantören av distributionstjänster är etablerad.***
4. Leverantörer av distributionstjänster ska, för de förpackningar som de hanterar, säkerställa att villkoren under lagring, hantering och förpackning, adressering och avsändning inte äventyrar förpackningarnas överensstämmelse med kraven i artiklarna 5–12.

Artikel 21

Tillfällen då importörer och distributörer ska ha samma skyldigheter som tillverkare

Importörer eller distributörer ska anses vara tillverkare vid tillämpning av denna förordning och ska ha samma skyldigheter som tillverkarna har enligt artikel 115 när de släpper ut en förpackning på marknaden i eget namn eller under eget varumärke eller ändrar en förpackning som redan har släppts ut på marknaden på ett sådant sätt att överensstämmelsen med de relevanta kraven i denna förordning kan påverkas. ***När det gäller transportförpackningar, återanvändbara förpackningar, primärproduktionsförpackningar, gruppförpackningar, försäljningsförpackningar eller serviceförpackningar, om den fysiska eller juridiska person som låter utforma eller tillverka förpackningen i eget namn eller under eget varumärke omfattas av definitionen av mikroföretag i enlighet med kommissionens rekommendation 2003/361/EG som är allmänt tillgänglig den ... [dagen för denna förordnings ikraftträdande] och tillhandahållaren av förpackningen är belägen i Europeiska unionen, ska tillhandahållaren av förpackningen anses vara tillverkare vid tillämpning av denna artikel.***

⁶⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1150 av den 20 juni 2019 om främjande av rättvisa villkor och transparens för företagsanvändare av onlinebaserade förmedlingstjänster (EUT L 186, 11.7.2019, s. 57).

Artikel 22

Identifiering av de ekonomiska aktörerna

1. De ekonomiska aktörerna ska på begäran förse marknadskontrollmyndigheterna med följande:
 - a) Identitetsuppgifter för alla ekonomiska aktörer som har levererat förpackningar till dem.
 - b) Identitetsuppgifter för alla ekonomiska aktörer till vilka de har levererat förpackningar.
2. De ekonomiska aktörerna ska kunna tillhandahålla den information som avses i punkt 1 **a i fem år efter det att de har fått en engångsförpackning levererad och** i tio år efter det att de har fått en **återanvändbar förpackning** levererad.

De ekonomiska aktörerna ska kunna tillhandahålla den information som avses i punkt 1 b i fem år efter det att de har levererat en engångsförpackning och i tio år efter det att de har levererat en återanvändbar förpackning.

Artikel 23

Informationsskyldigheter för aktörer inom hantering av förpackningsavfall

Aktörer inom hantering av förpackningsavfall ska årligen förse de behöriga myndigheterna med den information om förpackningsavfall som förtecknas i tabell 3 i bilaga XII genom det eller de elektroniska registren i enlighet med artikel 35.1 i direktiv 2008/98/EG.

Aktörerna inom hantering av förpackningsavfall ska årligen förse producenterna, vid enskilt fullgörande av skyldigheter avseende utökat producentansvar, eller de anförtrodda producentansvarsorganisationerna, vid kollektivt fullgörande av skyldigheter avseende utökat producentansvar, med all information som är nödvändig för att uppfylla de informationsskyldigheter som avses i artikel 44.10.

I enlighet med nationell lagstiftning får medlemsstaterna, när myndigheter ansvarar för organisationen av hanteringen av förpackningsavfall, föreskriva att aktörerna inom hantering av förpackningsavfall årligen ska förse dessa myndigheter med all information som är nödvändig för att uppfylla de informationsskyldigheter som avses i artikel 44.10, eller på annat sätt komplettera det eller de elektroniska registren i enlighet med artikel 35.1 i direktiv 2008/98/EG.

Kapitel V

Andra skyldigheter för ekonomiska aktörer än skyldigheterna i kapitel VIII

Artikel 24

Skyldighet avseende onödiga förpackningar

1. *Senast den 1 januari 2030, eller 36 månader efter ikraftträdandet av de delegerade akter som antagits i enlighet med andra stycket, beroende på vilket som infaller senast, ska ekonomiska aktörer som fyller förpackningar i gruppförpackningar, transportförpackningar eller e-handelsförpackningar säkerställa att tomrumskvoten är högst 50 %.*

Kommissionen ges befogenhet att senast tre år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande anta genomförandeakter för att fastställa metoden för beräkning av den tomrumskvot som anges i punkt 1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 65.3. Metoden ska beakta de särskilda egenskaperna hos förpackningar som måste placeras i ett tomrum som är tillräckligt stort för att uppfylla tillämpliga rättsliga krav eller för att skydda produkten, särskilt när det gäller förpackade produkter med oregelbunden form, förpackningar som innehåller fler än en försäljningsförpackning eller produkt, förpackningar som innehåller flytande produkter, förpackade produkter vars innehåll lätt kan skadas, förpackade produkter som kan skadas av större produkter på grund av deras små dimensioner samt det minsta utrymme på transportförpackningen som krävs för att sändningsetiketter ska kunna anbringas.

2. Följande gäller vid denna beräkning:

- a) Med tomrum avses skillnaden mellan den totala volymen av en gruppförpackning, transportförpackning eller e-handelsförpackning och volymen av försäljningsförpackningen i denna.
- b) Med tomrumskvot avses förhållandet mellan tomrummet enligt definitionen i led a i denna punkt och den totala volymen av gruppförpackningen, transportförpackningen eller e-handelsförpackningen.

Utrymme som fylls med fyllnadsmaterial, såsom strimlat papper, luftkuddar, bubbelplast, skumplast, träull, polystyren eller frigolitchips, ska betraktas som tomrum.

3. ***Senast den... [36 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska den ekonomiska aktör som fyller försäljningsförpackningen säkerställa att tomrummet minskas till vad som är absolut nödvändigt för att säkerställa förpackningens funktion, inbegripet skyddet av produkten. Med tomrumskvot för försäljningsförpackningar avses skillnaden mellan förpackningens totala inre volym och den förpackade produktens volym.***

Vid bedömningen av efterlevnaden av denna punkt ska utrymme som fylls med strimlat papper, luftkuddar, bubbelplast, skumplast, träull, polystyren, frigolitchips eller annat fyllnadsmaterial betraktas som tomrum.

För försäljningsförpackningar för produkter som är föremål för sättning under transport eller där det krävs takhöjd för att skydda livsmedelsprodukten, eller andra produkter som uppvisar dessa egenskaper, ska efterlevnaden av denna punkt bedömas på grundval av packnings-/påfyllningsnivån vid påfyllningsstället. Luften mellan eller inom förpackade livsmedel och skyddande gaser ska inte betraktas som tomrum.

4. Ekonomiska aktörer som använder försäljningsförpackningar som e-handelsförpackningar eller som använder återanvändbara förpackningar inom ett system för återanvändning ska undantas från skyldigheten i punkt 1. De ska dock säkerställa att sådana försäljningsförpackningar uppfyller kraven i artikel 10.
5. ***Senast den... [sju år från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen se över tomrumskvoten i punkt 1 och undantagen i punkt 4 samt bedöma möjligheten att fastställa tomrumskvoter för försäljningsförpackningar, särskilt för leksaker, kosmetika, gör-det-själv-paket och elektroniska produkter.***

Artikel 25

Användningsbegränsningar för vissa förpackningsformat

1. **Från och med den 1 januari 2030** får ekonomiska aktörer inte släppa ut förpackningar på marknaden i de format och för de ändamål som anges i bilaga V.
2. **Medlemsstaterna får behålla begränsningar som antagits före den 1 januari 2025 för utsläppande på marknaden av förpackningar i format och för ändamål förtecknade i bilaga V som är tillverkade av material som inte förtecknas i bilaga V.**
3. **Bestämmelsen i punkt 1 ska inte påverka tillämpningen av artikel 9.2 b.**
4. Medlemsstaterna får undanta **mikroföretag enligt definitionen i kommissionens rekommendation 2003/361/EG** från punkt 3 i bilaga V, i den version som är **allmänt tillgänglig den ...** [dagen för denna förordnings ikraftträdande], **■** om det **har visats att det** är tekniskt omöjligt att inte använda förpackningar eller få tillgång till infrastruktur som krävs för att ett återanvändningssystem ska fungera.

5. *Senast den... [sju år från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen bedöma den positiva miljöpåverkan av begränsningarna och deras undantag och ta hänsyn till tillgången till alternativa förpackningslösningar som uppfyller de säkerhets- och hygienkrav som är tillämpliga på kontaktkänsliga förpackningar. På grundval av denna bedömning ska kommissionen se över denna bestämmelse och bilaga V för att anpassa den till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen i syfte att minska förpackningsavfallet och på grundval av detta bedöma om det är lämpligt att fastställa nya begränsningar för användningen av särskilda förpackningsformat och om det är relevant att behålla de undantag som anges i denna artikel, och vid behov lägga fram ett lagstiftningsförslag.*
6. *Senast den ...[24 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen i samråd med medlemsstaterna och Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet offentliggöra riktlinjer som mer i detalj förklarar bilaga V, inklusive exempel på förpackningsformat inom tillämpningsområdet, eventuella undantag från begränsningarna samt tillhandahålla en förteckning över exempel på frukt och grönsaker som inte omfattas av punkt 2 i bilaga V.*

Artikel 26

Skyldigheter avseende återanvändbara förpackningar

1. **De** ekonomiska aktörer som **för första gången tillhandahåller en** återanvändbar förpackning **inom en medlemsstats territorium** ska säkerställa att det **i den medlemsstaten** finns ett system för återanvändning av sådana förpackningar som uppfyller kraven i artikel 27 och bilaga VI, **inbegripet incitament för att säkerställa insamling. Denna punkt ska anses vara uppfylld genom befintliga system för återanvändning som redan finns i medlemsstaterna.**
2. Beskrivningen av systemets överensstämmelse med dessa krav ska upprättas som en del av den tekniska dokumentation om återanvändbara förpackningar som ska tillhandahållas enligt artikel 11.3. För detta ändamål ska tillverkaren begära relevanta skriftliga bekräftelser från dem som deltar i systemet enligt bilaga VI.

Artikel 27

Skyldighet avseende system för återanvändning

1. Ekonomiska aktörer som använder återanvändbara förpackningar ska delta i ett eller flera system för återanvändning och säkerställa att de system för återanvändning som den återanvändbara förpackningen ingår i uppfyller kraven i del A i bilaga VI.
2. Ekonomiska aktörer som använder återanvändbara förpackningar ska **säkerställa att** sådana förpackningar **är rekonditionerade** i enlighet med del B i bilaga VI innan de erbjuder den på nytt för användning av slutanvändarna.

3. ***Ekonomiska aktörer som använder återanvändbara förpackningar får utse tredje parter som ska ansvara för ett eller flera ömsesidiga system för återanvändning. De utsedda tredje parterna ska säkerställa att de system för återanvändning som den återanvändbara förpackningen ingår i uppfyller kraven i del A i bilaga VI.***

Om de ekonomiska aktörerna har utsett tredje parter enligt första stycket i denna punkt ska de skyldigheter som anges i denna artikel fullgöras av dessa tredje parter på deras vägnar.

4. ***Ekonomiska aktörer som använder återanvändbara förpackningar i slutna system enligt definitionen i bilaga VI ska vara skyldiga att returnera förpackningarna till den eller de insamlingsplats(er) som fastställts av systemdeltagarna och godkänts av den systemansvarige.***

Artikel 28

Skyldigheter avseende påfyllning

1. Om ekonomiska aktörer erbjuder produkter till försäljning genom påfyllning ska de informera slutanvändarna om
- a) de typer av behållare som kan användas för inköp av de produkter som erbjuds genom påfyllning,
 - b) hygienstandarder för påfyllning,
 - c) slutanvändarens ansvar i fråga om hälsa och säkerhet vid användningen av de behållare som avses i led a.

Denna information ska uppdateras regelbundet och antingen visas tydligt i lokalerna eller på annat sätt för slutanvändarna.

2. Ekonomiska aktörer som möjliggör påfyllning ska säkerställa att påfyllningsstationerna uppfyller kraven i del C i bilaga VI och eventuella krav i andra unionsrättsakter för försäljning av produkter genom påfyllning.
3. **Om** förpackningar **och behållare** erbjuds slutanvändarna vid påfyllningsstationerna ska de ekonomiska aktörer som möjliggör påfyllning säkerställa att **de** inte tillhandahålls kostnadsfritt **om förpackningen inte uppfyller kraven i bilaga VI** eller tillhandahålls som en del av ett retursystem.
4. Ekonomiska aktörer får vägra att fylla på en behållare som tillhandahålls av slutanvändaren om slutanvändaren inte följer de krav som den ekonomiska aktören meddelat i enlighet med punkt 1, **särskilt om de anser att behållaren är ohygienisk eller opassande för de livsmedel eller den dryck som säljs. Ekonomiska aktörer ska inte bära något ansvar för problem avseende hygien eller livsmedelssäkerhet som kan uppstå till följd av användning av behållare som tillhandahålls av slutanvändaren.**
5. **Från och med den 1 januari 2030 ska slutliga distributörer med en försäljningsyta på över 400 m² sträva efter att avsätta 10 % av försäljningsytan till påfyllningsstationer för både livsmedelsprodukter och andra produkter än livsmedel.**

Artikel 29

Mål för återanvändning ■

1. Från och med den 1 januari 2030 ska **de ekonomiska aktörer som använder transportförpackningar eller försäljningsförpackningar som används för transport av produkter inom unionens territorium, inbegripet via e-handel, i form av lastpallar, vikbara plastlådor, lådor, brickor, plastbackar, IBC-behållare, hinkar, tunnor och behållare av alla storlekar och material, inklusive mjuka format, eller emballage eller remmar för att stabilisera och skydda produkter som placeras i lastpallar under transport** säkerställa att **minst 40 % av sådana förpackningar som används är återanvändbara inom ett system för återanvändning.**

Från och med den 1 januari 2040 ska de ekonomiska aktörerna sträva efter att använda minst 70 % av sådana förpackningar i ett återanvändbart format inom ett system för återanvändning.

2. **Genom undantag från punkt 1 ska de ekonomiska aktörer som använder transportförpackningar eller försäljningsförpackningar som används för transport av produkter, enligt förteckningen i punkt 1 i denna artikel, inom unionens territorium mellan olika platser där aktören bedriver sin verksamhet eller mellan någon av de platser där aktören bedriver sin verksamhet och platser tillhörande något annat anknutet företag eller partnerföretag, enligt definitionen i artikel 3 i bilagan till kommissionens rekommendation 2003/361/EG, i den version som är allmänt tillgänglig den ... [dagen för denna förordnings ikraftträdande], säkerställa att dessa förpackningar är återanvändbara inom ett system för återanvändning.**

■

3. **Genom undantag från punkt 1 ska ekonomiska aktörer som använder transportförpackningar eller försäljningsförpackningar, enligt förteckningen i punkt 1, som används för transport för att leverera produkter till en annan ekonomisk aktör inom samma medlemsstat säkerställa att dessa förpackningar är återanvändbara inom ett system för återanvändning.**

■

4. **De skyldigheter som anges i punkterna 1, 2 och 3 gäller inte transportförpackningar eller försäljningsförpackningar**

- a) **som används för transport av farligt gods enligt direktiv 2008/68/EG,**
- b) **som används för transport av storskaliga maskiner, utrustning och varor för vilka förpackningarna har specialdesignats för att uppfylla den beställande ekonomiska aktörens individuella krav,**
- c) **i ett mjukt format, som används för transport och som är i direkt kontakt med livsmedel och foder enligt definitionen i förordning (EG) nr 178/2002 och livsmedelsingredienser enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011⁶⁸,**
- d) **i form av pappkartonger.**

⁶⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 av den 25 oktober 2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1924/2006 och (EG) nr 1925/2006 samt om upphävande av kommissionens direktiv 87/250/EEG, rådets direktiv 90/496/EEG, kommissionens direktiv 1999/10/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG, kommissionens direktiv 2002/67/EG och 2008/5/EG samt kommissionens förordning (EG) nr 608/2004 (EUT L 304, 22.11.2011, s. 18).

5. *Från och med den 1 januari 2030 ska ekonomiska aktörer som använder gruppförpackningar i form av lådor, med undantag för kartong, utanför försäljningsförpackningar för att gruppera ett visst antal produkter för att skapa en lagerställe- eller distributionsenhet säkerställa att minst 10 % av de förpackningar som används är återanvändbara inom ett system för återanvändning.*

Från och med den 1 januari 2040 ska de ekonomiska aktörerna sträva efter att använda minst 25 % av sådana förpackningar i ett återanvändbart format inom ett system för återanvändning.

6. *Från och med den 1 januari 2030 ska den slutliga distributör som på marknaden inom en medlemsstats territorium tillhandahåller alkoholhaltiga och alkoholfria drycker i försäljningsförpackningar till konsumenter säkerställa att minst 10 % av dessa produkter tillhandahålls i återanvändbara förpackningar inom ett system för återanvändning.*

Från och med den 1 januari 2040 ska de ekonomiska aktörerna sträva efter att tillhandahålla minst 40 % av dessa produkter i återanvändbara förpackningar inom ett system för återanvändning.

Den slutliga distributören ska bidra i rimlig proportion till uppnåendet av målen genom förpackade produkter som tillverkats under dennes varumärke.

7. *De mål som fastställs i punkt 6 ska inte gälla*

- a) *drycker som ska anses vara mycket lättfördärliga enligt artikel 24 i förordning (EU) nr 1169/2011 och mjölk och mjölkprodukter som förtecknas i del XVI i bilaga I till förordning (EU) nr 1308/2013 och motsvarande mejeriprodukter enligt KN-numren 2202 9911 och 2202 9915,*
- b) *de kategorier av vinprodukter som förtecknas i del II punkterna 1, 3–9, 11, 12, 15, 16 och 17 i bilaga VII till förordning (EU) nr 1308/2013,*
- c) *aromatiserade vinprodukter enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 251/2014⁶⁹,*
- d) *produkter som liknar vinprodukter och aromatiserade vinprodukter framställda av andra frukter än druvor och av grönsaker och andra jästa drycker som omfattas av KN-nummer 2206 00,*
- e) *alkoholbaserade spritdrycker enligt nummer 2208 i Kombinerade nomenklaturen i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87⁷⁰.*

⁶⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 251/2014 av den 26 februari 2014 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, aromatiserade vinprodukter och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1601/91 (EUT L 84, 20.3.2014, s. 14).

⁷⁰ Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 7.9.1987, s. 1).

8. *Senast den ... [24 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen i samråd med medlemsstaterna offentliggöra riktlinjer som mer i detalj förklarar de produkter som omfattas av punkterna 6 och 7.*

█

9. *Slutliga distributörer enligt punkt 6 ska kostnadsfritt ta tillbaka alla återanvändbara förpackningar av samma typ, form och storlek som den förpackning som de tillhandahåller på marknaden, inom det särskilda systemet för återanvändning på försäljningsstället, för att säkerställa att de återvinns och återförs genom hela distributionskedjan. Slut användarna ska kunna returnera förpackningen på den plats där den faktiska överlämningen av sådana förpackningar äger rum eller i dess omedelbara närhet. Den slutliga distributören ska till fullo lösa in tillhörande pant eller vidta åtgärder för att meddela att förpackningen returneras i enlighet med styrningsreglerna för det särskilda systemet för återanvändning, vilket kan innebära inlösen av tillhörande pant.*

10. *Slutliga distributörer ska undantas från skyldigheten att uppfylla målen i punkt 6 om de under ett kalenderår har en försäljningsyta på högst 100 m². På grundval av de särskilda villkoren för slutdistribution och vissa tillverkningssektorer, även på nationell nivå, ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 64 för att ändra tröskelvärdet för försäljningsytan.*

█

11. *Medlemsstaterna får undanta slutliga distributörer från skyldigheten att uppfylla målen i punkt 6 om deras försäljningsyta är belägen på en ö som har en befolkning på mindre än 2 000 invånare eller i en kommun som har en befolkningstäthet på mindre än 54 personer/km². Kraven i punkt 6 ska dock gälla för alla befolkningscentrum/orter med mer än 5 000 invånare. Om den slutliga distributören säljer sådana produkter som avses i punkt 6 i återanvändbara förpackningar ska den dessutom ombesörja tillbakatagande av sådana förpackningar i enlighet med punkt 9. I så fall, om den slutliga distributören har mer än en försäljningsyta och endast en eller några av dessa ytor är belägna på en sådan ö, ska de relevanta drycker och produkter som tillhandahålls på marknaden inom en medlemsstats territorium i dessa försäljningsområden inte beräknas i syfte att uppnå målen i punkt 6.*
12. *Medlemsstaterna får tillåta att slutliga distributörer går samman i pooler för att fullgöra sina skyldigheter enligt punkt 6. Dessa pooler får inte överstiga 40 % av den berörda dryckeskategorins marknadsandel och ska bestå av upp till fem slutliga distributörer. Dessa pooler får endast omfatta dryckeskategorier som tillhandahålls på marknaden inom en medlemsstats territorium av alla poolmedlemmar. Begränsningen till fem slutliga distributörer gäller inte om de är verksamma under samma varumärke.*

Om medlemsstaterna beviljar denna möjlighet enligt denna punkt ska den information som lämnas av poolen till medlemsstatens myndighet åtminstone bestå av följande:

- a) De ekonomiska aktörer som ingår i poolen.*
- b) Den ekonomiska aktör som utsetts till poolansvarig och som kommer att vara kontaktpunkt.*

Medlemsstaterna får vid behov fastställa ytterligare informationskrav som är nödvändiga för verkställandet av skyldigheterna i enlighet med punkt 6 jämförd med den här punkten.

De ekonomiska aktörerna ska säkerställa att deras avtal är förenliga med artiklarna 101 och 102 i EUF-fördraget. Utan att det påverkar den allmänna tillämpligheten av unionens konkurrensregler på sådana pooler ska alla medlemmar i en pool i synnerhet säkerställa att varken datadelning eller informationsutbyte kan ske inom ramen för deras poolningsarrangemang, utom när det gäller den information som anges i artikel 30.2, även med avseende på uppgifter om kommande försäljning.

Senast den 1 januari 2028 ska kommissionen anta delegerade akter som kompletterar denna förordning för att fastställa och specificera de detaljerade villkor och rapporteringskrav som ska tillämpas på dessa poolningsarrangemang, med beaktande av den typ och mängd av förpackningar som varje aktör släpper ut på marknaden varje kalenderår och den plats där de ekonomiska aktörerna är belägna.

13. Ekonomiska aktörer ska undantas från skyldigheten att uppfylla målen i *denna artikel* om de under ett kalenderår har
- a) *tillhandahållit högst 1 000 kg förpackningar på marknaden inom en medlemsstats territorium, och*
 - b) *uppfyllt definitionen av mikroföretag enligt reglerna i kommissionens rekommendation 2003/361/EG, i den version som är allmänt tillgänglig den ... [dagen för denna förordnings ikraftträdande].*

På grundval av de särskilda villkoren för slutdistribution och vissa tillverkningssektorer, även på nationell nivå, ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 64 för att ändra tröskelvärdena i led a.

14. *Medlemsstaterna får under en period på fem år undanta ekonomiska aktörer från skyldigheterna enligt denna artikel på följande villkor:*
- a) *Den medlemsstat som beviljar undantag uppnår en nivå som ligger 5 procentenheter över de mål för materialåtervinning av förpackningsavfall per material som ska uppnås senast 2025 och förväntas uppnå 5 procentenheter över målet för 2030 enligt den rapport som kommissionen offentliggjort tre år före detta datum.*
 - b) *Den medlemsstat som beviljar undantag är på god väg att uppfylla de respektive mål för förebyggande av avfall som anges i artikel 43 i denna förordning och kan visa att den har uppnått minst 3 % förebyggande av avfall senast 2028 jämfört med referensscenariot för 2018.*

- c) *De ekonomiska aktörerna har antagit en företagsplan för förebyggande och materialåtervinning av avfall som bidrar till uppnåendet av målen för förebyggande och materialåtervinning av avfall i artiklarna 43 och 52.*

Perioden på fem år får förlängas av medlemsstaten om villkoren är uppfyllda.

15. *På de villkor som anges i artikel 51 får medlemsstaterna, för ekonomiska aktörer, fastställa mål som går utöver de minimimål som fastställs i punkterna 1, 2, 3, 5 och 6 i den här artikeln i den mån dessa högre mål är nödvändiga för att medlemsstaten ska kunna uppnå ett eller flera av målen i artikel 43.*
16. *På de villkor som anges i artikel 51 får medlemsstaterna fastställa mål för ekonomiska aktörer som omfattar drycker som tillhandahålls i försäljningsförpackningar som inte omfattas av punkt 6 i den här artikeln, i den mån dessa ytterligare mål är nödvändiga för att medlemsstaten ska kunna uppnå ett eller flera av målen i artikel 43.*
17. *Målen i denna artikel ska beräknas för ett kalenderår.*

18. För att ta hänsyn till de senaste vetenskapliga och tekniska uppgifterna samt den senaste vetenskapliga och tekniska utvecklingen ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 64 för att komplettera denna förordning i syfte att fastställa

- a) undantag för ekonomiska aktörer utöver dem som förtecknas i denna artikel, på grund av särskilda ekonomiska begränsningar i en viss sektor i samband med uppfyllandet av de mål som fastställs i denna artikel,**
- b) undantag för särskilda förpackningsformat som omfattas av målen i punkterna 1, 2, 3, 5 och 6 i denna artikel när det gäller hygien och livsmedelssäkerhet som hindrar uppnåendet av dessa mål,**
- c) undantag för särskilda förpackningsformat som omfattas av målen i punkterna 1, 2, 3, 5 och 6 i denna artikel när det gäller miljöfrågor som hindrar uppnåendet av dessa mål.**

19. *Senast den 1 januari 2034 ska kommissionen, med beaktande av den senaste tekniska utvecklingen och de ekonomiska aktörernas och medlemsstaternas praktiska erfarenheter, lägga fram en rapport med en översyn av genomförandet av målen för 2030 som fastställs i denna artikel, och med en utvärdering av i vilken utsträckning dessa mål leder till lösningar som främjar hållbara förpackningar och som är effektiva och lätta att genomföra, genomförbarheten när det gäller att uppnå de mål som fastställts för 2040 på grundval av erfarenheterna från uppnåendet av målen för 2030 och de föränderliga omständigheterna, relevansen av att bibehålla de undantag som anges i denna artikel, livscykelanalys av engångsförpackningar och återanvändning av förpackningar samt nödvändigheten eller relevansen av att fastställa nya mål för återanvändning och påfyllning av andra förpackningskategorier. Kommissionens bedömning ska omfatta en konsekvensbedömning avseende sysselsättningen. Rapporten ska vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag om ändring av denna artikel, särskilt målen för 2040. Senast i december 2032 ska medlemsstaterna lämna uppgifter till kommissionen om konsekvensbedömningen avseende sysselsättningen i samband med genomförandet av återanvändningsmålen inom deras nationella territorier. Innan medlemsstaterna lämnar in konsekvensbedömningarna avseende sysselsättningen till kommissionen ska de informera och samråda med nationella arbetsmarknadsparter som företräder arbetstagare och arbetsgivare i de sektorer som omfattas av målen för återanvändning av förpackningar.*

Artikel 30

Regler för beräkning av uppnåendet av målen för återanvändning ■

1. För att visa att målen i artikel 29.1 och 29.5 har uppnåtts ska den ekonomiska aktör som använder sådana förpackningar beräkna
 - a) antalet likvärdiga enheter av något av förpackningsformaten i artikel 29.1, som utgör återanvändbara förpackningar inom ett system för återanvändning och som de har använt under ett kalenderår,
 - b) antalet likvärdiga enheter av något av förpackningsformaten i artikel 29.1, utom de som anges i led a, som de har använt under ett kalenderår.
2. För att visa att målen i artiklarna 29.6 **och 33** har uppnåtts ska den slutliga distributör som tillhandahåller sådana produkter på marknaden inom en medlemsstats territorium, separat för varje mål, beräkna
 - a) det **totala** antalet försäljningsenheter eller den **totala volym** av drycker ■ i återanvändbara förpackningar inom ett system för återanvändning som tillhandahålls på marknaden inom en medlemsstats territorium under ett kalenderår,

■

- b) *det totala* antalet försäljningsenheter *eller den totala volym* av drycker ■ som tillhandahålls på marknaden inom en medlemsstats territorium på andra sätt än de som avses i led a under ett kalenderår.

3. Senast **den 30 juni 2027** ska kommissionen anta genomförandeakter med detaljerade beräkningsregler och metoder för de mål som fastställs i artikel 29. Genomförandeakterna ska innehålla en harmoniserad metod för beräkning av återanvändningserbjudandet i avhämtningssektorn i enlighet med artikel 33.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 65.3.

4. ***Skyldigheten att visa att målen i artikel 29 har uppnåtts ska tillämpas från och med den 1 januari 2030 eller 18 månader efter dagen för ikraftträdandet av de genomförandeakter som avses i punkt 3, beroende på vilket som infaller senast.***

Artikel 31

Rapportering till de behöriga myndigheterna om målen för återanvändning

1. De ekonomiska aktörer som avses i artikel 29.1–29.8 ska för varje kalenderår rapportera uppgifter till den behöriga myndighet som avses i artikel 40 i denna förordning om uppnåendet av målen i artikel 29.
2. Den rapport som avses i punkt 1 ska lämnas in inom sex månader från utgången av det rapporteringsår för vilket uppgifterna samlas in.
3. Den första rapporteringsperioden ska avse det kalenderår som inleds den 1 januari 2030.
4. De behöriga myndigheterna ska inrätta elektroniska system för uppgiftsrapporteringen och ange vilka format som ska användas.
5. De behöriga myndigheterna får begära ytterligare information som är nödvändig för att säkerställa de rapporterade uppgifternas tillförlitlighet.

6. Medlemsstaterna ska offentliggöra resultaten av de rapporter som avses i punkt 1.
7. ***Senast den ... [24 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen inrätta ett europeiskt observationsorgan för återanvändning. Observationsorganet ska ansvara för att övervaka genomförandet av de åtgärder som fastställs i denna förordning, samla in uppgifter om återanvändningsmetoder och bidra till utvecklingen av bästa praxis i fråga om återanvändning.***

Artikel 32

Påfyllningsskyldighet för avhämtningssektorn

1. ***Senast den ... [24 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande]***
 - a) ***ska en slutlig distributör som bedriver sin affärsverksamhet inom hotell- och restaurangbranschen och som på marknaden inom en medlemsstats territorium tillhandahåller kalla eller varma drycker i förpackningar för avhämtning som fylls på i en behållare vid försäljningsstället för avhämtning tillhandahålla ett system så att konsumenterna kan ta med sig en egen behållare att fylla på,***
 - b) ***ska en slutlig distributör som bedriver sin affärsverksamhet inom hotell- och restaurangbranschen och som på marknaden inom en medlemsstats territorium tillhandahåller färdiglagad mat i förpackningar för avhämtning, som är avsedd för omedelbar konsumtion utan att det behövs någon ytterligare beredning och som vanligtvis konsumeras från förpackningen, tillhandahålla ett system så att konsumenterna kan ta med sig en egen behållare att fylla på.***

2. *De slutliga distributörer som avses i punkt 1 får inte erbjuda varor som fylls på i en behållare som konsumenten tagit med sig till högre priser eller på mindre förmånliga villkor än de som gäller för den försäljningsenhet som består av samma varor och engångsförpackningar.*

Dessa slutliga distributörer ska informera slutkonsumenterna på försäljningsstället, genom väl synliga och läsbara informationstavlor eller skyltar, om möjligheten att erhålla varorna i en påfyllningsbar behållare som konsumenten tillhandahåller.

Artikel 33

Återanvändningserbudande för avhämtningssektorn

1. *Senast den ... [36 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska en slutlig distributör som bedriver sin affärsverksamhet inom hotell- och restaurangbranschen och som på marknaden inom en medlemsstats territorium, i förpackningar för avhämtning, tillhandahåller kalla eller varma drycker eller färdiglagad mat avsedd för omedelbar konsumtion utan att det behövs någon ytterligare beredning, som fylls på i en behållare vid försäljningsstället för avhämtning, ge konsumenterna möjlighet att välja en förpackning inom ett system för återanvändning.*
2. *De slutliga distributörerna ska informera slutkonsumenterna på försäljningsstället, genom väl synliga och läsbara informationstavlor eller skyltar, om möjligheten att erhålla varorna i återanvändbara förpackningar.*

3. *De slutliga distributörerna får inte erbjuda varor som fylls på i återanvändbara förpackningar till högre priser eller på mindre förmånliga villkor än de som gäller för försäljningsenheter som består av samma varor och engångsförpackningar.*
4. *De slutliga distributörerna ska undantas från tillämpningen av denna artikel om de omfattas av definitionen av mikroföretag i kommissionens rekommendation 2003/361/EG.*
5. *Från och med 2030 ska den ekonomiska aktören sträva efter att erbjuda 10 % av produkterna i ett återanvändbart förpackningsformat.*
6. *På de villkor som anges i artikel 51 får medlemsstaterna, för ekonomiska aktörer, fastställa mål som går utöver de minimimål som fastställs i punkt 5 i den här artikeln i den mån dessa högre mål är nödvändiga för att medlemsstaten ska kunna uppnå ett eller flera av målen i artikel 43.*

Kapitel VI

Plastbärkassar

Artikel 34

Plastbärkassar

1. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att **inom** sitt territorium uppnå en varaktig minskning av förbrukningen av tunna plastbärkassar.

En varaktig minskning **anses ha** uppnåtts om den årliga förbrukningen inte överstiger 40 tunna plastbärkassar per person, eller motsvarande mål i vikt, senast den 31 december 2025 och därefter senast den 31 december varje år.

2. De åtgärder som medlemsstaterna ska vidta för att uppnå målet i punkt 1 ***ska beakta*** miljöpåverkan från tunna plastbärkassar när de tillverkas, materialåtervinns och bortskaffas och deras komposteringssegenskaper, hållbarhet och specifika avsedda användning. Sådana åtgärder får, genom undantag från artikel 4, omfatta saluföringsbegränsningar, under förutsättning att de är proportionella och icke-diskriminerande.
3. ***Utöver åtgärderna i punkterna 1 och 2*** får medlemsstaterna vidta åtgärder, såsom ekonomiska styrmedel och nationella minskningsmål, för alla typer av plastbärkassar, oavsett väggtojcklek, i enlighet med de skyldigheter som följer av EUF-fördraget.
4. Medlemsstaterna får från de skyldigheter som anges i punkt 1 undanta mycket tunna plastbärkassar som krävs av hygienskäl eller som tillhandahålls som försäljningsförpackningar för livsmedel som säljs i lösvikt för att förhindra matsvinn.
5. ***Senast den ... [sju år från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen utarbeta en rapport om andra förpackningsmaterial än de som nämns i punkterna 1 och 2, vilka sannolikt kommer att ha en mer skadlig inverkan på miljön, och, vid behov, lägga fram ett lagstiftningsförslag med minskningsmål och åtgärder för att uppnå dessa mål.***

Kapitel VII

Förpackningars överensstämmelse med kraven

Artikel 35

Provnings-, mätnings- och beräkningsmetoder

För överensstämmelse och kontroll av förpackningars överensstämmelse med kraven i artiklarna 5–12, 24 och 27 i denna förordning ska provningar, mätningar och beräkningar utföras med tillförlitliga, exakta och reproducerbara metoder som tar hänsyn till allmänt vedertagen bästa praxis och vars resultat anses ha låg osäkerhet.

Artikel 36

Presumtion om överensstämmelse

1. Provnings-, mätnings- eller beräkningsmetoder enligt artikel 35 som överensstämmer med de harmoniserade standarder eller delar av dem till vilka hänvisningar har offentliggjorts i ***Europeiska unionens officiella tidning*** ska förutsättas överensstämma med de krav som omfattas av dessa standarder eller delar av dem i den artikeln.
2. ***Om provnings-, mätnings- eller beräkningsmetoder enligt punkt 1 utförs av organ för bedömning av överensstämmelse som är föremål för ackreditering i enlighet med förordning (EG) nr 765/2008, ska de förutsättas överensstämma med kraven i punkt 1.***

3. En förpackning som överensstämmer med de harmoniserade standarder eller delar av dem till vilka hänvisningar har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ska förutsättas överensstämma med de krav ■ som omfattas av dessa standarder **eller delar av dem**, enligt artiklarna 5–12, 24 och 27.

Artikel 37

Gemensamma ■ specifikationer

1. Förpackningar som överensstämmer med de gemensamma ■ specifikationer som avses i punkt 2, eller delar av dem, ska förutsättas uppfylla kraven i artiklarna 5–12 och 27 i den mån dessa krav omfattas av dessa gemensamma ■ specifikationer eller delar av dem.
2. Kommissionen får genom genomförandeakter fastställa gemensamma ■ specifikationer för de krav som anges i artiklarna 5–12 och 27 om följande villkor är uppfyllda:
 - a) Ingen ***hänvisning till*** harmoniserade ***standarder*** som omfattar de relevanta krav ***som fastställs i artiklarna 5–12 och 27 har*** offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning i enlighet med förordning (EU) nr 1025/2012 och ingen sådan hänvisning förväntas offentliggöras inom en rimlig tidsperiod*, eller så uppfyller den ***befintliga*** standarden inte de krav som ***begäran*** är avsedd att omfatta.

b) Kommissionen har i enlighet med artikel 10.1 i förordning (EU) nr 1025/2012 begärt att en eller flera europeiska standardiseringsorganisationer ska utarbeta eller revidera en harmoniserad standard för de krav som anges i artiklarna 5–12 och 27, och något av följande villkor är uppfyllt:

- i) Begäran har inte godtagits av någon av de europeiska standardiseringsorganisationer som den riktades till.
- ii) Begäran har godtagits av minst en av de europeiska standardiseringsorganisationer som den riktades till, men de **harmoniserade standarder som begärdes**
 - antas inte inom den tidsfrist som anges i begäran,
 - överensstämmer inte med begäran, **eller**
 - är inte helt i linje med de krav som de syftar till att omfatta.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 65.3.

3. Innan kommissionen utarbetar utkastet till genomförandeakt ska den informera den kommitté som avses i artikel 22 i förordning (EU) nr 1025/2012 om att den anser att villkoren i punkt 2 är uppfyllda.

4. ***Om en harmoniserad standard antas av en europeisk standardiseringsorganisation och det föreslås för kommissionen att en hänvisning till den ska offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning, ska kommissionen bedöma den harmoniserade standarden i enlighet med förordning (EU) nr 1025/2012. När en hänvisning till en harmoniserad standard offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning ska kommissionen upphäva de genomförandeakter som avses i punkt 2, eller delar av dessa, och som omfattar de krav som anges i artiklarna 5–12 och 27*** .
5. ***Om en medlemsstat eller Europaparlamentet anser att en gemensam specifikation inte helt uppfyller kraven i artiklarna 5–12 och 27 ska den eller det underrätta kommissionen om detta genom att lämna en detaljerad förklaring. Kommissionen ska bedöma denna detaljerade förklaring och får vid behov ändra genomförandeakten om fastställande av den gemensamma specifikationen i fråga.***

Artikel 38

Förfarande för bedömning av överensstämmelse

Bedömningen av förpackningars överensstämmelse med kraven i artiklarna 5–12 ska utföras i enlighet med det förfarande som anges i bilaga VII.

Artikel 39

EU-försäkran om överensstämmelse

1. I EU-försäkran om överensstämmelse ska det anges att kraven i artiklarna 5–12 har visats vara uppfyllda.
2. EU-försäkran om överensstämmelse ska utformas i enlighet med mallen i bilaga VIII, innehålla de uppgifter som anges i modulen i bilaga VII och regelbundet uppdateras. Den ska översättas till det eller de språk som krävs av den medlemsstat där förpackningen släpps ut eller tillhandahålls på marknaden.
3. Om förpackningen eller den förpackade produkten omfattas av mer än en unionsakt där det ställs krav på EU-försäkran om överensstämmelse ska en enda EU-försäkran om överensstämmelse upprättas ***i förekommande fall*** med avseende på alla dessa unionsakter. I denna försäkran ska det anges vilka unionsakter som berörs och det ska lämnas en publikationshänvisning till dem. Den kan utgöras av dokumentation bestående av enskilda relevanta EU-försäkningar om överensstämmelse.
4. Genom att upprätta EU-försäkran om överensstämmelse tar tillverkaren ansvar för att förpackningen uppfyller de krav som fastställs i denna förordning.
5. ***De behöriga myndigheterna ska sträva efter att kontrollera att åtminstone en del av försäkringarna om överensstämmelse är korrekta varje år, på grundval av en riskbaserad strategi, och vidta de åtgärder som krävs för att komma till rätta med bristande överensstämmelse, såsom återkallande av produkter som inte uppfyller kraven från marknaden.***

Kapitel VIII
Hantering av förpackningar och förpackningsavfall

AVSNITT 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 40

Behörig myndighet

1. Medlemsstaterna ska utse en eller flera behöriga myndigheter som ska ansvara för genomförande och kontroll av efterlevnaden av de skyldigheter som anges i detta kapitel och i artiklarna **6.10**, **29.1–29.8**, 30, 31 och 34.
2. Medlemsstaterna ska fastställa närmare bestämmelser om den eller de behöriga myndigheternas organisation och verksamhet, inbegripet administrativa regler och förfaranderegler för
 - a) att producenterna registreras i enlighet med artikel 44,
 - b) att rapporteringskraven upprättas och övervakas i enlighet med artikel 44.7 *och* 44.8,
 - c) att genomförandet av skyldigheterna avseende utökat producentansvar i enlighet med artikel 45 övervakas,

- d) *att fullgörandet av skyldigheter inom utökat producentansvar godkänns i enlighet med artikel 47,*
 - e) att information tillhandahålls i enlighet med artikel 56.
3. Senast den ... [*fem* månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska medlemsstaterna meddela kommissionen namnen på och adresserna till de behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med punkt 1. Medlemsstaterna ska utan onödigt dröjsmål informera kommissionen om alla ändringar av de behöriga myndigheternas namn och adresser.

Artikel 41

Rapport om tidig varning

1. Kommissionen ska, i samarbete med Europeiska miljöbyrån, utarbeta rapporter om framstegen med att uppnå de mål som anges i artiklarna 43 och 52 senast tre år innan var och en av de tidsfrister som föreskrivs i de artiklarna löper ut.
2. De rapporter som avses i punkt 1 ska innehålla följande:
 - a) En uppskattning av i vilken utsträckning varje medlemsstat har uppnått målen.

- b) En förteckning över medlemsstater som riskerar att inte uppnå målen inom de respektive tidsfristerna, åtföljd av lämpliga rekommendationer för de berörda medlemsstaterna.
- c) Exempel på bästa praxis som används över hela unionen och som skulle kunna ge vägledning för arbetet med att uppnå målen.

Artikel 42

Avfallsplaner och avfallsförebyggande program

1. Medlemsstaterna ska i de avfallsplaner som krävs enligt artikel 28 i direktiv 2008/98/EG lägga till ett särskilt kapitel om hanteringen av förpackningar och förpackningsavfall, inbegripet de åtgärder som har vidtagits i enlighet med artiklarna 48, **50 och 52** i denna förordning.
2. ***Medlemsstaterna ska i de avfallsförebyggande program som krävs enligt artikel 29 i direktiv 2008/98/EG lägga till ett särskilt kapitel om förebyggande av förpackningar, förpackningsavfall och nedskräpning, inbegripet de åtgärder som har vidtagits i enlighet med artiklarna 43 och 51 i denna förordning.***

AVSNITT 2

FÖREBYGGANDE AV AVFALL

Artikel 43

Förebyggande av förpackningsavfall

1. Varje medlemsstat ska minska det förpackningsavfall som genereras per capita jämfört med det förpackningsavfall som genererades per capita 2018, såsom det rapporterats till kommissionen i enlighet med beslut 2005/270/EG, med **minst**
 - a) 5 % fram till 2030,
 - b) 10 % fram till 2035,
 - c) 15 % fram till 2040.

För att hjälpa medlemsstaterna att uppnå målen för förebyggande av förpackningsavfall i punkt 1 ska kommissionen senast den ... [24 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] genom genomförandeakter anta en korrigeringsfaktor för att ta hänsyn till ökningen eller minskningen av turismen i förhållande till basåret. Denna korrigeringsfaktor ska baseras på mängden förpackningsavfall per turist och turisternas variation i förhållande till referensåret och hänsyn ska tas till potentialen för minskat förpackningsavfall inom turismsektorn.

2. ***Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1 och 3 kan de medlemsstater som redan har inrättat separata system för hantering av förpackningsavfall, ett system för förpackningsavfall från hushåll och ett för förpackningsavfall från industri- och affärssektorer, behålla dessa system.***

3. *Vid uppnåendet av de mål som anges i punkt 1 ska varje medlemsstat sträva efter att minska mängden plastförpackningsavfall som genereras.*
4. Medlemsstaterna ska, *i linje med de övergripande målen för unionens avfallspolitik och för att uppnå de mål som anges i denna artikel*, genomföra åtgärder som syftar till att förhindra genereringen av förpackningsavfall och minimera förpackningarnas miljöpåverkan. *Utöver de åtgärder som anges i denna förordning kan sådana åtgärder till exempel avse användning av ekonomiska styrmedel och andra åtgärder för att ge incitament för tillämpning av avfallshierarkin, exempelvis de åtgärder som avses i bilagorna IV och IVa till direktiv 2008/98/EG eller andra lämpliga styrmedel och åtgärder, inbegripet incitament genom system för utökat producentansvar och krav på producenter eller producentorganisationer att anta planer för att förebygga avfall. De ska vara proportionella och icke-diskriminerande och utformas så att handelshinder och snedvridning av konkurrensen undviks i enlighet med EUF-fördraget. Sådana åtgärder får inte leda till en övergång till lättare förpackningsmaterial som uppfyller målet om avfallsminimering.*
5. *Vid tillämpning av punkt 4, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 16.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/2184⁷¹, ska medlemsstaterna uppmuntra restauranger, personalmatsalar, barer, kaféer och cateringtjänster att, om tillgängligt, servera sina kunder kranvatten kostnadsfritt eller mot en låg serviceavgift, i återanvändbara eller påfyllningsbara format.*
6. Vid tillämpning av punkt 4 får medlemsstaterna *införa förebyggande åtgärder för förpackningsavfall som överstiger de minimimål som fastställs i punkt 1, samtidigt som de uppfyller bestämmelserna i denna förordning.*

⁷¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2020/2184 av den 16 december 2020 om kvaliteten på dricksvatten (EUT L 435, 23.12.2020, s. 1).

7. **Genom undantag från punkt 1 får medlemsstaterna senast 2025 begära att kommissionen ska använda ett annat basår än 2018 för beräkningar av målen enligt punkt 1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 4 och 6 i denna artikel får kommissionen tillåta att medlemsstaterna använder det begärda basåret vid beräkningen av målen enligt punkt 1 på villkor att medlemsstaten lägger fram underbyggda bevis på**
- a) **en betydande ökning av förpackningsavfallet under det år som ska ligga till grund för beräkningen av målen enligt punkt 1,**
 - b) **att en sådan ökning endast beror på ändringar i rapporteringsförfarandena,**
 - c) **att ökningen inte beror på ökad konsumtion, och**
 - d) **bättre jämförbarhet mellan medlemsstaterna.**
8. Senast den... [sju år från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen se över de mål som fastställs i punkt 1 **och bedöma behovet av att inkludera specifika mål för vissa förpackningsmaterial.** Kommissionen ska för detta ändamål överlämna en rapport, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag, till Europaparlamentet och rådet.

AVSNITT 3

PRODUCENTREGISTER OCH UTÖKAT PRODUCENTANSVAR

Artikel 44

Producentregister

1. Medlemsstaterna **ska senast 18 månader från dagen för ikraftträdandet av de genomförandeakter som avses i artikel 44.14** upprätta ett register som ska användas för att övervaka att förpackningsproducenterna uppfyller kraven i detta kapitel.

Registret ska innehålla länkar till andra nationella register över producenters webbplatser för att underlätta registreringen av producenter och **behöriga** ombud för utökat producentansvar i alla medlemsstater.
2. Producenterna ska vara skyldiga att registrera sig i det register som avses i punkt 1. De ska därför lämna in en ansökan om registrering i varje medlemsstat där de för första gången tillhandahåller förpackningar **eller förpackade produkter** på marknaden **i den medlemsstaten**. Om en producent har **anlitat** en producentansvarsorganisation enligt artikel 46.1 ska organisationen fullgöra de skyldigheter som anges i denna artikel, om inget annat anges av den medlemsstat där registret är upprättat.
3. **Medlemsstaterna får föreskriva att** de skyldigheter som anges i denna artikel för **producenters räkning får** fullgöras **genom skriftlig fullmakt** av ett **behörigt** ombud för utökat producentansvar.

4. Producenterna får inte tillhandahålla förpackningar på marknaden *i en medlemsstat* om de eller, i tillämpliga fall, *i enlighet med artikel 45*, deras *behöriga* ombud för utökat producentansvar inte är registrerade i *den* medlemsstaten.
5. Ansökan om registrering ska innehålla de uppgifter som ska lämnas i enlighet med del A i bilaga IX. Medlemsstaterna får begära ytterligare information eller handlingar om *sådana uppgifter eller handlingar är* nödvändiga *för att övervaka och säkerställa efterlevnaden av denna förordning och de bestämmelser som antagits av en medlemsstat i enlighet med artikel 40.2.*
6. Om ett *behörigt* ombud för utökat producentansvar företräder mer än en producent ska denne, utöver den information som ska lämnas enligt punkt 5, ange namn och kontaktuppgifter separat för var och en av de företrädda producenterna.
7. Producenten eller, i tillämpliga fall, producentens *behöriga* ombud för utökat producentansvar eller producentansvarsorganisationen ska, *enligt vad som föreskrivs i nationell rätt i enlighet med punkt 2 i denna artikel, senast den 1 juni* för varje föregående hela kalenderår rapportera den information som anges i del B i bilaga IX till den behöriga myndighet som ansvarar för registret. *Medlemsstaterna får kräva att rapporteringen ska granskas och certifieras av oberoende revisorer under tillsyn av de behöriga myndigheter som avses i artikel 40.1, på grundval av eventuella nationella standarder.*

8. *Producenter som för första gången på medlemsstatens marknad har tillhandahållit en mängd förpackningar eller förpackade produkter som understiger 10 ton under ett kalenderår eller, i tillämpliga fall, producentens behöriga ombud för utökat producentansvar eller producentansvarsorganisationen ska, enligt vad som föreskrivs i nationell rätt i enlighet med punkt 2 i denna artikel, senast den 1 juni för varje föregående hela kalenderår rapportera den information som anges i del B i bilaga IX till den behöriga myndighet som ansvarar för registret.*

Medlemsstaterna får för ett visst kalenderår föreskriva att producenter och, i tillämpliga fall, producentens behöriga ombud eller producentansvarsorganisationen får rapportera på grundval av ovanstående stycke endast om de släpper ut en mängd förpackningar vars högsta tröskelvärde är lägre än 10 ton under ett kalenderår, under förutsättning att den berörda medlemsstaten annars inte kommer att ha tillräckliga korrekta uppgifter för att

- a) uppfylla rapporteringsskyldigheterna enligt artikel 56.1 och 56.2 under det kalenderåret, och*
- b) säkerställa att databasen enligt artikel 57 är fullständig, och tillhandahålla de uppgifter som avses i artikel 56.2 a.*

9. *Om detta är nödvändigt av budgetskäl får en medlemsstat kräva att producenten kvartalsvis rapporterar den information som anges i delarna B och C i bilaga IX till den behöriga myndighet som ansvarar för registret enligt denna artikel.*

10. *Producenter, vid enskilt fullgörande av skyldigheter avseende utökat producentansvar, de anförtrordade producentansvarsorganisationerna, vid kollektivt fullgörande av skyldigheter avseende utökat producentansvar eller, om återanvändningssystem fullgör skyldigheterna avseende utökat producentansvar, systemansvariga för återanvändningssystem ska årligen för varje föregående kalenderår rapportera de uppgifter som anges i del D i bilaga IX till den behöriga myndigheten. På grundval av nationell rätt får medlemsstaterna föreskriva att dessa myndigheter, när offentliga myndigheter ansvarar för organisationen av hanteringen av förpackningsavfall, ska rapportera den information som anges i del D i bilaga IX.*
11. Den behöriga myndighet som ansvarar för registret
- a) ska ta emot ansökningar om registrering av producenter enligt punkt 2 via ett elektroniskt databehandlingssystem, och relevanta uppgifter ska göras tillgängliga på de behöriga myndigheternas webbplatser,
 - b) ska godkänna registreringar och tilldela ett registreringsnummer inom högst tolv veckor från den tidpunkt då all information som anges i punkterna 5 och 6 har lämnats in,
 - c) får fastställa närmare bestämmelser om kraven och förfarandet för registrering, utan att lägga till materiella krav utöver dem som fastställs i punkterna 5 och 6,
 - d) får ta ut kostnadsbaserade och proportionella avgifter från producenterna för behandlingen av de ansökningar som avses i punkt 2,
 - e) ska ta emot och övervaka den rapportering som avses i **punkterna 7 och 8**.

12. Producenten, eller i tillämpliga fall producentens **behöriga** ombud för utökat producentansvar eller producentansvarsorganisationen, ska utan onödigt dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten om eventuella ändringar av informationen i registreringen och om varje definitivt upphörande av tillhandahållandet **för första gången på** medlemsstatens **marknad** av de förpackningar **eller de förpackade produkter** som avses i registreringen. En producent ska strykas från registret **tre år efter utgången av det kalenderår då producentens registrering upphör** om producenten har upphört att existera **som producent**.
13. **Medlemsstaterna ska säkerställa att förteckningen över registrerade** producenter **är lättåtkomlig och allmänt tillgänglig utan kostnad. Konfidentialiteten för kommersiellt känsliga uppgifter ska emellertid upprätthållas i enlighet med relevant unionsrätt och nationell rätt. Förteckningen över registrerade** producenter **ska vara maskinläsbar, sorterbar och sökbar och följa öppna standarder, så att tredje part kan använda den.**
14. Kommissionen ska **senast den ... [12 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande]** anta genomförandeakter som fastställer formatet för registrering i och rapportering till registret och specificerar detaljnivån för de uppgifter som ska rapporteras och de förpackningstyper och materialkategorier som ska omfattas av rapporteringen.

Rapporteringsformatet ska vara driftskompatibelt, baserat på öppna standarder och maskinläsbara data, och ska kunna överföras via ett driftskompatibelt nätverk för datautbyte utan inlåsnings effekter.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 65.3.

Artikel 45

Utökat producentansvar

1. Producenter ■ ska ha utökat producentansvar enligt de system som inrättats i enlighet med artiklarna 8 och 8a i direktiv 2008/98/EG och detta avsnitt för de förpackningar ***och förpackade produkter*** som de tillhandahåller ■ för första gången ***på*** en medlemsstats ***marknad***.
2. ***Utöver de kostnader som avses i artikel 8a.4 a i direktiv 2008/98/EG ska det ekonomiska bidrag som producenten betalar täcka följande kostnader:***
 - a) ***Kostnader för märkning av avfallsbehållare för insamling av förpackningsavfall enligt artikel 13.***

b) Kostnader för genomförande av sammansättningsundersökningar av insamlat blandat kommunalt avfall enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2023/595⁷² och enligt de genomförandeakter som ska antas i enlighet med artikel 56.7 a i den här förordningen, om dessa genomförandeakter föreskriver en skyldighet att genomföra sådana undersökningar.

De kostnader som ska täckas ska fastställas på ett öppet, proportionellt, icke-diskriminerande och effektivt sätt.

3. En producent *enligt definitionen i artikel 3.15 c* ska genom skriftlig fullmakt utse ett *behörigt* ombud för utökat producentansvar i varje annan medlemsstat än den där producenten är etablerad, och i vilken denne tillhandahåller förpackningen för första gången. *Medlemsstaterna får föreskriva att producenter som är etablerade i tredjeländer genom skriftlig fullmakt ska utse ett behörigt ombud för utökat producentansvar när de tillhandahåller förpackade produkter på deras territorium för första gången.*
4. *Medlemsstaterna får föreskriva att en automatisk dataavstämning med det nationella registret ska vara tillämplig för kontroll av leden a och b när en sådan föreskrivs i den medlemsstaten.*

⁷² Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2023/595 av den 16 mars 2023 om fastställande av formuläret för översikt över egna medel baserade på plastförpackningsavfall som inte materialåtervinns i enlighet med rådets förordning (EU, Euratom) 2021/770 (EUT L 79, 17.3.2023, s. 151).

5. ***För att uppfylla kraven i artikel 30.1 d och e i förordning (EU) 2022/2065 ska leverantörer av onlineplattformar som omfattas av kapitel III avsnitt 4 i förordning (EU) 2022/2065 och som gör det möjligt för konsumenter att ingå distansavtal med producenter erhålla följande information från producenter som erbjuder förpackningar till konsumenter i unionen innan de tillåter dem att använda tjänsterna:***
- a) Information om registreringen av de producenter som avses i artikel 44 i den medlemsstat där konsumenten befinner sig och registreringsnummer för producenten i det registret.
 - b) Självcertifiering av producenten, där denne ***bekräftat att denne endast erbjuder*** förpackningar för vilka de krav på utökat producentansvar som avses i punkterna 1 och 3 i denna artikel är uppfyllda i den medlemsstat där konsumenten befinner sig.

Om en producent säljer sina produkter via e-marknadsplatsen får de skyldigheter som anges i artikel 45.2, för producenternas räkning genom skriftlig fullmakt, fullgöras av leverantören av onlineplattformen.

6. ***Vid mottagandet av den information som avses i punkt 5 och innan producenterna tillåts använda tjänsterna ska leverantören av onlineplattformen göra sitt yttersta för att bedöma om den mottagna informationen är fullständig och tillförlitlig.***

Artikel 46

Producentansvarsorganisation

1. Producenter får anförtro åt en producentansvarsorganisation som godkänts i enlighet med artikel 47 att fullgöra skyldigheterna avseende utökat producentansvar för deras räkning. Medlemsstaterna får vidta åtgärder för att göra anförtroendet till en producentansvarsorganisation obligatoriskt.
2. Om flera producentansvarsorganisationer på en medlemsstats territorium får fullgöra skyldigheter avseende utökat producentansvar för producenters räkning ska medlemsstaten säkerställa att producentansvarsorganisationerna **och de producenter som inte har förlitat sig på en producentansvarsorganisation** tillsammans täcker hela medlemsstatens territorium när det gäller deras verksamhet i enlighet med artiklarna 47.3, 48 och 50. Medlemsstaterna ska ge den behöriga myndigheten i uppdrag, eller utse en oberoende tredje part, att övervaka att producentansvarsorganisationerna fullgör sina skyldigheter på ett samordnat sätt.
3. Producentansvarsorganisationerna ska säkerställa konfidentiell behandling av de uppgifter som de förfogar över och som hänför sig till företagshemligheter eller information som direkt kan kopplas till enskilda producenter eller deras **behöriga** ombud.

4. Utöver den information som avses i artikel 8a.3 e i direktiv 2008/98/EG ska producentansvarsorganisationer på sina webbplatser åtminstone varje år **■** offentliggöra information om mängden förpackningar *eller förpackade produkter* som för första gången **tillhandahålls på** en medlemsstats *marknad* och om mängden återvunnet och materialåtervunnet material i förhållande till den mängd förpackningar för vilka de har fullgjort sina skyldigheter avseende producentansvar. **Medlemsstaterna får föreskriva att de offentliga myndigheterna, när de ansvarar för organisationen av hanteringen av förpackningsavfall, minst en gång om året på sina webbplatser ska offentliggöra information om mängden återvunnet och materialåtervunnet material i förhållande till den mängd förpackningsavfall som genereras på deras territorium.**
5. **Producentansvarsorganisationerna ska säkerställa likabehandling av producenter oavsett ursprung eller storlek, utan att lägga en oproportionerlig börda på producenter av små mängder förpackningar, inbegripet små och medelstora företag.**

Artikel 47

Godkännande vid fullgörande av skyldigheter avseende utökat producentansvar

1. En producent, vid enskilt fullgörande av skyldigheter avseende utökat producentansvar, eller den **anförtrodda** producentansvars**organisationen**, vid kollektivt fullgörande av skyldigheter avseende utökat producentansvar, ska ansöka om godkännande från den behöriga myndigheten.
2. Medlemsstaten ska i sina åtgärder för fastställande av administrativa regler och förfaranderegler enligt artikel 40 fastställa krav och närmare bestämmelser för godkännandeförfarandet, som kan vara olika för enskilt eller kollektivt fullgörande av skyldigheter avseende utökat producentansvar, och villkor för kontroll av efterlevnaden, inklusive den information som ska lämnas av producenterna eller **producentansvarsorganisationerna** i detta syfte. Godkännandeförfarandet ska omfatta krav på kontroll av de åtgärder som vidtagits för att säkerställa överensstämmelse med kraven i punkt 3 och tidsramar för denna kontroll, som inte får överstiga **18** veckor från inlämnandet av en fullständig ansökan. Kontrollen ska utföras av **en behörig myndighet eller** en oberoende expert som ska utfärda en kontrollrapport om resultatet. Den oberoende experten ska vara oberoende av den behöriga myndigheten och av producentansvarsorganisationerna eller de producenter som godkänts för enskilt fullgörande.

3. De åtgärder som medlemsstaterna ska fastställa i enlighet med punkt 2 ska omfatta åtgärder som säkerställer att
- a) kraven i artikel 8a.3 a–d i direktiv 2008/98/EG är uppfyllda,
 - b) de åtgärder som vidtas *eller betalas* av producenten eller producentansvarsorganisationen är tillräckliga för att *allt förpackningsavfall* ska kunna returneras *och avfallshanteras* i enlighet med artiklarna 48.1, 48.3 och 50 kostnadsfritt *för konsumenterna*, och med en frekvens som står i proportion till det område och den volym som omfattas, med avseende på mängden och typerna av förpackningar *eller förpackade produkter* som för första gången *tilhandahålls på* en medlemsstats *marknad* av den producenten eller av de producenter för vars räkning producentansvarsorganisationen agerar,
 - c) de arrangemang, inbegripet preliminära arrangemang, som krävs för detta ändamål finns hos distributörer, offentliga myndigheter eller tredje parter som hanterar avfall för deras räkning,
 - d) den nödvändiga sorterings- och materialåtervinningskapaciteten finns att tillgå för att säkerställa att insamlat förpackningsavfall därefter genomgår förberedande behandling och materialåtervinning *av hög kvalitet*,
 - e) kravet i punkt 6 är uppfyllt.

4. Producenten eller producentansvars**organisationen** ska utan onödigt dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten om alla ändringar av uppgifterna i ansökan om godkännande, om eventuella ändringar som rör villkoren för godkännandet och om verksamheten upphör definitivt. ***Den behöriga myndigheten får besluta att ändra det relevanta godkännandet i enlighet med de anmälda ändringarna.***
5. Den behöriga myndigheten får besluta att återkalla det relevanta godkännandet, särskilt om producenten eller producentansvarsorganisationen inte längre uppfyller kraven avseende organisering av behandlingen av förpackningsavfall eller underlåter att fullgöra ***andra skyldigheter avseende utökat producentansvar enligt de system som inrättats i enlighet med artiklarna 8 och 8a i direktiv 2008/98/EG och med detta avsnitt, till exempel*** att rapportera till den behöriga myndigheten eller att underrätta den om ändringar som rör villkoren för godkännandet eller om verksamheten upphör.
6. Producenter, vid enskilt fullgörande av skyldigheter avseende utökat producentansvar, och utsedda producentansvars**organisationer**, vid kollektivt fullgörande av skyldigheter avseende utökat producentansvar, ska tillhandahålla en lämplig garanti avsedd att täcka de kostnader för avfallshantering som ska betalas av producenten, eller producentansvarsorganisationen, om skyldigheterna avseende utökat producentansvar ***inte fullgörs***, även om verksamheten upphör definitivt eller vid insolvens. ***Medlemsstaterna får fastställa ytterligare krav för denna garanti. En sådan garanti kan ha formen av en offentlig fond som finansieras genom producentavgifter och för vilken en medlemsstat är solidariskt ansvarig.***

AVSNITT 4

RETUR- OCH INSAMLINGSSYSTEM

Artikel 48

Retur- och insamlingssystem

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att det inrättas system **och infrastruktur** för retur och separat insamling av allt förpackningsavfall från slutanvändarna för att säkerställa att det behandlas i enlighet med artiklarna 4, **10** och 13 i direktiv 2008/98/EG och för att underlätta förberedelse för återanvändning och **högkvalitativ materialåtervinning**. **Förpackningar som uppfyller kriterierna för design för materialåtervinning enligt vad som fastställs i de delegerade akter som antagits enligt artikel 6.4 i detta direktiv ska samlas in för materialåtervinning. Förbränning och deponering av sådana förpackningar ska inte tillåtas, med undantag för avfall som härrör från efterföljande behandling av separat insamlat förpackningsavfall för vilket materialåtervinning inte är möjligt eller inte ger det bästa miljöresultatet.**
2. **I syfte att underlätta högkvalitativ materialåtervinning ska medlemsstaterna säkerställa att det finns omfattande insamlings- och sorteringsinfrastruktur för att underlätta materialåtervinning och för att säkerställa tillgången till plastråvara för materialåtervinning. Sådana system kan ge prioriterad tillgång till återvunna material för användning i tillämpningar där den särskilda kvaliteten på det återvunna materialet bevaras eller återvinns på ett sådant sätt att det kan återvinnas ytterligare och användas på samma sätt och för en liknande tillämpning, med minimal förlust av kvantitet, kvalitet eller funktion.**

3. Medlemsstaterna får medge undantag från *skyldigheten avseende retur och separat avfallsinsamling i punkt 1 för vissa format av avfall*, förutsatt att insamling av förpackningsavfall eller mindre delar av *sådant* förpackningsavfall tillsammans eller tillsammans med annat avfall inte påverkar *kapaciteten* för sådant förpackningsavfall eller sådana mindre delar av förpackningsavfall att genomgå förberedelse för återanvändning, materialåtervinning eller annan återvinning i enlighet med artiklarna 4 och 13 i direktiv 2008/98/EG och förutsatt att resultatet är kvalitetsmässigt jämförbart med det som uppnås vid separat insamling.
4. De system som avses i punkt 1 ska
- vara öppna för de ekonomiska aktörerna i de berörda sektorerna, för de behöriga offentliga myndigheterna och för de tredje parter som hanterar avfall för deras räkning,
 - omfatta hela medlemsstatens territorium och allt förpackningsavfall från alla typer av förpackningar och verksamheter, och ta hänsyn till befolkningsstorlek, förväntad volym och förpackningsavfallets sammansättning samt tillgängligheten för och närheten till slutanvändarna; de ska även inbegripa separat insamling i offentliga utrymmen, affärslokaler och bostadsområden, *som ska ha tillräcklig kapacitet*,
 - vara öppna för importerade produkter på icke-diskriminerande villkor vad gäller de närmare arrangemangen för tillgång till systemen och eventuella avgifter i samband härmed, samt vara så designade att handelshinder eller snedvridning av konkurrensen undviks i enlighet med EUF-fördraget.

5. ***Medlemsstaterna får fastställa bestämmelser om offentliga avfallshanteringsystems deltagande i organisationen av de system som avses i punkt 1.***
6. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att främja materialåtervinning av förpackningsavfall som uppfyller kvalitetsstandarderna för användning av återvunnet material inom relevanta sektorer.

7. ***Medlemsstaterna får säkerställa att förpackningsavfall som inte samlas in separat sorteras före bortskaffande eller energiåtervinning för att avlägsna förpackningar som har designats för materialåtervinning.***

Artikel 49

Obligatorisk insamling

Senast den 1 januari 2029 ska medlemsstaterna anta obligatoriska insamlingsmål och vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att insamlingen av de material som förtecknas i artikel 52 är förenlig med de materialåtervinningsmål som fastställs i artikel 52 och de obligatoriska mål för innehåll av återvunnet material som fastställs i artikel 7.

Artikel 50

Retursystem

1. Senast den 1 januari 2029 ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa ***separat insamling av minst 90 viktprocent per år av följande förpackningsformat som tillhandahålls på marknaden för första gången i den medlemsstaten under ett visst kalenderår:***
 - a) Dryckesflaskor av plast för engångsbruk med en kapacitet på högst tre liter.

b) Dryckesbehållare av metall för engångsbruk med en kapacitet på högst tre liter.

Medlemsstaterna får använda den mängd förpackningsavfall som genereras från förpackningar som släpps ut på marknaden för att beräkna de mål som fastställs i leden a och b i enlighet med genomförandeakten enligt artikel 53.2.

2. *För att uppnå de mål som avses i punkt 1 ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att retursystem inrättas för de relevanta förpackningsformat som avses i punkt 1 och för att säkerställa att en avgift för pant ska debiteras på försäljningsstället. Medlemsstaterna får undanta ekonomiska aktörer från att debitera en avgift för pant om varan konsumeras i hotell- och restaurangbranschens lokaler, förutsatt att pantförpackningen öppnas, att produkten konsumeras och att den tomma returförpackningen lämnas tillbaka i lokalen i fråga.*

Skyldigheten i första stycket första meningen gäller inte för förpackningar för

a) *vin och kategorier av vinprodukter som förtecknas i del II punkterna 1, 3, 8, 9, 11, 12, 15, 16 och 17 i bilaga VII till förordning (EU) nr 1308/2013 eller aromatiserade vinprodukter enligt definitionen i förordning (EU) nr 251/2014, b) produkter som liknar vinprodukter och aromatiserade vinprodukter framställda av andra frukter än druvor och av grönsaker och andra jästa drycker som omfattas av KN-nummer 2206 00,*

c) *alkoholbaserade spritdrycker enligt nummer 2208 i Kombinerade nomenklaturen i bilaga I till förordning (EEG) nr 2658/87,*

d) mjölk och mjölkprodukter som förtecknas i del XVI i bilaga I till förordning (EU) nr 1308/2013.

Medlemsstaterna får undanta plastflaskor för engångsbruk och dryckesbehållare för engångsbruk med en kapacitet på mindre än 0,1 liter från deltagande i retursystemen, om sådant deltagande inte är tekniskt genomförbart.

3. ■ **Medlemsstaterna får** undantas från skyldigheten enligt punkt 2 på följande villkor:

a) Den separata insamlingsnivå som krävs enligt artikel 48.4 och 48.6 för respektive förpackningsformat och som rapporteras till kommissionen enligt artikel 56.1 c överstiger **80** viktprocent av sådana förpackningar som **för första gången tillhandahålls** på marknaden på den medlemsstatens territorium under kalenderåret **2026**. Om en sådan rapport ännu inte har lämnats in till kommissionen ska medlemsstaten lämna en underbyggd motivering, baserad på validerade nationella uppgifter och en beskrivning av de genomförda åtgärderna, om att villkoren för undantaget i denna punkt är uppfyllda.

- b) Senast **tolv** månader före utgången av den tidsfrist som fastställs i punkt 1 i denna artikel ska medlemsstaten underrätta kommissionen om sin ansökan om undantag och lämna in en genomförandeplan med en strategi med konkreta åtgärder, inklusive en tidsplan som säkerställer att en grad av separat insamling på 90 viktprocent för de förpackningar som avses i punkt 1 uppnås.
4. Kommissionen får inom tre månader från mottagandet av den genomförandeplan som lämnats in enligt punkt 3 b begära att en medlemsstat reviderar planen om kommissionen anser att den inte uppfyller kraven i punkt 3 b. Den berörda medlemsstaten ska lämna in en reviderad plan inom tre månader från mottagandet av kommissionens begäran.
5. Om graden av separat insamling för de förpackningar som avses i punkt 1 i en berörd medlemsstat minskar och understiger 90 viktprocent av ett visst förpackningsformat som släppts ut på marknaden under tre på varandra följande kalenderår ska kommissionen underrätta den berörda medlemsstaten om att undantaget inte längre gäller. Retursystemet ska inrättas senast den 1 januari det andra kalenderåret efter det år då kommissionen meddelade den berörda medlemsstaten att undantaget inte längre gäller.
6. Medlemsstaterna ska sträva efter att inrätta och upprätthålla retursystem, särskilt för glasdryckesflaskor för engångsbruk **och** dryckeskartonger ■ . Medlemsstaterna ska sträva efter att säkerställa att retursystem för engångsförpackningar, särskilt glasdryckesflaskor för engångsbruk, är tillgängliga även för återanvändbara förpackningar när detta är tekniskt och ekonomiskt genomförbart.

7. En medlemsstat får, med iakttagande av de allmänna reglerna i EUF-fördraget och i överensstämmelse med bestämmelserna i denna förordning, anta bestämmelser som går utöver de minimikrav som fastställs i denna artikel, **såsom möjligheten att inkludera förpackningar som förtecknas i punkt 2 a och b samt förpackningar för andra produkter eller förpackningar tillverkade av andra material.**
8. Medlemsstaterna ska säkerställa att returställen och returmöjligheter för återanvändbara förpackningar med liknande syfte och format som de som fastställs i punkt 1 är **lika** praktiska för slutanvändarna **som det är** att returnera engångsförpackningar till ett retursystem.
9. Senast den 1 januari **2029** ska medlemsstaterna säkerställa att **åtminstone** retursystem som inrättats enligt punkt 2 **efter denna förordnings ikraftträdande** uppfyller de minimikriterier som anges i bilaga X.

De minimikriterier som förtecknas i bilaga X ska inte tillämpas på retursystem som inrättats före denna förordnings ikraftträdande och som uppnår det mål på 90 % som fastställs i punkt 1 senast den 1 januari 2029. Medlemsstaterna ska sträva efter att säkerställa att befintliga retursystem uppfyller minimikraven i bilaga X när de först ses över. Om målet på 90 % inte uppnås senast den 1 januari 2029 ska befintliga retursystem uppfylla minimikraven i bilaga X senast den 1 januari 2035.

Senast den 1 januari 2038 ska kommissionen, i samarbete med medlemsstaterna, bedöma genomförandet av denna artikel och kartlägga hur retursystemets interoperabilitet kan maximeras.

10. *De minimikriterier som anges i bilaga X ska inte tillämpas i de yttersta randområdena i enlighet med artikel 349 fjärde stycket i EUF-fördraget, med beaktande av deras lokala särdrag.*

AVSNITT 5

ÅTERANVÄNDNING OCH PÅFYLLNING

Artikel 51

Återanvändning och påfyllning

1. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att främja inrättandet av system för återanvändning av förpackningar, **med tillräckliga incitament för retur**, och system för påfyllning på ett miljöriktigt sätt. Dessa system ska uppfylla kraven i artiklarna 27 och 28 och bilaga VI till denna förordning och får inte äventyra livsmedelshygienen eller konsumenternas säkerhet.
2. De åtgärder som avses i punkt 1 får omfatta
 - a) användning av retursystem som uppfyller minimikraven i bilaga X för återanvändbara förpackningar och för andra förpackningsformat än de som avses i artikel 50.1,

- b) användning av ekonomiska incitament, inbegripet krav på slutliga distributörer, att ta betalt för användningen av engångsförpackningar **och** för att informera konsumenterna om kostnaden för sådana förpackningar på försäljningsstället,
- c) krav på att **tillverkare eller** slutliga distributörer ska tillhandahålla en viss andel av andra produkter än de som omfattas av målen i artikel 29 i återanvändbara förpackningar inom ett system för återanvändning eller genom påfyllning, under förutsättning att detta inte leder till snedvridningar på den inre marknaden eller till handelshinder för produkter från andra medlemsstater.

3. ***Medlemsstaterna ska säkerställa att systemen för utökat producentansvar och retursystemen avsätter en minimiandel av sin budget för att finansiera minskningsåtgärder och förebyggande åtgärder.***

AVSNITT 6

MATERIALÅTERVINNINGSMÅL OCH FRÄMJANDE AV MATERIALÅTERVINNING

Artikel 52

Materialåtervinningsmål och främjande av materialåtervinning

- 1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som behövs för att uppnå följande materialåtervinningsmål för hela deras territorium:
 - a) Senast den 31 december 2025 ska minst 65 viktprocent av allt genererat förpackningsavfall materialåtervinnas.

- b) Senast den 31 december 2025 ska följande minimimål (i viktprocent) för materialåtervinning vara uppfyllda när det gäller följande specifika material som ingår i genererat förpackningsavfall:
- i) 50 % av plast.
 - ii) 25 % av trä.
 - iii) 70 % av järnmetall.
 - iv) 50 % av aluminium.
 - v) 70 % av glas.
 - vi) 75 % av papper och kartong.
- c) Senast den 31 december 2030 ska minst 70 viktprocent av allt genererat förpackningsavfall materialåtervinnas.
- d) Senast den 31 december 2030 ska följande minimimål (i viktprocent) för materialåtervinning vara uppfyllda när det gäller följande specifika material som ingår i genererat förpackningsavfall:
- i) 55 % av plast.
 - ii) 30 % av trä.
 - iii) 80 % av järnmetall.

- iv) 60 % av aluminium.
- v) 75 % av glas.
- vi) 85 % av papper och kartong.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 **a och c** får en medlemsstat förlänga de tidsfrister som anges i punkt 1 b i–vi **och d i–vi** med upp till fem år på följande villkor:

- a) Undantaget från målen under förlängningsperioden är begränsat till högst 15 procentenheter från ett enskilt mål eller uppdelat mellan två mål.
- b) Till följd av undantaget från målen under förlängningsperioden får materialåtervinningsgraden för ett enskilt mål inte minskas till under 30 %.
- c) Till följd av undantaget från målen under förlängningsperioden får materialåtervinningsgraden för ett enskilt mål, enligt punkt 1 b v **och vi**, inte minskas till under 60 % och **materialåtervinningsgraden för ett enskilt mål enligt punkt 1 d v och vi inte minskas till under 70 %.**

- d) Senast 24 månader före utgången av respektive tidsfrist som fastställs i punkt 1 **b och d** i denna artikel ska medlemsstaten underrätta kommissionen om sin avsikt att förlänga tidsfristen och lämna in en genomförandeplan till kommissionen i enlighet med bilaga XI till denna förordning, som kan kombineras med en genomförandeplan som lämnas in enligt artikel 11.3 b i direktiv 2008/98/EG.
3. Kommissionen får inom tre månader från mottagandet av den genomförandeplan som lämnats in enligt punkt 2 d begära att en medlemsstat reviderar planen om kommissionen anser att den inte uppfyller kraven i bilaga XI. Den berörda medlemsstaten ska lämna in en reviderad plan inom tre månader från mottagandet av kommissionens begäran. ***Om kommissionen anser att planen fortfarande inte uppfyller kraven i bilaga XI, vilket innebär att det är osannolikt att medlemsstaterna kommer att kunna uppnå målen inom den ytterligare period som medlemsstaten begär, men inte längre än fem år, ska kommissionen förkasta genomförandeplanen och medlemsstaterna ska vara skyldiga att uppfylla målen inom de tidsfrister som anges i punkt 1 a och c i denna artikel.***
4. Senast den ... ***[sju år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande]*** ska kommissionen se över de mål som anges i punkt 1 c och d i syfte att höja dem eller fastställa ytterligare mål. Kommissionen ska för detta ändamål överlämna en rapport, vid behov åtföljd av ett lagstiftningsförslag, till Europaparlamentet och rådet.

5. Medlemsstaterna ska i förekommande fall främja att material som erhållits från materialåtervunnet förpackningsavfall används för tillverkning av förpackningar och andra produkter genom att
 - a) förbättra marknadsvillkoren för material av detta slag,
 - b) se över befintliga bestämmelser som lägger hinder i vägen för användningen av sådana material.
6. En medlemsstat får, med iakttagande av de allmänna reglerna i EUF-fördraget och i överensstämmelse med bestämmelserna i denna förordning, anta bestämmelser som går utöver de *minimimål* som fastställs i denna artikel.

Artikel 53

Regler för beräkning av uppnåendet av materialåtervinningsmålen

1. Beräkningen av om målen i artikel 52.1 har uppnåtts ska göras i enlighet med reglerna i denna artikel.
2. Medlemsstaterna ska beräkna vikten av det förpackningsavfall som genererats under ett visst kalenderår. Beräkningen av förpackningsavfall som genererats i en medlemsstat måste vara uttömmande.

Metoden för att beräkna det genererade förpackningsavfallet ska baseras på någon av följande metoder:

- a) ***De förpackningar som tillhandahålls på marknaden i en medlemsstat under det specifika året.***

b) Mängden förpackningsavfall som genererats under samma år i den medlemsstaten.

Beräkningar baserade på de två metoder som avses i leden a och b ska justeras för att säkerställa resultatens jämförbarhet, tillförlitlighet och fullständighet i enlighet med de krav och kontroller som ska fastställas enligt den genomförandeakt som avses i artikel 56.7 a.

3. Medlemsstaterna ska beräkna vikten av det förpackningsavfall som materialåtervunnits under ett visst kalenderår. Vikten av materialåtervunnet förpackningsavfall ska bestämmas som vikten av förpackningar som har blivit avfall och som, efter att ha genomgått all nödvändig kontroll, sortering och andra förberedande förfaranden för att avlägsna avfallsmaterial som inte ska ingå i den därpå följande bearbetningen och för att säkerställa materialåtervinning av hög kvalitet, går in i det materialåtervinningsförfarande varigenom avfallsmaterial faktiskt bearbetas till produkter, material eller ämnen.
4. Kompositförpackningar och andra förpackningar som består av mer än ett material ska beräknas och rapporteras per material i förpackningen. Medlemsstaterna får avvika från detta krav om ett visst material utgör en obetydlig del av förpackningsenheten och under inga omständigheter mer än 5 % av förpackningsenhetens totala massa.

5. Vid tillämpningen av punkt 3 ska vikten av materialåtervunnet förpackningsavfall bestämmas när avfallet går in i materialåtervinningsförfarandet.

Genom undantag från första stycket i denna **punkt** får vikten av materialåtervunnet förpackningsavfall bestämmas för utgående avfall efter ett sorteringsförfarande under förutsättning att

- a) sådant utgående avfall därefter materialåtervinns,
- b) vikten av de material eller ämnen som avlägsnas vid ytterligare förfaranden före materialåtervinningsförfarandet och som därefter inte materialåtervinns inte medräknas i den avfallsvikt som rapporteras som materialåtervunnen.

6. Medlemsstaterna ska inrätta ett ändamålsenligt system för kvalitetskontroll och spårbarhet av förpackningsavfall för att säkerställa att villkoren i punkterna 2–5 är uppfyllda. Detta system får bestå av elektroniska register inrättade enligt artikel 35.4 i direktiv 2008/98/EG eller tekniska specifikationer för kvalitetskraven för sorterat avfall. De får också bestå av genomsnittliga förlusttal för sorterat avfall fördelat på olika typer av avfall och rutiner för avfallshantering, förutsatt att det inte går att få fram tillförlitliga uppgifter på något annat sätt. Genomsnittliga förlusttal ska beräknas utifrån de beräkningsregler som fastställs i den delegerade akt som antagits enligt artikel 11a.10 i direktiv 2008/98/EG.

7. Mängden biologiskt nedbrytbart förpackningsavfall som går in i en aerob eller anaerob behandling får räknas som materialåtervunnen om behandlingen genererar kompost, rötrest eller annat resultat med liknande mängd materialåtervunnet innehåll i förhållande till ingångsmaterialet, vilket är avsett att användas som en materialåtervunnen produkt, ett materialåtervunnet material eller ett materialåtervunnet ämne. Om utgångsmaterialet ska användas på mark får medlemsstaterna räkna det som materialåtervunnet endast om denna användning är till nytta för jordbruket eller förbättrar miljön.
8. Den mängd förpackningsavfallsmaterial som har upphört att vara avfall till följd av ett förberedande förfarande innan det bearbetas får räknas som materialåtervunnet om dessa material är avsedda att senare bearbetas till produkter, material eller ämnen avsedda att användas för det ursprungliga ändamålet eller för andra ändamål. Material som upphört att vara avfall och som är avsedda att användas som bränsle eller annan energikälla, eller för förbränning, återfyllnad eller deponering, får dock inte räknas som materialåtervunnet.
9. Medlemsstaterna får räkna in materialåtervinningen av metaller som sorterats ut efter förbränning av avfall, i förhållande till andelen förpackningsavfall som förbränts, under förutsättning att de materialåtervunna metallerna uppfyller vissa kvalitetskriterier som fastställts i beslut (EU) 2019/1004.
10. Förpackningsavfall som skickas till en annan medlemsstat för materialåtervinning i den andra medlemsstaten får endast räknas som materialåtervunnet av den medlemsstat där förpackningsavfallet samlades in.

11. Förpackningsavfall som exporteras från unionen ska räknas som materialåtervunnet av den medlemsstat där det samlades in endast om kraven i punkt 3 är uppfyllda och om exportören, i enlighet med förordning (EG) nr 1013/2006, **tillhandahåller dokumentation som styrker** att avfallstransporten uppfyller kraven i den förordningen och att behandlingen av förpackningsavfall utanför unionen skedde under förhållanden som ■ motsvarar kraven i relevant unionsrätt på miljöområdet.

Artikel 54

Regler för beräkning av uppnåendet av materialåtervinningsmålen genom att inkludera återanvändning

1. En medlemsstat får besluta att uppnå en justerad nivå av de mål som avses i artikel 52.1 för ett visst år genom att beakta den genomsnittliga andelen, under de föregående tre åren, återanvändbara försäljningsförpackningar som släppts ut på marknaden för första gången och som återanvänts som en del av ett system för återanvändning av förpackningar.

Den justerade nivån ska beräknas genom att

- a) från de mål som fastställs i artikel 52.1 a och c dra andelen återanvändbara försäljningsförpackningar som avses i första stycket av alla försäljningsförpackningar som släpps ut på marknaden, och

- b) från de mål som fastställs i artikel 52.1 b och d dra andelen återanvändbara försäljningsförpackningar som avses i första stycket, bestående av respektive förpackningsmaterial, av alla försäljningsförpackningar som består av det materialet och som släpps ut på marknaden.

Högst fem procentenheter av den genomsnittliga andelen återanvändbara försäljningsförpackningar ska beaktas vid beräkningen av respektive justerad målnivå.

2. En medlemsstat får beakta mängden träförpackningar som repareras för återanvändning vid beräkning av de mål som anges i artikel 52.1 a, 52.1 b ii, 52.1 c och 52.1 d ii.

ASVNITT 7

INFORMATION OCH RAPPORTER

Artikel 55

Information om förebyggande och hantering av förpackningsavfall

1. Utöver den information som avses i artikel 8a.2 i direktiv 2008/98/EG och i artikel 12 i denna förordning ska producenter eller, om de **anförtros** uppgifter i enlighet med artikel 46.1, producentansvarsorganisationer, **eller offentliga myndigheter som utsetts av medlemsstaterna vid tillämpningen av artikel 8a.2 i direktiv 2008/98/EG**, göra följande information tillgänglig för slutanvändare, särskilt konsumenter, om förebyggande och hantering av förpackningsavfall med avseende på de förpackningar som producenterna levererar inom en medlemsstats territorium:
- a) Slutanvändarnas roll när det gäller att bidra till förebyggande av avfall, inbegripet bästa praxis.

- b) Förfaranden för återanvändning av förpackningar.
- c) Slutanvändarnas roll när det gäller att bidra till separat insamling av förpackningsavfall, inbegripet hantering av förpackningar som innehåller farliga produkter eller farligt avfall.
- d) Innebörden av de märkningar och symboler som fästs, angetts eller tryckts på förpackningen i enlighet med artikel 12 eller som finns i dokument som åtföljer den förpackade produkten.
- e) Påverkan på miljön och på människors hälsa eller säkerhet vid olämplig kassering av förpackningsavfall, såsom nedskräpning eller kassering i blandat kommunalt avfall, och den negativa miljöpåverkan av engångsförpackningar, särskilt plastbärkassar.
- f) Komposteringssegenskaper och lämpliga avfallshanteringsalternativ för komposterbara förpackningar ***enligt artikel 9.2. Konsumenterna ska informeras om att komposterbara förpackningar inte är lämpliga för hemkompostering och att komposterbara förpackningar inte får kastas i naturen.***

Skyldigheterna enligt punkt 1 d ska gälla från och med den ... [42 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] eller tillämpningsdatumet för artikel 12, beroende på vilket som infaller senast.

2. Den information som avses i punkt 1 ska vara aktuell och tillhandahållas genom
 - a) en webbplats eller andra elektroniska kommunikationsmedel,
 - b) information till allmänheten,
 - c) utbildningsprogram och upplysningskampanjer,
 - d) vägledning på ett eller flera språk som lätt kan förstås av användarna och konsumenterna.
3. Om information tillhandahålls allmänheten ska konfidentialiteten för kommersiellt känsliga uppgifter bevaras i enlighet med relevant unionsrätt och nationell rätt.

Artikel 56

Rapportering till kommissionen

1. Medlemsstaterna ska för varje kalenderår rapportera följande uppgifter till kommissionen:
 - a) Uppgifter om genomförandet av artikel 52.1 a–d och om återanvändbara förpackningar.
 - b) Den årliga förbrukningen av mycket tunna plastbärkassar, tunna plastbärkassar, ***tjocka plastbärkassar och mycket tjocka plastbärkassar*** per person, separat för varje kategori ***enligt förteckningen i tabell 4 i bilaga XII***.

- c) Graden av separat insamling för förpackningar som omfattas av skyldigheten att inrätta retursystem enligt artikel 50.1.

Medlemsstaterna får *också* lämna uppgifter om den årliga förbrukningen av bärkassar av *andra material* ■ .

- 2. Medlemsstaterna ska för varje ■ kalenderår rapportera följande uppgifter till kommissionen:

- a) Mängden förpackningar som *för första gången tillhandahålls* på marknaden *på den medlemsstatens territorium för varje förpackningskategori* enligt tabell 3 i bilaga *XII*.
- b) Mängden ■ insamlat förpackningsavfall för varje förpackningsmaterial *enligt artikel 52*.
- c) *Mängden förpackningsavfall och materialåtervinningsgraden för varje förpackningskategori enligt tabell 3 i bilaga XII*.

■

- 3. Den första rapporteringsperioden ska

- a) när det gäller de skyldigheter som fastställs i punkt 1 a och b och punkt 2 avse det *andra* hela kalenderåret efter ikraftträdandet av den genomförandeakt där formatet för rapportering till kommissionen fastställs, i enlighet med punkt 7,
- b) när det gäller skyldigheten i punkt 1 c avse kalenderåret från och med den 1 januari 2028.

4. Medlemsstaterna ska göra de uppgifter som avses i punkterna 1 och 2 tillgängliga elektroniskt inom 19 månader från utgången av det rapporteringsår för vilket uppgifterna samlats in. De ska rapportera uppgifterna elektroniskt inom 19 månader från utgången av det rapporteringsår för vilket uppgifterna samlats in i det format som fastställts av kommissionen i enlighet med punkt 7.
5. De uppgifter som medlemsstaterna gör tillgängliga i enlighet med denna artikel ska åtföljas av en kvalitetskontrollrapport. Kvalitetskontrollrapporten ska presenteras i det format som fastställts av kommissionen i enlighet med punkt 7.
6. De uppgifter som medlemsstaterna gör tillgängliga i enlighet med denna artikel ska åtföljas av en rapport om åtgärder som vidtagits enligt artikel 53.7 *och* 53.11, bland annat med närmare upplysningar om de genomsnittliga förlusttalen i förekommande fall.
7. Kommissionen ska senast den ... **[24 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande]** anta genomförandeakter i syfte att fastställa
 - a) regler för beräkning, verifiering och rapportering av uppgifter i enlighet med punkt 1 a och 1 c och punkt 2, inklusive metoden för att fastställa genererat förpackningsavfall, och formatet för rapporteringen,
 - b) metoden för beräkning av den årliga förbrukningen av tunna plastbärkassar per person som avses i punkt 1 b och formatet för rapporteringen av dessa,
 - c) ***den korrigeringsfaktor som avses i artikel 43.3 för att ta hänsyn till ökningen eller minskningen av turismen i förhållande till basåret, i syfte att uppnå målen för förebyggande av förpackningsavfall.***

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 65.3.

8. Medlemsstaterna ska kräva att **systemansvariga för återanvändningssystem och** alla ekonomiska aktörer som tillhandahåller förpackningar i medlemsstaterna förser de behöriga myndigheterna med korrekta och tillförlitliga uppgifter som gör det möjligt för medlemsstaterna att fullgöra sina rapporteringskyldigheter enligt denna artikel, i förekommande fall med beaktande av särskilda problem som små och medelstora företag **ställs inför** när det gäller tillhandahållandet av detaljerade uppgifter.

Artikel 57

Förpackningsdatabaser

1. ***Senast tolv månader från och med den dag då de genomförandeakter som avses i artikel 56.7 antas*** ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som behövs för att säkerställa att databaser över förpackningar och förpackningsavfall upprättas på ett harmoniserat sätt, om sådana inte redan finns, ***för att möjliggöra rapportering till kommissionen.***
2. De databaser som avses i punkt 1 ska innehålla
 - a) uppgifter om omfattningen, egenskaperna och utvecklingen när det gäller flöden av förpackningar och förpackningsavfall i de enskilda medlemsstaterna,

■

b) de uppgifter som anges i bilaga XII.

3. ***Förpackningsdatabaserna ska vara tillgängliga för allmänheten i ett format som är maskinläsbart och möjliggör tillgång till uppdaterade uppgifter om rapportering och kostnader för hantering av förpackningsavfall samt säkerställer interoperabilitet och återanvändning av uppgifter. De ska tillhandahållas med hjälp av***

a) ***en webbplats eller andra elektroniska kommunikationsmedel på det officiella språket i den berörda medlemsstaten, eller***

b) ***offentliga rapporter på det officiella språket i den berörda medlemsstaten.***

Dessa krav ska inte påverka tillämpningen av lagar om skydd av kommersiellt känsliga uppgifter eller dataskydd.

Kapitel IX

Förfaranden för skyddsåtgärder

Artikel 58

Förfarande för att hantera förpackningar som utgör en risk på nationell nivå

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 19 i **■** förordning (EU) 2019/1020 ska marknadskontrollmyndigheterna i en medlemsstat, om de har tillräckliga skäl att anta att förpackningar som omfattas av denna förordning utgör en risk för miljön eller människors hälsa, **utan onödigt dröjsmål** utföra en utvärdering av de berörda förpackningarna med avseende på alla de krav i denna förordning som är **relevanta** för risken. De berörda ekonomiska aktörerna ska vid behov samarbeta med marknadskontrollmyndigheterna.

Vid tillämpning av punkt 1 ska de myndigheter som ansvarar för efterlevnaden av denna förordning följa upp klagomål eller rapporter om påståenden om att förpackningar och förpackade produkter inte uppfyller kraven i denna förordning och kontrollera att lämpliga korrigerande åtgärder har vidtagits.

Om marknadskontrollmyndigheterna vid utvärderingen konstaterar att förpackningen inte uppfyller de krav som har fastställs i denna förordning ska de utan dröjsmål kräva att den berörda ekonomiska aktören vidtar lämpliga och proportionella korrigerande åtgärder, inom en rimlig tidsfrist som föreskrivs av marknadskontrollmyndigheterna och som står i proportion till typen av och, i relevanta fall, graden av bristande överensstämmelse, för att få förpackningen att uppfylla dessa krav.

2. Genom undantag från punkt 1 ska marknadskontrollmyndigheterna, om det föreligger risk för människors hälsa i samband med kontaktkänsliga förpackningar som omfattas av särskilda unionsrättsakter som syftar till att skydda människors hälsa, inte bedöma en risk för människors eller djurs hälsa som härrör från förpackningsmaterialet om det överförs till förpackningens innehåll, utan underrätta de myndigheter som är behöriga att kontrollera dessa risker. Dessa myndigheter ska vara de behöriga myndigheter som avses i förordning (EU) 2017/625, förordning (EU) 2017/745, förordning (EU) 2017/746, förordning (EU) 2019/6 eller direktiv 2001/83/EG.
3. Om marknadskontrollmyndigheterna anser att den bristande överensstämmelsen inte bara gäller det nationella territoriet ska de informera kommissionen och de andra medlemsstaterna om utvärderingsresultaten och om de åtgärder som de har ålagt den ekonomiska aktören att vidta.

4. Den ekonomiska aktören ska säkerställa att alla lämpliga korrigerande åtgärder vidtas i fråga om alla de berörda förpackningar som den ekonomiska aktören har tillhandahållit på unionsmarknaden.
5. Om en berörd ekonomisk aktör inte vidtar lämpliga korrigerande åtgärder inom den period som avses i **punkt 1** andra stycket, eller om den bristande överensstämmelsen kvarstår, ska marknadskontrollmyndigheterna vidta alla lämpliga tillfälliga åtgärder för att förbjuda eller begränsa tillhandahållandet av den berörda förpackningen på sin nationella marknad, dra tillbaka förpackningen från den marknaden eller återkalla den.

Marknadskontrollmyndigheterna ska utan dröjsmål informera kommissionen och de andra medlemsstaterna om dessa åtgärder.

6. Den information till kommissionen och de andra medlemsstater som avses i punkt 5 ska lämnas via det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 34 i förordning (EU) 2019/1020 och ska innehålla alla tillgängliga upplysningar, särskilt de uppgifter som krävs för att identifiera den förpackning som inte uppfyller kraven, förpackningens ursprung, vilken typ av bristande överensstämmelse som görs gällande och den risk detta innebär, vilka typer av nationella åtgärder som har vidtagits och deras varaktighet, den berörda ekonomiska aktörens synpunkter samt i förekommande fall den information som avses i artikel 61.1. Marknadskontrollmyndigheterna ska även ange om den bristande överensstämmelsen beror på
 - a) att förpackningen inte uppfyller hållbarhetskraven i artiklarna 5–11 i denna förordning, eller

b) brister i de harmoniserade standarder eller gemensamma specifikationer som avses i artiklarna 36 och 37 i denna förordning.

7. Andra medlemsstater än den som inledde förfarandet ska utan dröjsmål informera kommissionen och övriga medlemsstater om eventuella vidtagna åtgärder och om eventuella ytterligare uppgifter som de har tillgång till med avseende på de berörda förpackningarnas bristande överensstämmelse samt om eventuella invändningar mot den antagna nationella åtgärden.
8. Åtgärden ska anses vara berättigad om ingen medlemsstat eller kommissionen framför invändningar, inom tre månader från mottagandet av den information som avses i punkt 4, mot en provisorisk åtgärd som har vidtagits av en medlemsstat.

Provisoriska åtgärder får ange en längre eller kortare period än tre månader för att ta hänsyn till de berörda kravens särdrag.
9. Medlemsstaterna ska säkerställa att förpackningen dras tillbaka från deras marknad eller att andra lämpliga begränsande åtgärder vidtas utan dröjsmål med avseende på den berörda förpackningen eller tillverkaren.

Artikel 59

Unionens förfarande för skyddsåtgärder

1. Om det, efter det att förfarandet i artikel 58.5 *och* 58.6 har slutförts, har inkommit invändningar mot en åtgärd som en medlemsstat har vidtagit eller om kommissionen anser att en nationell åtgärd strider mot unionsrätten ska kommissionen utan dröjsmål inleda samråd med medlemsstaterna och den eller de berörda ekonomiska aktörerna och utvärdera den nationella åtgärden. På grundval av utvärderingsresultaten ska kommissionen genom en genomförandeakt besluta om den nationella åtgärden är berättigad eller inte.

Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 65.3.

2. Kommissionen ska rikta beslutet till alla medlemsstater och omedelbart delge dem och den eller de berörda ekonomiska aktörerna beslutet.

Om den nationella åtgärden anses vara berättigad ska alla medlemsstater vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att den förpackning som inte uppfyller kraven dras tillbaka från deras marknader och underrätta kommissionen om detta.

Om den nationella åtgärden anses oberättigad ska den berörda medlemsstaten upphäva åtgärden.

3. Om den nationella åtgärden anses vara berättigad och förpackningens bristande överensstämmelse tillskrivs brister i de harmoniserade standarder som avses i artikel 36 i denna förordning ska kommissionen tillämpa det förfarande som föreskrivs i artikel 11 i förordning (EU) nr 1025/2012.
4. Om den nationella åtgärden anses vara berättigad och förpackningens bristande överensstämmelse kan tillskrivas en brist i de gemensamma tekniska specifikationer som avses i artikel 37 ska kommissionen utan dröjsmål ändra eller upphäva de gemensamma tekniska specifikationerna i fråga.

Artikel 60

Förpackningar som uppfyller kraven och som utgör en risk

1. Om en medlemsstat, efter att ha utfört en utvärdering enligt artikel 58, konstaterar att en förpackning visserligen uppfyller de tillämpliga kraven i artiklarna 5–12 men likväl utgör en risk för människors hälsa eller miljön ska den utan dröjsmål begära att den berörda ekonomiska aktören vidtar alla lämpliga åtgärder, inom en rimlig tidsperiod som föreskrivs av marknadskontrollmyndigheterna i förhållande till typen av risk och, i relevanta fall, risknivån, för att säkerställa att den berörda förpackningen när den släpps ut på marknaden inte längre utgör en sådan risk, för att **få** förpackningen att **överensstämma med kraven, för att dra tillbaka den** från marknaden eller för att återkalla den.

2. Genom undantag från punkt 1 ska marknadskontrollmyndigheterna, om det föreligger risk för människors hälsa i samband med kontaktkänsliga förpackningar som omfattas av särskilda unionsrättsakter som syftar till att skydda människors hälsa, inte bedöma en risk för människors eller djurs hälsa som härrör från förpackningsmaterialet om det överförs till förpackningens innehåll, utan underrätta de myndigheter som är behöriga att kontrollera dessa risker. Dessa myndigheter ska vara de behöriga myndigheter som avses i förordning (EU) 2017/625, förordning (EU) 2017/745, förordning (EU) 2017/746, förordning (EU) 2019/6 eller direktiv 2001/83/EG.
3. Den ekonomiska aktören ska säkerställa att det vidtas korrigerande åtgärder i fråga om alla de berörda förpackningar som den ekonomiska aktören har tillhandahållit på unionsmarknaden.
4. Medlemsstaten ska omedelbart underrätta kommissionen och de andra medlemsstaterna om sina slutsatser och efterföljande åtgärder enligt punkt 1. Informationen ska innehålla alla tillgängliga uppgifter, särskilt de uppgifter som krävs för att kunna identifiera de berörda förpackningarna, deras ursprung och leveranskedja, den risk som förpackningarna utgör samt vilken typ av nationella åtgärder som vidtagits och deras varaktighet.

5. Kommissionen ska utan dröjsmål inleda samråd med medlemsstaterna och den eller de berörda ekonomiska aktörerna och utvärdera de nationella åtgärderna. På grundval av utvärderingsresultaten ska kommissionen **anta en genomförandeakt som avgör** om den nationella åtgärden är berättigad eller inte, och vid behov föreslå lämpliga åtgärder.

Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 65.3.

När det föreligger vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet med avseende på skyddet av miljön eller människors hälsa ska kommissionen anta en omedelbart tillämplig genomförandeakt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 65.4.

Kommissionen ska rikta beslutet till alla medlemsstater och omedelbart delge dem och den eller de berörda ekonomiska aktörerna beslutet.

Artikel 61

Kontroll av förpackningar som förs in på unionsmarknaden

1. Marknadskontrollmyndigheterna ska utan dröjsmål meddela de myndigheter som utsetts i enlighet med artikel 25.1 i förordning (EU) 2019/1020 de åtgärder som avses i artikel 58.5 i denna förordning, om den bristande överensstämelsen inte är begränsad till deras nationella territorium. Detta meddelande ska innehålla all relevant information, särskilt de uppgifter som krävs för att identifiera de förpackningar som inte uppfyller kraven och som omfattas av åtgärderna samt, när det gäller förpackade produkter, själva produkten.
2. ***De myndigheter som utsetts i enlighet med artikel 25.1 i förordning (EU) 2019/1020 ska använda den information som meddelats i enlighet med punkt 1 i denna artikel för att utföra sådana riskanalyser som föreskrivs i artikel 25.3 i förordning (EU) 2019/1020.***
3. Det meddelande av uppgifter som avses i punkt 1 ska lämnas genom att uppgifterna förs in i den relevanta tullriskhanteringsmiljön.
4. Kommissionen ska skapa en förbindelse för att automatisera den kommunikation som avses i punkt 1 från det informations- och kommunikationssystem som avses i artikel 58.6 till den miljö som avses i punkt 3. Förbindelsen ska tas i drift senast två år från den dag då den genomförandeakt som avses i punkt 5 antas.

5. Kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter för att specificera förfarandereglerna och de närmare bestämmelserna för genomförandet av punkt 4, inbegripet funktioner, dataelement och databehandling, samt reglerna för behandling av personuppgifter, konfidentialitet och ansvar för den förbindelse som avses i punkt 4. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 65.3.

Artikel 62

Formell bristande överensstämmelse

1. Om en medlemsstat konstaterar något av följande ska den ålägga den berörda ekonomiska aktören att åtgärda den bristande överensstämmelsen:
- a) Det har inte upprättats någon EU-försäkran om överensstämmelse.
 - b) EU-försäkran om överensstämmelse har inte upprättats på ett korrekt sätt.
 - c) Den QR-kod eller databärare som avses i artikel 12 ger inte tillgång till den information som krävs enligt den artikeln.
 - d) Den tekniska dokumentation som avses i bilaga VII är inte tillgänglig, är ofullständig eller innehåller fel.
 - e) Den information som avses i artikel 15.6 eller artikel 18.3 saknas, är felaktig eller ofullständig.

- f) Ett annat av de administrativa krav som fastställs i artikel 15 eller artikel 18 är inte uppfyllt.
- g) Kraven på användningsbegränsningar för vissa förpackningsformat *eller* för onödiga förpackningar i artiklarna 24 och 25 är inte uppfyllda.
- h) Kraven på inrättande och drift av *eller* deltagande i ett system för återanvändning som avses i artikel 27 är inte uppfyllda med avseende på återanvändbara förpackningar.
- i) Informationskraven i artikel 28.1 och 28.2 är inte uppfyllda med avseende på påfyllning.
- j) Kraven på påfyllningsstationer i artikel 28.3 är inte uppfyllda.
- k) Målen för återanvändning och påfyllning i artikel 29 är inte uppnådda.
- l) *Kraven på materialåtervinningsbara förpackningar i artikel 6 är inte uppfyllda.***
- m) *Kraven på lägsta innehåll av återvunnet material i förpackningar i artikel 7 är inte uppfyllda.***

2. Om sådan bristande överensstämmelse som avses i punkt 1 a–f kvarstår ska den berörda medlemsstaten vidta lämpliga åtgärder för att förbjuda tillhandahållandet av förpackningen på marknaden eller säkerställa att den återkallas eller dras tillbaka från marknaden.

3. Om sådan bristande överensstämmelse som avses i punkt 1 g–k kvarstår ska medlemsstaterna tillämpa de regler om sanktioner för överträdelse av denna förordning som fastställts av medlemsstaterna enligt artikel 68.

Kapitel X

Miljöanpassad offentlig upphandling

Artikel 63

Miljöanpassad offentlig upphandling

1. ***I syfte att stimulera tillgången och efterfrågan på miljömässigt hållbara förpackningar ska kommissionen senast den ... [60 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande] anta genomförandeakter med obligatoriska minimikrav för offentliga kontrakt som omfattas av direktiv 2014/24/EU vad gäller förpackningar eller förpackade produkter eller tjänster som använder förpackningar eller förpackade produkter eller av direktiv 2014/25/EU och som tilldelas av upphandlande myndigheter enligt definitionen i artikel 2.1 i direktiv 2014/24/EU eller artikel 3.1 i direktiv 2014/25/EU, eller upphandlande enheter enligt definitionen i artikel 4.1 i direktiv 2014/25/EU, i vilka förpackningarna eller de förpackade produkterna utgör mer än 30 % av det beräknade värdet på kontraktet eller av värdet på produkterna som används av de tjänster som är föremål för kontraktet. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 65.3.***

2. De **krav** som fastställs i **genomförandeakterna enligt** punkt 1 ska tillämpas på **förfaranden** för tilldelning av offentliga kontrakt **som avses i den punkten**, vilka inleddes tolv månader eller senare efter **dagen för** ikraftträdandet av respektive **genomförandeakt**.
3. De **obligatoriska minimikraven** för miljöanpassad offentlig upphandling **ska** bygga på kraven i **artiklarna 5–11** och följande aspekter:
 - a) Värdet och volymen av offentliga kontrakt som har tilldelats för förpackningarna eller de förpackade produkterna eller för de tjänster eller byggtreprenader som använder förpackningarna eller de förpackade produkterna.
 -
 - b) Den ekonomiska genomförbarheten för upphandlande myndigheter eller upphandlande enheter att köpa miljömässigt mer hållbara förpackningar eller förpackade produkter, utan att detta medför oproportionerliga kostnader.
 - c) **Marknadssituationen på unionsnivå för de relevanta förpackningarna eller förpackade produkterna.**
 - d) **Kravens inverkan på konkurrensen.**
 - e) **Skyldigheter vad gäller hanteringen av förpackningsavfall.**

4. ***De obligatoriska minimikraven för miljöanpassad offentlig upphandling kan fastställas i form av***
- a) ***tekniska specifikationer i den mening som avses i artikel 42 i direktiv 2014/24/EU och artikel 60 i direktiv 2014/25/EU,***
 - b) ***urvalskriterier i den mening som avses i artikel 58 i direktiv 2014/24/EU och artikel 80 i direktiv 2014/25/EU, eller***
 - c) ***villkor för fullgörande av kontrakt i den mening som avses i artikel 70 i direktiv 2014/24/EU och artikel 87 i direktiv 2014/25/EU.***

Dessa ***obligatoriska minimikrav*** för miljöanpassad offentlig upphandling ska utarbetas i enlighet med principerna i direktiv 2014/24/EU och direktiv 2014/25/EU ***för att göra det lättare*** att uppnå målen i denna förordning.

5. ***De upphandlande myndigheter och enheter som avses i punkt 1 får i vederbörligen motiverade fall avvika från de obligatoriska krav som anges i en genomförandeakt som avses i punkt 1 av hänsyn till allmän säkerhet och folkhälsa. Upphandlande myndigheter och enheter får också, i vederbörligen motiverade fall, avvika från de obligatoriska kraven, om dessa skulle leda till tekniska svårigheter som inte går att lösa.***

Kapitel XI

Delegerade befogenheter och kommittéförfarande

Artikel 64

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 5.7, 6.4, 6.5, 7.12, 7.13, 7.15, 9.5, 25.5, 29.12, 29.18 och 63.3 ges till kommissionen för en period på tio år från och med ... [den dag då denna förordning träder i kraft]. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 5.7, 6.4, 6.5, 7.12, 7.13, 7.15, 9.5, 25.5, 29.12, 29.18 och 63.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten i delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 5.7, 6.4, 6.5, 7.12, 7.13, 7.15, 9.5, 25.5, 29.12, 29.18 och 63.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att göra några invändningar. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 65

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som avses i artikel 39 i direktiv 2008/98/EG. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
-
4. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 5 i den förordningen tillämpas.

Kapitel XII

Ändringar

Artikel 66

Ändringar av förordning (EU) 2019/1020

Förordning (EU) 2019/1020 ska ändras på följande sätt:

1. I bilaga I ska följande punkter läggas till:

”X [Publikationsbyrå: ange nästa nummer] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/904 av den 5 juni 2019 om minskning av vissa plastprodukters inverkan på miljön (EUT L 155, 12.6.2019, s. 1).

X [Publikationsbyrå: ange nästa nummer] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../... om förpackningar och förpackningsavfall, om ändring av förordning (EU) 2019/1020 och direktiv (EU) 2019/904 och om upphävande av *direktiv* 94/62/EG (EUT L, ..., ELI: ...)”.

2. I bilaga II ska punkt 8 utgå.

⁺ EUT: för in nummer, datum för antagande och uppgifter om offentliggörande för denna förordning [2022/0396 (COD)].

Artikel 67

Ändringar av direktiv (EU) 2019/904

Direktiv (EU) 2019/904 ska ändras på följande sätt:

- 1-a. I artikel 2.2 ska följande text läggas till i slutet av meningen: ”såvida inte förordningen om förpackningar och förpackningsavfall uttryckligen anger något annat.**
- Artikel 22.4a ska ha företräde om den strider mot artikel 4 i direktiv (EU) 2019/904 vad gäller sådana plastförpackningar för engångsbruk som förtecknas i punkt 3 i bilaga V.”.**
2. I artikel 6.5 ska leden a och b utgå från och med den 1 januari 2030 eller tre år från den dag då den genomförandeakt som avses i artikel 7. 8 träder i kraft, beroende på vilket som infaller senast.
3. I artikel 13.1 ska led e utgå från och med den 1 januari 2030 eller tre år från den dag då den genomförandeakt som avses i artikel 7.8 träder i kraft, beroende på vilket som infaller senast.
4. I artikel 13 ska punkt 3 ersättas med följande:
- ”3. Kommissionen ska granska de uppgifter och den information som rapporteras i enlighet med denna artikel och offentliggöra en rapport om resultatet av granskningen. Rapporten ska innehålla en bedömning av hur insamlingen av uppgifter och information är organiserad, av de uppgifts- och informationskällor och metoder som används i medlemsstaterna samt av uppgifternas och informationens fullständighet, tillförlitlighet, aktualitet och samstämmighet. Bedömningen får innefatta särskilda rekommendationer om förbättringar. Rapporten ska sammanställas efter medlemsstaternas första rapportering av uppgifter och information och vart fjärde år därefter.”.

5. *Del B i bilagan ska ändras på följande sätt:*

a) *Punkterna 7, 8 och 9 ska ersättas med följande:*

”7. Livsmedelsbehållare av expanderad (EPS) eller extruderad (XPS) polystyren, dvs. behållare såsom lådor med eller utan lock som används för att förvara livsmedel som

a) är avsedda för omedelbar konsumtion, antingen direkt på försäljningsstället eller på en annan plats,

b) vanligtvis konsumeras direkt från behållaren, och

c) är färdiga att konsumeras utan ytterligare beredning, såsom tillagning, kokning eller uppvärmning, inbegripet livsmedelsbehållare som används för snabbmat eller annan måltid som är färdig för omedelbar konsumtion, utom dryckesbehållare, tallrikar och paket och omslag som innehåller livsmedel.

8. Dryckesbehållare av expanderad (EPS) eller extruderad (XPS) polystyren, inklusive korkar och lock.

9. *Muggar av expanderad (EPS) eller extruderad (XPS) polystyren, inklusive korkar och lock.”.*

b) *Följande punkter ska läggas till:*

”10. *Krympfilm som används på flygplatser eller tågstationer för att skydda bagage under transport.*

11. *Chips av polystyren och annan plast som används för att skydda förpackade varor under transport och hantering.*

12. *Flerpacksplastringar som används som gruppförpackningar enligt definitionen i artikel 3.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/...⁺.*

* *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/... av den ... om förpackningar och förpackningsavfall, om ändring av förordning (EU) 2019/1020 och direktiv (EU) 2019/904 och om upphävande av direktiv 94/62/EG (EUT L, ..., ELI: ...).”.*

⁺ EUT: för in numret på denna förordning (2022/0396(COD)) i texten och komplettera motsvarande fotnot.

Kapitel XIII

Slutbestämmelser

Artikel 68

Sanktioner

1. Senast den ... [**24 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande**] ska medlemsstaterna fastställa regler om sanktioner för överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. ■ Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla dessa regler och åtgärder utan dröjsmål samt eventuella ändringar som berör dem.
2. ***Vid underlåtelse att uppfylla kraven i artiklarna 24–29 ska sanktionerna omfatta administrativa sanktionsavgifter.*** Om det i medlemsstatens rättssystem inte finns några föreskrifter om administrativa sanktionsavgifter får ***denna*** punkt tillämpas så att förfarandet inleds av den behöriga myndigheten och sanktionsavgifterna sedan fastställs av behörig nationell domstol, varvid det säkerställs att rättsmedlen är effektiva och har motsvarande verkan som de administrativa sanktionsavgifter som avses i ***denna*** punkt. De sanktionsavgifter som påförs ska i alla händelser även vara effektiva, proportionella och avskräckande.

3. Medlemsstaterna ska senast den ... [**ett år från dagen för denna förordnings ikraftträdande**] anmäla dessa regler och åtgärder till kommissionen, samt utan dröjsmål anmäla eventuella senare ändringar som berör dem till kommissionen.

Artikel 69

Utvärdering

Senast den ... [åtta år från dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen genomföra en utvärdering av denna förordning och dess bidrag till den inre marknadens funktion och till en förbättring av förpackningarnas miljöhållbarhet. **Utvärderingen ska innehålla en del som bland annat tar upp denna förordnings effekter på det jordbruksbaserade livsmedelssystemet och på livsmedelsavfall.** Kommissionen ska lägga fram en rapport om de huvudsakliga resultaten av denna utvärdering för Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén. Medlemsstaterna ska förse kommissionen med de uppgifter som är nödvändiga för att utarbeta denna rapport.

Artikel 70

Upphävande och övergångsbestämmelser

Direktiv 94/62/EG upphör att gälla med verkan från och med den ... [**18 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande**].

Följande övergångsbestämmelser ska dock tillämpas:

- a) Artikel 8.2 i direktiv 94/62/EG ska fortsätta att gälla till och med den ... [**30 månader från dagen för ikraftträdande av *den genomförandeakt som avses i artikel 12.6***].
- b) **Artikel 9.1 och 9.2 i direktiv 94/62/EG ska fortsätta att gälla med avseende på de väsentliga kraven i enlighet med punkt 1 första strecksatsen i bilaga II till och med den 31 december 2029.**
- c) Artiklarna 5.2, 5.3, 6.1 d och e samt 6a i direktiv 94/62/EG ska fortsätta att gälla till och med den ... [**sista dagen i kalenderåret 36 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande**].

- d) Artikel 12.3a, 12.3b, 12.3c och 12.4 i direktiv 94/62/EG ska fortsätta att gälla till och med den ... [sista dagen i *det* kalenderår ***då utgången av perioden om*** 36 månader ***från*** dagen för ikraftträdandet ***infaller***], med undantag av bestämmelsen om överföring av uppgifter till kommissionen, som ska fortsätta att gälla till och med den [sista dagen i kalenderåret 54 månader ***från*** dagen för denna förordnings ikraftträdande]. ■
- e) ***Besluten 2001/171/EG och 2009/292/EG ska förbli i kraft och fortsätta att tillämpas tills de upphävs genom delegerade akter som antas av kommissionen i enlighet med artikel 5.7 i denna förordning.***
- f) ***Medlemsstaterna får behålla nationella bestämmelser som begränsar utsläppandet på marknaden av förpackningar i de format och för de ändamål som anges i punkterna 2 och 3 i bilaga V till och med den ... [tre år från dagen för denna förordnings ikraftträdande]. Artikel 4.3 ska inte vara tillämplig på nationella åtgärder som bibehålls i enlighet med denna punkt förrän den ... [tre år från dagen för denna förordnings ikraftträdande].***

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska betraktas som hänvisningar till den här förordningen och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga XIII.

Artikel 71

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den ... ***[18 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande]***.

Artikel 67.5 ska dock tillämpas från och med den ... [48 månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

På rådets vägnar

Ordförande

BILAGA I

■ VÄGLEDANDE FÖRTECKNING ÖVER ARTIKLAR SOM OMFATTAS AV DEFINITIONEN AV "FÖRPACKNING" I ARTIKEL 3.1

Artiklar som omfattas av artikel 3.1 a

Förpackning

Konfektaskar

Plastfolien kring cd-fodral

Postpåsar för kataloger och tidskrifter (innehållande en tidskrift)

Tårtpapper saluförda med ett bakverk

Rullar, tuber och cylindrar på vilka böjligt material (t.ex. plastfolie, aluminium, papper) är upprullat, med undantag för rullar, tuber och cylindrar som är avsedda som delar i tillverkningsutrustning och som inte används för att presentera en produkt som en säljenhet

Blom- och växtkrukor endast avsedda för ■ försäljning och transport

Glasflaskor för injektionslösningar

Cd-spindlar (saluförda tomma, avsedda för förvaring)

Klädhängare (saluförda med ett klädesplagg)

Tändsticksaskar

Sterilbarriärssystem (påsar, brickor och material som krävs för att bevara produktens sterilitet)

■
Påfyllbara stål cylindrar för olika sorters gas, dock ej brandsläckare

Foliepåsar för te och kaffe

Förpackningar som används för tandkrämstuber

Ej förpackning

Blom- och växtkrukor, inbegripet odlingsstråg, som används i affärsförbindelser under olika delar av produktionen eller som är avsedda att säljas tillsammans med växten

Verktygslådor

Vaxskikt runt ost

Korvskinn

Klädhängare (saluförda separat)

Skrivarpatroner

Cd-, dvd- och videofilmfodral (saluförda innehållande en cd-skiva, dvd-skiva eller videofilm)

Cd-spindlar (saluförda tomma, avsedda för förvaring)

Vattenlösliga påsar för rengöringsmedel

Gravlyktor (behållare för ljus)

Mekaniskt kvarnsystem (integrerat i påfyllbar behållare, t.ex. påfyllbar pepparkvarn)

Artiklar som omfattas av artikel 3.1 d och e

Förpackning, om utformad för och avsedd att fyllas vid försäljningsstället

Bärkassar av papper eller plast

Engångstallrikar och engångsmuggar

Plastfolie

Smörgåspåsar

Aluminiumfolie

Plastfolie för tvättade kläder i tvätterier

Ej förpackning

Omrörare

Engångsbestick

Omslagspapper (salufört separat till konsumenter och företag)

Bakformar av papper (saluförda utan innehåll)

Tårtpapper saluförda utan bakverk

Engångstallrikar och engångsmuggar inte avsedda att fyllas vid försäljningsstället

Produkter som omfattas av artikel 3.1 b–c

Förpackning

Etiketter hängda direkt på eller fästa på en vara, inbegripet självhäftande etiketter på frukt och grönsaker

Mascaraborste som utgör en del av förpackningens tillslutning

Självhäftande etiketter fästa på annat förpackningsföremål

Häftklamrar

Plastmanschetter

Doseringsmått som utgör en del av tillslutningen av förpackningen för rengöringsmedel

Mekaniskt kvarnsystem (integrerat i en engångsbehållare, fylld med en produkt, t.ex. en pepparkvarn fylld med peppar)

Ej förpackning

Radiofrekvensidentifieringsetiketter (RFID-taggar)

Dücketiketter (EU 2020/740)

BILAGA II

KATEGORIER OCH PARAMETRAR FÖR BEDÖMNING AV FÖRPACKNINGARS MATERIALÅTERVINNINGSBARHET

Tabell 1

Vägledande förteckning över förpackningsmaterial, förpackningstyper och
förpackningskategorier som avses i artikel 6

<i>Kat. nr (nytt)</i>	<i>Huvudsakligt förpackningsmater ial</i>	<i>Förpacknin gstyp</i>	<i>Format (ej uttömmande exempel)</i>	<i>Färg/ Optisk transmission</i>
<i>1</i>	<i>Glas</i>	<i>Glas- och kompositför packning där huvudparte n består av glas</i>	<i>Flaskor, burkar, flakonger, kosmetikaburkar, tråg, ampuller, injektionsflaskor av glas (kalk-soda-silikat), aerosolbehållare</i>	–
<i>2</i>	<i>Papper/kartong</i>	<i>Pappers- /kartongförp ackning</i>	<i>Lådor, brickor, gruppförpackningar, mjuka pappersförpackningar (t.ex. filmer, ark, påsar, lock, strutar, omslag)</i>	–
<i>3</i>	<i>Papper/kartong</i>	<i>Kompositför packning där huvudparte n består av papper/kart ong</i>	<i>Vätskekartong och pappersmuggar (dvs. laminerade med polyolefin och med eller utan aluminium), brickor, tallrikar och muggar, papper/kartong med metallbeläggning eller plastlaminering, papper/kartong med plastfilm/plastfönster</i>	–

<i>Kat. nr (nytt)</i>	<i>Huvudsakligt förpackningsmaterial</i>	<i>Förpackningstyp</i>	<i>Format (ej uttömmande exempel)</i>	<i>Färg/ Optisk transmission</i>
4	Metall	Stål- och kompositförpackning där huvudparten består av stål	Hårda format (aerosolbehållare, burkar, metallburkar, färgburkar, lådor, brickor, tunnor, tuber) av stål, inbegripet bleckplåt och rostfritt stål	–
5	Metall	Aluminium och kompositförpackningar där huvudparten består av aluminium – hårda	Hårda format (mat- och dryckesburkar, flaskor, aerosolbehållare, tunnor, tuber, metallburkar, lådor, brickor) av aluminium	–
6	Metall	Aluminium och kompositförpackningar där huvudparten består av aluminium – halvhårda och mjuka	Halvfasta och mjuka format (behållare och brickor, tuber, folier, mjuka folier) av aluminium	–
7	Plast	PET – hård	Flaskor	Transparent klar/färgad, opak

<i>Kat. nr (nytt)</i>	<i>Huvudsakligt förpackningsmaterial</i>	<i>Förpackningstyp</i>	<i>Format (ej uttömmande exempel)</i>	<i>Färg/Optisk transmission</i>
8	Plast	PET – hård	Hårda förpackningar som inte är flaskor (inkl. krukor, tråg, burkar, muggar, enskiktade och flerskiktade brickor och behållare, aerosolbehållare)	Transparent klar/färgad, opak
9	Plast	PET – mjuk	Plastfilmer	Naturlig/färgad
10	Plast	PE – hård	Behållare, flaskor, brickor, krukor och tuber	Naturlig/färgad
11	Plast	PE – mjuk	Filmer, inbegripet förpackningar med flera skikt och flera material	Naturlig/färgad
12	Plast	PP – hård	Behållare, flaskor, brickor, krukor och tuber	Naturlig/färgad
13	Plast	PP – mjuk	Filmer, inbegripet förpackningar med flera skikt och flera material	Naturlig/färgad
14	Plast	HDPE och PP – hård	Backar och lastpallar, korrugerade plastsivor	Naturlig/färgad
15	Plast	PS och XPS – hård	Hårda format (inkluderar mejeriförpackningar, brickor, muggar och andra livsmedelsbehållare)	Naturlig/färgad
16	Plast	EPS – hård	Hårda format (inkluderar fisklådor/vitvaruförpackningar och brickor)	Naturlig/färgad
17	Plast	Andra hårdplaster (t.ex. PVC, PC) inbegripet multimaterial – hård	Hårda format, inbegripet bl.a. IBC-behållare, tunnor	–

<i>Kat. nr (nytt)</i>	<i>Huvudsakligt förpackningsmaterial</i>	<i>Förpackningstyp</i>	<i>Format (ej uttömmande exempel)</i>	<i>Färg/ Optisk transmission</i>
18	Plast	<i>Andra mjukplaster, inklusive multimaterial - mjuk</i>	<i>Påsar, blister, termoformade förpackningar, vakuumpförpackningar, förpackningar med modifierad atmosfär/modifierad fuktighet, inbegripet t.ex. mjuka IBC-behållare, påsar, sträckfilm</i>	–
19	Plast	<i>biologiskt nedbrytbar plast[1] - hård (t.ex. PLA, PHB) och mjuk (t.ex. PLA)</i>	<i>Hårda och mjuka format</i>	–
20	Trä, kork	<i>Träförpackningar, inklusive kork</i>	<i>Lastpallar, lådor och backar</i>	–
21	Textil	<i>Naturliga och syntetiska textilt fibrer</i>	<i>Påsar</i>	–
22	<i>Keramik eller stengods av porslin</i>	<i>Lera, sten</i>	<i>Krukor, behållare, flaskor, burkar</i>	–

[1] *Observera att denna kategori innehåller plast som är biologiskt lättnedbrytbar (dvs. bevisad förmåga att omvandla > 90 % av det ursprungliga materialet till koldioxid, vatten och mineraler genom biologiska processer inom 6 månader) oavsett vilken råvara som används för produktionen. Biobaserade polymerer som inte är biologiskt lättnedbrytbara omfattas av de andra relevanta plastkategorierna.*

Tabell 2

Vägledande förteckning över förpackningsmaterial och förpackningskategorier som avses i artikel 6

<i>Material</i>	<i>Kategorier</i>	<i>Länk till tabell 1, bilaga II</i>
<i>Plast</i>	<i>PET hård</i>	<i>kat. 7, 8</i>
	<i>PE hård, PP hård, HDPE och PP hård</i>	<i>kat. 10, 12, 14</i>
	<i>Filmer/mjuka</i>	<i>kat. 9, 11, 13, 18</i>
	<i>PS, XPS, EPS</i>	<i>kat. 15, 16</i>
	<i>Andra hårdplaster</i>	<i>kat. 17</i>
	<i>Biologiskt nedbrytbar (hård och mjuk)</i>	<i>kat. 19</i>
<i>Papper/kartong</i>	<i>Papper/kartong (förutom vätskekartong)</i>	<i>kat. 2, 3</i>
	<i>Vätskekartong</i>	<i>kat. 3</i>
<i>Metall</i>	<i>Aluminium</i>	<i>kat. 5, 6</i>
	<i>Stål</i>	<i>kat. 4</i>
<i>Glas</i>	<i>Glas</i>	<i>kat. 1</i>
<i>Trä</i>	<i>Trä, kork</i>	<i>kat. 20</i>
<i>Annat</i>	<i>Textil, keramik/porslin och annat</i>	<i>kat. 21, 22</i>

Tabell 3

Klasser för materialåtervinningsbarhet

Förpackningars materialåtervinningsbarhet ska uttryckas i klasserna A, B och C.

Från och med 2030 bygger materialåtervinningsbarheten på kriterier för design för materialåtervinning. Kriterierna för design för materialåtervinning ska säkerställa cirkulariteten i användningen av de resulterande sekundära råvarorna av tillräcklig kvalitet för ersättning av de primära råvarorna.

Bedömningen på grundval av kriterier för design för materialåtervinning ska göras för varje förpackningskategori som förtecknas i tabell 1 i bilaga II, med beaktande av den metod som fastställs i artikel 6.4 och de tillhörande delegerade akterna samt de parametrar som fastställs i tabell 4 i bilaga II. Efter viktning av kriterierna per förpackningsenhet kommer enheten att klassificeras i kategori A, B eller C. När en förpackningsenhets materialåtervinningsbarhet är lägre än 70 % anses den inte uppfylla kraven för klasserna för materialåtervinning, och därför kommer förpackningen att betraktas som tekniskt icke-materialåtervinningsbar och dess utsläppande på marknaden bör begränsas.

Från och med 2035 ska en ny faktor inkluderas i bedömningen av förpackningars materialåtervinningsbarhet, nämligen bedömningen av materialåtervinning i större skala. Därför kommer en ny bedömning att göras på grundval av mängden (vikten) av det material som faktiskt materialåtervinns från var och en av förpackningskategorierna i enlighet med den metod som fastställs i de genomförandeakter som antas i enlighet med artikel 6.5. När det gäller årliga återvunna förpackningsmaterial ska tröskelvärdena för överensstämmelse med bedömningen av materialåtervinning i större skala fastställas med beaktande av det mål som anges i artikel 3.38.

2030		2035			2038		
<i>Klass för materialåtervinningsbarhet</i>	<i>Design för materialåtervinning Bedömning av materialåtervinningsbarhet per enhet med hänsyn till viktning</i>	<i>Klass för materialåtervinningsbarhet (för design för materialåtervinning)</i>	<i>Design för materialåtervinning Bedömning av materialåtervinningsbarhet per enhet med hänsyn till viktning</i>	<i>Klass för materialåtervinningsbarhet (för bedömningen av materialåtervinning i större skala)</i>	<i>Klass för materialåtervinningsbarhet</i>	<i>Design för materialåtervinning Bedömning av materialåtervinningsbarhet per enhet med hänsyn till viktning</i>	<i>Klass för materialåtervinningsbarhet (för bedömningen av materialåtervinning i större skala)</i>
<i>Klass A</i>	<i>Högre än eller lika med 95 %</i>	<i>Klass A</i>	<i>Högre än eller lika med 95 %</i>	<i>Klass A materialåtervunnet i större skala</i>	<i>Klass A</i>	<i>Högre än eller lika med 95 %</i>	<i>Klass A materialåtervunnet i större skala</i>
<i>Klass B</i>	<i>Högre än eller lika med 80 %</i>	<i>Klass B</i>	<i>Högre än eller lika med 80 %</i>	<i>Klass B materialåtervunnet i större skala</i>	<i>Klass B</i>	<i>Högre än eller lika med 80 %</i>	<i>Klass B materialåtervunnet i större skala</i>
<i>Klass C</i>	<i>Högre än eller lika med 70 %</i>	<i>Klass C</i>	<i>Högre än eller lika med 70 %</i>	<i>Klass C materialåtervunnet i större skala</i>	<i>Klass C FÅR INTE SLÄPPAS UT PÅ MARKNADEN</i>	<i>Högre än eller lika med 70 %</i>	<i>Klass C materialåtervunnet i större skala</i>
<i>TEKNISKT ICKE-MATERIALÅTERVINNINGSBARA</i>	<i>Lägre än 70 %</i>	<i>TEKNISKT ICKE-MATERIALÅTERVINNINGSBARA</i>	<i>Lägre än 70 %</i>	<i>EJ MATERIALÅTERVUNNA I STÖRRE SKALA (under tröskelvärdena i artikel 3.38)</i>	<i>TEKNISKT ICKE-MATERIALÅTERVINNINGSBARA</i>	<i>Lägre än 70 %</i>	<i>EJ MATERIALÅTERVUNNA I STÖRRE SKALA (under tröskelvärdena i artikel 3.38)</i>

Tabell 4

Icke-uttömmande förteckning över parametrar för att fastställa kriterier för design för materialåtervinning i enlighet med artikel 6

Förteckningen i denna tabell kommer att ligga till grund för fastställandet av kriterier för design för materialåtervinning (enligt artikel 6.4). Kriterierna för design för materialåtervinning kommer sedan att användas för att fastställa de beräkningar som ger de klasser som förtecknas i tabell 3. Dessutom ska bedömningen av dessa parametrar beakta

- möjligheten att separera komponenter i förpackningar, antingen manuellt av konsumenter eller i bearbetningsanläggningar,*
- effektiviteten i sorterings- och materialåtervinningsprocesser, t.ex. användbar andel,*
- utvecklingen av sorterings- och materialåtervinningstekniken (för att ta itu med frågan om förpackningen inte kan sorteras i dag men möjligen om två år) och*
- bevarandet av funktioner i sekundära råvaror som möjliggör ersättning av primära råvaror.*

De funktioner som följande parametrar ger förpackningen ska beaktas vid fastställandet av kriterier för design för materialåtervinning.

<i>Parametrar för kriterierna för design för materialåtervinning</i>	<i>Parameterns relevans</i>
<i>Tillsatser</i>	<i>Tillsatser avser ofta ämnen som tillförs material för att ge dem särskilda egenskaper. Förekomsten av tillsatser i förpackningarna kan leda till felaktig sortering av förpackningsmaterialet under sorteringsprocessen och förorena de erhållna sekundära råvarorna.</i>

Parametrar för kriterierna för design för materialåtervinning	Parameterns relevans
Etiketter	Hur stor yta som etiketterna täcker kan påverka sorteringsprocessens effektivitet. Vilket material som etiketten är tillverkad av och typen av lim/bindemedel påverkar också den sekundära råvarans kvalitet.
Krympfilmsetiketter (sleeve)	Hur stor yta av förpackningens huvuddel som krympfilmsetiketterna täcker påverkar sorteringsmöjligheterna. Dessutom kan användningen av krympfilmsetiketter påverka möjligheten att separera dem från förpackningens huvuddel. Vilket material som krympfilmsetiketten är gjord av kan påverka både förpackningens sorteringsbarhet och materialåtervinningsbarhet.
Förslutningar och andra små förpackningskomponenter	Förslutningar avser komponenter som används för att försluta eller försegla förpackningen. Det kan finnas olika typer av hårda eller mjuka förslutningar, t.ex. krympfilm som inte kan manipuleras utan att det syns, beklädnader, korkar, lock, förseglingar, ventiler osv. Vilket material som förslutningen består av kan påverka både förpackningens sorteringsbarhet och materialåtervinningsbarhet. Förslutningar som inte sitter fast på förpackningen kan öka nedskräpningen. Små förpackningskomponenter som är fästa vid förpackningens huvuddel kan påverka möjligheten att separera och återvinna materialet. De kan gå förlorade i sorterings- och materialåtervinningsprocessen.

Parametrar för kriterierna för design för materialåtervinning	Parameterns relevans
Bindemedel	<p><i>Bindemedel kan användas på ett sådant sätt att det enkelt kan separeras i materialåtervinningsprocessen eller av slutanvändaren eller att det inte påverkar sorterings- och materialåtervinningsprocessernas effektivitet. Förekomsten av bindemedelsrester på förpackningen kan försämra de sekundära råvarornas kvalitet (renhet).</i></p> <p><i>Tvättbara bindemedel kan säkerställa separation från förpackningens huvuddel och att inga bindemedelsrester finns kvar i den sekundära råvaran.</i></p>
Färger	<p><i>Färg är ämnen som ger förpackningsmaterialet färg.</i></p> <p><i>Kraftigt färgade material i papper eller plast kan orsaka problem med sorteringen och försämra kvaliteten på de sekundära råvarorna.</i></p>
Materialsammansättning	<p><i>Användning av monomaterial eller materialkombinationer som möjliggör enkel separation och säkerställer en hög andel användbara sekundära råvaror är att föredra.</i></p>
Barriärer/beläggningar	<p><i>Det material eller ämne som tillförts för att ge barriäregenskaper (barriär) eller en rad olika material som appliceras på ytan för att ge andra egenskaper (beläggning).</i></p> <p><i>Förekomsten av barriärer/beläggningar i förpackningen kan försvåra materialåtervinningen. Kombinationer som säkerställer en hög andel användbara sekundära råvaror är att föredra.</i></p>

Parametrar för kriterierna för design för materialåtervinning	Parameterns relevans
Tryckfärger och lacker/tryck/kodning	<p><i>Tryckfärger och lacker är blandningar av färgämnen och andra ämnen som appliceras på materialet genom en tryck- eller beläggningsprocess (tryckfärg) eller en skyddande beläggning tillverkad av harts och/eller cellulosäster som lösts i ett flyktigt lösningsmedel (lack). Kodning avser tryckning som appliceras direkt på försäljningsförpackningar vid kodning av större partier och annan information samt märkesprofilering.</i></p> <p><i>Användningen av tryckfärg som innehåller ämnen som inger betänkligheter hindrar materialåtervinning, eftersom dessa förpackningsenheter inte kan materialåtervinnas. Tryckfärg som släpps ut kan förorena materialåtervinningsflödet genom tvättvattnet. På samma sätt kan tryckfärg som inte släpps ut försämra insynen i materialåtervinningsflödet.</i></p>
Produktrester/lätthet att tömma förpackningen	<p><i>Rester av förpackningens innehåll kan påverka sorterbarheten och materialåtervinningsbarheten. Förpackningens utformning bör göra det möjligt att enkelt tömma ut innehållet, och när förpackningen bortskaffas bör den vara helt tömd.</i></p>
Lätthet att ta isär	<p><i>Komponenter som sitter fast i varandra kan påverka förpackningens sorterbarhet och materialåtervinningsbarhet. Förpackningens utformning kan göra det lättare att separera olika komponenter i olika materialflöden.</i></p>

BILAGA III

KOMPOSTERBARA FÖRPACKNINGAR

Villkor som ska beaktas när användning av komposterbara förpackningsformat görs obligatorisk *eller införs*:

- a) Förpackningen skulle inte kunna designas som en återanvändbar förpackning eller produkterna skulle inte kunna släppas ut på marknaden utan förpackning.
- b) Förpackningen är designad för att föras in i flödet för organiskt avfall i slutet av sin livscykel.
- c) Förpackningen är biologiskt nedbrytbar, ***vilket innebär att*** den kan genomgå fysisk **■** eller biologisk nedbrytning, inklusive anaerob nedbrytning, vars slutprodukter är koldioxid ***och vatten, ny mikrobiell biomassa, mineralsalter ■ och, i syrefri miljö, metan.***
- d) Användningen av förpackningen ökar avsevärt insamlingen av organiskt avfall jämfört med användning av icke-komposterbara förpackningsmaterial.
- e) Användningen av förpackningen minskar avsevärt kontamineringen av kompost med icke-komposterbara förpackningar **■** och ***orsakar inga problem vid behandlingen av bioavfall.***
- f) Användningen av förpackningen ökar inte kontamineringen av flöden för icke-komposterbart förpackningsavfall.

BILAGA IV

BEDÖMNINGSMETOD FÖR FÖRPACKNINGSMINIMERING

Del I

Prestandakriterier

1. Skydd av produkten: Förpackningsdesignen ska säkerställa att produkten skyddas från förpacknings- eller påfyllningsstället fram till slutanvändningen, i syfte att förhindra betydande skador på produkten, förlust eller försämring av denna samt avfall. Kraven kan gälla skydd mot mekaniska eller kemiska skador, vibrationer, kompression, fuktighet, **fuktighetsförlust, oxidation**, ljus, syre, mikrobiologisk infektion, skadegörare, försämring av organoleptiska egenskaper osv. och kan innehålla hänvisningar till specifika unionsrättsakter där krav på produktkvalitet fastställs.
2. Förpackningens tillverkningsprocesser: Förpackningsdesignen ska vara förenlig med tillverknings- och fyllningsprocesserna. **Förpackningens tillverkningsprocesser kan fastställa förpackningsdesignkomponenter såsom en behållares form, tjocklekstolerans, storlek, genomförbarheten för bearbetning och specifikationer som minimerar avfall vid tillverkning. De processer som utförs av tillverkaren av produkter kan också kräva vissa designkomponenter i förpackningen, såsom stöt- och påkänningsmotstånd, mekanisk hållfasthet, emballeringslinjens hastighet och effektivitet, transportstabilitet, värmebeständighet, effektiv förslutning, minsta takhöjd och hygien.**

3. Logistik: Förpackningsdesignen ska säkerställa lämplig och säker distribution, transport, hantering och lagring av den förpackade produkten. ***Kraven kan bestå av dimensionell samordning för optimalt utrymmesutnyttjande, kompatibilitet med system för palletisering och pallossning, hanterings- och lagersystem samt förpackningssystemets integritet vid transport och hantering.***
4. ***Förpackningens funktion: Förpackningsdesignen ska säkerställa förpackningens funktion med beaktande av produktens syfte och särdrag med tanke på försäljningen, såsom försäljning i gåvosyfte eller i samband med säsongsevenemang.***
5. Informationskrav: Förpackningsdesignen ska säkerställa att all nödvändig information om den förpackade produkten och dess användning, lagring och skötsel, inbegripet säkerhetsinstruktioner, kan lämnas till användare och konsumenter. ***Kraven kan omfatta tillhandahållande av produktinformation, instruktioner för lagring, tillämpning och användning, streckkoder och bäst före-datum.***
6. Hygien och säkerhet: Förpackningsdesignen ska säkerställa användarnas och konsumenternas säkerhet samt produktsäkerhet och hygien under hela distributionen, slutanvändningen och bortskaffandet. ***Kraven kan omfatta design för säker hantering, barnsäkerhet, system för att motverka manipulering, stöld och förfalskning, varningsmeddelanden, tydlig information om innehållet, anordningar för säker öppning och tryckreglerande förslutningar.***

7. Rättsliga krav: Förpackningsdesignen ska säkerställa att förpackningen och den förpackade produkten kan uppfylla kraven i tillämplig lagstiftning.
8. Återvunnet material, materialåtervinningsbarhet och återanvändning:
Förpackningsdesignen ska säkerställa **återanvändbarhet**, materialåtervinningsbarhet och innehåll av återvunnet material enligt kraven i denna förordning. Om förpackningen är avsedd att återanvändas ska den uppfylla kraven i artikel 11.1. ***Detta innebär att förpackningens vikt eller volym kan behöva ökas, utöver vad som annars skulle vara möjligt enligt de andra prestandafaktorerna, för att möjliggöra t.ex. ett större antal resor/rotationer, underlätta innehåll av återvunnet material eller öka materialåtervinningsbarheten (t.ex. vid övergång till monomaterial eller innehåll som återvunnits efter konsumentledet).***

Del II

Bedömningsmetod och fastställande av minsta förpackningsvolym och förpackningsvikt

Den bedömning av minsta förpackningsvolym och förpackningsvikt som krävs för att säkerställa förpackningens funktion enligt artikel 3.1 ska förklaras i den tekniska dokumentationen och ska omfatta minst följande:

- a) En beskrivning av resultatet av bedömningen, inbegripet detaljerade uppgifter om beräkningen av förpackningens minsta nödvändiga vikt och volym. Möjliga variationer mellan olika produktionspartier av samma förpackning ska beaktas och dokumenteras.
 - b) För varje prestandakriterium som förtecknas i del I *ska en beskrivning ges som förklarar det designkrav som förhindrar* ytterligare minskning av förpackningens vikt eller volym utan att förpackningens funktion, inklusive säkerhet och hygien, äventyras för den förpackade produkten, förpackningen och användaren. Den metod som används för att identifiera dessa designkrav ska beskrivas, och skälen till att förpackningens vikt eller volym inte kan minskas ytterligare ska anges. Alla minskningsmöjligheter hos ett visst förpackningsmaterial ska undersökas, *t.ex. reducering av överflödiga skikt som inte fyller någon förpackningsfunktion. Ersättning av ett förpackningsmaterial med ett annat ska inte anses tillräckligt.*
-
- c) Alla testresultat, marknadsundersökningar eller studier som har använts för den bedömning som utförts enligt leden a och b.

BILAGA V

BEGRÄNSNINGAR GÄLLANDE ANVÄNDNINGEN AV VISSA FÖRPACKNINGSFORMAT

	Förpackningsformat	Begränsad användning	Exempel
1.	Gruppförpackningar i plast för engångsbruk	Plastförpackningar som används på försäljningsstället för att gruppera varor sålda i flaskor , burkar, konservburkar, krukor, tråg och paket och som är designade som bekvämlighetsförpackningar som gör det möjligt för eller uppmuntrar konsumenter att köpa mer än en produkt. Här ingår inte gruppförpackningar som är nödvändiga för att underlätta hanteringen .	Förpackning sfilm, krympfilm
2.	Engångsförpackningar i plast för obearbetade färska frukter och grönsaker	Engångsförpackningar i plast för mindre än 1,5 kg färdigförpackad färsk frukt och färdigförpackade färska grönsaker. Medlemsstaterna får införa undantag från denna begränsning om det bevisligen finns ett behov av att undvika vattenförlust eller förlust av saftspändhet, mikrobiologiska faror eller fysiska chocker eller oxidation, eller om det inte finns någon annan möjlighet att undvika sammanblandning av ekologiska frukter och grönsaker med icke-ekologiska frukter och grönsaker i enlighet med de krav i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/848 av den 30 maj 2018 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 834/2007 som gäller certifiering och märkning, utan att det medför oproportionerliga ekonomiska och administrativa kostnader.	Nät, påsar, brickor, behållare

	Förpackningsformat	Begränsad användning	Exempel
3.	Engångsförpackningar i plast	Engångsförpackningar i plast för livsmedel och drycker som fylls och förbrukas på plats inom hotell- och restaurangbranschen, vilket omfattar alla serveringsytor i och utanför en affärslokal där det finns bord och stolar, områden med ståplatser samt serveringsytor som tillhandahålls för slutanvändarna gemensamt av flera ekonomiska aktörer eller av en tredje part för konsumtion av livsmedel och drycker. Anläggningar inom hotell- och restaurangbranschen som inte har tillgång till dricksvatten är undantagna.	Brickor, engångstallrikar och engångsmuggar, påsar, , lådor
4.	Engångsförpackningar i plast för smaksättare, konserver, såser, gräddersättning för kaffe, socker och kryddor inom hotell- och restaurangbranschen	Engångsförpackningar i plast inom hotell- och restaurangbranschen, innehållande enskilda portioner som används för smaksättare, konserver, såser, gräddersättning för kaffe, socker och kryddor, utom i följande fall: A) Sådana förpackningar tillhandahålls tillsammans med färdiglagad mat för avhämtning, avsedd att konsumeras direkt utan att behöva tillagas ytterligare. B) Sådana förpackningar är nödvändiga för att garantera säkerhet och hygien på inrättningar där det finns ett medicinskt behov av individualiserad vård, t.ex. sjukhus, kliniker och vårdhem.	Påsförpackningar, tråg, brickor, lådor

	Förpackningsformat	Begränsad användning	Exempel
5.	Förpackningar för engångsbruk för användning inom hotell- och logiverksamhet som är avsedda för en individuell bokning	Förpackningar för engångsbruk för kosmetika, hygienprodukter och toalettprodukter för användning inom hotell- och logiverksamhet enligt den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2, som endast är avsedda för en individuell bokning och som är avsedda att kasseras innan nästa gäst anländer.	Schampofla skor, flaskor för handkräm och hudlotion, påsar runt fasta tvålar
6.	Mycket tunna plastbärkassar	Mycket tunna plastbärkassar, med undantag för mycket tunna plastbärkassar som behövs av hygienskäl eller som tillhandahålls som primära förpackningar för livsmedel som säljs i lösvikt, när detta bidrar till att förhindra matsvinn.	Mycket tunna påsar avsedda för livsmedel i lösvikt

BILAGA VI

SÄRSKILDA KRAV FÖR SYSTEM FÖR ÅTERANVÄNDNING OCH PÅFYLLNINGSSATIONER

I denna bilaga gäller följande definitioner:

- a) ***förvaltningsriktlinjer: en beskrivning av förvaltningsstrukturen för ett system för återanvändning, med fastställande av systemdeltagarnas roll, äganderätten och eventuell planerad överföring av äganderätten till förpackningen samt andra relevanta förvaltningskomponenter i systemet för återanvändning enligt definitionen i denna bilaga.***
- b) *slutet system: ett system för återanvändning där återanvändbara förpackningar cirkuleras av en systemansvarig eller en samarbetande grupp av systemdeltagare utan att äganderätten till förpackningen ändras.*
- c) *öppet system: ett system för återanvändning där återanvändbara förpackningar cirkulerar bland ett ospecificerat antal systemdeltagare och där äganderätten till förpackningen ändras vid ett eller flera tillfällen under återanvändningsprocessen.*
- d) *systemansvarig: varje fysisk eller juridisk person som är en systemdeltagare och som förvaltar ett system för återanvändning.*
- e) *systemdeltagare: varje fysisk eller juridisk person som deltar i systemet för återanvändning och som utför minst en av följande handlingar: samlar in förpackningarna antingen från slutanvändarna eller från andra systemdeltagare, rekonditionerar dem, distribuerar dem bland systemdeltagarna, transporterar dem, fyller dem med produkter, packar dem eller erbjuder dem till slutanvändare. System för återanvändning kan omfatta en eller flera deltagare som utför denna verksamhet.*

Del A

Krav för system för återanvändning

1. Allmänna krav för system för återanvändning

Följande krav gäller för alla system för återanvändning och ska uppfyllas samtidigt:

- a) Systemet har en tydligt definierad förvaltningsstruktur *enligt beskrivningen i riktlinjerna*.
- b) Förvaltningsstrukturen säkerställer att *systemets mål enligt förvaltningsriktlinjerna och, i tillämpliga fall*, återanvändningsmålen och andra mål för systemet kan uppnås.
- c) Förvaltningsstrukturen möjliggör lika tillträde och rättvisa villkor för alla ekonomiska aktörer som vill bli en del av systemet.
- d) Förvaltningsstrukturen möjliggör lika tillträde och rättvisa villkor för alla slutanvändare.
- e) *Systemet är utformat för att säkerställa att återanvändbara förpackningar som roterar inom det åtminstone genomgår det minsta avsedda antal rotationer som avses i den delegerade akt som antas i enlighet med artikel 11.*

- f) Systemet har regler som definierar dess funktion, inbegripet krav för förpackningsanvändning, som godtas av alla systemdeltagare och som anger följande:
- i) Vilka förpackningstyper och vilken förpackningsdesign som får cirkulera i systemet.
 - ii) Beskrivningar av de produkter som är avsedda att användas, fyllas eller transporteras genom systemet.
 - iii) Villkor för korrekt hantering och förpackningsanvändning.
 - iv) Detaljerade krav för rekonditionering av förpackningar.
 - v) Krav för förpackningsinsamling.
 - vi) Krav för lagring av förpackningar.
 - vii) Krav för fyllning eller lastning av förpackningar.
 - viii) Regler för att säkerställa en ändamålsenlig och effektiv insamling av återanvändbara förpackningar, inbegripet incitament för slutanvändarna att returnera förpackningarna till insamlingsplatser eller gemensamma insamlingssystem.
 - ix) Regler för att säkerställa lika och rättvis tillgång till återanvändningssystemet, inbegripet för sårbara slutanvändare.
- g) Den systemansvarige kontrollerar att systemet fungerar korrekt och kontrollerar om återanvändning möjliggörs på lämpligt sätt.

- h) Systemet har rapporteringsregler som gör det möjligt att få tillgång till uppgifter om antal påfyllningar eller återanvändningar (*dvs. rotationer per kategori*), antal avvisade förpackningar, insamlingsgrad (*dvs. grad av retur*), försäljningsenheter eller likvärdiga enheter, *inbegripet material och per kategori, eller en genomsnittlig uppskattning om beräkningen inte är möjlig, hur många enheter återanvändbara eller påfyllbara förpackningar som har lagts till i systemet och hur många enheter förpackningar som har hanterats av slutbehandlingsplanen.*
- i) Förpackningsdesignen fastställs i enlighet med gemensamt överenskomna specifikationer eller standarder.
- j) Systemet säkerställer en rättvis fördelning av kostnaderna och fördelarna för alla systemdeltagare.
- k) ***Systemet säkerställer genomförandet av skyldigheter avseende utökat producentansvar för återanvändbara förpackningar som används i systemet och som har blivit avfall.***

De öppna system som inte har någon systemansvarig är undantagna från del A punkt 1 b, g, h och j.

Öppna system som inrättats före denna förordnings ikraftträdande ska undantas från kraven i del A punkt 1 a, b, c, g, h och j.

2. Krav för slutna system

Utöver de allmänna kraven i punkt 1 ska följande krav uppfyllas samtidigt:

- a) Systemet förfogar över omvänd logistik som underlättar överföringen av förpackningarna från användarna eller slutanvändarna tillbaka till systemdeltagarna.
- b) Systemet säkerställer insamling, rekonditionering och omfördelning av förpackningar.
- c) Systemdeltagarna är skyldiga att ta tillbaka förpackningarna från insamlingsplatsen om de har använts, samlats in och lagrats i enlighet med systemets regler.

3. Krav för öppna system

Utöver de allmänna kraven i punkt 1 ska följande krav uppfyllas samtidigt:

- a) Efter det att en förpackning har använts beslutar systemdeltagaren om denne själv ska återanvända förpackningen eller om den ska vidarebefordras till en annan systemdeltagare för återanvändning.
- b) Systemet säkerställer att insamling, rekonditionering och omfördelning av förpackningar har inrättats och är allmänt tillgängliga.
- c) Rekonditionering som uppfyller kraven i del B i denna bilaga är en del av systemet.

Del B
Rekonditionering

1. Rekonditioneringsprocessen får inte medföra risker för hälsan och säkerheten hos de som ansvarar för processen, och processens miljöpåverkan ska *minimeras*. Den ska genomföras i enlighet med tillämplig lagstiftning om kontaktkänsliga material, *avfall och industriutsläpp*.
2. Rekonditionering ska omfatta följande förfaranden som är anpassade till det återanvändbara förpackningsformatet och dess avsedda användning:
 - a) Bedömning av förpackningens skick.
 - b) Avlägsnande av skadade eller ej återanvändbara komponenter.
 - c) Transport av avlägsnade komponenter till en lämplig återvinningsprocess.
 - d) Rengöring och tvätt i enlighet med nödvändiga hygienkrav.
 - e) Reparation av förpackningen.
 - f) Inspektion och bedömning av ändamålsenligheten.

3. Vid behov bör rengörings- och tvättprocesserna utföras i olika skeden under rekonditioneringen och upprepas.
4. Den rekonditionerade produkten ska uppfylla de hälso- och säkerhetskrav som gäller för den.

Del C

Krav för påfyllning

■ Påfyllningsstationer ska uppfylla följande **krav**:

- a) De ska innehålla tydlig och exakt information om
 - i) de hygienstandarder som slutanvändarens behållare måste uppfylla för att påfyllningsstationen ska få användas,
■
 - ii) de typer av behållare som kan användas för att köpa produkter genom påfyllning och dessa behållares egenskaper,
iii) *kontaktuppgifter till den slutliga distributören för att säkerställa överensstämmelse med hygienstandarderna enligt tillämplig lagstiftning.*
- b) De ska innehålla en anordning för ***mätning eller tillhandahålla ett liknande sätt att säkerställa ett specifikt köpbelopp*** åt slutanvändaren.
- c) Det pris som slutanvändarna betalar ***ska*** inte inkludera vikten för den behållare som fylls på.
■

BILAGA VII

FÖRFARANDE FÖR BEDÖMNING AV ÖVERENSSTÄMMELSE

Modul A

Intern tillverkningskontroll

1. Intern tillverkningskontroll är det förfarande för bedömning av överensstämmelse genom vilket tillverkaren fullgör skyldigheterna i punkterna 2, 3 och 4 och säkerställer och försäkrar på eget ansvar att de berörda förpackningarna uppfyller de krav i artiklarna 5–12 i denna förordning som gäller för dem.

2. Teknisk dokumentation

Tillverkaren ska upprätta den tekniska dokumentationen. Dokumentationen ska göra det möjligt att bedöma om förpackningen överensstämmer med de tillämpliga kraven och ska innehålla en adekvat analys och bedömning av riskerna *vid bristande överensstämmelse*.

Den tekniska dokumentationen ska innehålla de tillämpliga kraven och, i den mån det krävs för bedömningen, även en beskrivning av förpackningens design, tillverkning och funktion. Den tekniska dokumentationen ska i tillämpliga fall innehålla minst följande:

- a) En allmän beskrivning av förpackningen och dess avsedda användning.
- b) Konstruktionsutkast, produktionsritningar och *material till* komponenter ■ , osv.

- c) Beskrivningar och förklaringar som behövs för att förstå dessa ritningar och scheman och hur förpackningen fungerar.
- d) En förteckning över
 - i) de harmoniserade standarder som avses i artikel 36 och som tillämpas helt eller delvis,
 - ii) de gemensamma ■ specifikationer som avses i artikel 37 och som tillämpas helt eller delvis,
 - iii) andra relevanta tekniska specifikationer som används för mättnings- eller beräkningsändamål,
 - iv) om harmoniserade standarder och/eller gemensamma specifikationer tillämpas delvis, uppgift om vilka delar som har tillämpats,
 - v) om harmoniserade standarder och/eller gemensamma ■ specifikationer inte tillämpas, en beskrivning av de lösningar som valts för att uppfylla kraven i punkt 1.
- e) En kvalitativ beskrivning av hur de bedömningar som föreskrivs i artiklarna 6, 10 och 11 har genomförts.
- f) Testrapporter.

3. Tillverkning

Tillverkaren ska vidta alla åtgärder som krävs för att säkerställa att tillverkningen och övervakningen av densamma leder till att den tillverkade förpackningen överensstämmer med den tekniska dokumentation som avses i punkt 2 och med de krav som avses i punkt 1.

4. Försäkran om överensstämmelse

Tillverkaren ska upprätta en skriftlig försäkran om överensstämmelse för varje förpackningstyp och ska kunna uppvisa den tillsammans med den tekniska dokumentationen för de nationella myndigheterna under en period på tio år efter det att förpackningen har släppts ut på marknaden. I försäkran om överensstämmelse ska det anges för vilken förpackning den har upprättats.

En kopia av försäkran om överensstämmelse ska på begäran göras tillgänglig för de behöriga myndigheterna.

5. Behörigt ombud

Tillverkarens skyldigheter enligt punkt 4 *vad gäller innehav av teknisk dokumentation* får fullgöras, för dennes räkning och på dennes ansvar, av tillverkarens ombud, förutsatt att skyldigheterna anges i fullmakten.

BILAGA VIII

EU-FÖRSÄKRAN OM ÖVERENSSTÄMMELSE NR * ...

1. Nr ... (förpackningens unika identifieringsnummer):
2. Namn på och adress till tillverkaren eller, i förekommande fall, dennes behöriga ombud:
3. Denna försäkran om överensstämmelse utfärdas på tillverkarens eget ansvar:
4. Föremål för försäkran (identifiering av förpackningen så att den kan spåras): beskrivning av förpackningen:
5. Föremålet för försäkran i punkt 4 är i överensstämmelse med unionens relevanta harmoniseringslagstiftning: ... (hänvisning till andra unionsakter som har tillämpats):
6. Hänvisningar till de tillämpliga harmoniserade standarder eller till de gemensamma specifikationer som använts eller hänvisningar till de andra tekniska specifikationer enligt vilka överensstämmelsen försäkras:
7. ***I tillämpliga fall***, det anmälda organet ... (namn, adress, nummer) ... har utfört ... (beskrivning av åtgärden) ... och utfärdat intyget/intygen: ... (närmare uppgifter, inklusive datum, och, i förekommande fall, information om giltighetstid och giltighetsvillkor):
8. Ytterligare information:

Undertecknad för:

(ort och datum):

(namn, befattning) (namnteckning):

* (identifieringsnummer för försäkran)

BILAGA IX

INFORMATION FÖR REGISTRERING I OCH RAPPORTERING TILL DET REGISTER SOM AVSES I ARTIKEL 44

Del I

A. Information som ska lämnas vid registrering

1. Den information som producenten eller dennes behöriga ombud ska lämna för ***utökat producentansvar*** ska omfatta följande:
 - a) Namn och eventuella varumärken som producenten ***använder för förpackningen på marknaden*** i medlemsstaten, och producentens adress, inbegripet postnummer, ort, gatuadress, land, telefonnummer och, i förekommande fall, webbadress och e-postadress, med uppgift om en enda kontaktpunkt.
 - b) ***Om ett behörigt ombud av en producent har anförtrotts det utökade producentansvaret, utöver de uppgifter som avses i led a: ombudets namn och adress, inbegripet postnummer, ort, gatuadress, land, telefonnummer och e-postadress.***
 - c) Producentens nationella identifieringskod, inbegripet handelsregisternummer eller motsvarande officiellt registreringsnummer, och det europeiska eller nationella skatteregistreringsnumret.
■
 - d) En förklaring om hur producenten uppfyller sina skyldigheter enligt artikel 45, ***inbegripet det intyg som utfärdas av producentansvarsorganisationen om artikel 46.1 är tillämplig.***

2. Om en producentansvarsorganisation anförtros fullgörandet av skyldigheterna avseende **utökat producentansvar** ska den information **som producenten** ska lämna innehålla namn och kontaktuppgifter, inbegripet postnummer, ort, gatuadress, land, telefonnummer, webbadress och e-postadress samt producentansvarsorganisationens nationella identifieringskod, inbegripet handelsregisternumret eller motsvarande officiellt registreringsnummer och det europeiska eller nationella skatteregistreringsnumret för producentansvarsorganisationen, den företrädas mandat och en förklaring från producenten eller, i tillämpliga fall, producentens behöriga ombud för **utökat producentansvar** eller producentansvarsorganisationen, där det försäkras att den information som lämnats är sann.
3. Om det är fråga om **en producentansvarsorganisation som av producenten i enlighet med artikel 46.1 har anförtrots fullgörandet av de skyldigheter avseende registrering som fastställs i artikel 44**, ska **den**, utöver den information som krävs enligt punkt 1 i del A i denna bilaga, tillhandahålla följande:
 - a) Namn och kontaktuppgifter, inbegripet postnummer, orter, gatuadresser, länder, telefonnummer, webbadresser och e-postadresser till de företrädas producenterna.
 - b) Mandatet från varje företräd producent, i tillämpliga fall.
 - c) Om producentansvarsorganisationen företräder mer än en producent ska den separat ange hur var och en av de företrädas producenterna uppfyller det ansvar som anges i artikel 45.

Del II

Information som ska lämnas vid rapportering

B. Information som ska lämnas för rapportering enligt artikel 44.7

- a) Producentens nationella identifieringskod.
- b) Rapporteringsperiod.
- c) Mängden i vikt för de förpacknings*kat*egrier enligt tabell 1 i bilaga II som producenten tillhandahåller *på* medlemsstatens *marknad* för första gången.

■

- d) Åtgärder för att säkerställa producentansvaret för förpackningar ■ som släpps ut på marknaden.

C. Information som ska lämnas för rapportering enligt artikel 44.8.

- a) *Producentens nationella identifieringskod.*
- b) *Rapporteringsperiod.*
- c) *Information om de förpackningstyper som anges i tabell 1.*
- d) *Åtgärder för att säkerställa producentansvaret för förpackningar som släpps ut på marknaden.*

Tabell 1

	Mängden i vikt som tillhandahålls i medlemsstaten
Glas	
Plast	
Papper/kartong	
Järnbaserad metall	
Aluminium	
Trä	
Annat	
Totalt	

D. Information som ska lämnas för rapportering enligt artikel 39.7.

- a) *Mängden i vikt per kategori av förpackningsavfall enligt definitionen i tabell 2 i bilaga II, som samlats in i medlemsstaten och skickats för sortering.*
- b) *Mängden i vikt per kategori av förpackningsavfall som materialåtervunnits, återvunnits och bortskaffats i medlemsstaten eller transporterats i eller utanför unionen enligt tabell 3 i bilaga XII.*
- c) *Mängden i vikt för separat insamlade dryckesflaskor i plast för engångsbruk med en kapacitet på upp till tre liter och dryckesbehållare av metall för engångsbruk med en kapacitet på upp till tre liter, enligt tabell 5 i bilaga XII.*

BILAGA X

MINIMIKRAV FÖR RETURSYSTEM

I denna bilaga gäller följande definitioner:

systemansvarig: varje fysisk eller juridisk person som har anförtrotts ansvaret för att inrätta eller driva ett retursystem i en medlemsstat.

Allmänna minimikrav för retursystem

Medlemsstaterna ska säkerställa att de retursystem som inrättas på deras territorium uppfyller följande minimikrav:

- a) En enda systemansvarig är etablerad eller licensierad ***eller, om det finns mer än en systemansvarig, ska medlemsstaten anta åtgärder för att säkerställa samordning mellan de olika systemansvariga.***
- b) Styrningen ***och de dithörande driftsreglerna för*** systemet ***möjliggör*** lika tillträde och rättvisa villkor för alla ekonomiska aktörer som vill bli en del av systemet, förutsatt att de på marknaden tillhandahåller förpackningar som tillhör en förpackningstyp eller en förpackningskategori som ingår i systemet.
- c) Det har inrättats kontrollförfaranden och rapporteringssystem som gör det möjligt för den systemansvarige att få uppgifter om insamlingen av förpackningar som omfattas av retursystemet.
- d) Det har fastställts en lägsta pantnivå som är tillräcklig för att uppnå den insamlingsgrad som krävs.
- e) Minimikrav för den systemansvariges ekonomiska kapacitet har fastställs, så att den systemansvarige kan utföra sina uppgifter.
- f) Den systemansvarige är en icke-vinstdrivande och oberoende rättslig enhet.

- g) De **systemansvariga utför** uteslutande de uppgifter som följer av bestämmelserna i denna förordning och eventuella ytterligare uppgifter som rör samordningen och driften av det retursystem som inrättats av medlemsstaterna.
- h) De **systemansvariga samordnar** retursystemets funktion.
- i) De **systemansvariga förfogar** över följande skriftliga dokument:
- i) En stadga som fastställer den systemansvariges interna organisation.
 - ii) Bevis på den systemansvariges finansieringssystem.
 - iii) En förklaring som visar att systemet uppfyller kraven i denna förordning och eventuella ytterligare krav som fastställts i den medlemsstat där systemet drivs.
- j) **En tillräcklig summa** av den systemansvariges årsomsättning används för informationskampanjer som riktar sig till allmänheten om **■** hantering av förpackningsavfall.
- k) De systemansvariga ska tillhandahålla all information som begärs av de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där systemet drivs, så att uppfyllandet av kraven i denna bilaga kan övervakas.
- l) Medlemsstaterna **ska** säkerställa att de slutliga distributörerna är skyldiga att ta emot pantförpackningar **av det förpackningsmaterial och det förpackningsformat som de distribuerar och att** betala ut panten till slutanvändarna när **pantförpackningen returneras, såvida inte slutanvändarna har lika tillgängliga medel för att lösa in panten efter användningen av pantförpackningen, genom en av de insamlingskanaler som säkerställer materialåtervinning av livsmedelskvalitet för livsmedelsförpackningar och som har godkänts för detta ändamål av de nationella myndigheterna.**

Denna skyldighet ***gäller inte om försäljningsytan inte gör det möjligt för slutanvändarna att lämna tillbaka pantförpackningar. De slutliga distributörerna måste dock alltid godta att de tomma förpackningar som de säljer lämnas tillbaka.***

■

- m) Slut användaren kan lämna tillbaka pantförpackningen utan krav på att köpa varor; panten ska betalas tillbaka till konsumenten.
- n) Alla pantförpackningar ***som ska samlas in genom ett retursystem*** är tydligt märkta, så att slutanvändarna lätt kan se att förpackningarna ska lämnas tillbaka.
- o) Avgifterna är transparenta.

■

Utöver minimikraven får medlemsstaterna vid behov fastställa ytterligare krav för att säkerställa att målen i denna förordning uppfylls, särskilt för att öka det insamlade förpackningsavfallets renhet, minska nedskräpning eller främja andra mål för den cirkulära ekonomin.

Medlemsstater med regioner med hög gränsöverskridande verksamhet ska säkerställa att ***retursystemen*** gör det möjligt att ***samla in förpackningar från andra medlemsstaters retursystem vid utsedda insamlingsplatser och ska sträva efter att möjliggöra returnering av pantförpackningar som debiterades slutanvändaren vid inköpet av förpackningen.***

■

BILAGA XI

GENOMFÖRANDEPLAN SOM SKA LÄMNAS IN I ENLIGHET MED ARTIKEL 52.2 D

Den genomförandeplan som ska lämnas in i enlighet med artikel 52.2 d ska innehålla följande:

- a) En bedömning av tidigare, nuvarande och planerad omfattning av materialåtervinning, deponering och annan behandling av förpackningsavfall och de flöden det består av.
- b) En bedömning av genomförandet av befintliga avfallsplaner och avfallsförebyggande program som införts enligt artiklarna 28 och 29 i direktiv 2008/98/EG.
- c) Skälen till att medlemsstaten anser att den kanske inte kommer att hinna uppnå det relevanta målet i artikel 52.1 b inom den tidsfrist som fastställs där och en bedömning av vilken förlängning av tidsfristen den behöver för att uppnå detta mål.
- d) De åtgärder som är nödvändiga för att uppnå de mål som anges i artikel 52.1 b i denna förordning och som ska gälla för medlemsstaten under den förlängda tidsfristen, inbegripet lämpliga ekonomiska styrmedel och andra åtgärder för att ge incitament till tillämpning av avfallshierarkin, som fastställs i artikel 4.1 i, och bilaga IVa till, direktiv 2008/98/EG.
- e) En tidsplan för genomförandet av de åtgärder som anges i led *d*), fastställande av vilket organ som ska vara behörigt för genomförandet och en bedömning av åtgärdernas enskilda bidrag till uppnåendet av de mål som är tillämpliga vid en förlängd tidsfrist.
- f) Information om finansiering av avfallshanteringen i enlighet med principen att förorenaren betalar.
- g) Åtgärder för att vid behov förbättra uppgifternas kvalitet i syfte att uppnå bättre planering och övervakning av resultaten inom avfallshanteringen.

BILAGA XII

UPPGIFTER SOM SKA INGÅ I MEDLEMSSTATERNAS DATABASER OM FÖRPACKNINGAR OCH FÖRPACKNINGSAVFALL (I ENLIGHET MED TABELLerna 1–4)

1. För försäljnings-, grupp- och transportförpackningar:
 - a) Mängden för varje förpackningskategori som genereras i medlemsstaten (producerad + importerad + lagrad – exporterad) (tabell 1).
 - b) Mängderna *återanvändbara förpackningar* (tabell 2).
2. För avfall i form av försäljnings-, grupp- och transportförpackningar:
 - a) *För varje förpackningskategori (tabell 3):*
 - i) *De mängder som tillhandahålls på marknaden för första gången på medlemsstatens territorium.*
 - ii) *Mängderna genererat förpackningsavfall.*
 - iii) *De mängder förpackningar som bortskaffats, återvunnits och materialåtervunnits.*
 - b) Den årliga förbrukningen av mycket tunna plastbärkassar, tunna plastbärkassar och tjocka plastbärkassar per person, separat för varje kategori, i enlighet med artikel 56.1 b (tabell 4).
 - c) Graden av separat insamling för de förpackningsformat som omfattas av retursystem, i enlighet med artikel 50.1 (tabell 5).

Tabell 1

Mängd förpackningar (försäljnings-, grupp- och transportförpackningar) som genereras inom landets territorium

	Produktion i ton	- Export i ton	+ Import i ton	+ Lagring i ton	= Totalt
Glas					
Plast					
Papper/kartong					
Järnbaserad metall					
Aluminium					
Trä					
Annat					
Totalt					

Tabell 2

Mängder totalt av återanvändbara förpackningar (försäljnings-, grupp- och transportförpackningar) som tillhandahålls på marknaden för första gången på det nationella territoriet

	Ton förpackningar som för första gången tillhandahålls på marknaden på den medlemsstatens territorium	Återanvändbara förpackningar		Återanvändbara försäljningsförpackningar	
		Ton	Procentandel av den totala mängden återanvändbara förpackningar	Ton	Procentandel av den totala mängden återanvändbara försäljningsförpackningar
Glas					
Plast					
Papper/kartong					
Järnbaserad metall (inkl. bleckplåt)					
Aluminium					
Trä					
Annat					
Totalt					

Tabell 3

Mängder per förpackningskategori, enligt definitionen i tabell 2 i bilaga II, av förpackningar som för första gången tillhandahålls på marknaden inom medlemsstatens territorium, genererat förpackningsavfall och förpackningsavfall som bortskaffats, återvunnits och materialåtervunnits inom det nationella territoriet och exporterats

Material	Kategori	Förpackningar som tillhandahålls på marknaden för första gången på medlemsstatens territorium (t)	Generering av förpackningsavfall (t)	Förpackningsavfall totalt som bortskaffats (t)	Förpackningsavfall totalt som återvunnits (t)	Förpackningsavfall totalt som materialåtervunnits (t)	Förpackningsavfall totalt som bortskaffats (t)	Förpackningsavfall totalt som återvunnits (t)	Förpackningsavfall totalt som materialåtervunnits (t)
				Inom det nationella territoriet			Utanför det nationella territoriet		
Plast	PET hård								
	PE hård, PP hård, HDPE och PP hård								
	Filmer/mjuka								
	PS, XPS, EPS								
	Andra hårdplaster								
	Biologiskt nedbrytbar (hård och mjuk)								

Material	Kategori	Förpackningar som tillhandahålls på marknaden för första gången på medlemsstatens territorium (t)	Generering av förpackningsavfall (t)	Förpackningsavfall totalt som bortskaffats (t)	Förpackningsavfall totalt som återvunnits (t)	Förpackningsavfall totalt som materialåtervunnits (t)	Förpackningsavfall totalt som bortskaffats (t)	Förpackningsavfall totalt som återvunnits (t)	Förpackningsavfall totalt som materialåtervunnits (t)
				Inom det nationella territoriet			Utanför det nationella territoriet		
Papper/kartong	Papper/kartong (förutom vätskekartong)								
	Vätskekartong								
Metall	Aluminium								
	Stål								
Glas	Glas								
Trä	Trä, kork								
Annat	Textil, keramik/porslin och annat								

•

Tabell 4

Mängd mycket tunna plastbärkassar, tunna plastbärkassar, tjocka plastbärkassar och mycket tjocka plastbärkassar per person som förbrukas inom det nationella territoriet

	Plastbärkassar som förbrukas inom det nationella territoriet	
	Antal per person	Ton per person
Mycket tunna plastbärkassar <i>plastbärkassar med en väggjocklek under 15 mikrometer</i>		
Tunna plastbärkassar <i>plastbärkassar med en väggjocklek under 50 mikrometer</i>		
Tjocka plastbärkassar <i>plastbärkassar med en väggjocklek mellan 50 och 99 mikrometer</i>		

Tabell 5

Grad av separat insamling för de förpackningsformat som omfattas av retursystem, i enlighet med artikel 50.1

	Ton förpackningar som släpps ut på marknaden för första gången inom det nationella territoriet (t)	Separat insamlade inom det nationella territoriet genom retursystemet (t)
Dryckesflaskor i plast för engångsbruk med en kapacitet på upp till tre liter		
Dryckesbehållare av metall för engångsbruk med en kapacitet på upp till tre liter		

BILAGA XIII

JÄMFÖRELSETABELL

Or. en